தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

வெளியீடு—14—7—1972]
Issued—14—7—1972]

TAMIL NADU LEGISLATURE LIBRARY
28 JUL 1972
MADRAS

## தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவை நடவடிக்கைகள்
## TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

# பணித்துறை வெளியீடு
# OFFICIAL REPORT

சனிக்கிழமை 1972 மார்ச் 18
Saturday 18th March 1972

தொகுதி XIX—எண் 1
Volume XIX—No. 1

TAMIL NADU LEGISLATURE LIBRARY
1 SEP 1973
MADRAS

©
தமிழ் நாடு அரசு
1972
GOVERNMENT OF TAMIL NADU
1972

சட்டப் பேரவைத் துறை
சென்னை-9

*Legislative Assembly Department*
*Fort St. George, Madras-9*

விலை 50 காசுகள்]
PRICE 50 Paise]

# Tamil Nadu Legislative Assembly Debates.

FOURTH SESSION OF THE FIFTH LEGISLATIVE ASSEMBLY UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

*18th, 20th, 21st and 22nd March* 1972.

**VOLUME XIX** (Nos. 1 to 4).

TAMIL NADU LEGISLATURE LIBRARY
1 SEP 1973
MADRAS

TABLE OF CONTENTS.

| | PAGES |
|---|---|
| Personnel of the Government of Tamil Nadu .. | i–vi |
| Principal Officers of the Tamil Nadu Legislative Assembly .. .. .. .. | vii |
| List of Members of the Tamil Nadu Legislative Assembly with their Constituencies .. .. | ix–xvi |

*Saturday, 18th March* 1972.

| | |
|---|---|
| 1. Questions and Answers .. .. .. | 1–36 |
| 2. Adjournment Motions— | |
| (i) Establishment of Data Processing Centre and probable displacement of State and Central Employees .. .. .. .. | 37–45 |
| (ii) Alleged Police lathicharge on Pudukkottai Raja's Arts College and B.T. College Students | 45–48 |
| 3. Chief Minister's Statement— | |
| Installation of Raja Raja Cholan Statue in Thanjavur Temple .. .. .. | 49–50 |

*Saturday, 18th March* 1972—cont.

PAGES

4. Voting on Demands for the year 1972-73—
Demand No. XIII-Education .. .. 50-139

5. Papers laid on the Table .. .. 140

*Monday, 20th March* 1972.

1. Questions and Answers .. .. .. 195-233

2. Privilege Matter—
Publication of scurrilous matter in 'Nathigam' 233-236

3. Voting on Demands for Grants for the year 1972-73—

(i) Demand No. XXV– Welfare of the Scheduled Tribes and Castes, etc. .. .. .. 236-301

(ii) Demand No. XXV-A—Welfare of the Backward Classes, etc. .. .. .. 301-347

4. Papers laid on the Table .. .. .. 347-348

*Tuesday, 21st March* 1972.

1. Questions and Answers .. .. .. 425-459

2. Calling Attention—

(i) Unrest among Agriculturists due to enhanced water rate in accordance with the Vaigai Canal Improvement Scheme .. .. .. 459-460

(ii) Stoppage of Central Scholarship to Students of Backward Classes and Denotified Tribes and the need to raise the Income Ceiling for Scholarships fixed by the State Government .. .. 460-462

*Tuesday*, 21*st* *March* 1972 – con


| | PAGES. |
|---|---|
| 3. Voting on Demands for Gcants for the year 1972–73— | |
| Demand No. XXVI–Irrigation<br>Demand No. XXVII–Public Works—Works<br>Demand No. XXVIII–Public Works—Establishment and Tools and Plant<br>Demand No. XLI–Capital Outlay on Irrigation<br>Damand No. XLII–Ca ital Outlay on Public Works .. ... .. .. .. | 462–631 |
| 4. Papers laid on the Table .. .. .. | 631–632 |

*Wednesday*, 22*nd* *March* 1972.

| | |
|---|---|
| 1. Questions and Answers .. .. .. | 751–790 |
| 2. Calling Attention— | |
| Allowing Students of the Salem Saradha College who were affected by the Selection Examination to appear for Public Examination .. .. | 791 |
| 3. Voting on Demands for Grants for the year 1972–73— | |
| Demand No. VII—Elections<br>Demand No. VIII—Head of State, Ministers and Headquarters Staff<br>Demand No. XXXIII—Miscellaneous,<br>Demand No. VI—State Legislature.. .. .. | 792–892 |
| 4. Papers laid on the Table .. .. .. | 893 |

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

## தமிழ்நாடு அரசின் ஆளுநரும், அமைச்சரவையும்.

### தமிழ்நாடு ஆளுநர்:

### மேதகு திரு. கோதர்தாஸ் காளிதாஸ் ஷா.

### அமைச்சரவையின் உறுப்பினர்கள்.

1. மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி (முதலமைச்சர்) : கீழ்க் கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—பொதுத் துறை, நிதி, திட்டம், பொது நிர்வாகம், இந்திய சிவில் பணியாளர் தொகுதி (ஐ.சி.எஸ்.), இந்திய ஆட்சிப் பணியாளர் தொகுதி (.ஐ.ஏ.எஸ்.) அதிகாரிகள், மாவட்ட வருவாய்த்துறை அதிகாரிகள், காவல் துறை, தேர்தல்கள், மதுவிலக்கு, செய்தி, விளம்பரம், திரைப்படச் சட்டம், பயண அனுமதிச் சீட்டுகள், பத்திரிகைக் காகிதக் கட்டுப்பாடு, சரக்குகளின் விலைகள்-வழங்கல் குறித்த சட்டம், தமிழ்நாடு கழிவுநீர்-குடிநீர் வாரியம், குடிசைமாற்று வாரியம்.

2. மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் (கல்வி-உள் ளாட்சித்துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—தொழில் நுட்பக் கல்வி உட்பட கல்வி, ஆட்சிமொழி, நகராட்சி நிர்வாகம், சமுதாய நல வளர்ச்சி, ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், சட்டமன்றம்.

3. மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :— பொதுச் சுகாதாரம், மருத்துவம், கால்நடை வளர்ப்பு.

4. மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் (தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—தொழிலாளர், எழுது-பொருள்—அச்சுத்துறை, அரசு அச்சகம், சீரணி, எடைகள்-அளவைகள் குறித்த சட்டம், புள்ளி விவரம், பத்திரப் பதிவு.

5. மாண்புமிகு (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து (அரிசன நலத் துறை அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—அரிசன நலம், மகளிர்-சிறுவர் நலம், மீன ளம், இரவலர்கள் விடுதி, அனாதை இல்லங்கள், சீர்திருத்தப் பள்ளிகள், கண்காணிப்புப் பணிகள், வெளிநாட்டில் வாழும் இந்தியர்கள், அகதிகள், இடம் பெயர்ந்தவர்கள்.

6. மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் (உணவு-வருவாய்த் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—உணவு, வணிக வரிகள் வருவாய், மாவட்டத் துணை ஆட்சித் தலைவர்கள், வருவாய்த்துறை வாரியம், மாவட்ட வருவாய் நிறுவனங்கள். மாவட்ட துணை ஆட்சித் தலைவர்கள்.

7. மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் (தொழில் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—தொழில்கள், ஆலைத் துணிகள், நூல், கைத்தறி, சுரங்கங்கள், கனிப்பொருள்கள், இரும்பு-உருக்குக் கட்டுப்பாடு, வேலை வாய்ப்பும்-பயிற்சியளித்தலும், கம்பெனிகள், சட்டம், நீதி மன்றங்கள், சிறைச்சாலைகள்.

8. மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா (பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்:—பொதுப்பணிகள், சிறு பாசனச் சிறப்புத் திட்டங்கள் உட்பட சிறுபாசனம், நெடுஞ்சாலைகள், மூகம்மதியர் அறக் கட்டளைகள்.

9. மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் (கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—கூட்டுறவு, துறைமுகங்கள், வேளாண்மை மறுநிதி உதவி, மண் வளப் பாதுகாப்புத் திட்டங்கள் நீர்கலாக வேளாண்மை இயக்கத் தின் வேளாண்மைப் பொறியியற் பிரிவு, கதர்-கிராமத் தொழில்கள், கிராமத் தொழில்கள் திட்டம்.

10. மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி (வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்:—வேளாண்மை, உணவு உற்பத்தி

11. மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் (பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன், சுற்றுலா, வீட்டு வசதி, இட வசதிக் கட்டுப்பாடு.

12. மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் (மின்சாரத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—மின்சாரம், கடன் கொடுத்தல் (கிராமவாசிகள் கடன்பட்டிருத்தல்) குறித்த சட்டம், சீட்டுகள் குறித்த சட்டம், காடுகள், சின்கோனா.

13. மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் (போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்:—போக்குவரத்து, நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட போக்குவரத்து, மோட்டார் வண்டிகள் வரி.

14. மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் (அறநிலையத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்:—அறக்கட்டளைகள், பால் வழங்கு துறை, முன்னாள் இராணுவ வீரர்கள், பூதான்—கிராமதான இயக்கங்கள்.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS
TAMIL NADU LEGISLATURE LIBRARY
28 JUL 1972
MADRAS

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

# PERSONNEL OF THE GOVERNMENT OF TAMIL NADU

## GOVERNOR OF TAMIL NADU.

THIRU KODARDAS KALIDAS SHAH

*Members of the Council of Ministers.*

1. THE HON. DR. M. KARUNANIDHI (*Chief Minister*)—in charge of Public, Finance, Planning, General Administration, Matters relating to I.C.S. and I.A.S. Officers, District Revenue Officers, Police, Elections, Prohibition, Information and Publicity, Cinematograph Act, Passports, Newsprints Control, Prices and Supplies of Goods Act, Tamil Nadu Drainage and Water Board and Slum Clearance Board.

2. THE HON. DR. V. R. NEDUNCHEZHIYAN (*Minister for Education and Local Administration*)—in charge of Education including Technical Education, Official Language, Municipal Administration, Community Development, Panchayats and Panchayat Unions and Legislature.

3. THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN (*Minister for Public Health*)— in charge of Public Health, Medicine and Animal Husbandry.

4. THE HON. THIRU N. V. NATARAJAN (*Minister for Labour*)—in charge of Labour, Stationery and Printing, Government Press, Prosperity Brigade, Legislation on Weights and Measures, Statistics and Registration.

5. THE HON. THIRUMATHI SATYAVANIMUTHU (*Minister for Harijan Welfare*)—in charge of Harijan Welfare, Women's and Children's Welfare, Fisheries, Beggars' Home, Orphanages, Approved Schools and Vigilance Services, Indians Overseas, Refugees and Evacuees.

6. THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM (*Minister for Food and Revenue*)— in charge of Food, Commercial Taxes, Revenue, Board of Revenue, District Revenue Establishment and Deputy Collectors.

7. The Hon. Thiru S. MADHAVAN (*Minister for Industries*ı—in charge of Industries, Textiles, Yarn, Handloom) Mines and Minerals, Iron and Steel Control, Employment and Training, Companies, Law, Courts and Prisons.

8. The Hon. Thiru S. J. SADIQ PASHA (*Minister for Public Works*)—in charge of Public Works, Minor Irrigation including Special Minor Irrigation Programme Works, Highways and Waqfs.

9. The Hon. Thiru Si. Pa. ADITANAR (*Minister for Co-operation*)—in charge of Co-operation, Ports, Agricultural Refinance, Agricultural Engineering Wing of the Directorate of Agriculture except Soil Conservation Schemes, Khadi and Village Industries and Rural Industries Project.

10. The Hon. Thiru MANNAI P. NARAYANASWAMY (*Minister for Agriculture*)—in charge of Agriculture and Food Production.

11. The Hon. Thiru K. RAJARAM (*Minister for Backward Classes*)— in charge of Backward Classes, Tourism, Housing and Accommodation Control.

12. The Hon. Thiru O. P. RAMAN (*Minister for Electricity*)—in charge of Electricity, Legislation on Money Lending, Rural Indebtedness, Legislation on Chits, Forests and Cinchona.

13. The Hon. Thiru S. RAMACHANDRAN (*Minister for Transport*)—in charge of Transport, Nationalised Transport and Motor Vehicles Tax.

14. The Hon. Thiru M. KANNAPPAN (*Minister for Religious Endowments*)—in charge of Religious Endowments, Milk, Ex-Servicemen, Bhoodan and Gramdan.

## தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவையின் முக்கிய அலுவலர்கள்.

---

### பேரவைத் தலைவர்.

**மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன், பி.ஏ.**

### பேரவைத் துணைத் தலைவர்.

**மாண்புமிகு திரு. பெ. சீனிவாசன், எம்.ஏ., பி.எல்.**

### மாற்றுத் தலைவர்கள் பட்டியல்.

திரு. செ. கந்தப்பன்.
திரு. எஸ். முருகையன்.
திரு. பெ. மலைச்சாமி.
திரு. என். டென்னிஸ்.
திரு. சௌடி. எஸ். சுந்தரபாரதி.
திரு. எம். சுரேந்திரன்.

### சட்டப் பேரவைச் செயலாளர் :

திரு. கா. து. நடராசன், எம்.ஏ., பி.எல்.

### இணைச் செயலாளர்.

திரு. மா. சண்முகசுப்ரமணியம், பி.ஏ., பி.எல்.

### உதவிச் செயலாளர்கள் :

திரு. த. இராதாகிருஷ்ணன், (எஸ்டேட் அதிகாரி).
திரு. கோ. இராகவன்.
திரு. சி. கு. இராமசாமி, பி.ஏ., பி.எல்.
திரு. ஆர். மாணிக்கம், பி.எஸ்ஸி., பி.எல்.

### விவாதப் பதிப்பாளர்.

திரு. கே. சுந்தரராசன்.

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY

வாய்மையே வெல்லும்

TRUTH ALONE TRIUMPHS

**தொகுதிகள் உள்ளிட்ட தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்களின் (தமிழ் அகரவரிசைப்படி தயாரிக்கப்பட்ட) பட்டியல்.**

| தொடர் எண்ணும், உறுப்பினர்கள் பெயரும். | தொகுதி |
|---|---|
| (1) | (2) |
| 1 அண்ணாமலை, திரு. சி. வி. எம். .. | காஞ்சிபுரம். |
| 2 அபுசாலி, திரு. எம். ஏ. .. .. | புவனகிரி. |
| 3 அப்துல் ஜப்பார், திரு. வா. மை. .. | அரவக்குறிச்சி. |
| 4 அரங்கண்ணல், திரு. இராம. .. .. | எழும்பூர். |
| 5 அழகமுத்து, திரு. து. ப. (அரசாங்க தலைமைக் கொறடா). | உப்பிலியப்புரம். |
| 6 அழகர்சாமி, திரு. சோ. .. .. | கோவில்பட்டி. |
| 7 அழகுத்தேவர், திரு. எஸ். .. .. | சாத்தூர். |
| 8 அனந்தநாயகி, திருமதி த. ந. .. | மயிலாப்பூர். |
| 9 அன்பழகன், மாண்புமிகு திரு. க. .. (அமைச்சர்). | புரசைவாக்கம். |
| 10 அன்புச்செழியன், திரு. நீ. .. .. | பெரியகுளம். |
| 11 ஆண்டி என்ற குருசாமி, திரு. கு. .. | ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் (செ.வ.) |
| 12 ஆதித்தனார், மாண்புமிகு திரு. சி. பா. (அமைச்சர்). | ஸ்ரீவைகுண்டம். |
| 13 ஆலடி அருணா, திரு. வி. .. .. | ஆலங்குளம். |
| 14 ஆல்டா எம். ஃபௌலர் திருமதி .. | நியமன உறுப்பினர். |
| 15 ஆறுமுகம், திரு. அ. .. .. .. | எடப்பாடி. |
| 16 ஆறுமுகம், திரு. எஸ். .. .. .. | வீரபாண்டி. |
| 17 ஆறுமுகம், திரு. சி. .. .. .. | மதுராந்தகம். |
| 18 இரத்தினசபாபதி, திரு. மு. .. .. | விளாத்திகுளம். |
| 19 இராசகோபால், திரு. க. மு. .. .. | உத்திரமேரூர். |
| 20 இராசகோபால், திரு. வீ. .. .. | வந்தவாசி (செ.வ.) |
| 21 இராசமாணிக்கம், திரு. அ. .. .. | நாகப்பட்டினம். |
| 22 இராசமாணிக்கம், திரு. கு. .. .. | ஆடுதுறை. |
| 23 இராசரத்தினம், திரு. டி. .. .. | ஸ்ரீபெரும்புதூர். |
| 24 இராசாராம், மாண்புமிகு திரு. க. (அமைச்சர்). | சேலம்-II. |
| 25 இராசு, திரு. ஜே. எஸ். .. .. | பெரம்பலூர் (செ.வ.) |
| 26 இராதாகிருட்டிணன், திரு. எம். .. | தண்டராம்பட்டு. |
| 27 இராமச்சந்திரன், திரு. எம். ஜி. .. | பரங்கிமலை. |

| தொடர் எண்ணும், உறுப்பினர்கள் பெயரும். | தொகுதி. |
|---|---|
| (1) | (2) |
| 28 இராமச்சந்திரன், மாண்புமிகு திரு. ச. (அமைச்சர்). | பண்ருட்டி. |
| 29 இராமநாதன், திரு. சி. .. .. | அறந்தாங்கி. |
| 30 இராமலிங்கம், திரு. இரா. .. .. | தூத்துக்குடி. |
| 31 இராமலிங்கம், திரு. செ. .. .. | கடலாடி (செ.வ.) |
| 32 இராமன், மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. (அமைச்சர்). | மேலூர் தெற்கு (செ.வ.) |
| 33 இராமன், திரு. மூ. .. .. .. | கண்டமங்கலம் (செ.வ.) |
| 34 இராஜாங்கம், திரு. என். .. .. | குறிஞ்சிப்பாடி (செ.வ.) |
| 35 இராஜாப்பிள்ளை, திரு. வீ. கே. .. | கன்னியாகுமரி. |
| 36 இளங்கோவன், திரு. கோ. .. .. | திருவையாறு. |
| 37 இளஞ்செழியன், திரு. வீ. சா. .. .. | விராலிமலை. |
| 38 எட்டியப்பன், திரு. பூ. .. .. .. | பெரணமல்லூர். |
| 39 எட்மண்ட், திரு. க. உரொ. .. .. | திருச்செந்தூர். |
| 40 கணபதி, திரு. என். .. .. .. | பாபநாசம். |
| 41 கணபதி, திரு. டி. .. .. .. | நாங்குனேரி. |
| 42 கணேசன், திரு. எல். .. .. .. | ஒரத்தநாடு. |
| 43 கணேசன், திரு. சி. .. .. .. | குற்றாலம். |
| 44 கண்ணப்பன், மாண்புமிகு திரு. மு. (அமைச்சர்). | கிணத்துக்கடவு. |
| 45 கண்ணன், திரு. எம். ஆர். .. .. | பேஸின்பிரிட்ஜ். |
| 46 கதிரவன், திரு. கா. மு. .. .. | தென்காசி. |
| 47 கந்தசாமி, திரு. கே. .. .. .. | உசிலம்பட்டி. |
| 48 கந்தசாமி, திரு. கே. பி. .. .. | சாத்தான்குளம். |
| 49 கந்தசாமி, திரு. எம். .. .. .. | குளித்தலை. |
| 50 கந்தப்பன், திரு. செ. .. .. .. | திருச்செங்கோடு. |
| 51 கரிவேங்கடம், திரு. மா. வெ. .. .. | பாலக்கோடு. |
| 52 கருணாநிதி, மாண்புமிகு டாக்டர் மு. (முதல் அமைச்சர்). | சைதாப்பேட்டை. |
| 53 கருணாநிதி, திரு. தாழை. மு. .. .. | திருவாரூர் (செ.வ.) |
| 54 கருணாநாதன், திரு. சோ. .. .. | கூனூர். |
| 55 கருப்பையா, திரு. ஆ. .. .. .. | கங்கைகொண்டான் (செ.வ.). |
| 56 காசிராமன், திரு. நா. .. .. .. | கும்பகோணம் |

| தொடர் எண்ணும், உறுப்பினர்கள் பெயரும். | தொகுதி. |
|---|---|
| (1) | (2) |
| 57 காதர் பாஷா என்ற வெள்ளைச்சாமி, திரு. . | முதுகளத்தூர். |
| 58 காமாட்சி, திரு. கு. .. .. .. | திருவரம்பூர். |
| 59 கார்த்தீசன், திரு. வீ. .. .. .. | இராதாபுரம். |
| 60 காவேரிமணியம், திரு. சொ. .. .. | திருப்பரங்குன்றம். |
| 61 காளிமுத்து, திரு. கா. .. .. .. | சிவகாசி. |
| 62 கிட்டப்பா, திரு. என். .. .. .. | மாயூரம். |
| 63 கிருட்டிணன், திரு. நா. .. .. | பேரணம்பட்டு (செ. வ.) |
| 64 கிருஷ்ணமூர்த்தி, திரு. வி. .. .. | நெல்லிக்குப்பம். |
| 65 கிருஷ்ணமூர்த்தி, திரு. வ. .. .. | திருச்சிராப்பள்ளி-1. |
| 66 கிருஷ்ணன், திரு. கே. ஆர். .. .. | ஊத்தங்கரை. |
| 67 குப்பல் ராமகிருஷ்ணன், திரு. கே. எஸ். | மதுரை (கிழக்கு). |
| 68 குமாரசாமி, திரு. அ. சே. .. .. | திருக்கோயிலூர். |
| 69 குமாரசாமி, திரு. கே. என். .. .. | பல்லடம். |
| 70 குருசாமி, திரு. நா. வெ. .. .. | ஆண்டிப்பட்டி. |
| 71 கேசவலு, திரு. தே. .. .. .. | கள்ளக்குறிச்சி. |
| 72 கோதண்டராமய்யா, திரு. கே. எஸ். .. | உதனப்பள்ளி. |
| 73 கோபால், திரு. எம். .. .. .. | குன்னத்தூர் (செ. வ.) |
| 74 கோபால், திரு. கே. பி. .. .. | கம்பம். |
| 75 கோபால், திரு. பி. .. .. .. | கோயம்புத்தூர் மேற்கு. |
| 76 கோவிந்தசாமி, திரு. வி. செ. .. .. | காவேரிப்பட்டினம். |
| 77 கோவிந்தராசன், திரு. ஆர். .. .. | கடலூர். |
| 78 கோவிந்தராசன் துரை, திரு. .. .. | கந்தர்வகோட்டை. |
| 79 கோவிந்தன், புலவர் கா. .. .. | செய்யாறு. |
| 80 கோவை செழியன், திரு. .. .. | காங்கேயம். |
| 81 சகாதேவன், திரு. எஸ். .. .. | செஞ்சி. |
| 82 சங்குமுத்து தேவர், திரு. ச. .. .. | அம்பாசமுத்திரம். |
| 83 சதாசிவம், திரு. சே. .. .. .. | ஆண்டிமடம். |
| 84 சண்முகசுந்தரம், திரு. அ. ப. .. .. | பொள்ளாச்சி. |
| 85 சண்முகம், மாண்புமிகு திரு. ப. உ. (அமைச்சர்). | திருவண்ணாமலை |
| 86 சண்முகம் திரு. பெரி. .. .. .. | திருவாடானை. |
| 87 சண்முகம், திரு. மு. .. .. .. | விழுப்புரம். |
| 88 சத்தியமூர்த்தி, திரு. மு. .. .. | புதுக்கோட்டை. |

| தொடர் எண்ணும், உறுப்பினர்கள் பெயரும். (1) | தொகுதி. (2) |
|---|---|
| 89 சத்தியவாணிமுத்து, மாண்புமிகு திருமதி (அமைச்சர்). | பெரம்பூர் (செ.வ.) |
| 90 சத்தியேந்திரன், திரு. எம். எஸ். கே. .. | இராமநாதபுரம். |
| 91 சம்பத், திரு. டி. வி. .. .. .. | செம்பனூர்கோயில். |
| 92 சாதிக்பாட்சா, மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. (அமைச்சர்). | உடுமலைப்பேட்டை. |
| 93 சாரதி, திரு. மா. பா. .. .. .. | வேலூர். |
| 94 சிதம்பரம், திரு. சித. .. .. .. | காரைக்குடி. |
| 95 சிவப்பிரகாசம், திரு. தி. சி. ஆ. .. | சேரன்மகாதேவி. |
| 96 சிவபெருமாள், திரு. கோ. .. .. | அரியலூர். |
| 97 சிறைமீட்டான், திரு. தொ. க. .. .. | பரமக்குடி (செ. வ.) |
| 98 சீனிவாசன், திரு. பெ. (பேரவைத் துணைத் தலைவர்). | விருதுநகர். |
| 99 சீனிவாசன், திரு. தொ. ப. .. .. | போளூர். |
| 100 சின்னசாமி, திரு. அ. .. .. .. | செயங்கொண்டம் (செ வ.) |
| 101 சின்னசாமி, திரு. ஆர். .. .. .. | தர்மபுரி. |
| 102 சின்னசாமி, திரு. மு. .. .. .. | மொடக்குறிச்சி. |
| 103 சின்னசாமி, டாக்டர் வ. .. .. .. | ஏற்காடு (ஆ.வா.). |
| 104 சின்னராசு, டாக்டர் ச. அ. .. .. | ஓசூர் (செ.வ.) |
| 105 சின்ன வெள்ளையன், திரு. சி. .. .. | சேந்தமங்கலம் (ஆ.வா.) |
| 106 சுந்தரம், திரு. ஒ. என். .. .. .. | திண்டுக்கல். |
| 107 சுப்ரமணியம், திரு. எஸ். கே. .. .. | சத்யமங்கலம் |
| 108 சுப்பிரமணியம், திரு. வ. .. .. | சிங்கநல்லூர். |
| 109 சுப்பிரமணியம், திரு. கே. எம். .. .. | தியாகராயநகர். |
| 110 சுப்பிரமணியன், திரு. மா. .. .. | ஈரோடு. |
| 111 சுப்பிரமணியன், திரு. வீ. .. .. | உளுந்தூர்பேட்டை. |
| 112 சுப்பு, திரு. க. .. .. .. .. | ராஜபாளையம். |
| 113 சுப்பையா, திரு. ஆ. கு. .. .. .. | கோட்டூர் (செ.வ.). |
| 114 சுப்பையா, திரு. கே. வி. .. .. | ஆலங்குடி. |
| 115 சுப்பையா, திரு. ச. .. .. .. | சங்கரன்கோயில் (செ.வ.) |
| 116 சுப்பையா, திரு. வ. ஆர். .. .. | கடயநல்லூர். |
| 117 சுருளிவேல், திரு. மு. .. .. .. | போதிநாயக்கனூர். |
| 118 சுரேந்திரன், திரு. எம். .. .. .. | மேட்டூர். |
| 119 சுவாமிதாஸ், திரு. வ. .. .. .. | பத்மநாபபுரம். |

| தொடர் எண்ணும், உறுப்பினர்கள் பெயரும். | தொகுதி. |
|---|---|
| (1) | (2) |
| 120 செபமாலை, திரு. கோ. .. .. .. | மங்களூர் (செ.வ.). |
| 121 ஜெயராமன், திரு. கி. .. .. .. | சேலம்-1. |
| 122 செல்லதுரை, திரு. வீ. .. .. .. | ஓமலூர் (செ.வ.). |
| 123 செல்லையா, திரு. குழ. .. .. | பேராவூரணி. |
| 124 செல்வராஜ், திரு. எம். .. .. .. | விருத்தாசலம். |
| 125 சேதுராமன், திரு. சி. .. .. .. | சிவகங்கை. |
| 126 சோணையா, திரு. த. .. .. .. | மானாமதுரை. |
| 127 சோமசுந்தரம், திரு. ந. .. .. .. | வலங்கைமான் (செ.வ.) |
| 128 சௌடி சுந்தரபாரதி, திரு. எஸ். .. .. | அருப்புக்கோட்டை. |
| 129 சௌந்திரபாண்டியன், திரு. பெ. .. | கிருஷ்ணராயபுரம் (செ.வ.). |
| 130 டென்னிஸ், திரு. என். .. .. | கிள்ளியூர். |
| 131 தங்கமணி, திரு. கே. டி. கே. .. .. | மதுரை மேற்கு. |
| 132 தர்மலிங்கம், திரு. அ. பெ. .. | திருச்சிராப்பள்ளி-2. |
| 133 தருமலிங்கம், திரு. ந. .. .. .. | ரிஷிவந்தியம் (செ.வ.). |
| 134 தவமணித் தேவர், திரு. வி. .. .. | சேடப்பட்டி. |
| 135 திம்மராயக் கவுண்டர், திரு. டி. சி. .. | நாட்ரம்பள்ளி. |
| 136 தியாகராசன், திரு. அ. .. .. .. | திருமயம். |
| 137 தியாகராசன், திரு. இ. எஸ். .. .. | திருத்தணி. |
| 138 திருப்பதி, திரு. கு. .. .. .. | மதுரை (சென்ட்ரல்). |
| 139 துரைசாமி, திரு. எ. க. .. .. .. | குடியாத்தம். |
| 140 துரைசாமி, திரு. சு. .. .. .. | திருப்பூர். |
| 141 துரைமுருகன், திரு. .. .. .. | காட்பாடி. |
| 142 துரைராஜ், திரு. சு. ம. .. .. | திருவள்ளூர் (செ.வ.). |
| 143 தூயமணி, திரு. மே. சி. .. .. | மேட்டுப்பாளையம். |
| 144 தேவராசன், திரு. எம். .. .. | உதகமண்டலம். |
| 145 தேவேந்திரன், திரு. அ. .. .. | நன்னிலம் (செ.வ.). |
| 146 தோப்பூர் திருவேங்கடம், திரு. .. | கணியம்பாடி. |
| 147 நடராசன், திரு. ஈ. எம். .. .. | அந்தியூர். |
| 148 நடராசன், திரு. எஸ். .. .. .. | தஞ்சாவூர். |
| 149 நரசிம்மன், திரு. எ. சி. .. .. | ஆரணி. |
| 150 நல்லசாமி, திரு. எஸ். .. .. .. | கரூர். |

| தொடர் எண்ணும், உறுப்பினர்கள் பெயரும். | தொகுதி. |
|---|---|
| (1) | (2) |
| 151 நாகராஜன், திரு. க. .. .. .. | வடமதுரை. |
| 152 நாகலிங்கம் திரு. பா. .. .. .. | பொன்னேரி (செ.வ.). |
| 153 நாச்சிமுத்து, திரு. நா. .. .. | ஒட்டஞ்சத்திரம். |
| 154 நாச்சியப்பன், திரு. ஏ. எம். டி. .. | ஆததூர். |
| 155 நாச்சியப்பன், திரு. ந. .. .. .. | சங்கராபுரம். |
| 156 நாராயணசாமி, திரு. மா. வே. .. | திருவொற்றியூர். |
| 157 நெடுஞ்செழியன், மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. (அமைச்சர்) | திருவல்லிக்கேணி. |
| 158 நைனாமலை, திரு இரா. .. .. | ராசிபுரம். |
| 159 பத்மநாபன், திரு. பொ. .. .. | திருநெல்வேலி. |
| 160 பத்மாவதி, திருமதி ஏ. கோ. .. .. | முகையூர். |
| 161 பரந்தாமன், திரு. ஆ. .. .. .. | சடம்பத்தூர். |
| 162 பரமசிவம், திரு. எம். .. .. .. | தாரமங்கலம் |
| 163 பலராமன், திரு. என். எஸ். .. .. | அரக்கோணம். |
| 164 பழனிசாமி, திரு. நா. .. .. .. | பொங்கலூர். |
| 165 பழனிசாமி திரு. என். கே. .. .. | பெருந்துரை. |
| 166 பழனிசாமி, திரு. மு. .. .. .. | வெள்ளக்கோயில். |
| 167 பழனிச்சாமி, புலவர் சி. .. .. | பழனி (செ.வ.). |
| 168 பழனியப்பன், டாக்டர் ச. மு. .. .. | கோபிசெட்டிப்பாளையம். |
| 169 பழனியம்மாள், திருமதி வி. ப. .. | தாராபுரம். |
| 170 பழனிவேலன், திரு. க. .. .. | வரகூர். |
| 171 பழனிவேலன், திரு. மு. .. .. | நாமக்கல். |
| 172 பழனிவேலு, திரு. பி. .. .. .. | ஆத்தூர். |
| 173 பழனிவேல் ராஜன், திரு .. .. | தேனி. |
| 174 பன்னீர்செல்வம், திரு. எம். .. .. | ஆம்பூர் (செ.வ.). |
| 175 பாண்டுரங்கம், திரு. சி. .. .. | செங்கம் (செ.வ.). |
| 176 பாலகிருட்டிணன், திரு. கு. .. .. | மன்னார்குடி. |
| 177 பாலசுந்தரம், திரு. வை. .. .. | அச்சரபாக்கம் (செ.வ.). |
| 178 பாலையா, திரு. ஏ. .. .. .. | கொளச்சல். |
| 179 பெரியசாமி, திரு. கு. .. .. .. | கொடவாசல். |
| 180 பெரியசாமி, திரு. தி. ஒ. .. .. | அவிநாசி. |
| 181 பெருமாள், திரு. செ. .. .. .. | காட்டுமன்னார்கோயில். |
| 182 பெருமாள், திரு. ஏ. ஆர். .. .. | காரியப்பட்டி. |

| தொடர் எண்ணும், உறுப்பினர்கள் பெயரும். | தொகுதி. |
|---|---|
| (1) | (2) |
| 183 பொம்மன், திரு. கு. அ. .. .. | கூடலூர் (செ.வ.). |
| 184 பொன்சொக்கலிங்கம், திரு. பி. .. .. | சிதம்பரம். |
| 185 பொன்னப்ப நாடார், திரு. ஆர். .. | விளவங்கோடு. |
| 186 பொன்னுமலை, திரு. தி. .. .. | பனைமரத்துப்பட்டி. |
| 187 பொன்னுரங்கம், திரு. ஏ. எம். .. | சோளிங்கபுரம். |
| 188 மணலி கந்தசாமி, திரு. சி. .. .. | திருத்துறைப்பூண்டி. |
| 189 மணியன், திரு. பி. எஸ். .. .. | சோழவந்தான். |
| 190 மதியழகன், மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. (பேரவைத் தலைவர்). | ஆயிரம் விளக்கு. |
| 191 மருதாசலம், திரு. என். .. .. | பேரூர் (செ.வ.). |
| 192 மலைக்கண்ணன், திரு. வீ. .. .. | இளையாங்குடி. |
| 193 மலைச்சாமி, திரு. பெ. .. .. .. | மேலூர் வடக்கு. |
| 194 மன்னியப்பன், திரு. சி. .. .. .. | கிருஷ்ணகிரி. |
| 195 மாணிக்கம், திரு. என். .. .. | பென்னகரம். |
| 196 மாணிக்கவாசகம், திரு. இரா. .. .. | தொண்டாமுத்தூர். |
| 197 மாதவன், மாண்புமிகு திரு. செ. (அமைச்சர்). | திருப்பத்தூர். |
| 198 மாரிமுத்து, திரு. ஏ. ஆர். .. .. | பட்டுக்கோட்டை. |
| 199 மாரிமுத்து, திரு. மூ. .. .. .. | தலைவாசல் (செ.வ.). |
| 200 மீனாட்சிசுந்தரம், திரு. மா. .. .. | வேதாரண்யம். |
| 201 முகமது காதர் முகைதீன், திரு. எஸ். .. | மேலப்பாளையம். |
| 202 முத்தமிழ்ச் செல்வன், திரு. வெ. ந. .. | லால்குடி. |
| 203 முத்து, திரு. வ. .. .. .. | சங்கரி (செ.வ.). |
| 204 முத்துசாமி, திரு. ப. .. .. .. | வேடசந்தூர். |
| 205 முத்துச்செல்வன், திரு. பு. செ. .. | முசிரி. |
| 206 முத்துவேல், திரு. ந. .. .. .. | வானூர் (செ.வ.). |
| 207 முத்தையா, திரு. கே. கே. .. .. | கடவூர். |
| 208 முத்தையா, திரு. எம். .. .. .. | ஒட்டப்பிடாரம் (செ.வ.). |
| 209 முருகையன், திரு. எஸ். .. .. | கலசப்பாக்கம். |
| 210 முனியாண்டி, திரு. ஆ. .. .. .. | நிலக்கோட்டை (செ.வ). |
| 211 முனு ஆதி, திரு. மு. .. .. .. | திருப்போரூர். |
| 212 முனுசாமி, திரு. ரா. ரா. .. .. | மேல்மலையனூர். |
| 213 மொய்தீன், திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். .. | துறைமுகம் (சென்னை நகரம்). |

| தொடர் எண் உறுப்பினர்கள் பெயரும். | தொகுதி. |
|---|---|
| (1) | (2) |
| 214 மோசஸ், திரு. ம. .. .. .. | நாகர்கோயில். |
| 215 ரங்கநாதன், திரு. கே. .. .. .. | கோயம்புத்தூர் (கிழக்கு). |
| 216 ராமசாமி, திரு. இ. .. .. .. | வால்பாறை. |
| 217 ராமசாமி, திரு. ஜி. .. .. .. | திருப்பத்தூர். |
| 218 ராமராசன், திரு. வ. க. .. .. .. | பவானிசாகர் (செ.வ.). |
| 219 ராஜா, திரு. எ. எம். .. .. .. | பவானி. |
| 220 ராஜாராம், திரு. ஜி. .. .. .. | திண்டிவனம். |
| 221 ரெத்தினசாமித் தேவர், திரு. மு. சி. ஆ. | திருமங்கலம். |
| 222 லத்தீப், திரு. எம். எ. .. .. .. | வாணியம்பாடி. |
| 223 வகாப், திரு. கே. எ. .. .. .. | ராணிப்பேட்டை. |
| 224 வடிவேலு, திரு. சீ. க. .. .. .. | தொட்டியம். |
| 225 வடிவேல், திரு. எஸ். .. .. .. | சீர்காழி (செ.வ.). |
| 226 விசுவநாதன், திரு. செ. கோ. .. .. | செங்கல்பட்டு. |
| 227 வீராசாமி, திரு. நா. .. .. .. | ஆற்காடு. |
| 228 வெங்கடசாமி, திரு. பி. .. .. | ஹோசூர். |
| 229 வெள்ளத்துரை, திரு. அ. .. .. | வாசுதேவநல்லூர். |
| 230 வேதாசலம், திரு. மு. .. .. .. | வண்ணாரப்பேட்டை. (சென்னை மாநகரம்). |
| 231 வேலப்பன், திரு. சி. வே. .. .. | கபிலமலை. |
| 232 வேழவேந்தன், திரு. கா. .. .. | கும்மிடிபூண்டி. |
| 233 ஜேம்ஸ், திரு. ஜே. .. .. .. | திருவட்டார். |
| 234 ஜோதி வெங்கடாசலம், திருமதி .. | ஸ்ரீரங்கம் (செ.வ.). |
| 235 ஹாண்டே, டாக்டர் எச். வி. .. .. | பார்க் டவுன் (சென்னை மாநகரம்). |

**பேரவை நடவடிக்கைகளில் பங்குகொள்ள உரிமை பெற்றவர்கள்.**

தொடர் எண்ணும், பெயரும்.

| | |
|---|---|
| 1 மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் .. | அமைச்சர். |
| 2 மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயண சாமி .. .. .. .. .. | அமைச்சர். |
| 3 திரு. எஸ். கோவிந்த் சாமிநாதன் .. | தலைமை வழக்கறிஞர். |

# தமிழ் நாடு சட்டப் பேரவை.

சனிக்கிழமை, 1972 மார்ச் 18.

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் திரு. பெ. சீனிவாசன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

## 1. வினாக்கள்–விடைகள்.

### வெள்ளிக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

*Travel by policemen on foot-board in buses*

* 546 *Q.*—THIRU N. DENNIS: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state the action taken by Government to prevent policemen travelling on foot-boards in buses in Madras City?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: சென்னைமாநகரில் காவல்துறைப் பணியாளர்கள் பேருந்துப் படிகளில் பயணம் செய்ய லாகாது என்று பொதுக் கட்டளை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. என். டென்னிஸ்: காவலர்கள் இப்போதும் இப் பழக்கத்தில் ஈடுபட்டிருக்கின்றனர். இதுசம்பந்தமாக பஸ் ஊழியர் களுக்கும் காவலர்களுக்கும் இடையே வேறுபாடு ஏற்பட்டுக்கொண் டிருக்கிறது. கடந்த 16-ஆம் தேதி நடந்த பஸ் ஊழியர்கள் வேலை நிறுத்தம் இதற்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டாகும். இதை அரசு கருத்தில் கொண்டு காவலர்கள் இப்படிப்பட்ட சம்பவங்களில் ஈடுபடாத வாறு தீவிர நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: ஆங்காங்கு காவலர்கள் யாராவது இந்தப் பொதுக் கட்டளையை மீறி நடந்தாலோ அல்லது கண்டக்டர்களுக்கும், காவல் துறையினருக்கும் இடையே தகராறு ஏற்பட்டாலோ அல்லது மற்றவர்களுக்கும் காவலர் களுக்கும் இடையே தகராறு ஏற்பட்டாலோ, அவைகளைத் தனிப்பட்ட நிகழ்ச்சியாகவும் வழக்காகவும்தான் கருதவேண்டும். பொதுமக்களுக்குக் குந்தகம் விளைவிக்கின்ற அளவுக்கு நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறாமல் இருப்பதைத்தான் பொதுமக்களும் விரும்புகிறார்கள்; இந்த அரசும் விரும்புகிறது; அமைதியை நாடுகிற அனைவரும்

விரும்புவார்கள். அந்தக் காவலர்மீது, குறிப்பிட்ட 16-ஆம் தேதி யன்று ஒழுங்கு தவறி நடந்துகொண்டதாகக் குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட காவலர்மீது, நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : 16-ஆம் தேதி நடந்த சம்பவத்தைப் பற்றி சொல்லப்படுவது என்னவென்ருல், குறிப்பாக, போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குப் பக்கத்தில் பஸ்ஸை நிறுத்தவேண்டும் என்று வற்புறுத்தியதாகவும், அதற்கு மீறிய ஒரு காரணத்தினுல் அந்த டிரைவர் தாக்கப்பட்டதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே, அம் மாதிரியான நடவடிக்கைகளில் போலீஸார் ஈடுபடக்கூடாது என்று அவர்களுக்குத் தெரிவிக்க அரசு முற்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணுநிதி : பரந்து கிடக்கின்ற அந்த இலாகாவில் ஒருசிலர் தவறு செய்யக்கூடும். போலீஸ் ஸ்டேஷ னுக்குப் பக்கத்தில் நிறுத்த வேண்டும் என்று தகராறு செய்து, அதற்கு கண்டக்டர் இடம் அளிக்காத காரணத்தினுல் ஒருவருக் கொருவர் அடித்துக்கொண்டார்கள். உடனடியாகப் புகார் கொடுக் கப்பட்டிருக்குமானுல், இப்பொழுது எடுக்கப்பட்ட அதே நட வடிக்கை அந்தக் காவல் துறையாளர் மீது நிச்சயமாக எடுக்கப்பட் டிருக்கும். அப்படியில்லாமல், பொதுவாக இரண்டு மணி நேரம், மூன்று மணி நேரம் சென்னை நகரில் எல்லாப் பஸ்களையும் நிறுத்தி விடுவது என்பது சரியல்ல. வழியில் பஸ்ஸை நிறுத்தி அவ்வளவு பிரயாணிகளுக்கும் அவஸ்தை ஏற்பட்டு, அதற்குப்பிறகு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதோ அந்த போலீஸார்மீது, அதே நடவடிக்கை, புகார் கொடுத்திருந்தாலும் எடுக்கப்பட்டிருக்கும். அந்த உறுதியை இந்த மன்றத்தின்மூலமாக நான் எல்லா பஸ் தொழி லாளர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். இப்படிப்பட்ட கிளர்ச்சிகள் நடந்தால்தான் நடவடிக்கை எடுக்கப் படும் என்பதல்ல. புகார் கொடுத்தாலும் ஏற்ற நடவடிக்கை உடனேயே எடுக்கப்படும்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : அன்று நடந்த நிகழ்ச்சியில் மேல் மட்ட போலீஸ் அதிகாரிகளும், ட்ரான்ஸ்போர்ட் இலாக்காவி லுள்ள மேல்மட்ட அதிகாரிகளும் உடனடியாகத் தலையிட்டிருந்தால் அத்தகைய விரும்பத்தகாத நிகழ்ச்சி ஏற்பட்டிருக்காது. மேலும், அம்மாதிரி நிகழ்ச்சி ஏற்படாமல் இருப்பதற்கு, அம்மாதிரி ஏதாவது சம்பவம் நடந்தால் உடனடியாகத் துரித நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு அரசாங்கம் வேண்டிய ஆணை பிறப்பிக்குமா?

1972 மார்ச் 18]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : 9 மணிக்கு நிகழ்ச்சி ஆரம்பமாகி 11 மணிக்கெல்லாம் நடந்து முடிந்துவிட்டது. அதை விடத் துரித நடவடிக்கை என்ன எடுப்பது என்று புரியவில்லை. அப்படி எடுப்பதற்கான வழிகள் இருந்தால் சொல்லும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேல்மட்ட அதிகாரிகள் உடனடியாகக் கவனிக்க வேண்டுமென்றால், நிகழ்ச்சி நடைபெறுகிற ஒவ்வோரிடத்திலும்—எந்த இடத்தில் நிகழ்ச்சி நடைபெறக்கூடும் என்று ஜோஸ்யம் தெரிந்தால் அல்லாமல் அந்த இடத்தில் எந்த மேல்மட்ட அதிகாரியும் இருந்துகொண்டே இருக்கமுடியாது. இன்ன போலீசார் இப்படி நடந்துகொண்டார் என்று உடனடியாகப் புகார் கொடுக்கப்பட்டால், இன்றைக்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அதே நடவடிக்கை அன்றைக்கே நிச்சயமாக எடுக்கப்பட்டிருக்கும்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் விளக்கம் அளிக்கும்போது, 9 மணிக்கு நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது, 11 மணிக்கு தீர்ந்துவிட்டது என்று கூறினார்கள். ஆனால், நிகழ்ச்சி 6 மணிக்கு நடைபெற்று, 11-30 மணிக்குத்தான் தீர்க்கப்பட்டது. ஆக, ஐந்தரை மணி நேரம் காலையிலிருந்து பஸ்கள் நிறுத்தப்பட்டு, 11-30 மணிக்குத்தான் திரும்பவும் எடுக்கப்பட்டன. ஐந்தரை மணி நேரம் பஸ்கள் ஓடாமலிருந்ததால் பொதுமக்களுக்கு அசௌகரியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இனிமேல் இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறாமலிருக்க அரசு கவனம் செலுத்துமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நிகழ்ச்சி நடந்த இரண்டு மணி நேரத்துக்குள் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டது என்று சொன்னேன். இனிமேல் இப்படி நடக்கக்கூடாது என்றால், அதற்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர்தான் வழி சொல்லவேண்டும். ஒரு நிகழ்ச்சி நடைபெறுகிறது; இரண்டு பேர் தகராறு செய்கின்றார்கள் என்றால் அவர்களில் ஒருவர் உடனே அதற்கான புகாரைத் தந்தால் விசாரித்து நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். விசாரித்து நடவடிக்கை எடுக்காவிட்டால், “நாளையதினம் இப்படிச் செய்வோம்” என்று அறிவித்துவிட்டு, மறுநாள் பஸ்களை நிறுத்தியிருந்தால் அது முறையாக இருந்திருக்கும். திடீரென்று எல்லா பஸ்களையும் உடனடியாக நிறுத்திவிட்டால், எவ்வளவோ அவசியமான காரியங்களைச் செய்ய வேண்டிய பொதுமக்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள். மருத்துவ மனைக்கு அவசரமாகச் செல்லவேண்டிய நோயாளிகள் பஸ்கள் நிறுத்தப்பட்டதன் காரணமாக அவஸ்தைப்பட்டிருப்பார்கள். எப்படி பலர் பலவிதமான அவஸ்தைக்கு உள்ளாகியிருப்பார்கள் என்பதை

பஸ்களிலே வேலை பார்க்கும் அன்பிற்குரிய தொழிலாளர்கள் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளு கிறேன். முதல் நாள் புகார் கொடுத்து, "நீங்கள் ஒரு நாளுக்குள் நடவடிக்கை எடுக்காவிட்டால் நாங்கள் வேலைநிறுத்தம் செய்வோம்" என்று சொன்னால், முன்னறிவிப்பை யாரும் உணர்ந்து கொள்ள முடியும். முன்னறிவிப்பு இல்லாமல் முன்பு சில நேரங்களில் திடீர் திடீரென்று பஸ்கள் நிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படித் திடீரென்று பஸ்களை நிறுத்திவிடுவதோ வேலைநிறுத்தத்தில் ஈடு படுவதோ நல்லதல்ல என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். இனிமேல் இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் நடைபெறாமல் அவர்கள் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். எந்தப் புகார் கொடுத்தாலும் அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள்.

திரு. நா. வீராசாமி : பஸ் தொழிலாளர்களும் அரசாங்க ஊழியர்கள்தான். போலீஸ்காரர்களும் அரசாங்க ஊழியர்கள் தான். இரண்டு வகையான அரசாங்க ஊழியர்களுக்கும் இடையே தகராறு ஏற்பட்டு, அதன்மூலமாக நேரடி நடவடிக்கையில் அவர் களே ஈடுபடுவதால் பொதுமக்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அப்படிப் பாதிக்கப்படுவதனால், அதிலே ஈடுபடுகிற தொழிலாளர்களை விட்டு விட்டு, போலீஸ்காரர்கள்மீது மட்டும் நடவடிக்கை எடுத்தால் அந்த இலாகா ஒழுங்காகச் செயல்படாது. போலீஸ்காரர்கள் ஸ்ட்ரைக் செய்தால் அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுத்துவிடுகிறார்கள். தவறு செய்கிறவர்கள் யாராக இருந்தாலும், கண்டிப்பாக அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுத்தால்தான் அங்கே இப்படிப்பட்ட பிரச்சினை வளராமல் இருக்க முடியும். எனவே, தவறு செய்கிறவர்கள் யாராக இருந்தாலும் அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்க அரசு முற்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அந்த இடத்திலேயே விசாரணை நடைபெற்றது. அந்தக் காவல் துறைப் பணியாளர் அப்பொழுது ட்யூடியில் இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. அவர் குறிப் பிட்ட ஓர் இடத்தில் இறங்கவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார். பஸ்ஸை எந்த இடத்தில் வேண்டுமானாலும் நிறுத்தச்சொல்லி அங்கே இறங்கவேண்டுமென்று சொல்வதே முறையல்ல. பஸ்கள் எந்த இடத்தில் நிற்கவேண்டும் என்று வரையறுக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அந்த இடத்தில் நிற்பதுதான் நியாயம். அது விசாரிக்கப்பட்டு எடுத்த முடிவாகும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொன்னதுபோல்

1972 மார்ச் 18]

காவல் துறை பணியாளருக்கு எவ்வளவு பொறுப்பு இருக்கிறதோ அதேபோன்ற பொறுப்பு மற்ற அரசு ஊழியர்களுக்கும் இருக்கிறது என்பதை இந்த அரசு மறந்துவிடவில்லை.

*Regulation of passengers at bus stops*

* 547 Q.—THIRU N. DENNIS : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether it is a fact that the police in Madras have launched a drive against bus passengers moving outside the Railings at Bus Stops in Madras City ?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : ஆம்.

திரு. என். டென்னிஸ் : தலைவர் அவர்களே, எவ்வளவு பேர் இதில் "ப்ராசிகியூட்" செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள்?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : எவ்வளவு பேர் என்கிற அந்த விவரங்கள் என்னிடம் இல்லை. ஆனால், இதிலே பலர் பிராசிகியூட் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதன்மூலமாக ஏற்படுகிற ஆபத்துக்களைத் தவிர்ப்பதற்காகத்தான் இத்தகைய நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

அச்சிறுப்பாக்கம் அருகே கிராம்பு மூட்டைகள் கைப்பற்றல்.

* 548 வினா—திரு. கே. எ. வகாப் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினவுக்கு விடையளிப்பாரா—

கள்ளக்கடத்தல் செய்யப்பட்ட கிராம்பு மூட்டைகளை 2—10—1971-ல் சுங்க அதிகாரிகள் கைப்பற்றியபோது, மதுராந்தகம் வட்டம், அச்சிறுப்பாக்கத்துக்கு அருகே துப்பாக்கிச் சுடல் ஏதாவது நடந்ததா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, 2—10—1971 அன்று அல்ல. 1—10—1971 அன்று அதிகாலையில் அச்சிறுப்பாக்கம் ஊராட்சி ஒன்றிய அலுவலகத்திற்கு அருகாமையில் திண்டிவனத்திலிருந்து ஐயத்திற்கிடமான வகையில் சென்னை நோக்கி வந்துகொண்டிருந்த மூன்று மோட்டார் (கார்) வண்டிகளை நிறுத்து மாறு மத்திய ஆயத்துறை இன்ஸ்பெக்டர் அடையாளம் காட்டினார். ஆனால் வண்டிகள் நிற்காமல் தப்பிச்செல்ல முயன்றன. அதைத் தடுக்க அவைகளின் டயர்களை நோக்கி சுங்க இலாகா சப்-இன்ஸ் பெக்டர் ஐந்து முறை சுட்டார். அதன் விளைவாக ஒரு வண்டியின்

டயர் பழுதுபட்டு நின்றது. மற்ற இரண்டு வண்டிகளில் ஒன்றை துரத்திச் சென்று நிறுத்தினர். மற்றொன்று தப்பிச் சென்றது. வண்டிகளில் இருந்தவர்கள் தப்பி ஓடிவிட்டனர்.

சுட்டதினால் எவரும் உயிரிழக்கவோ, காயமுறவோ இல்லை. பொதுச் சொத்துக்குச் சேதம் எதுவும் ஏற்படவில்லை.

பிடிக்கப்பட்ட இரண்டு வண்டிகளிலும் கள்ளத்தனமாக கடத்தி வரப்பட்டிருந்த 12 இலவங்க மூட்டைகள் கைப்பற்றப்பட்டன.

திரு. கே. எ. வகாப் : தலைவர் அவர்களே, இப்படிப்பட்ட இலவங்கம் போன்றவை கள்ளக்கடத்தல் செய்யப்படுவது அடிக்கடி ஏற்படுகிறது. இதை ஒழிக்க கடலோரப் பகுதிகளில் ஒற்றர் படையை அமைக்க இயலுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, இது முழுவதும் சுங்க இலாகாவைப் பொறுத்த விஷயம். அவர்கள் மிகுந்த கண்காணிப்புடன் இருக்கிறார்கள் என்பதற்கு இது ஒரு எடுத்துக்காட்டான நிகழ்ச்சியாகும்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, கள்ளத்தனமாக பாக்கு மூட்டைகள் கிராம்பு மூட்டைகள் ஏற்றிவரக்கூடிய வண்டிகள் பல பிடிபடுகின்றன. இது சம்பந்தமாக அந்த வண்டிகள் யாருடையவை, எந்த மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவை என்பதை அறிவிக்க இயலுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, இந்த மூன்று மோட்டார் வண்டிகளின் உரிமையாளர்களின் பெயர்கள் (1) எம். எஸ். வி. 1273—திரு. வி. ஏ. பாட்சா, சென்னை-53, (2) எம். எஸ். ஆர். 5266—திரு. பி. ராஜன், சென்னை-17, (3) டி. எம். சி. 1807—திரு. இந்துநூரி லட்சுமணராவ், சென்னை-17, (3) இந்த மூவரும் இந்த வண்டிகளின் உரிமையாளர்கள் என்று தெரிகிறது.

## வழக்குகள் பதிவு.

* 549 வினா—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

போலீஸ் இலாகாவினர் ஒரு மாதத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு வழக்குகள் பதிவு செய்ய வேண்டுமென்ற விதிமுறை நடைமுறையில் உள்ளதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இல்லை.

1972 மார்ச் 18]

*Cholera in Srirangam Town*

* 550 *Q.*—THIRU N. DENNIS: Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(*a*) whether it is a fact that the Srirangam Town in Tiruchirappalli District was declared cholera infected in December 1971; and

(*b*) if so, the steps taken to prevent the epidemic from spreading?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் :

(அ) இல்லை.

(இ) 1971-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதத்தில் திருச்சி மாநகராட்சியில் காலரா பரவியிருந்ததால், அது திருவரங்கம் நகராட்சியில் பரவாமலிருக்க தடுப்பு ஊசி குத்துதல், குடிநீரில் பாசிகையிடுதல், சுற்றுப்புற துப்புரவுப் பணிகளை தீவிரமாக்கல் போன்ற நடவடிக்கைகள் திருவரங்கத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

THIRU N. DENNIS: Sir, may I know whether sufficient quantity of preventive medicine for the same is supplied to all hospitals, dispensaries and primary health centres?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, எந்த வட்டாரத்தில் காலரா நோய்க்கான அடையாளம் இருக்கிறதோ, அந்த வட்டாரத்தைச் சுற்றி மருந்துகள் தெளிக்கப்பட்டு தடுப்பு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுவது வழக்கம். அந்த முறையில் திருச்சியில் ஏற்பட்ட காலரா நோய்த் தாக்குதல்களுக்குப் பரிகாரம் காணுகின்ற முறையில் திருவரங்கத்திலும் சேர்த்து தடுப்பு நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டன.

எழும்பூர் குழந்தைகள் மருத்துவ மனையில் எக்ஸ்ரே படங்கள்

* 551 வினா—திரு. கே. எ. வகாப் : மாண்புமிகு மக்கள் நல் வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

சென்னை எழும்பூரிலுள்ள குழந்தைகள் ஆஸ்பத்திரியில் எக்ஸ்ரே பிரிவில் ஒரு நாளைக்கு எத்தனை (X-ray) படங்கள் எடுக்கப்படுகின்றன?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : நாள் ஒன்றுக்கு சராசரியாக 124 எக்ஸ்ரே படங்கள் அந்த மருத்துவமனையில் எடுக்கப்படுகின்றன.

திரு. கே. எ. வகாப் : தலைவர் அவர்களே, நான் முன்பே குறிப்பிட்டதுபோல் குழந்தைகள் ஆஸ்பத்திரிக்கு அதிகமான குழந்தைகள் சிகிச்சை பெறுவதற்கு வருகின்றன. குழந்தைகள் வருகின்ற அளவிற்குத்தகுந்தாற்போல் எக்ஸ்ரே போன்றவை எடுப்பதற்கான பிலிம் போன்றவை பற்றுக்குறை இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே, வருகின்ற எல்லாக் குழந்தைகளுக்கும் வைத்தியம் அளிக்கும் வகையில் தேவையான பிலிம் போன்றவைகளை சப்ளை செய்ய அரசு முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, அந்த ஆஸ்பத்திரிக்கு சிகிச்சை பெறுவதற்காக குழந்தைகள் அதிகமான அளவில் வந்தாலும், எக்ஸ்ரே படம் எடுப்பதற்கான வகையில் இருக்கக்கூடிய குழந்தைகள் குறைவாகத்தான் இருக்கும். பல்வேறு விதமான நோய்களுக்கு "டயகனைஸ்" பண்ணுகின்ற நேரத்தில் எக்ஸ்ரே படம் எடுக்கக்கூடிய குழந்தைகள் குறைவாகத்தான் இருக்கும். ஆகவே, அந்த வகையில் அந்த ஆஸ்பத்திரியில் தேவையான பொருகள் நிறைவுடையதாகத்தான் இருக்கிறதென்று நான் கருதுகிறேன்.

*Hosur Cattle Farm*

* 552 *Q.*—THIRU B. VENKATASWAMY : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(*a*) whether there is any proposal to introduce woolly type of sheep at Hosur cattle farm in Dharmapuri district; and

(*b*) if so, the variety of sheep proposed to be introduced?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் :

(அ) ஆம்.

(இ) ஒசூர் கால்நடைப் பண்ணையில் சீமைக் கலப்பினப் பெருக்கத்திற்காக, ஆஸ்திரேலிய இனமான கொரிடேல் கிடாய்களை அறிமுகப்படுத்தும் செயற்குறிப்பும், ரஷ்ய மெரினோ செம்மறி ஆடுகளை அறிமுகப்படுத்தும் செயற்குறிப்பும் ஆய்வில் உள்ளன.

திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன் : தலைவர் அவர்களே, அதேமாதிரி "ரெட் டேன்", "ப்ரௌன்", "ஸ்விஸ்" போன்ற மாடுகளை இறக்குமதி செய்து தமிழ்நாட்டில் அதிகமான அளவிற்கு இன விருத்தி செய்ய அரசு முன்வருமா?

1972 மார்ச் 18]

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, ஆட்டிலிருந்து அங்கத்தினர் அவர்கள் மாட்டுக்குச் சென்றிருக்கிறார்கள். ஆஸ்திரேலியா இனமான கொரிடேல் இனம், ரஷ்ய மெரினோ செம்மறி ஆடு ஆகியவைகளைக் கொண்டு வந்து சேர்ப்பதன் மூலமாக நம்முடைய ஆடுகளின் தரத்தை நூற்றுக்கு 50 பங்கு உயர்த்த முடியும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. இறைச்சியின் தரம் உயருவதற்கும், கம்பளி அதிகம் கிடைப்பதற்கும் வழி காண முடியும். ஆகவே, இந்த இரண்டு இன கிடாய்களை தமிழ் நாட்டு இன ஆடுகளோடு தொடர்பு படுத்தி நல்ல ரக ஆடுகளைப் பெறலாம் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Sir, may I know the total number of such sheep supplied to the Hosur Cattle Farm?

THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN : It is only in the proposal stage and purchase has not yet been finalised.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து இந்த ஆடுகளை வளர்ப்பதற்காக உதவி ஏதாவது தருகிறார்களா? விசேஷ ஆடுகளை வரவழைத்து நமக்குத் தருகின்றார்களா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, வெளி நாட்டிலிருந்து எந்தக் கால்நடை நம் நாட்டிற்குத் தேவையென்றாலும், மத்திய அரசின் மூலமாகத்தான் அது நடைபெற வேண்டும். மத்திய அரசிலிருந்து வெளிநாட்டுச் செலாவணி கொடுக்கப்பட வேண்டும். அந்த வகையில் ஆஸ்திரேலிய இனமான கொரிடேல் கிடாய்கள் 5 கிடைக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறோம். அவற்றை கொடைக்கானலில் உள்ள மன்னவனூரில் உள்ள பண்ணைக்கு வழங்குவதாக ஆலோசனை இருக்கிறது. அதேபோல் ஓசூர் பண்ணைக்கு ரஷ்ய இனமான மெரினோ பெற்றுத் தர வேண்டுமென்ற வேண்டுகோள் இருக்கிறது.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, தற்போது ஓசூர் கால்நடைப் பண்ணையில் உயர்ந்த ரக ஆடுகள் என்னென்ன இருக்கின்றன?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, அந்த விவரம் என்னிடம் இல்லை.

திரு. ஏ. எம். இராஜா : தலைவர் அவர்களே, உயர்ந்த ரக கொரிடேல் கிடாய்கள் ஆஸ்திரேலியாவிலிருந்து வந்திருப்பதாகத்

தெரிகிறது. தமிழ்நாட்டிற்கு எத்தனை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது? அப்படி ஒதுக்கவில்லையென்றால், தமிழ்நாட்டிற்கு அந்த இன ஆடுகளை ஒதுக்க வேண்டுமென மத்திய அரசை நம் அரசு வற்புறுத்துமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, மத்திய அரசிடம் ஆஸ்திரேலிய இனமான கொரிடேல் 5 கிடாய்களும், ரஷ்ய இனமான மெரினோ பல ஆடுகளும் தேவை என்று தெரிவிக்கப் பட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசு எவ்வளவு ஒதுக்கும் என்பது தெளி வாகத் தெரியவில்லை.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தலைவர் அவர்களே, இம்மாதிரி யான கால்நடைப் பண்ணைகள் ஆரம்பித்தவை சரியாக நடைபெற வில்லையென்று சொல்லப்படுகிறது. ஒசூர் பண்ணையாவது நல்ல முறையில் நடைபெறுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, ஆடு இன விருத்தியைப் பொறுத்தவரையில் அது சாத்தூர் பண்ணையாக இருந்தாலும், சின்னசேலம் பண்ணையாக இருந்தாலும் இப்போது செம்மையாக இயங்கி வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள் கிறேன். அந்த இன ஆடுகள் பெருக்கம் எல்லாம் இந்தப் பண்ணை களில் மட்டும் நடைபெறுவதால் அதிக முன்னேற்றத்தைக் கண்டுவிட முடியாது. ஆங்காங்குள்ள பஞ்சாயத்துக்களின் மூலமாகவோ, தனியார் மூலமாகவோதான் அம்மாதிரியான ஆடுகளை வாங்கி இனவிருத்தி செய்வதன் மூலமாகச் சிறந்த பலன் விளையும். ஆடு வளர்ச்சியிலே இந்தத் துறையினர் சிறந்த தனிக் கவனம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

*Mechanised fishing boats*

* 553 *Q*.—Dr. H. V. HANDE : Will the Hon. the Minister for Harijan Welfare be pleased to state—

(*a*) whether it is a fact that the Government have sanctioned a scheme for grant of financial assistance to private people for purchase and operation of mechanised fishing boats; and

(*b*) if so, the details thereof and the total amount sanctioned to the scheme?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : (அ) ஆம்.

(இ) மீன்பிடி படகுகள் வாங்கவும், இயக்கவும், தனியார் தொழில் முனைவர்களுக்கு படகின் விலையில் 20 சதவீதம் வட்டியில் லாக் கடனாக அரசு நிதியுதவிக்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது.

1972 மார்ச் 18]

தொழில் முனைவரே மூலதனத்தில் 20 சதவீதத்தைச் செலுத்த வேண்டும்; மீதமுள்ள 60 சதவீத மூலதனத்தை வேளாண்மை மறுநிதிக் கழகம், வேளாண்மை நிதிக் கழகம், வணிக வங்கிகள் போன்ற நிதி உதவும் நிறுவனங்களிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்ற நிபந்தனைக்குட்பட்டு, வட்டியில்லாக் கடனை அரசு வழங்கும். 30 அடி நீளமுள்ள 40 படகுகள், 32 அடி நீளமுள்ள 10 படகுகள் ஆகியவற்றைத் தொழில் முனைவர்கள் வாங்குவதற்காக 1971–72ல் ரு. 5,60,000 வட்டியில்லாக் கடனாக அளிக்கப்பட (படகு விலையில் 20 சதவீதம்) ஒப்பளிக்கப்பட்டுள்ளது.

வெள்ளியணைப் பகுதியில் பாய் நெசவு

* 554 வினா—திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்: மாண்புமிகு அரிசன நல அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

கரூர் வட்டம், வெள்ளியணைப் பகுதியிலுள்ள தாழ்த்தப்பட்ட மக்களில் பெரும்பாலோர் பாய் நெசவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பதால் அங்கு கூட்டுறவு முறையில் பாய்த் தொழிலை அபிவிருத்தி செய்யத் திட்டம் ஏதேனும் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: இல்லை.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்: தலைவர் அவர்களே, கிராமப் பொருளாதாரத்தை வளர்ப்பதற்கும், வேலைவாய்ப்பைப் பெறுவதற்கும் இதுபோன்ற சிறு தொழில்களை கிராமப் பகுதிகளில் ஊக்குவித்தால சிறப்பாக இருக்கும் என்பதால், இனிமேலாவது இதுகுறித்து தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படுமா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: தலைவர் அவர்களே, கிராமப் பகுதிகளில் சிறுதொழில்களுக்கென்ற பல திட்டங்கள் அரிசன நலத் துறையின் மூலமாக நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. குறிப்பாக பாய் நெய்கின்ற தொழிலுக்கு திருச்சியிலே மத்திய நிலையம் ஒன்று இருக்கிறது. அதன் தொடர்பாக தஞ்சாவூர், தர்மபுரி, சேலம் ஆகிய மாவட்டங்களில் பாய் நெய்யும் தொழிற்சாலைகள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. எனவேதான் கரூரில் தனியாக தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தவில்லை.

திரு. வை. பாலசுந்தரம்: தலைவர் அவர்களே, தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் அதிகமாக வசிக்கிற தனித் தொகுதிகளிலே அரிசன நலத்

துறையின் மூலமாக தொழில்கள் அவர்களுக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதற்கான முயற்சிகள் ஏதாவது இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: தனித் தொகுதிகள் என்று இல்லை. பெருவாரியான தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் எங்கெங்கு மிக மோசமான நிலையில் வாழ்கிறார்களோ அங்கேதான் தொடங்கப் படுகின்றன. தனித் தொகுதிகள் என்ற அடிப்படையில் இல்லை.

திரு. தொ. ப. சீனிவாசன்: இப்பொழுது கிராமத்தில் கைத் தொழில் சம்மந்தமாகத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு உபகாரமாக நடைபெறுகிற மாதர் நல இலாகா மூலமாக கூடைமுடைதல் இன்னும் வேறு பல தொழில்கள் நடைபெறுகின்றன. அவற்றிலே தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்புக் கொடுப்பதில் முதலிடம் தர அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காகத் தனித்திட்டங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றிலே தாழ்த் தப்பட்ட மக்களுக்கு முதலிடம் தரப்படுகின்றன. தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் அல்லாதவர்களுக்கும் ஒரு சில சதவீதம் கொடுக்கப்படுகிறது. சில இடங்களில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக 50 சதவீதம் ஒதுக் கப்படுகிறது. தாழ்த்தப்பட்டோர் நல இலாகா மூலமாகவும், மகளிர் நலத் திட்டம் மூலமாகவும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்புக் கொடுப்பதில் முதலிடம் கொடுக்கப்படுகிறது.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: சார், மக்கள் பின்னுகின்ற பாய்கள் கைப்பொருட்கள் சந்தையிலே விற்பதற்கு அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: கூடுமானவரையில் வந்தவாசி போன்ற பகுதிகளில் பின்னுகின்ற பாய்க்கு நல்ல மார்க்கெட் இருக்கிறது. மற்ற இடங்களில் பின்னப்படுகின்ற பாய்களை நலத்துறையின் மூலமாக உள்ள பள்ளிகளுக்கு எடுத்துக் கொள்ளுமாறு உத்திரவிடப்பட்டு இருக்கிறது; அதிலே பெரும் பாலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது. நல்ல பாய்கள், சீர்காழி போன்ற இடங்களிலே உற்பத்தி செய்யப்படுகிற பாய்கள் அழகான பாய்களாக இருக்கின்றன. ஆங்காங்குள்ள கடைகளில் அவைகள் நல்ல விலையாகின்றன.

1972 மார்ச் 18]

பாலமலே ஆதிவாசிகள்

* 555 வினு—திரு. எம். சுரேந்திரன் : மாண்புமிகு அரிசன நல அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினுக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) மேட்டூர் தாலுகா, பாலமலே ஆதிவாசிகளின் கிராம அபிவிருத்தி வேலேகள் சம்பந்தமாக மேட்டூர் சட்டமன்ற உறுப்பினரிடமிருந்து 1970-ஆம் ஆண்டில் ஆலோசனேகள் அரசிற்கு வந்துள்ளனவா?

(இ) ஆம் எனில், அவைகள் பரிசீலிக்கப்பட்டு முடிவெடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

(உ) ஆம் எனில், அவைகளின் விபரம் என்ன?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : (அ) ஆம்.

(இ) இன்னும் முடிவெடுக்கப்படவில்லே.

(உ) இவ்வினுவிற்கு இடமில்லே.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : சார், இந்த பாலமலேப்பகுதி என்பது கிட்டத்தட்ட 4 ஆயிரம் அடி உயரத்திலே இருக்கிற பகுதியாகும். அங்கே முழுக்க முழுக்க ஆதிவாசிகள்தான் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிருர்கள். அங்கே போய்வர போக்குவரத்துக்கு ரோடு கிடையாது, ஆஸ்பத்திரி வசதி கிடையாது, மின்சார வசதி கிடையாது. இது போன்ற விவரங்களேப் பற்றியெல்லாம் சப்-கலெக்டரும், நானும் அங்கு சென்று பார்த்து அதற்கான விவர அறிக்கைகளே அனுப்பியிருக்கிறேமே, அவைகள் சம்பந்தமாக ஆராயப்பட்டதா? எந்த எந்த விஷயங்கள்பற்றி முடிவு எடுக்கப்பட்டு இருக்கின்றன, எந்த எந்த விஷயங்கள்பற்றி முடிவு எடுக்கப்படாமல் இருக்கின்றன என்பதைக் கூறமுடியுமா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : அவர்கள் கோரிக்கைகள் நலத்துறையிலே மாத்திரம் செய்யக்கூடியவை அல்ல. சில விஷயங்கள் விவசாய இலாகா செய்யவேண்டியவையாக இருக்கின்றன. சில கோரிக்கைகள் சுற்றுலா வாரியம் கவனிக்கக்கூடியவையாக இருக்கின்றன. சில மருத்துவ, குடும்ப நலத் துறையால் கவனிக்கப்படவேண்டியவையாக இருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் இனம் இனமாகப் பிரித்து அந்த அந்த இலாகாவுக்கு அனுப்பியிருக்கிறேம். எஞ்சிய காரியங்களே நலத்துறை மூலமாகச் செய்வதற்கு நலத் துறை இயக்குநருக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிருர்கள்.

[1972 மார்ச் 18

## சாத்தூர் வட்டத்திலுள்ள தீப்பெட்டி தொழிற்சாலைகள்

* 556 வினா—திரு. எஸ். அழகுத் தேவர் : மாண்புமிகு தொழில் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) மத்திய அரசின் தீப்பெட்டி பன்ட்ரோல் முறை எடுக்கப் பட்டதனால், சாத்தூர் வட்டத்தில் உள்ள சிறிய தீப்பெட்டி உற்பத்தியாளர்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டு சுமார் 800 சிறிய தீப்பெட்டி தொழிற்சாலைகள் மூடும் தருவாயில் உள்ளது பற்றி அரசுக்கு தகவல் வந்துள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அரசு எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : (அ) ஆம்.

(இ) தீப்பெட்டி பன்ட்ரோல் முறையை மறுபடியும் அமுலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என மத்திய அரசை இருமுறை இந்த அரசு கேட்டுக்கொண்டது. ஆனால் மத்திய அரசு உள் நாட்டுப் பொருள் வரி கொடாமல் ஏமாற்றுவதைத் தடுக்க தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுவதாகவும், பன்ட்ரோல் முறையைத் திரும்ப அமுல்படுத்த இயலாதெனவும் தெரிவித்துவிட்டது. இவ்வரசு இப்பொழுது மூன்றாவது தடவையாக மத்திய அரசை இவ் விஷயமாய் அணுகியுள்ளது.

திரு. எஸ். அழகுத் தேவர் : தலைவர் அவர்களே, இந்த பன்ட்ரோல் முறையை எடுத்துவிட்டதாலே அவர்கள் ரொம்ப கஷ்டத்திற்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். இந்த பன்ட்ரோல் முறையை மீண்டும் கொண்டுவந்தால்தான் தீப்பெட்டித்தொழில் நல்ல முறையில் இயங்கும் என்பதை நான் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : பன்ட்ரோல் முறை இருக்குமானால் வரி ஏய்ப்புச் செய்யமுடியாது என்று சிறிய உற்பத்தியாளர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் சொல்கிறார்கள். பன்ட்ரோல் முறை இருக்கின்ற காரணத்தினால் வரி ஏய்ப்பு நடக்கிறது. இது இல்லாமலே வரி ஏய்ப்பைத் தடுக்கமுடியும் என்பது மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய வாதம் ஆகும். பன்ட்ரோல் முறை வரவேண்டுமென்று சிறிய அளவில் தொழில் செய்கிறவர்கள் முதல் பெரிய பணக்காரர்கள் வரை வலியுறுத்திவருகிறார்கள். ஆகவே இதுபற்றி மத்திய அரசுதான் முடிவு எடுக்கவேண்டும்.

1972 மார்ச் 18]

திரு. கா. காளிமுத்து: இந்த முறையை எடுப்பதன் மூலமாக வரி ஏய்ப்புச் செய்கிறவர்கள்தான் லாபம் பெறமுடியும். ஆனால் வரி ஏய்ப்புச் செய்யாமல் ஒழுங்காக தீப்பெட்டித் தொழில் நடத்துகின்ற உற்பத்தியாளர்களும் கூட்டுறவுச் சேவை சங்கங்களும் ஊதிய இழப்புக்கு ஆளாகின்றன. எனவே மீண்டும் அதைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று நம்முடைய அரசு மத்திய அரசை வலியுறுத்துமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: அப்படித்தான் நாம் இரண்டு முறைகள் வற்புறுத்தியிருக்கிறோம். இப்பொழுது மூன்றாவது முறை யாக வற்புறுத்த முனைந்து இருக்கிறோம். ஆனால் யார் வரியை ஏய்க் கிறார்கள் என்பது சந்தேகத்திற்குரிய செய்தியாகும். சிறு தொழில் செய்கிறவர்கள், கூட்டுறவுத் துறைகள் இந்த முறை வேண்டுமென்று கேட்டு இருக்கிறார்கள். பெரிய பணக்காரர்களாக இருக்கிற உற்பத்தி யாளர்களில் ஒருவர் போராட்டத்திற்குத் தலைமைதாங்கி நாங்கள் எல்லோருமே வரி ஏய்ப்புச் செய்யமாட்டோம் என்று சொல்லியும் ஏன் மத்திய அரசாங்கம் தயக்கம் காட்டுகிறது என்பது தெரியவில்லை.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: தலைவர் அவர்களே, இந்த முறை யால் சாத்தூர், சிவகாசியில் ஓரளவுக்கு நல்லமுறையில் நடந்து கொண்டு வருகிறது. இதிலே பாதிக்கப்பட்டிருப்பதாக தங்களுடைய அதிருப்தியைக் காண்பிப்பதற்காக ஒரு அடையாள வேலைநிறுத்தம் செய்திருக்கிறார்கள். எனவே அரசு இதைப் பரிசீலனைசெய்து யாருக்கு வரிவிலக்குக் கொடுக்க வேண்டுமோ அவர்களுக்கு வரி விலக்குக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: வரி விலக்கு என்ற பிரச்னைக்கு இதிலே இடம் இல்லை. அந்த முறையைக் கொண்டுவந்தால் வரி ஏய்ப்பு இருக்காது என்று அவர்கள் சார்பில் கூறப்படுகிறது. ஆனால் அந்த முறையை கொண்டுவந்தால் வரி ஏய்ப்பு நடைபெறும் என்று மத்திய அரசு சொல்லுகிறது. அதைத்தான் மத்திய அரசாங்கம் மறுபரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டு இருக்கிறோம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தலைவர் அவர்களே, மத்திய அரசாங்கம் கொண்டுவந்தால் வரி ஏய்ப்பு இருக்கும் என்று சொல்வ தாகச் சொன்னார்கள். அவர்கள் அப்படிச் சொல்வதிலே உண்மை இருக்கிறதா இல்லையா என்று நம்முடைய அரசு ஆய்ந்திருக்கிறதா? அவர்கள் சொல்வதில் உண்மை இருக்கிறது என்று நினைக்கிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அதற்குத்தான் முன்னரே நான் சொன்னேன். சிறிய தொழிலதிபர்கள், கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இதிலே சட்டவிரோதமாக நடக்கமுடியாது என்ற காரணத்தினுலே அவர்கள் அந்த முறையைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்கிருர்கள். சட்டவிரோதமாகத் தப்புகிருர்கள் என்ற வாதத்தை மத்திய அரசாங்கம் வைக்கிறது. நடைமுறையிலே அப்படிச் செய்ய முடியாது என்று சொல்லி பெரிய பணக்காரர்கள் தொழில் செய்கிற வர்கள்கூட அந்த முறையைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று சொல்கிருர்கள் என்ற காரணத்தினுல்தான் மத்திய அரசாங்கம் தயக்கம் காட்டுகிறது.

திரு. செ. கந்தப்பன் : அந்த வட்டாரத்தைச் சேர்ந்த இந்திரா காங்கிரஸ் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் ஒருவர் தலைமை வகித்து மாபெரும் போராட்டம் நடத்தப்போவதாகச் செய்தி வந்ததே? அது நடந்துகொண்டிருக்கிறதா, அதற்குச் சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : எல்லா அரசியல் கட்சித் தலைவர்களும் அதற்கு ஆதரவு கொடுத்திருக்கிருர்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொன்னதுபோல் போராடப்போகிருேம் என்று ஒரு நாடாளுமன்ற உறுப்பினரே சொல்லியிருப்பதாக பத்திரிகையிலே அறிக்கை வந்தது. அது அவர்களுடைய அரசாங்கம். அவர்கள் அவர்களோடு போராடுவதில் எங்களுக்கு ஆட்சேபனை இல்லை.

## விசைத்தறிகள்

* 557 வின—திரு. கே. எ. வகாப் : மாண்புமிகு தொழில் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினவுக்கு விடையளிப்பாரா—

இலங்கை, பர்மா அகதிகளுக்கு வேலை அளிப்பதற்காக இராமநாதபுரம், கோவை, நெல்லை, வட ஆர்க்காடு ஆகிய மாவட்டங்களில் கூட்டுறவுத் துறையில் விசைத்தறி ஆலைகள் ஏற்படுத்தும் செயற்குறிப்பு அரசிடம் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : ஆம்.

திரு. கே. எ. வகாப் : தலைவர் அவர்களே, இந்த விசைத்தறி ஏற்படுத்தும்போது எந்த எந்த அடிப்படையிலே அகதிகள் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுவார்கள் என்பதை விவரங்களோடு கூற முடியுமா?

1972 மார்ச் 18]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : வெளிநாடுகளிலிருந்து வருகின்ற அகதிகளுக்கு தனியாகத் திட்டம்போட்டு மத்திய அரசாங்கம் உதவிசெய்யும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. மொத்த மாக 94 லட்சம் ரூபாய் அளவிற்குத் திட்டமிடப்பட்டு, சப்சிடி என்ற முறையிலே 20 லட்சம் ரூபாய் கொடுப்பதாக ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டங்களைப்பற்றி இன்னும் முடிவு எடுக்க வில்லை.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவரவர்களே, இந்த விசைத்தறிகள் புகுத்தப்படுவதால் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதுமட்டு மல்லாமல் அந்தக் கைத்தறித் தொழில் இந்த விசைத்தறிகளோடு போட்டிபோட முடியாமல் இருக்கிறது. விசைத்தறிகளுக்கு 4 அணு, 6 அணு குறைவாகக் கொடுக்கப்படுவதால் கைத்தறித் தொழில் பாதிக்கப்படுகிறது. ஆகவே, விசைத்தறிகள் 36 இஞ்சுக்கு உட் பட்டவைகளைத்தான் உற்பத்தி செய்யவேண்டுமென்றும் கரை போட்ட துணிகளை உற்பத்தி செய்யக்கூடாது என்ற கோரிக்கை சொல்லப்படுகிறது. அதை அரசு பரிசீலனை செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : சொல்லப்படுகிறது; பாதிக்கப் படுகிறது என்று நாம் தென் மாவட்டங்களில் பேசிக்கொண்டிருக் கிருேம். ஆனல் வட மாவட்டங்களில் ஏகக் கிராக்கி இருப்பதாக பல அங்கத்தினர்கள் விசைத்தறிகளைப்பற்றிக் கூறியிருப்பது ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டிய கருத்தாகும். ஆகவே, நெசவாளர்கள் பாதிக்கப்படாமல் பாதுகாத்துக் கொள்ளத்தான் கூட்டுறவுத் துறைக்குக் கொடுப்பது, நெசவு செய்யும் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுப்பது, மாஸ்டர் வீவர்ஸ்க்குக் கொடுப்பதில்லை என்ற முடிவு அரசுக்கு இருக்கிறது.

திரு. எம். முத்தையா : தலைவரவர்களே, பர்மா அகதிகள் நெல்லை மாவட்டத்தில் ஒட்டப்பிடாரத்திற்கு வருகிருர்கள். ஆனல் அவர்களில் சிலருக்கு விவசாயம் செய்வதற்கு நிலங்கள் ஒதுக்கப் பட்டும், சிலர் வியாபாரம் செய்ய வருகின்றனர். அது சிறிய கிராமம், வியாபாரம் செய்வதற்கு லாயக்கற்ற இடம். எனவே, வியாபாரம் செய்ய வசதிகளைச் செய்து அவர்களை உடனடியாக வேறு பெரிய நகரங்களுக்கு அனுப்பவேண்டும். இல்லையென்ருல் இனிமேலாவது மத்திய சர்க்காரிடம், ஒட்டப்பிடாரத்திற்கு வராமல் இருக்க வேண்டுமென்று மாநில அரசு சிபாரிசு செய்யுமா?

[1972 மார்ச் 18

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் நெல்லை மாவட்டத்திற்கு 29 இலட்சம் ரூபாய் வரும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

திரு. இரா. இராமலிங்கம் : தலைவரவர்களே, தமிழகத்திலுள்ள கூட்டுறவு நூற்பாலைகள் நல்லமுறையிலே செயல்பட்டு வருகின்றன. அவைகளை காம்போசிட் மில்களாக மாற்றியமைக்க யோசனை உண்டா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மூலக்கேள்விக்குத் தொடர்பு இல்லாமல் இருக்கிறதே.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இப்போதைக்கு இல்லை.

திரு. மு. இரத்தினசபாபதி : தலைவரவர்களே, இலங்கையிலிருந்து வரும் அகதிகளுக்காக நெல்லை மாவட்டத்தில் வேம்பார் பகுதியிலும் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் சில இடங்களிலும் உப்பளங்கள் அமைப்பது சம்பந்தமாக அரசின் பரிசீலனையில் ஒரு திட்டம் இருந்தது. அது இப்பொழுது எந்த நிலையிலுள்ளது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இது விசைத்தறி பற்றிய கேள்வி.

திரு. த. சோனையா : துணைத் தலைவரவர்களே, இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் இலங்கை, பர்மாவிலிருந்து வரும் அகதிகள் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். அந்த மாவட்டத்திற்கு இந்த விசைத்தறிகள் எந்த ஊரிலே ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அறிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்கு கிட்டத்தட்ட 35 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இடங்கள் பின்னால் தேர்வு செய்யப்படும்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : தலைவரவர்களே, இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் என்ற ஆலையில் இந்த அகதிகளுக்கு இந்த நல அகதிகள் புனர் வாழ்வு இலாகா ஸ்பின்னிங் பயிற்சி தந்து, அவர்கள் பயிற்சி பெறுகிறார்கள். பயிற்சி பெறும்பொழுது மாதம் ஒன்றுக்கு 120 ரூபாய் தரப்படுகிறது.

1972 மார்ச் 18]

பயிற்சிபெற்ற பிறகு பணியில் அமர்த்த அரசு பொறுப்பேற்று வேலை தருகிறது. இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் நிறைய அகதிகளுக்கு பல திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. தொ. ப. சீனிவாசன் : தலைவரவர்களே, இலங்கையிலிருந்து வரும் அகதிகளுக்கு உதவி செய்யும் வகையில் விசைத்தறி ஆலைகள், குறிப்பாக வடார்க்காடு மாவட்டத்தில் அமைக்க இருப்பதாக அறிகிறேன். அது எந்தப் பகுதியில் என்று அறியலாமா? அதோடு, பொதுவாக கைத்தறி நெசவாளர்கள் அதிகமாக இருக்கும் போளூர், வடபாதிமங்கலம், மாம்பட்டு போன்ற இடங்களில் ஆரம்பிக்க ஆலோசிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவரவர்களே, இடங்கள் பற்றி இன்னும் முடிவு செய்யவில்லை என்று ஏற்கனவே சொன்னேன்.

திரு. ஏ. எம். இராஜா : தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்கள் பதில் கூறும்பொழுது இந்த அகதிகளுக்காக 94 இலட்சம் ரூபாய் செலவிடப்பட இருப்பதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். இதிலே எவ்வளவு பவர் லூம்ஸ் அடங்கும் என்று அறிவிப்பார்களா? அதே நேரத்தில் வட மாநிலங்களில் நிறைய இருக்கிறது, தென் மாநிலங்களில் மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. ஆகவே, யார் வேண்டுமானாலும் இப்படிப்பட்ட பவர் லூம்களை வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டால் அனுமதி அளிப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : மொத்தம் 750 பவர்லூம்ஸ், 95 இலட்சம் ரூபாய்க்கு. மாஸ்டர் வீவர்ஸ் தவிர வேறு எல்லோருக்கும் கொடுக்கலாம்.

*Salt manufacturers in Tuticorin*

* 558. *Q.*—Thiru N. DENNIS : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(*a*) whether it is a fact that the Government have given some assurance to Salt Manufacturers of Tuticorin about 28th October, 1971; and

(*b*) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் :

(அ) ஆம்.

(இ) 27—10—1971 ஆம் தேதி அன்று அரசு வெளியிட்ட அரசுக் குறிப்பொன்றின் நகல் * அவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. என். டென்னிஸ் : தலைவரவர்களே, உப்பு உற்பத்தியை அரசு ஏற்று நடத்த முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இது உப்பு உற்பத்தி பாது காக்கப்படுவதற்கு என்ன அஷ்யூரென்ஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப்பற்றிய கேள்வி.

திரு. எஸ். வடிவேல் : தலைவரவர்களே, உப்பு எடுக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு ஏதாவது குறைந்தபட்ச கூலி நிர்ணயச் சட்டம் இருக்கிறதா? அல்லது முதலாளிகள் கொடுப்பதுதானா? இனி மேலாவது குறைந்தபட்ச கூலி நிர்ணயச் சட்டம் கொண்டுவரப் படுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : உப்பு உற்பத்தி தொழில் இலாகா. தொழிலாளர்கள் மினிமம் வேஜஸ் தொழிலாளர் நல இலாகா.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : சார், தூத்துக்குடியில் ஆரம்பிக் கப்படும் பெரிய தொழிற்சாலையினால் உப்பு உற்பத்தித் தொழி லாளர்கள் பாதிக்கப்படுவார்களா? எந்த அளவில் பாதிக்கப்படு வார்கள்? அவர்களுக்கு இந்த அரசாங்கம் என்ன பாதுகாப்பு கொடுத்திருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : துறைமுகத்திற்குப் பக்கத்தில் உள்ள நிலங்கள்தான் இந்தப் பிரச்னைக்கு உரியவையாக இருக்கின்றன. தொழிற்சாலை துறைமுகத்திற்குப் பக்கத்தில் உருவானால் வெளிநாடு களுக்கு அனுப்ப பயனுள்ள முறையில் அமையும் என்ற அடிப்படை யில் ஏற்கனவே பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இந்த நிலங்களை எடுக்க வேண்டுமென்று அரசால் முடிவெடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. உடனடி யாக அதை எடுப்பதால் உப்பு உற்பத்திக்குப் பாதகம் ஏற்பட்டுவிடக் கூடாது என்ற முறையில், மாற்று இடம் பார்க்க வேண்டும். இந்தக் குறிப்பிட்ட இடத்திலே வேறு தொழில்களுக்கு அவசியம் வந்தா லொழிய இந்த உப்பு உற்பத்தியைத் தடுக்கக்கூடாது என்ற முறையில் நம்முடைய அரசாங்கம் யோசனை செய்து வருகிறது.

---

* 141 -ஆம் பக்கத்தில் முதல் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

1972 மார்ச் 18]

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : சார், ஏற்கனவே, இந்தத் தொழிலாளர்கள் இரண்டு பகுதிகளாக, லைசென்ஸ் உள்ளவர்கள், லைசென்ஸ் இல்லாதவர்கள் என்ற முறையில் பாகுபாடு ஏற்பட்டு மத்திய அரசாங்கத்திற்கு மனுச் செய்ததன்மேல் ஏற்றுமதி வசதியெல்லாம் கொடுக்கப்பட்டது. அது தொடர்ந்து இருக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : மத்திய சர்க்கார் சில விதிமுறைகளை வைத்திருக்கிறது. அதிலே பாதகம் இருப்பதாக அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்படவில்லை.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவரவர்களே, 4,000 ஏக்கர்கள் கையகப்படுத்தத் திட்டமிட்டிருக்கிறது. இதனால் பாதிக்கப்படுபவர்களுக்கு மாற்று இடங்கள் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் என்னென்ன வழிவகை செய்திருக்கிறது என்பதை அறிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இதற்கென்று ஒரு நிபுணர் அமைக்கப்பட்டு, அவர்கள் அறிக்கை கொடுத்திருக்கிறார்கள் அரசாங்கத்திலே. நெல்லை மாவட்டம், இராமநாதபுரம் மாவட்ட கடற்கரை ஓரங்களில் எவ்வளவு ஏக்கர் நிலங்கள் புதிதாக உப்பளத்திற்குப் பயன்படுத்த முடியும் என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதன் அடிப்படையில் அவர்களுக்கு மாற்று இடம் கொடுக்க வாய்ப்பு இருக்கும். ஆனால் அவர்கள் கூறுவது அந்த இடத்திலே பல ஆண்டுகளாகத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பதால் உடனடியாக வெளியேற்றினால் பாதகம் ஏற்படும் என்று சொல்கிறார்கள். அந்த உறுதிமொழியைத் தான் கொடுத்திருக்கிறது, உடனடியாக வெளியேற்ற மாட்டோம், இன்றியமையாத வகையில், அதே இடத்தில் துறைமுகம் ஏற்பட்டாலொழிய வெளியேற்ற மாட்டோம் என்ற உறுதியைத் தந்திருக்கிறது.

## *Dams*

* 559. Q.—Thiru B. VENKATASWAMY : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether there is any proposal pending with the Government to restore breached anicut at South Pennar near Thorapally Agraharam in Hosur Taluk of Dharmapuri district; and

(b) if so, when it will be constructed?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா :

(அ) ஆம்.

(இ) இத்திட்டம், சேலம் புலனுய்வுக் கோட்டச் செயற் பொறியாளரின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Sir, it is a small anicut, but is a very useful one. It breached 10 years back and since then people could not raise any wet crops. Investigation for the renovation work has since been completed, I understand. May I know from the Hon. Minister whether he would see that orders are issued for the repair of that dam?

THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA : Sir, the scheme for the work has been included in the Master Plan for work in Drought-affected areas for Dharmapuri district, and it has been sent to the Government of India for approval. The work will be taken up as soon as administrative sanction is received from the Government of India.

THIRUMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Sir, May I know from the Hon. Minister when the scheme was submitted to the Government of India and when a reply is expected?

THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA : The reply is expected within a few months.

*560 வினு.—திரு. மே. சி. தூயமணி : மாண்புமிகு பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினுவுக்கு விடையளிப்பாரா :

மேட்டுப்பாளையம் தொகுதியைச் சார்ந்த தோலம்பாளையம் பகுதியில் கட்டவிருந்த பெரும்பள்ள அணைத்திட்டம் தற்போது எந் நிலையில் உள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : எவ்வளவு பாசன வசதி பெறக்கூடும் என்பது பற்றி வாரியம் எழுப்பிய சில ஐயப்பாடுகள் அதிகாரிகளின் பரிசீலனையில் உள்ளன.

திரு. மே. சி. தூயமணி : மேட்டுப்பாளையம் தொகுதியைச் சார்ந்த தோலம்பாளையம் பெரும்பள்ள அணைத்திட்டம் நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்று பல ஆண்டுகாலமாக அந்தப் பகுதி

1972 மார்ச் 18]

வாழ் மக்களால் சொல்லப்பட்டும் இதுகாறும் அது நிறைவேற்றப் படவில்லை. அதன் மீது உடனடி நடவடிக்கைகள் எடுப்பதற்கு அரசு முயற்சிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுகின்றன. உப்பார் ஓடைத்திட்டம் மதிப்பீடு ரூ. 5.64 இலட்சம். பெரியபள்ளத்திட்டம் ரூ. 7.55 இலட்சம். சிக்கன மற்றவையாயிருந்தும் பின்தங்கின வட்டாரத்திலிருப்பதால் தனிவகை யாக எடுத்துக்கொள்ளும்படி மேற்படி கூறிய எண்ணில் பரிந்துரைக் கப்பட்டுள்ளன.

வட்டமலைக்கரை ஓடையில் நீர்த் தேக்கம்.

*561 வினா.—திரு. மு. பழனிசாமி : மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடை யளிப்பாரா—

வெள்ளக்கோவில் தொகுதி நாகமநாயக்கன்பட்டி ஊராட்சி யைச் சேர்ந்த சடையபாளையத்துக்கு பக்கத்தில், வட்டமலைக்கரை என்ற ஓடையில் நீர்த் தேக்கம் கட்டி பாசன வசதி செய்து தர அரசு ஏதேனும் திட்டமிட்டுள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா : ஆம். இத்திட்டம் நீர்ப்பாசன தலைமைப் பொறியாளரின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

திரு. மு பழனிசாமி : இத்திட்டம் கடந்த நான்கு ஆண்டு காலமாக ஆய்வு செய்யப்பட்டு, அது தலைமைப் பொறியாளரிடம் இருப்பதாகக் கூறுகிறார்கள். அத்திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டால் வறண்ட பகுதியான வெள்ளக்கோவில் வட்டாரத்தில் சுமார் மூவா யிரம் ஏக்கர் அளவிற்கு பாசனவசதி கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க் கிறார்கள். ஆகவே இத்திட்டத்தை விரைவில் நிறைவேற்றித் தரு வதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லியதுபோல் 3,000 ஏக்கர் பாசனவசதி கிடைக்கும். உத்தமபாளையம், இலக்கமநாய்க்கன்பட்டி, வெள்ளக்கோவில் ஆகிய கிராமங்களில் உள்ள நிலங்கள் சாகுபடி வசதி பெறும். இதன் மதிப்பீடு எழுபது லட்சம் ரூபாய். 25 லட்சம் என்றாலே மத்திய அரசின் அனுமதி பெறவேண்டியிருக்கிறது.

[1972 மார்ச் 18

பாலங்கள்

*562 வினு.—திரு. கா. வேழவேந்தன் : மாண்புமிகு பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினுவுக்கு விடையளிப்பாரா—

கும்முடிப்பூண்டித் துணை வட்டம், கும்முடிப்பூண்டி—மாதர் பாக்கம் நெடுஞ்சாலையில், ஈகுவார்பாளையம் அருகே ஓடப்பேரிக் கால்வாயின் மேல் சிறு பாலம் கட்ட செயற் குறிப்பு ஏதேனும் அரசின் பரிசீலனையிலுள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா: ஆம்.

திரு. கா. வேழவேந்தன் : இந்தத் திட்டத்தையும் அமைச்சர் அவர்கள் நேரில் வெயிலில் வந்து பார்த்தார்கள். பஸ் போக்கு வரத்து அதிகமாகவுள்ள இந்தப் பாதையில் ஒரு சிறிய பாலம் கட்டப்படாத காரணத்தினுல் மழைக்காலங்களில் இரு பக்கங் களிலும் பஸ்கள் நின்றுவிடுகின்றன. ஆகவே இந்த ஆண்டாவது அதை எப்படியும் முடிப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : திட்ட மதிப்பீடு ரூ. 9 லட்சம். கடந்த ஆண்டு முயற்சி செய்தோம். இந்த ஆண்டு முயற்சி செய்து எடுத்துக்கொள்ள நடவடிக்கை எடுக்க தலைமைப் பொறியாளர் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறுர்.

*563 வினு.—திரு. எஸ். வடிவேல் : மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினுக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) சீர்காழி தாலூகாவில் முக்கூட்டு (பனங்காட்டாங்குடி) பாலத்தை அகலப்படுத்தும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசிடம் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா :

(அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

1972 மார்ச் 18]

திரு. எஸ். வடிவேல் : சீர்காழி தாலுகாவில் பனங்காட்டாங் குடி பாலத்தை அகலப்படுத்துகிற திட்டம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பொதுப்பணித் துறை அமைச்சராக இருந்தபோது போடப்பட்ட திட்டம். அது இதுவரை நிறைவேற்றப்படாமல் பஸ் போக்குவரத் திற்கு மிகவும் இடைஞ்சலாக இருக்கிறது. மக்களும் கஷ்டப்படு கிறார்கள். ஆகவே அதை துரிதமாக நிறைவேற்றி வைப்பதற்கு அரசாங்கம் உடனடி நடவடிக்கைகள் எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்கிற இந்தப் பாலத்திற்கு மிக அருகாமையில் 3¼ இலட்சம் ரூபாய் செலவில் புதுமனியாற்றின் குறுக்கே பனங்காட் டான்குடியில் ஒரு பாலம் அமைக்க வேலைகள் துவங்கப்பட்டு முடிவு அடையும் தருவாயில் இருக்கிறது. அந்தப் பால வேலை முடிந்தால் இந்தப் பாலத்தை அகலப்படுத்த வேண்டிய நிலை ஏற்படாது என்று நினைக்கிறேன். இருந்தாலும் இதைப் பரிசீலித்து நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும்.

* 564 வினா.—திரு. க. நாகராஜன் : மாண்புமிகு பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) திண்டுக்கல்—சிலுவத்தூர் சாலையில் ராஜக்காபட்டி அருகே சந்தானவர்த்தினி ஆற்றின் மீது பாலம் ஒன்று அமைக்க செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசிடம் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : (அ) ஆம்.

(இ) திண்டுக்கல்—சிலுவத்தூர் சாலையில் (அரசு "இதர மாவட்ட" சாலை) 11/2 கிலோ மீட்டரில் சந்தானவர்த்தினி ஆற்றின் குறுக்கே ரூ. 10 இலட்சம் செலவில் பாலம் ஒன்று கட்டும் வேலை நான்காவது ஐந்தாண்டு வரைவு திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருக் கிறது.

## வேப்பந்தட்டைக்கு புதிய ஏரி

* 565 வினா—திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : மாண்புமிகு பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக் களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) பெரம்பலூர் வட்டம், வேப்பந்தட்டையில் புதிதாக ஏரி அமைக்கும் திட்டம் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விபரம் என்ன?

[1972 மார்ச் 18

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா :

(அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : பெரம்பலூர் வட்டம் வேப்பந்தட்டையில் நீண்டநெடுங்காலமாக ஏரி ஆகிற அளவிற்கு நல்ல பள்ளமான பகுதி இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே இனி மேலாவது இத்திட்டம் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : உறுப்பினர் அவர்களின் கேள்விக்குப் பிறகு இத்திட்டத்தைப் பரிசீலிக்கும்படி அதிகாரிகள் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்களின் வேண்டுகோளின்பேரில் வினா எண். 566 ஒத்திவைக்கப் பட்டிருக்கிறது.

*Rural Housing Schemes at Hosur*

* 567. *Q.*—THIRU B. VENKATASWAMY : Will the Hon. the Minister for Backward Classes be pleased to state—

(*a*) whether it is a fact that Rural Housing Schemes have been started in Hosur and Denkanikota taluks of Dharmapuri district ; and

(*b*) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் :

(அ) & (இ) கோட்டப் பொறியாளரின் (கிராம வீட்டு வசதிப் பகுதி) கீழ், செயல்படும் கிராம வீட்டு வசதித் திட்டத்தை ஒசூர் வட்டத்தில் பொம்மந்தபள்ளி, சென்னத்தூர், கிருஷ்ணபுரம், உத்தனபள்ளி ஆகிய கிராமங்களிலும் டெங்கனிகோட்டா வட்டத்தில் பேலாளம், சாலிவரத்தைச் சேர்ந்த புதட்டிக்கோட்டை, காக்கா தேசம், போடிச்சிப்பிள்ளி ஆகிய கிராமங்களிலும் நிறைவேற்ற தனிச் சிறப்பு வரைபடங்கள் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த கிராம வீட்டு வசதித் திட்டம் மேலே குறிப்பிட்ட கிராமங்களில் நாளடைவில் நிறைவேற்றப்படும்.

1972 மார்ச் 18]

## வீட்டு வசதி வாரியம் அடைந்துள்ள கடன்கள்

*568 வினா.—திரு. சு. துரைசாமி : மாண்புமிகு பின்தங்கிய வகுப்பினர் நல அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) ஆயுள் இன்சூரன்ஸ் கழகம் 1969–70, 1970–71 ஆகிய ஆண்டுகளில் வீட்டு வசதி வாரியத்துக்கு வழங்கிய கடன் தொகை எவ்வளவு?

(இ) இதன் அளவை அதிகரிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளப் பட்டுள்ளதா?

(உ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் :

(அ) ஆயுள் ஈட்டுறுதிக் கழகம் தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியத்திற்கு 1969–70, 1970–71 ஆண்டுகளில் நேரிடையாகக் கடன் தொகை எதுவும் வழங்கவில்லை.

(இ & உ) இக்கேள்விகளுக்கு இடமில்லை.

திரு. சு. துரைசாமி : அமைச்சர் அவர்கள் வீட்டு வசதி வாரியத் திற்கு ஆயுள் ஈட்டுறுதிக் கழகத்தினிடமிருந்து கடன் வழங்கவில்லை என்று கூறுகிறார்கள். அப்படி வழங்காமல் இருந்தாலும் ஆயுள் ஈட்டுறுதிக் கழகத்தின் மூலம் கடன் பெற்று வீட்டு வசதியைப் பெருக்குவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : கேள்வி நீங்கள் நேரடியாகப் பெறுகிறீர்களா என்பது. நேரடியாக அவர்கள் வழங்குவது இல்லை என்று சொன்னேன். ஆனால் மத்திய அரசு தமிழ்நாட்டு வீட்டு வசதி வாரியம் ஆயுள் ஈட்டுறுதிக் கழகத்திடமிருந்து நேர்முகமாகப் பெற்றுக்கொள்ள 100 லட்சம் ரூபாய், அதாவது ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறது. நாம் 888 இலட்சம் ரூபாய்க்கு நிதி உதவி கோரியிருக்கிறோம். அதில்கூட 150 இலட்சம் ரூபாய் தருவ தாக எல்.ஐ.சி. வாக்களித்திருக்கிறது.

## அரசுப் பேருந்துகளில் புகைப் போக்கிகள்.

* 569 வினா—திரு. கே. என். குமாரசாமி : மாண்புமிகு போக்கு வரத்துத்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) அரசுப் போக்குவரத்துத் துறையில் உள்ள பேருந்து களில் புகைப் போக்கிகளை மேல்நோக்கி வைக்கும் திட்டம் ஏதேனும் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் :

(அ) தமிழ்நாடு அரசுப் போக்குவரத்துத் துறையிலுள்ள பேருந்துகள் அனைத்திலும் புகைப்போக்கிகளை மேல் நோக்கி வைக்கும் செயற் குறிப்பு எதுவும் இல்லை.

(இ) இவ்வினா எழவில்லை.

திரு. ஏ. எம். இராஜா : அனைத்துப் பேருந்துகளிலும் புகைப் போக்கிகளை மேலே வைக்கிற செயற்குறிப்பு எதுவும் இல்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். சென்னை நகரில் ஓடுகிற பேருந்துகளுக்காவது புகைபோக்கிகளை மேலே வைப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : சென்னை நகரில் உள்ள பேருந்துகளில் ஏற்கனவே பெரும்பாலான வண்டிகளில் இந்தப் புகை போக்கிகள் மேலே நோக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இருந்தாலும் புகை தவறி வந்துவிடுகிறது. ஆட்டமைஸர்ஸ் (Atomisers) ஃப்யூவல் பம்ப் (Fuel pump) ஆகியவற்றை பழுதுபார்த்து செப்பனிட்டு முறையாகப் பேணுவதன் மூலம் இதைத் தவிர்க்க முடியும் என்று அரசு கருதுகிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : இப்போது கூட சென்னை நகரில் ஓடுகிற எல்லாப் பஸ்களும் புகையைக் கக்கிக்கொண்டே போகின்றன. அதனால் அட்மாஸ்பியர் பொல்யூட் ஆகிறது என்று சொல்கிறார்கள். எனவே இப்படி புகை அரசாங்கப் பஸ்களில் வராமல் இருப்பதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : புகை வராமல் பஸ்களை ஓட்டுவது சாத்தியமானதல்ல. புகையில் பாய்ஸனஸ் காஸ் (Poisonous gas) என்று சொல்கிற அந்த எரிபொருள் அதிகமாக இருக்கக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகள் எல்லாம் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. புகை கக்காமல் பஸ்களை ஓட்டுவது என்றால் மின்சார பஸ்களைப் பற்றித்தான் யோசிக்க வேண்டும்.

திரு. என். கணபதி : சாதாரணமாக நம் அரசுப் பேருந்துகளில் புகைப் போக்கிகள் வழியாக புகை போகாமல் என்ஜின் வழியாக உள்ளே இருக்கிற பாஸஞ்சர்களுக்கு புகை வந்து சேருகிறது. இதைத் தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்க இருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

1972 மார்ச் 18]

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : புகை எங்கும் புகும் என்பதற்கு இது எடுத்துக்காட்டு.

DR. H. V. HANDE : Sir, the Hon. Minister, in his reply, has stated that it is difficult to have buses without emitting smoke at all but will it not be possible for the Government to see that at least they emit the minimum amount of smoke. Smoke gives an indication of the condition of the engine and if there is more smoke, that means the engine is bad and ultimately the Transport Department is going to lose by having that kind of engine. So, will the Government take into consideration the suggestions of hon. Members and at least find out why they emit so much of smoke and whether it is not possible to reduce it to the normal quantity by properly toning up the engine?

THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN : Sir, I entirely agree with the suggestion of the hon. Member that only minimum smoke should be emitted because it involves extra fuel consumption and emits poisonous gas in the atmosphere. That is why a Committee has been constituted under Professor B. S. Murthy who is going into the various aspects of the problem. He has already submitted interim recommendations, based on which we can minimise emission of smoke to a considerable extent by repairing and reconditioning atomisers and fuel pumps and also testing the engine for their correct load. Already the Department is seized of the problem and various measures have already been taken in this regard.

திரு. நா. வீராசாமி : சிலருக்கு அரசாங்க பஸ்களில் மட்டும் தான் புகை போவது கண்ணுக்குத் தெரிகிறது. தனியார் லாரிகளில் மிக அதிகமான புகை கக்கிக் கொண்டு ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றன. அதற்குக் காரணம் அவர்கள் கெரோசினை உபயோகப்படுத்து கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதைப் பற்றி அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? அப்படிப்பட்ட லாரிகளில் புகை போவதைத் தடுக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : அரசாங்க பஸ்களின் புகை மட்டும் கண்ணுக்குத் தெரிகிறது என்பதற்குக் காரணம் அந்தப் புகை கண்ணால் பார்க்கும் அளவுக்குத்தான் இருக்கிறது. தனியார் லாரிகள் கண்ணால் பார்க்கக்கூட முடியாத அளவுக்குப் புகையை

விடுகின்றன. அதனுல் சிலபேருக்கு அது தெரிவதில்லே. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னது போல் அதுபற்றியும் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : Is it not a fact that about 30 cases were registered against vehicles for emitting this sort of gas and may I know whether there was any Government transport vehicle among them? Was any action taken against any Government transport vehicle?

THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN : The fact that 100 cases have already been registered and the concerned buses fined and the very fact that no Government transport vehicle has been charged indicates that there is no such gas arising out of Government transport vehicle.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலேவர்—தலேமை)

திரு. எம். முத்தையா : பேருந்துகளில் புகை பிடிக்கக்கூடாது என்று விளம்பரம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அத்துமீறி புகை பிடிப்பவர்களேத் தடுக்க என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : புகை பிடிக்கக்கூடாது என்று போட்டிருக்கிருர்கள். புகை பிடிப்பவர்களேத் தடுக்க அதிலிருக்கும் பயணிகளே நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும். இல்லேயெனில் பக்கத்தில் இருப்பவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : அமெரிக்க நிபுணர் ஒருவர் உலகத்திலேயே அதிகமாகப் புகைவிடுவது தமிழக அரசு பஸ்கள் தான் என்று சொல்லியிருக்கிருர்கள். அவர் புகையைக் குறைக்க யோசனே சொல்லி இருக்கிருரா? அரசாங்க நிபுணர் கமிட்டி அது பற்றி ஆராய்ந்து வருகிறதா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : நான் ஏற்கனவே சொன்னதுபோல் இதைப் பற்றி ஒரு கமிட்டி ஆராய்ந்து வருகிறது. அமெரிக்க புரபசர் ஒருவர் எடுத்துச் சொன்ன கருத்தைப் பற்றிச் சொன்னுர்கள். அவர்களுக்குத் தெரிவிக்க விரும்புவது—அமெரிக்காவில் காலிபோர்னியா நகரில் அதிகமாக ஏர் பொல்யூஷன் இருப்பதாகவும் அதைத் தடுக்க தீவிரமாக முயற்சி செய்து வருவதாகவும் அவரே கூறினுர்.

1972 மார்ச் 18]

திரு. த. சோனையா : அரசாங்க பஸ்கள் எவ்வளவு ஆண்டுகளாக இந்தப் புகையைக் கக்கிக் கொண்டிருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : எப்போது அவை ஏற்பட்டனவோ அப்போதிருந்து.

திரு. இ. எஸ். தியாகராாசன் : அரசாங்க பஸ்கள் ஏற்கனவே புகை விட்டுக் கொண்டிருந்தனவா அல்லது இப்போதுதான் விடுகின்றனவா? புகை விடுவது அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கிறதா அல்லது குறைந்திருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : ரொம்ப நாளாகப் புகை விட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அதைக் குறைக்க நாம் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : இந்தக் கேள்வி விரிவாகக் கேட்கப்பட்டிருப்பதால் இந்த அவைக்குத் தெரிவிக்கக் கடமைப் பட்டிருப்பது இது. சென்னை மாநகரத்தில் கடந்த ஐந்தாண்டுக் காலமாக ஆடோமோபைல்ஸ் எண்ணிக்கை ஏறத்தாழ மூன்று நான்கு மடங்கு ஆகியிருக்கிறது. அந்தத் தொகை அதிகமாவதன் காரணமாகவும், மக்கள் தொகை நெருக்கம் அதிகமாகி இருக்கும் காரணத்தாலும் அதிகமான புகையால் ஏற்படும் விளைவுகள் **தீவிர** கவனத்திற்கு உள்ளாகியிருக்கிறது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : இந்த மாதிரி புகை கக்கும்போது சில சமயங்களில் விஷப்புகை கக்குகிறது என்ற முறையில் அதைப் பற்றி விசாரிப்பதற்கு ஏற்கனவே பரிசீலனைக் கமிட்டி போட்டிருந்தார்கள். அதனுடைய முடிவு என்ன?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : அந்தக் குழுவின் அறிக்கை ஏறத்தாழ கடந்த ஒரு வாரத்திற்குள்ளாக சுகாதாரத் துறையின் செயலாளருக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது பரிசீலிக்கப் பட்டு அரசாங்கத்தால் உரிய நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும் போது எஞ்சினில் புகை வருவதால் புகை எங்கும் புகும் என்று சொன்னார்கள். எஞ்சினில் புகை வந்து அந்த வண்டியில் பயணம் செய்கிறவர்களும், வண்டியும் புகைந்துவிடாமல் பார்த்துக் கொள்ள அமைச்சர் அவர்கள் உத்தரவாதம் அளிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தியணைக்கும் படை ஒன்றை ஒவ்வொரு பஸ்சின் பின்னாலும் இணைக்க வேண்டுமென்று விரும்பமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். எங்காவது ஓரிடத்தில் அப்படி நேர்ந்திருக்கலாம். பொதுவாக, கடந்த ஆண்டில் அரசாங்கம் மேற்கொண்டிருக்கும் நடவடிக்கை களின் காரணமாக இதிலே தீவிர கவனம் செலுத்தப்பட்டு புகையைத் தடுக்க ஃபீயூவல் பம்ப் ஆட்டோமைசர் போன்றவற்றை சீர்திருத்த தனி உத்தரவுகள் பிறப்பிக்கப்பட்டு நல்ல முறையில் பராமரிப்பு செய்யப்பட்டு வருகிறது.

நமக்குத் தரப்படுகின்ற டீசல் ஆயிலிலும் கலப்படம் இருக்கிறதா என்றும் பரிசோதிக்கப்படுகிறது. அதிலே கூடக் கொஞ்சம் கலப் படம் இருக்கிறதோ என்று பெட்ரோல் கம்பெனிகளிடத்தில் விவ ரங்களைக் கேட்டிருக்கிறோம். இதைப்பற்றி அரசாங்கம் தீவிரமாக நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருக்கிறது.

திரு. நா. வீராசாமி : நம்முடைய அரசாங்க பஸ்கள் அவ்வள வும் சேர்ந்துவிடுகின்ற புகையை விட சென்னையின் மையமாக இருக்கும் சென்ட்ரல் ஸ்டேஷன் ரயில்வண்டிப் புகை மிக அதிகமாக இருக்கிறது. எழும்பூர் ரயில் நிலையத்தில் மின்சாரத்தால் சிறிது தூரம் போவதால் புகை வருவதில்லை. அப்படிப்பட்ட எலக்ட்ரிக் டிராக்கை சென்ட்ரல் ஸ்டேஷனிலும் அரக்கோணம் வரையில் உரு வாக்க பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் மூலமாக அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : இது பாராளுமன்றத்தில் கேட்கப்படவேண்டிய கேள்வி.

திரு. வை. பாலசுந்தரம் : வெளியிலே சிலர் அரசியல் நோக்கோடு புகைக்கிறார்கள். அப்படி அரசியல் நோக்கோடு புகைக்கப்படும் புகையைத் தடுக்க நம்முடைய அரசு ஆவன செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : நான் சொல்லுவது பஸ்களில் ஏற்படும் புகையைப் பற்றி; சிலபேர் மனத்தில் இருக்கும் புகைச்சலைப் பற்றியல்ல.

1972 மார்ச் 18]

## ஸ்கூட்டர் ஓட்டுபவர்களுக்குத் தலைக் கவசங்கள்

* 570 வினு—திரு. என். டென்னிஸ்: மாண்புமிகு போக்கு வரத்துத்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினுக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) இம்மாநிலத்தில் ஸ்கூட்டர் ஓட்டுபவர்கள், தங்கள் தலைக்குக் கவசம் அணிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதைக் கட்டாய மாக்கும் செயற்குறிப்புகள் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளனவா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்:

(அ) இல்லை.

(இ) வினுவிற்கு இடமில்லை.

திரு. என். டென்னிஸ்: லைசென்ஸ் வழங்கும்போது இதை ஒரு கண்டிஷனுக வைத்துக் கொடுக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: ஸ்கூட்டரில் போகும் போது பயணிகள் ஹெல்மெட்டைப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று அரசு 1967-ம் ஆண்டிலிருந்து முயற்சி செய்தும் கூட பல காரணங் களுக்காக அதைக் கட்டாயப்படுத்தும் உத்தேசம் சர்க்காருக்கு இப்போது இல்லை.

திரு. கோவை செழியன்: ஸ்கூட்டரில் செல்லுகின்றவர்கள் இப்படித் தொப்பி அணிந்து கொள்ளுவது உயிருக்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பதாக இருந்தாலும், அழகாகத் தலைவாரிக் கொண்டு போகிற பெண்களும், ஆண்களும் இந்தத் தொப்பியைப் போட்டுக் கொள்ளு வதால் ஜெர்மன் சோல்ஜரைப் போல் காட்சியளிக்கும் நிலை இருப்பதால் இதை அணிவதில்லை. ஆகவே, தொப்பிகளைக் கிரீடங் களைப் போல் அலங்காரமாக உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கம் கம்பெனிகளுக்கு ஆணையிடுவதன் மூலம் எல்லோரும் அதை அணிய முன்வருவார்கள். அதை அரசு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: பொதுவாக, ஸ்கூட்ட ரில் செல்லுகின்ற ஆண்கள், பெண்கள் உயிரோடு இருக்க வேண்டு மென்பதற்காகத்தான் இந்த ஹெல்மெட்டை அணிய வேண்டுமென்று சொல்லுகிருேம். அவை சிறந்த அலங்கார முடிகளாக, கிரீடங் களாக இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னுல் குடியாட்சியில் மறுபடி யும் முடியாட்சியைக் கொண்டு வந்து விட்டோமோ என்று

தோன்றுகின்ற அளவுக்கு எல்லோரும் கிரீடத்தை அணிந்துகொண்டு செல்லுவதைப் பார்க்கும்போது இது என்ன உலகமா அல்லது நாடக மேடையா என்ற நினைவுதான் தோன்றும்.

திரு. எம். தேவராசன் : முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் துறையின் அமைச்சராக இருந்த காலத்திலே இதைக் கட்டாய மாக்கப்பட வேண்டுமென்று கொண்டுவரப்பட்டு பிறகு கைவிடப் பட்டது. அப்போது ஒரு கவிஞர் குல்லாய் போடுகிறார் என்று சொன்னதின் பேரில் வழக்குத் தொடரப்பட்டதா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னது உண்மை. 1967-ம் ஆண்டு இதைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று முதல்வர் அவர்கள் பொதுப்பணித் துறை அமைச்சராக இருந்தபோது விரும்பினார்கள். அதை வேண்டு மென்றே காழ்ப்புணர்ச்சி காரணமாக எதிர்த்தார்கள். அதற்குப் பின்னால் கோர்ட்டுக்குச் சென்று அந்தக் கவிஞருக்கு 500 ரூபாய் அபராதம் அல்லது இரண்டு மாத ஜெயில் தண்டனை என்று தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. ரா. ரா. முனுசாமி : தலைவரவர்களே, சென்னையிலே ஓட்டுகிற ஸ்கூட்டர்களில் ஆண்களும் பெண்களும் செல்வதால் குல்லாய் அணிவது சங்கடமாக இருக்கலாம். கிராமப்புறங்களில் மோட்டார் பைக் ஓட்டுபவர்களுக்கு விபத்து ஏற்படுகிறபோது தலையில் அடிபடுகிறது. அப்படிப்பட்ட மோட்டார் பைக் ஓட்டு பவர்களுக்கு கட்டாயமாக இந்தக் கவசம் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, அந்த ஹெல்மெட் போடுவது அவசியம் என்று எல்லோரும் கருது கின்றோம். ஆகவே, அதைப் பொதுவாக, பொதுமக்கள் அவர்களே முன்வந்து போட்டுக்கொள்ள வேண்டுமென்று அரசு கருதுகிறதே தவிர அதைக் கட்டாயப்படுத்தி போட்டுக்கொள்ளச் சொல்ல வேண்டுமென்று கருதவில்லை. இன்னும் குறிப்பாகச் சொல்லப் போனால், இத்தகைய ஸ்கூட்டர்களிலே சாவு விபத்துகள் அதிக மாகின்றன. அந்த விபத்துக்குள்ளாவோர் 25 முதல் 30 வயதுக்குள் உள்ளவர்கள்தான். ஆகையால் அவர்களுடைய குடும்பங்கள் காலம் முழுவதும் கஷ்டப்படவேண்டிய நிலைமையேற்படுகிறது. ஆகவே, பொதுமக்கள் மத்தியில் இதை எடுத்துச் சொல்லி, அவர்களே போட்டுக்கொள்ள முன் வரவேண்டுமென்ற, அதற்கான நடவடிக்கை களை, முயற்சிகளை அரசு மேற்கொண்டுள்ளது.

1972 மார்ச் 18]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : இப்படிப்பட்ட ஹெல்மெட் கட்டாயமாக போடவேண்டுமென்று ஏதாவது விதிகள் ஏற்படுத்தப் படுமா? இப்போது அரசாங்கத்தால் தயாரிக்கப்படும் தமிழக அரசு செய்திக் குறிப்பிலே இப்படி ஹெல்மெட் போடுவதால் விபத்து தவிர்க்கப்படுகிறது என்று மக்கள் மத்தியில் விளம்பரப்படுத்த இந்த அரசாங்கம் முயற்சி செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : செய்தித்துறையின் மூலம் இத்தகைய முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு இருக்கின்றன. இப்போது மாண்புமிகு உறுப்பினர் எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் கட்டாயம் கொண்டு வரப்படுமா என்று கேட்டு இருப்பதால் இதைப்பற்றி பரிசீலிக்கப்படும்.

திரு. எம். முத்தையா : தலைவரவர்களே, அந்த ஸ்கூட்டர்கள் மேல்நாடுகளில் பெண்களுக்காக தயாரிக்கப்பட்டது என்று சொன்னார்கள். தமிழ்நாட்டில் ஆண்கள்தான் இதை மிகவும் ஓட்டு கிறார்கள். ஆகவே, பெண்களுக்கு ஸ்கூட்டர்கள் என்றும் ஆண் களுக்கு மோட்டார் சைகிள் என்றும் நிர்ணயிக்க அரசாங்கம் முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : நம் நாட்டில் ஆண் களும், பெண்களும் சமத்துவம் என்ற கொள்கையின் அடிப்படையில் இருக்கிறோம்.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : தலைவரவர்களே, இந்த ஸ்கூட்டர், மோட்டார் சைகிள் ஓட்டுபவர்களுக்கு ஆக்சிடெண்ட் மண்டையில் ஏற்பட்டு பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்று நியோரோ சர்ஜன் ரிப்போர்ட்டுகள் கொடுத்திருக்கிற காரணத்தால், அவர் களுடைய உயிர் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்பதற்காகவாவது, அந்த ஹெல்மெட் கண்டிப்பாக போடவேண்டுமென்று அரசாங்கம் நிபந்தனை விதிக்க முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொன்னது உண்மை. நம்முடைய ஜெனரல் ஹாஸ்பிடலில் கிட்டத்தட்ட 50 பேர் இறந்து இருக்கிறார்கள். 350 பேர் மண்டையில் காயம் அடைந்துள்ளார்கள், காயம் அடைந் துள்ள சிலர் பைத்தியம் பிடித்திருக்கிறார்கள். அல்லது ஒருவித பக்கவாதம் போன்ற வியாதியால் சிக்கியிருக்கிறார்கள். ஆகவே,

அதைக் கட்டாயம் கொண்டுவரவேண்டுமென்பது மக்களின் நன்மை யைக் கருதித்தான், இப்போது உறுப்பினர்கள் சொன்ன கருத்தின் பேரில் அரசாங்கம் மறுபரிசீலனை செய்யும்.

திரு. த. சோனையா : தலைவரவர்களே, நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பொதுப்பணித்துறை அமைச்சராக இருந்த போது அந்தக் கவசம் போட்டுக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்ன கருத்தை சொன்னபோது, அதை எதிர்த்தவர்கள் எல்லாம் இப் போது ஆதரிக்கிறார்கள் என்பது உண்மை. இதை அரசு அறியுமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : காலம் மாறுகிறது, அதற்கேற்ப கோலம் மாறுகிறது.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Sir, not only husband and wife but all their children also travel in these scooters. In these days when there are so many accidents and when for the fault of the parents, the children suffer, will the Government be pleased to take necessary steps to avoid these?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, இது கணவன் மனைவி அவர்களாகவே பார்த்து குழந்தைகளை கூடுமான வரையில் ஏற்றிச் செல்லாத வகையில் இருக்கவேண்டியதொன்றாகும்.

திரு. வை. பாலசுந்தரம் : தலைவரவர்களே, ஸ்கூட்டரில் போகிறபோது, ஆண்கள் விட்டுச் சென்றும், பெண்கள் பின்னாலே உட்கார்ந்துகொண்டு போவதுமாக இருப்பது அழகாகவும், பார்ப் பதற்கு முறையாகவும் இருக்கிறது. சில இடங்களில் பெண்கள் ஓட்டிச்செல்பவர்களாகவும், ஆண்கள் பின்னாலே போகிறவர்களாக வும் இருக்கிற நிலை இருக்கிறது. இதைத் தவிர்க்க அரசு முற்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, இது அவரவர்களின் வலிவைப் பொறுத்த விஷயம்.

(Thiru K. M. Subramaniam had a bandage in his fore-arm.)

MR. SPEAKER : Mr. K. M. S. You had an accident probably by scooter and so have a bandage in your hand; would you like to put a question?

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, this is not an accident by scooter. Sir, is it not a fact that there are bolder women who are capable of driving scooters and that is why women drive and men follow behind? (Laughter)

(No reply.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினாக்கள்—விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு :—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் (*) வெள்ளிக்குறி இடப்பட்டிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

## 2. ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானங்கள்

(அ) மின்னணு கணக்கு இயந்திரங்களைப் பயன்படுத்த அரசின் முடிவும், மாநில அரசு ஊழியர், மத்திய அரசு கணக்காயர் அலுவலக ஊழியர் பாதிப்பும் குறித்து

MR. SPEAKER: The hon. Member, Thiru K. T. K. Thangamani and Thiru Manali Kandasamy have given notice of motions under Rule 42 in regard to the following matter of urgent public importance to adjourn the business of the House—

"Government proposal to establish a Data-processing Centre by way of modernisation as per G.O. 1125 dated 30th July 1971 which is an automation process likely to displace large number of State Government employees and the Central Government employees in the Accountant-General's Office working in the Accounts section and the agitation since 14th March 1972 launched by the 200 employees of the Accountant General's Office protesting against such a step".

Dr. Hande and Thiru James have also given notice of similar motions.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : மிஸ்டர் ஸ்பீக்கர் சார், ஏ. ஜி. ஆபிசிலே உண்ணாவிரதம் முதலிய இயக்கத்தை 2000 சிப்பந்திகள் கடந்த 4 தினங்களுக்கு முன்பாக நடத்தினார்கள். அங்கே அவர்கள் ஒரு இயக்கத்தை ஆரம்பித்த உடன் தான் என்ன காரணம் என்று நாங்கள் விசாரிக்கும்போது தெரிந்தது. இப்போது உங்களுக்குத் தெரியும். நம்முடைய மாநில அரசின் கணக்குகள், ஏ.ஜி. ஆபீசில் தான் தயாரிக்கப்படுகின்றன. நமது மாநிலத்தில் மட்டுமல்ல. இந்தியா பூராவும் இருக்கிற மாநிலங்களில் எல்லாம் அந்த முறை இருக்கிறது. அதன் காரணத்தால் ஒரு விதத்தில் செக் அப் செய்து கொள்வதற்கும் பப்ளிக் அகௌண்ட்ஸ் கமிட்டி போன்ற இடங்களில் முறையாக சில விஷயங்களை எழுப்புவதற்கும் பேருதவியாக இருக்கிறது.

அது மாத்திரமல்லாமல், சர்க்கார் ஊழியர்களின் பிராவிடெண்ட் பண்ட் சம்பந்தமான கணக்குகளும் அவர்கள் தான் வைத்து இருக்

கிறார்கள். இன்றைக்கு 60 இலட்சத்திற்கு மேல் இருக்கும் தொழிலாளர்கள் பிராவிடெண்ட் பண்ட் கூட மத்திய அரசு வைத்துக் கொண்டு சென்னையில் ஒரு ரீஜினல் ஆபீஸ் இருப்பது தெரியும். அவர்களில் ஸ்டாப் என்று 2000 பேர் இருந்தால், 500 பேர் ஆடிட் செக்ஷனில் இருப்பார்கள். நமது தமிழக அரசு இம்மாதிரியாக ஆடொமேஷன் ப்ராசஸ் கொண்டு வந்தால், அது தங்களைப் பாதிக்கும் என்ற முறையிலேயும், அதே நேரத்தில் இங்கே தமிழகத்தில் இருக்கிறவர்களுக்கு இன்னும் அதிகமானவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுப்பதற்கு பதிலாக, இன்று இருக்கும் அவர்களை வேலையை விட்டுப் போகச்சொல்லும்படியான ஆபத்து இருக்கிறது என்றும் அவர்கள் அச்சப்படுகிறார்கள்.

அதற்குச் சாதகமாக சான்றுகள் சில சொல்ல முடியும். நமது தமிழக அரசும், தமிழ் நாட்டில் இருக்கும் எல்லா அரசியல் கட்சிகளும், ஆடோமேஷன் கண்டிப்பாக கூடாது என்று வலியுறுத்தி இருக்கிறார்கள்.

It is not mechanisation process, but this is automation process which is likely to displace employees, particularly in the clerical cadre.

ஆகவே, இது சம்பந்தமாக ஏற்கனவே எல்.ஐ.சி.யில் இதற்காக இயக்கமே நடந்தது. ஆடோமேஷன் என்பது நவீன முறையிலே இன்று அமெரிக்கா, சோவியத் ரஷ்யா போன்ற நாடுகளில் தேவைப்படலாம். அங்கே போதுமான ஆட்கள் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் வேலை பளுவை குறைப்பதற்காகச் செய்கிறார்கள். நம் நாட்டில் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் அதிகமாக இருப்பதால் இதை நன்கு உணருகிறோம். நான் கூட இந்த பட்ஜெட் நிலைமையை பார்க்கிறபோது, டிமாண்ட் 9-ல் ஜெனரல் அட்மினிஸ்டிரேஷன் என்பதிலே டேடா ப்ராசசிங் சென்டர் என்பதற்காக 9 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள்.

Under the heading of New Services P.80. Vol. I.

ஒரு சுற்றறிக்கை விட்டு, அதன் பேரில் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு பதிலாக இந்த ஆண்டிலேயே பட்ஜெட்டில் 9 இலட்சம் ஒதுக்கியிருப்பதைப் பார்த்தால் பெரும் அபாயம் ஏற்படும் என்பதை உணருகிறோம்.

தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் நாம் ஆடோமேஷன் அனுமதிக்கமாட்டோம் என்று அண்ணா அவர்கள் கூட சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இப்போது இருக்கும் முறையில் எந்த விதமான மாறுதலும் இருக்கக்கூடாது. இப்போது அரசாங்கம் இதற்காக

1972 மார்ச் 18]

9 இலட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இதனால் குறிப்பாக இப்போது படித்து பணிபுரிந்து கொண்டிருப்பவர்களுக்கு பெரிய பாதகம் ஏற்படும் வகையில் இருக்கிற காரணத்தால், இதைப் பற்றி விவாதிக்க இந்த அவையின் பிற நடவடிக்கைகளை ஒத்தி வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

Dr. H. V. HANDE : Sir, I have given notice of the following motion under Rule 42 of the Assembly Rules to discuss an urgent matter of public importance, namely, the proposal by the Government to establish a Central Budget Data Processing Centre at Madras under G.O. Ms. No. 1125, Finance, dated 30th July 1971, whereby there is a serious threat of a number of employees losing their jobs and also promotion opportunities and the consequent agitation and token hunger-strike by the employees of the Accountant-General's office.

Sir, as the hon. Member, Thiru Thangamani has pointed out, the whole problem is with regard to the need for automation and whether it is feasible at this stage of our economy to introduce under this Government Order the huge computer system in the departments of the Tamil Nadu Government.

Also the most important question is that quite a number of persons would be thrown out of employment. This is a major policy issue on which the Government should take a decision only after inviting the party leaders and discussing the matter with them.

When the hon. Member, Thiru Vezhavendan was the Minister for Labour, a non-official resolution was moved in this House and the former Member, Thiru Govindarajan and some Members belonging to the Congress Party also had stated that the introduction of automation would bring about large-scale unemployment.

Even in the United States of America there was a great Trade Union Leader, Mr. Walter Reuther, who had stated on several occasions that the introduction of automation would throw out a number of persons from employment. If that is the case in the highly advanced countries like the U.S.A., what would be the fate of the people employed here?

Sir, when that resolution was brought forward in this House, the then Hon. Minister for Labour, Thiru Vezhavendan, assured this House on behalf of the Government, that they would see to

it that whereever it affected the workers it would not be introduced and that they would even persuade the Central Government from introducing it. That was the assurance given on behalf of the Government two years ago.

This Government which promised to look into the matter when the Central Government and the Life Insurance Corporation of India introduced it, are now thinking of introducing it in our State. This should not be done.

(Mr. Speaker sounded the gong).

I will finish my speech in a minute.

Then, the employees in the Accountant General's Office are also worried about it. They are now scared and they have started the token strike. So I request the Hon. Chief Minister to postpone it till we discuss the matter in all its aspects. The Secretariat Staff are also concerned about it because they also will be thrown out of employment or at least their future promotions would be cut. Sir, India is a country with a mass of human beings and there is no necessity for the introduction of automation in our country and in our State Even in Denmark and Sweden it was introduced because there were lesser number of people there.

(Mr. Speaker again sounded the gong.)

So, I request the Hon. Speaker to adjourn this House to discuss this important matter.

* THIRU J. JAMES: Sir, under Rule 42 of the Assembly Rules, I have given notice of the following urgent matter of public importance :—

"Government's proposal to establish a Data-processing Centre by way of modernisation as per G.O. No. 1125, dated 30th July 1971 which is an automation process likely to displace large number of State Government employees and the Central Government employees in the Accountant-General's Office working in the Accounts section and the agitation since 14th March 1972 launched by the 2,000 employees of the Accountant-General's Office protesting against such a step."

தலைவர் அவர்களே, அமெரிக்கா தேசத்தில் கூட இந்த மெஷினைப் புகுத்துவதற்கு எதிர்ப்பு இருந்ததாக கூறப்பட்டது. அமெரிக்கா தேசத்தில் இருக்கிற நிலைக்கும் நமது இந்தியாவில்

**1972 மார்ச் 18]** [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

இருக்கிற நிலைக்கும் அதிக வித்தியாசம் உண்டு என்பதனை அந்த அரசாங்கம் நன்கு உணரும். இன்று இருக்கிற நிலையில் ஆடோ மேஷன் சிஸ்டம் நமது நாட்டில் வருமேயானால் நிச்சயம் இன்று இருக்கிற ஊழியர்கள் மட்டுமல்ல, வருங்காலத்தில் கூட எண்ணற்ற ஊழியர்கள் இதனால் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதை அரசாங்கம் நன்கு அறியும் என்பதனை நான் உணர்கிறேன்.

இந்த ஏற்பாட்டைக் கொண்டு வருவதால் இன்னொரு குறை கூட வரும் என்று நான் இந்த அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துக்கூற விரும்பு கிறேன். இப்பொழுது இருக்கிற முறையில் பப்ளிக் அகௌண்ட்ஸ் கமிட்டிக்கு அகௌண்டெண்ட்-ஜெனரல் ஆபீசிலிருந்து இந்த அரசாங்க கணக்குகளில் இருக்கிற சில குறைபாடுகளை எடுத்துக் கூறுவதற்கு உள்ள வழிமுறைகள் இருக்கின்றன. ஆனால், இந்த ஆடோமேஷன் ஏற்பாடு வருமானால் அரசாங்கத்துக் கணக்குகளில் ஏற்படுகின்ற குறைபாடுகளை சுட்டிக்காட்டுவதற்கு உள்ள வாய்ப்பு இராது என்று கருதப்படுகிறது. ஆகவே, இந்தப் புது கருத்தை ஒட்டியும் கூட இந்த ஏற்பாடு உகந்ததாக இருக்காது என்பதனை இந்த அரசாங்கத்திற்கு நான் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

அதோடுகூட இந்த மெஷின்கள் நமது நாட்டில் உற்பத்தி செய்யப்படவில்லை. இது அமெரிக்கா தேசத்தில் ஐ.பி.எம். என்ற ஒரு கம்பெனியால் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு, பல இலட்சக்கணக்கான ரூபாய்க்கு வாடகைக்கு விடப்படுகிறது என்று கூறப்படுகிறது. வாடகைக்கு மட்டும் தான் அவர்கள் கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே பல இலட்சக்கணக்கான ரூபாய் வாடகை கொடுத்துத் தான் நாம் இந்த மெஷினை வரவழைக்கக்கூடிய நிர்ப்பந்தமான நிலையில் இருக்கும் பொழுது, நமது மாநிலத்தில், தேசத்திலுள்ள பொருளாதாரத்தைக் கூட இந்த ஏற்பாடு அதிகமாக பாதிக்கும் என்ற ஐயப்பாடு கூட இருக்கிறது.

ஆகவே, தேசத்தின் நன்மையைக் கருதி, படித்த இளைஞர்களின் நன்மையைக் கருதி, வருங்காலத்து இளைஞர்களுடைய நிலைமையை உணர்ந்தாவது இந்த ஏற்பாட்டை அமுலுக்குக் கொண்டுவருவதை கைவிடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, இது மிகவும் அவசர மானதும், முக்கியமானதுமான விஷயமாக இருப்பதால் இதை விவாதிப்பதற்காக இந்த மன்றத்தின் மற்ற அலுவல்களை ஒத்தி வைத்து, இதை விவாதிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, 1970-ஆம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்களில் கருவூலங்களில் கணக்கு வைக்கும் முறைகளைப்பற்றியும், மாநில வரவு-செலவுத் திட்டத்தை

அமைக்கின்ற முறை பற்றியும் ஆராய்வதற்கு ஹைதராபாத்தில் உள்ள நிர்வாகப் பணியாளர் கல்லூரி (Administrative staff College, குழு ஒன்றை தமிழ்நாடு அரசு நியமித்தது. இக்குழு மேற்கொண்ட ஆராய்ச்சியின் விளைவாக, மாநில அரசு வரவு-செலவு திட்டத்தை அமைக்கும் முறைகளையும் வரவு-செலவு திட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள வரவினங்கள், செலவினங்கள் நடைமுறைகளை கவனித்து வரும் முறைகளையும் புதுமையாக்க முடிவு செய்யப் பட்டது.

இன்றுள்ள நிலையில், அடுத்த ஆண்டிற்கான மாநில வரவு–செலவுத் திட்டம், நடப்பு ஆண்டின் முதல் நான்கு திங்கள் கணக்குகளை அடிப்படையாகக் கொண்டே அமைக்கப்படுகிறது. ஒவ்வொரு திங்களின் விரிவான வரவு-செலவு கணக்குகள் ஓரிரு திங்களுக்குப் பிறகே கிடைக்கின்றன என்பது தான் இதற்குக் காரணம். இதன் விளைவாக வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளுக்கும், ஆண்டின் இறுதி கணக்குகளுக்கும் குறிப்பிடத்தக்க அளவு வேறுபாடுகள் ஏற்படுகின்றன.

இப்போதுள்ள முறைப்படி ஒவ்வொரு துறையிலும் செலவிடப் படும் தொகைகள், வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் செய்யப்பட்ட ஒதுக் கீடுகளுடன் ஒத்துள்ளனவா என்பதையும் தொடர்ந்து கவனித்துக் கொண்டுவர முடியாமற் போகிறது. இக் குறைகளைத் தவிர்த்து வரவு-செலவுத் திட்டத்தை அமைக்கும் முறையை மேம்படுத்து வதற்காக ஹைதராபாத் நிர்வாகப் பணியாளர் கல்லூரிக் குழுவின் பரிந்துரைகளை ஒட்டி, மின்னணுக் கணக்கு இயந்திரங்களை பயன் படுத்த முடிவு எடுக்கப்பட்டது. புதுமைப்படுத்துதல் முயற்சியின் விளைவாக, நம்முடைய வரும் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தை நடப்பு ஆண்டின் முதல் 8 அல்லது 9 திங்கள் கணக்குகள் அடிப்படையில் அமைக்கலாம் என்று நம்பப்படுகிறது.

மேலும், இம்முறையின் பயனாக ஒவ்வொரு திங்களின் செலவுப் போக்குகளை, ஒவ்வொரு கருவூல, துணைக் கருவூல வாரியாகவும் பணத்தினைச் செலவு செய்யும் அதிகாரிகள் வாரியாகவும் அடுத்த திங்கள் முதல் வாரத்திலேயே பிரித்து அறிய முடியும். வரவு–செலவுத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் செலவினங்கள் பகிர்ந்தளிக்கப் பட்டுள்ளனவா என்று தொடர்ந்து கவனித்து அறிவதோடு, இந்தச் செலவின் போக்குகளையும் கவனித்து வரமுடியும்.

தற்போது திட்டச் செலவின் போக்குகளை அறிவதற்கு ஏறத்தாழ மூன்று திங்கள்கள் ஆகின்றன. புதிய முறைப்படி ஒவ்வொரு திங்களின்

1972 மார்ச் 18] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

செலவு விவரங்கள் அடுத்த திங்கள் முதல் வாரத்திலேயே கிடைக்கும். இந்த முயற்சியின் விளைவாக மாநில அரசு ஊழியர் களிடையே ஆள்குறைப்பு ஏதும் ஏற்படவில்லை. மாறாக புதிதாக இத்திட்டத்தின் விளைவாக கூடுதல் வேலைவாய்ப்பு வசதிகள் அளிக்கப் படுகின்றன. வரவு-செலவுத் திட்டப் புள்ளிவிவர மையத்தில் புதிதாக 122 வேலைகளும், அதற்கு உதவ மாவட்ட, வட்டக் கருவூலங்களில் புதிதாக 97 வேலைகளும் உருவாகி உள்ளனவே அல்லாமல் வேலை யிழப்பு ஏற்படவில்லை. இதுவரையில் செய்யப்படாமல் இருந்த வேலையைப் புதிதாக நாம் எடுத்துச் செய்ய முற்பட்டதன் விளைவாகத் தான் இவ்வாறு கூடுதல் வேலை வாய்ப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

மாநில கணக்காளர் அலுவலகத்திற்கு (அக்கௌண்டன்ட்-ஜெனரல் ஆஃபீஸ்) வரவு-செலவுத் திட்டம் அமைக்கும் கடமை இல்லை. வரவு-செலவுத் திட்டம் அமைப்பதும் திட்டச் செலவினங் களைக் கண்காணிப்பதும் மாநில அரசின் முழுப் பொறுப்பாகும். மாநில அரசு, வரவுசெலவுத் திட்டத்தினை இன்னும் சீரிய முறையில் தயாரிக்க வேண்டிய பொறுப்பை வேறு எந்த வெளி அலுவ லகத்திற்கும் தந்திட முடியாது.

தற்போதுள்ள வேலை முறைகளைப் புதுமைப்படுத்துகின்ற இப்பணி மாநில அரசின் அதிகார வரம்பிற்கு முற்றிலும் உட்பட்ட ஒரு செய லாகும். தற்போது மாநில கணக்காயர் அலுவலகத்தில் செய்யப் பட்டுவரும் வேலை எதனையும் இம்முயற்சிகள் மூலம் எடுக்கும் எண்ணம் அரசுக்கு இல்லையென்று நான் உறுதியாகக் கூறமுடியும். எனவே தலைவர் அவர்களே, இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திற்கு தேவை ஏதும் இல்லை என்று தங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளு கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, பொதுவாக மத்திய அரசின் கீழ் இந்த ஏ.ஜி'ஸ் ஆபீஸ் இருந்தா லும் அரசியல் சட்டத்தின்படி, பொதுவாக இந்தியாவில் உள்ள எல்லா மாநில அரசுகளும் இந்த அலுவலகத்தில் தங்கள் கணக்கு களின் ஆடிட்களை வைத்துக்கொள்ளலாம், மாநில அரசுகளின் வரவு-செலவுத் திட்டங்கள் எல்லாம் ஒழுங்காக இருக்கின்றதா என்று பார்ப்பதற்கும் ஆடிட்டை வைத்துக்கொள்ளுவதற்கும் ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கும்போது, இப்போது திடீரென்று அந்த ஏற் பாட்டில் மாநில அரசு ஒரு மாறுதலைக் கொண்டுவரும்போது அதனால் அந்த ஏ.ஜி.ஸ் ஆபீசில் ஒரு ஆயிரம் பேருக்கு வேறு எங்கே யாவது மாற்றப்பட வேண்டிய ஒரு நிர்ப்பந்தம் வரக்கூடிய நிலை

இருக்கிறது. இந்த ஏற்பாட்டினுல் ஏதோ ஒரு 122 பேருக்கு புதிதாக வேலை கொடுக்கக்கூடிய வாய்ப்புகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்று சொல்லப்பட்டாலும், ஏ.ஜி'ஸ் ஆபீசில் ஒரு ஆயிரம் பேருக்கு பாதிக்கக்கூடிய நிலை, ஒரு ஆபத்து இருக்கின்றது என்பதை இந்தச் சமயத்தில் சுட்டிக்காண்பிக்க விரும்புகிறேன். இதற்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் என்ன சொல்ல இருக்கின்ருர்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

DR. H. V. HANDE : I will be very happy if the Hon. Chief Minister can tell us whether he had gone into the question of number of persons likely to lose promotional opportunities in the A.G.'s Office, because indirectly the Hon. Chief Minister has a responsibility for he is responsible for anything happening in any office in the whole State. Even when hailway employees were previously affected, the Hon. Chief Minister has gone and helped them. So, he has some responsibility for what happens in A.G.'s office also. Has he gone into that aspect, viz., how many will lose promotional opportunities there, what is the impact of this on the A.G.'s office. The Chief Minister, if he can give an assurance in that regard, it will be good. In spite of the fact that the Hon. Chief Minister has explained the position now, I feel that the problem may aggravate afterwards.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, மாநில அரசைப் பொறுத்த வரையில் இந்தப் புதிய ஏற்பாட்டின் மூலம் எந்தவிதமான வேலைக் குறைப்பிற்கோ, வேலை இழப்பிற்கோ இடம் ஏற்படாது என்று இங்கே நான் உறுதியாகத் தெரிவிக்கின்றேன். அதைப் போலவே ஏ.ஜி ஆஃபீசிலிருந்துதான் நம்முடைய கணக்கு களைப் பார்க்க வேண்டும் என்ற நிலை இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். பொதுவாக, பிராவிடெண்டுஃபண்டு, கணக்கு களையே நமது அரசு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று நமது அரசு ஊழியர்களின் சங்கம் ஏற்கனவே ஒரு கோரிக்கையை விடுத்திருக் கின்ருர்கள். அது நமது அரசு பரிசிலனையில் இருந்துவருகிறது.

அக்கௌடண்டு-ஜெனரல் அலுவலகத்தைப் பொறுத்தவரையில் மாண்புமிகு திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியதுபோல அது மாநில அரசின் பொறுப்பில் உள்ள அலுவ லகம் அல்ல, மத்திய அரசின் பொறுப்பில் உள்ள ஒன்ருகும். எனவே அக்கௌண்டன்ட்-ஜெனரல் அலுவலகத்தில் உள்ளவர்கள் எந்த விதத்திலும் நமது மாநில அரசின் பொறுப்புகளை ஏற்றிருக்கவில்லை

**1972 மார்ச் 18]**

வரவு-செலவுத் திட்டத்தினைப் பொறுத்தவரையில். எனவே நமது வரவு-செலவு பொறுப்புகளை நாமே பார்த்துக்கொள்ளுவதில், அங்கே எந்தவிதத்திலும் ஆள்குறைப்பு ஏற்படுவதற்குக் காரணம் இல்லை.

இது அகில இந்திய ரீதியில், மாநில அரசுகளின் கணக்குகள்—ஆடிட்டுகள் இவைபற்றி, பொதுவாக ஆராயப்படவேண்டிய ஒன்று. நமது மாநில அரசினைப் பொறுத்தவரையில், நமது வரவு-செலவுத் திட்டத்தினை விரைவாக முடித்திடவேண்டும், கணக்குகளை ஒழுங்காகவும், முறையாகவும் வைத்திடவேண்டும் என்ற அடிப்படையில், நமது வரவு-செலவுத் திட்டங்களின் விவரங்களை நாமே ஏற்று செயல்படுத்தவேண்டும் என்று இந்தப் புதிய திட்டத்தில் அவற்றைக் கொண்டுவருகின்றோமே தவிர, நிச்சயமாக இதனால் ஆள்குறைப்பு இல்லை என்ற உறுதியைத்தான் நான் சொல்ல முடியும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த விளக்கத்திற்கு பிறகு இந்த ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானத்திற்கான அவசியம் இல்லை என்று நான் கருதுகிறேன். எனவே அதற்கான அனுமதி மறுக்கப்படுகிறது.

**(ஆ) புதுக்கோட்டை இராஜா கலைக் கல்லூரி, ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரி மாணவர்கள் மீது போலீஸ் தடியடி செய்ததாகவும் அதனால் மாணவர்கள் காயமுற்றதாகவும் கூறப்படுவது குறித்து.**

MR. SPEAKER : Thiru R. Ponnappa Nadar has given notice under Rule 42 of the Assembly Rules to adjourn the House to discuss a definite matter of urgent public importance i.e., the Police resorted to lathi-charge on the students of Pudukottai Raja's Arts College and the students of B.T. College. As a result several of the students sustained injuries.

Thiruvalargal K. T. K. Thangamani, M. Surendran and M. Satyamurthi have also given notice of similar motions.

**திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் :** தலைவரவர்களே, இந்தச் சபையின் விவாதங்களைச் சற்று ஒத்திவைக்க வேண்டும் என்ற இந்த அவசர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தீர்மானத்தினை முன்மொழிவதற்கான ஒரு சில காரணங்களை இந்த அவையின் முன் எடுத்துவைக்க விரும்புகிறேன்.

" புதுக்கோட்டையிலுள்ள ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியில் உள்ள விடுதியில் தங்கியிருந்த மாணவர்களை போலீஸார் அங்கே அத்துமீறிப் புகுந்து அவர்களைத் தடிகொண்டு தாக்கியிருக்கின்றார்கள்,

எந்தவிதமான காரணமுமின்றி இப்படிச் செய்திருக்கின்றார்கள்" என்று அவர்கள் எனக்குத் தந்தியனுப்பியிருக்கின்றார்கள். இப்படித் தாக்கப்பட்டதன் காரணமாக 11 பேர் காயமடைந்து, அவர்களில் ஐவர் மருத்துவ மனையில் சேர்க்கப்பட்டிருப்பதாகவும் எனக்குத் தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. குறிப்பாக தேர்வுகள் நடைபெற இருக்கும் நேரத்தில் இப்படி மாணவர்கள் தாக்கப்பட்டிருப்பின், அவர்கள் எப்படி முறையாக பயின்று தேர்வுகளை எழுதமுடியும் என்பதை மன்றம் யோசித்துப் பார்க்க முடியும். இப்படி மாணவர்கள் விடுதியில் போலீசார் அத்து மீறி நுழைந்து, அவர்களைத் தாக்குவது என்ற சம்பவங்கள் அடிக்கடி நிகழுகின்றன. குறிப்பாக புதுக்கோட்டை இராஜாக் கல்லூரியிலுள்ள விடுதியில் இப்படிச்சென்று தாக்கியிருக்கின்றார்கள். இது நியாயத்திற்கு உகந்தது இல்லை. எனவே இதுபற்றி விசாரித்து வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். யார் குற்றவாளிகளாக இருந்தாலும் அவர்கள் தண்டிக்கப்பட வேண்டும். எந்தவிதமான பாரபட்சமும் காண்பிக்காமல் இதுபற்றி அரசு யோசிக்க வேண்டும் என்ற காரணத்தினால் இதுபற்றி இம்மன்றத்தில் விவாதிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: மிஸ்டர் ஸ்பீக்கர், சார், இது பற்றிய விவரங்களை ஏற்கனவே பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கின்றார்கள். எனக்கு மாணவர்கள் சார்பிலே கொடுக்கப்பட்டிருந்த தந்தியில், நேற்றைய முன்தினம் இரவு பத்துமணிக்கு எந்தவிதமான காரணமும் இல்லாமல் ஸ்பெஷல் ஆர்ம்டு போலீஸ் கல்லூரி விடுதியில் நுழைந்து பி.டி. மாணவர்களைத் தாக்கியதாகவும் அதன் விளைவாக 11 பேர் காயமடைந்து அவர்களில் ஐந்துபேர் மருத்துவ மனையில் சேர்க்கப்பட்டிருப்பதாகவும் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுதவிர மேற்கொண்டு எந்தவிதமான விவரமும் எனக்குத் தெரிவிக்கப்படவில்லை. எனவே, மேல் விவரங்களை அறியவும் அங்கே அமைதி காண என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதையறியவும் இதுபற்றி விவாதம் செய்ய வேண்டும் என்று கோருகின்றேன். இதுவரையில் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காண்பிக்கத்தான் இப்போது இதைக் கோருகின்றேன்.

திரு. எம். சுரேந்திரன்: சபாநாயகர் அவர்களே, கல்லூரி மாணவர்கள் ஏற்கனவே எல்லா இடங்களிலும்.........

**1972 மார்ச் 18]** **[திரு. எம். சுரேந்திரன்]**

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : புதுக்கோட்டையைப் பற்றி மட்டும் சொல்லுங்கள். கல்லூரிகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. எப்போது புதுக்கோட்டைக்குப்போய்ச் சேருவது?

திரு. எம். சுரேந்திரன் : தலைவரவர்களே, புதுக்கோட்டைக் கல்லூரியில் உள்ள மாணவர்கள் விடுதியில் போலீசார் அத்துமீறி நுழைந்து மாணவர்களை அடித்திருக்கின்றார்கள் என்ற செய்தி மிகுந்த பரபரப்பையும் வேதனையையும் உண்டாக்கும் செய்தியாக இருக்கின்றது. இப்படிப்பட்ட செய்திகள் கண்டு, மற்ற மற்ற இடங்களிலும் இதுபோன்ற உணர்ச்சிகள் தோன்றாமல் தடுத்திடவேண்டும் என்பதற்காக, இந்த விஷயம் மிகவும் பிரதானமானது, முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது, அதிலும் பி.டி. பயிலும் மாணவர்கள் என்றால் எதிர்காலத்தில் மற்ற மாணவர்களுக்கு பயிற்சியளிக்க பயிற்சி பெற்றுக்கொண்டு இருப்பவர்கள் என்று சொல்லும்போது, இது மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக ஆகிவிடுகிறது. எனவே இது மிகவும் அவசர-அவசியமானது என்ற காரணத்தினால், சபையின் இதர நடவடிக்கைகளை ஒத்திவைத்து இதை விவாதிக்க அனுமதிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, 16-ம்ஆம் தேதி இரவு 9 மணிக்கு புதுக்கோட்டை சட்ட ஒழுங்குத் துறை சப்-இன்ஸ்பெக்டர் ராஜா என்பவர் காவல் நிலையத்திலிருந்து தம் வீட்டுக்கு வந்துகொண்டிருந்தபோது எதிரில் விளக்கு இல்லாமல் சைக்கிளில் வந்த ஒருவரை நிறுத்தி அவரை எச்சரித்துக்கொண்டிருக்கிறார். அப்போது அருகாமையில் இருந்து கலைக் கல்லூரியைச் சேர்ந்த அன்வார், ஜமாலுதின் என்பவர்கள் அந்த சப்-இன்ஸ்பெக்டரைக் கேலி பேசி, தாறுமாறான வார்த்தைகளை உபயோகிக்க சப்-இன்ஸ்பெக்டர் அவர்கள் பெயர்களைக் குறித்துக்கொண்டு தம் வீட்டிற்குச் சென்று விட்டார்.

அவர் தம் வீட்டிற்குச் சென்ற அரை மணி நேரத்திற்குப் பிறகு பக்கத்தில் இருந்த விடுதியில் இருந்து 300 கல்லூரி மாணவர்கள் அவருடைய வீட்டிற்குச் சென்று அவரை வெளியே வரவேண்டும் என்றும், வந்து மன்னிப்புக் கேட்கவேண்டுமென்றும் கோரி ஆர்ப்பாட்டம் செய்திருக்கிறார்கள். பக்கத்து வீட்டில் இருந்த சப்-இன்ஸ்பெக்டர் உடனடியாக அங்கு வந்து, உதவி போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் உதவியுடன் மாணவர்களை அமைதியாகக் கலைந்து போகுமாறு கேட்டுக்கொண்டார். மாறாக மாணவர்கள் சட்டம் ஒழுங்குத்துறை சப்-இன்ஸ்பெக்டர் வீட்டில் கற்களை எறிந்தார்கள்.

கல்வீச்சின் காரணமாகச் சட்டம் ஒழுங்குத்துறை இன்ஸ்பெக்டர், சமாதானம் செய்ய வந்த இன்ஸ்பெக்டர், 7 போலீஸ்காரர்கள் காயம் அடைந்தார்கள். அதற்குப் பிறகு மாணவர்களைக் கலைந்து போகும்படி பிரம்படி அங்கு கையாளப்பட்டது என்றும் அதன் தொடர்பாக 11 மாணவர்கள் காயமுற்று, 4 மாணவர்கள் சாதாரண காயங்களுக்குச் சிகிச்சை பெறுகிறார்கள் என்றும் செய்தி வந்திருக்கிறது.

போலீசார் தரப்பில், மாணவர்கள் விடுதிக்குச் சென்று தாக்க வில்லை என்று கூறியிருக்கிறார்கள். விடுதியில் இருந்து மாணவர்கள் கூட்டமாக வந்துதான் தாக்கியிருக்கிறார்கள் என்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குப் போலீசார் விடுதியில் வந்து தாக்கியிருப்பதாக மாணவர்கள் செய்தி கொடுத்திருக்கிறார்கள். தாங்கள் சென்று சப்-இன்ஸ்பெக்டர் வீட்டில் கல்லெறிந்து தாக்கிய சம்பவம் எதுவும் கூறப்படவில்லை. அதன் காரணமாக, மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் அதைப்பற்றி எதுவும் குறிப்பிடவில்லை என்று கருதுகிறேன்.

செய்தி கிடைத்தவுடன் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அங்கு உடனடியாக அனுப்பப்பட்டு, அவர் விசாரணை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார். அவர் என்ன தீர்ப்பு அளிக்கிறாரோ, அதை ஏற்றுக் கொள்வதாக மாணவர்களும் கூறியிருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக ஒரு சமாதானச் சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்போது புதுக் கோட்டை அமைதியான நிலைமையில் இருக்கிறது. மாணவர்கள் அமைதியாகத் தங்கள் காரியங்களைக் கவனித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற தகவல் வந்திருக்கிறது. இந்த விளக்கத்திற்குப் பிறகு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திற்கு அவசியம் இல்லை என்று, தலைவர் அவர்களே, நான் தங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய விளக்கத்திற்குப் பிறகு இந்த ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானங்களுக்கு அவசியம் இல்லை என்று நான் கருதுகிறேன். ஆகவே, இவைகளுக்கான அனுமதியை நான் மறுக்கிறேன்.

### 3. அமைச்சரின் அறிக்கை

தஞ்சை கோயிலினுள் இராச இராச சோழன் சிலையை நிறுவுவது குறித்து முதலமைச்சரின் அறிக்கை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்தபடியாக விதி 82 இன் கீழ் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவைக்கு ஓர் அறிக்கை அளிப்பார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இராச இராச சோழனின் சிலையொன்றை, அவரது ஆயிரமாண்டு நினைவு நாளைக் கொண்டாட தஞ்சையில் அமைக்கப்பட்ட பொதுமக்கள் குழு, கோயிலுக்குள் நிறுவ அனுமதி கேட்டதும், இது குறித்து இந்த அரசு, மத்திய அரசுடன் தொடர்பு கொண்டு பல கடிதங்கள் எழுதியுள்ளதும், இம் மாமன்றத்தின் உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள். இச் சிலையை வெளிப்புற மதில் சுவருக்கு அருகாமையில் உள்ள ஓரிடத்தில்தான் வைக்க வேண்டுமென்று, இக் கோயிலின் மேற்பார்வைப் பொறுப்பை ஏற்றுள்ள மத்திய அரசின் தொல்பொருள் துறை வற்புறுத்தி வந்துள்ளது. இந்த இடத்தில் இச்சிலையை அமைப்பது மாண்புமிக்க அம் மன்னரின் நினைவுக்குச் சிறப்புச் செய்வதாக அமையாது என்று பொதுமக்களிடையே ஏற்பட்டிருந்த பலமான கருத்தை, இந்த அரசு மத்திய அரசுக்குப் பன்முறை எடுத்துச் சொல்லிவிட்டது. நானே நேரில் கோயிலுக்குச் சென்று, இச் சிலையை வைப்பதற்குத் தகுந்த இடம் ஒன்றைத் தேர்ந்தெடுத்துப் பிரதமருக்குக் கடிதம் எழுதினேன். நேரிலும் கூறினேன். நாம் தேர்ந்தெடுத்த இடத்தில் சிலையை வைப்பதற்கு அனுமதிதர இயலாதென்று மத்திய அரசிடமிருந்து இறுதியான பதில் நேற்று வந்துள்ளதை வருத்தத்துடன் இம்மன்றத்திற்குத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இச்சிலையைக் கோயிலுக்குள் அமைப்பது கோயிலின் தொல்பொருள் சிறப்புக்கு ஊறு விளைவிக்கும் என்று மத்திய அரசு தெரிவித்துள்ள கருத்தை நாம் ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை. பழமைப் பொலிவு கெடா வண்ணம் உருவாக்கப்பட்ட சிலை அமைப்பதால் தொல்பொருள் சிறப்புகெட்டுவிடுமென்றால், மின்னொளி போன்ற நவீன நாகரீக வசதிகளைக் கோயிலில் அமைத்துள்ளதும் தொல்பொருள் சூழலைப் பாதிக்குமென்று வாதிட இடமேற்படும்.

எனினும், நீண்ட கடிதப் போக்குவரத்துக்குப் பின்பும் நேரில் பலமுறை விளக்கியதற்குப் பின்பும் மத்திய அரசு நம் கருத்தை ஏற்றுக்கொள்ளப் பிடிவாதமாக மறுக்கிறது என்ற காரணத்தாலும், அவர்கள் சுட்டிக் காட்டுகிற இடத்தில் சிலையை அமைப்பது, கோயிலைக் கட்டிய மாமன்னரைக் காவற்காப்போன் நிலையில் வைத்து இழிவுபடுத்துவதற்குச் சமமாகுமென்று நாம் அஞ்சுவதாலும், இச்சிலையைக் கோயிலுக்கு வெளியே பொது இடம் ஒன்றில் நிறுவுவது தவிர வேறு வழியில்லை என்ற முடிவுக்கு வரவேண்டியுள்ளவர்களாயுள்ளோம்.

அவ்வாறே இச்சிலையைக் கோயிலுக்கு வெளியே, மாநில அரசுக்குச் சொந்தமான இடத்தில் நிறுவ நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படும். தமிழக வரலாற்றில் தகைமைசால் இடத்தையும், தமிழர் உள்ளத்தில் நீங்காத இடத்தையும் பெற்றுள்ள இம்மாமன்னரின் சிலையைப் பொருத்தமற்ற—பெருமைக்கு ஏற்காத இடமொன்றில் வைத்து மாமன்னரின் நினைவுக்கு மாசு கற்பிக்கும் செயலுக்கு நாம் உடந்தையாயிருக்க மறுத்துவிட்டோமென்ற ஆறுதலாவது நமக்கு எஞ்சி நிற்கட்டும் என்ற அடிப்படையில், இந்த நடவடிக்கைக்குப் பொதுமக்கள் ஆதரவு கிட்டுமென்று நம்புகிறேன். இது போன்ற சிறு பிரச்னைகளில் கூட மக்களின் ஒருமித்த கருத்துக்கு மதிப்புக் கொடுக்கும் முறையில் செயலாற்றும் உரிமை, இன்றைய அமைப்பில் மாநில அரசுக்கு இல்லையே என்ற வருத்தமும் வேதனையும் அடைவதைத்தவிர, வேறுவழியில்லையே என்ற ஏக்கத்தையும் இம்மாமன்றம் முன் வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

### 4. 1972–73-ஆம் ஆண்டுக்கான நிதி கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

#### நிதிக் கோரிக்கை எண்–13—கல்வி.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகின்றேன்.

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 13—கல்வி என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 91,24,22,800-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்" .

DR. H. V. HANDE : Sir, I move the following cut motion to discuss policy—

"That the allotment of Rs. 91,21,22.800 under Demand No. 13—Education—be reduced by Rs. 100."

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Sir, I move the following cut motion to discuss about the language policy of the Government in Schools and Colleges—

"That the allottment of Rs. 91,24,22.800 under Demand No. 13—Education—be reduced by Rs. 100".

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே, கல்வி நிலையங்களில் மதசம்பந்தமான பாடங்கள், படங்கள் வைத்திருப்பதை தடுப்பது பற்றி விவாதிக்க

"நிதிக்கோரிக்கை எண் 13—கல்வி என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 91,24,22,800 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. கே. ஏ. வகாப் : தலைவர் அவர்களே, பள்ளிகளுக்கு அளிக்கப்படும் ஆய்வுக்கூட சாமான்கள் தரமில்லாதவைகளாக இருப்பதைப்பற்றி விவாதிக்க

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 13—கல்வி என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 91,24,22,800 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Sir, I move the following cut motion to discuss about the facilities to be provided for the linguistic minorities in the State and to develop their language and literature quickly and promptly,

"That the allotment of Rs. 91,24,22,800 under Demand No. 13—Education—be reduced by Rs. 100."

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, கல்வி பற்றி முழுவிவரங்கள் அடங்கிய குறிப்பு *இந்த மாமன்றத்தின் முன் வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற காரணத்தினால் தனியாக விளக்க

* 142–195 பக்கங்களில் இரண்டாவது இணைப்பாக அச்சிடப் பட்டுள்ளது.

வேண்டிய தேவையில்லை என்று கருதி அதனை நிகழ்ச்சிக் குறிப்பில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டு அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்றைய விவாதத்தில் கலந்து கொள்ள ஏறக்குறைய 19 உறுப்பினர்கள் பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லியாகவேண்டும். இன்றையதினம் மாலையிலும் கூட்டம் நடத்த பிசினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியில் தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றாலும் மாலை நிகழ்ச்சியில் உற்சாகக் குறைவு காணப்படுகிற காரணத்தினால் இன்றைக்கு காலையிலேயே நிகழ்ச்சியை முடித்து விடக் கருதுகிறேன். சுருங்கச் சொல்லியே விளங்க வைக்க முடியும். ஆகவே ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் 5 நிமிடத்திற்கு மேல் எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது. யாராவது ஒரு உறுப்பினர் அதிக நேரம் எடுத்துக்கொண்டால், அவரது கட்சிக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நேரம் குறைக்கப்பட்டுவிடும். இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் பிற்பகல் 1½ மணிக்கு மேல் போகாதிருக்க அமைச்சர் அவர்களும் ஒத்துழைப்பார்கள் என்று நம்பி—திரு. கே. பி. கோபால் அவர்களைப் பேச அழைக்கிறேன்.

* திரு. கே. பி. கோபால் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கல்வி மானியக் கோரிக்கையின் மீது ஒருசில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

சென்ற ஆண்டு கல்வி மானியக் கோரிக்கையின்போது இந்தப் பேரவையில் பல உறுப்பினர்கள் பல கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்கள். அந்தக் குறைகள் நீக்கப்பட வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் தனியார் துறையில் பணியாற்றும் ஆசிரியர் அல்லாத பணியாளர்கள் பகுதி நேர ஆசிரியர்கள் குறை நீக்கப்படவில்லை. அப்பரெண்டிஸ் ஆசிரியர்கள்—முழுத் தகுதிபெற்று—முழுநேர வேலை செய்தாலும் கூட அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவேண்டிய ஊதியம் கொடுக்கவில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்துள்ள குறிப்பில் 24—6—1971 இல் 3,671 ஆசிரியர்கள் வேலையில் நியமனம் செய்யப்பட்டிருப்பதாக தெரிவித்துள்ளார். ஆனால் சென்ற ஆண்டு நடைபெற்ற கவர்னர் பெருமான் உரைக்கு நன்றிதெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் மீது பதிலளிக்கையில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் 6,500 ஆசிரியர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்

1972 மார்ச் 18] [திரு. கே. பி. கோபால்]

கிறது என்று தெரிவித்தார்கள். உண்மைக்குப் புறம்பான ஒரு செய்தியை முதலமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தது குறித்து உண்மையிலேயே வருத்தமடைகிறேன்.

மேலும் சென்ற ஆண்டு ஆசிரியர் மாணவர் சதவிகிதத்தைக் குறைக்க வேண்டுமென்று பல உறுப்பினர்கள் கூறினர்கள். 24—10—1970-ம் தேதிக்கு முன்பு மனுச் செய்துகொண்ட ஆசிரியர் களின் எண்ணிக்கை இன்று சுமார் 25,498. இந்த நிலையில் 24—10—1972-க்கு மனு செய்தவர்கள் தவிர, மனு செய்ய தவறிய வர்களும், அதற்குபின்பு பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களும் ஆக பலர் இருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் மாணவர் ஆசிரியர் சதவிகிதத்தைக் குறைத்தால் ஆசிரியர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கச் செய்வது என்பது முடியாது. மேலும் 11 ஆண்டு கல்வித் திட்டத்தை 10 ஆண்டாகக் குறைப்பது பற்றி பரிசீலிக்கப்படுவதாகத் தெரிகிறது. அவ்வாறு 11 ஆண்டு கல்வித் திட்டத்தை 10 ஆண்டு கல்வித் திட்ட மாகக் குறைத்தால், மேலும் ஆசிரியர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு குறைந்துவிடும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கல்வியின் தரம் உயர்த்தப்பட வேண்டும். அதற்காக இந்த அரசு எல்லா முயற்சிகளும் மேற்கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லப் படுகிறது. கல்வியின் தரம் உயர்வதற்கு முக்கியமாக பல்கலைக்கழக சிண்டிகேட் முழு பொறுப்பு ஏற்கவேண்டியிருக்கிறது. பல்கலைக் கழக சிண்டிகேட் குழுவில் நல்ல நிபுணர்களையும் கல்லூரிகளில் தொடர்புள்ளவர்களையும் நியமிக்கவேண்டும். மேலும் அந்த குழுவில் மாணவர் பிரதிநிதி ஒருவரையும் நியமிக்கவேண்டும். அப்போதுதான் மாணவர்களுக்கிடையே அடிக்கடி ஏற்படும் அமளிகள், அமைதியின்மை குறையும் என்று நினைக்கின்றேன்.

மேலும் இந்த அரசின் மொத்த வருமானத்தில் 23 சதவிகிதம் கல்வி மானியத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வாறு கல்வி மானியத்திற்கு அதிகமான தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும், கல்வியின் தரம் அதற்கு ஏற்ற வகையில் உயரவில்லை. கல்வி மானியத் திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட மொத்த மானியமான 23 சதவிகிதத்தில் ஆரம்பப்பள்ளிகளுக்கு 54 சதவிகிதம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது இந்த அரசாங்கம் ஆரம்பக்கல்வியில் எவ்வளவு அக்கறை காட்டு கிறது என்பதை எடுத்துக்காட்டுகிறது. அதற்காக இந்த அரசாங் கத்தைப் பாராட்டுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கல்வியின் தரத்தை உயர்த்தும் வகையில் இப்போது பஞ்சாயத்து கல்வி நிதி விசாரணைக்குழு சில கருத்துக்களை குறிப்பிட்டுள்ளது. ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் சோசியல் எடியூக்கேஷன் ஆபீசர்களை நியமித்திருக்கிறார்கள். அவர்களின் பதவியை மாற்றி—எடியூகேஷன் எக்ஸ்டன்ஷன் ஆபீசர் என்று மாற்றி அமைத்து, அவர்களுக்கு இன்னும் அதிக அதிகாரங்களையும் கொடுத்தால், மேலும் ஊராட்சிகளில் கல்வியின் தரம் உயரும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அகில இந்திய அளவில் முன்பு நமது மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் 27 சதவிகிதம்பேர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்கள். ஆனால் இப்போது 8 சதவிகிதம் பேர்கள் தான் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். இது கல்வியின் தரம் குறைந்துவிட்டதையே காட்டுகிறது. கல்வியின் தரம் குறைவதற்கு ஒரு முக்கிய காரணம் பயிற்சி மொழித் திட்டம் என்று பரவலாகச் சொல்லப்படுகிறது. எனவே, பயிற்சி மொழி விஷயத்தில் மாணவர்கள் விருப்பம்போல், ஆங்கிலம் படிக்க விரும்புவர்களுக்கு ஆங்கிலத்தில் கல்வி கற்க போதிய வசதி செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் சொன்னதுபோல் பல ஊராட்சிப் பள்ளிகளிலும் கூட, ஆங்கிலத்தில் கல்வி கற்க அதிகமான மாணவர்கள் முன்வந்தால், அவர்களுக்கு அந்த வசதியை செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கல்வி இலாகாவில் ஆசிரியர்களை நியமிப்பதில் ஒருசில சந்தர்ப்பங்களில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கு போதுமான ஆசிரியர்களை உரிய காலத்தில் நியமித்தால் மாணவர்கள் கல்வி தரம் உயரும். மேலும் அவர்கள் கற்கவேண்டிய பாடங்களும் பாதிக்கப்படா. உதாரணமாக 29—4—1964-ல் அப்போதிருந்த இயக்குநர் அவர்கள், பள்ளி ஆரம்பித்த ஒரு வாரத்திற்குள் மாணவர்களுடைய எண்ணிக்கையை வைத்து அந்த பள்ளிக்கு போடவேண்டிய ஆசிரியர்களை நியமித்துவிட வேண்டுமென்று ஒரு சுற்றறிக்கை அனுப்பினர். ஆனால் சென்ற ஆண்டு 14—9—1971-ம் தேதி தான் ஒவ்வொரு பள்ளிக்கும் மேற்கொண்டு எத்தனை ஆசிரியர்களை நியமிக்கலாம் என்று உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் மாணவர்களுடைய படிப்பு பாதிக்கப்படுகிறது. அதோடு ஆசிரியர்களுக்கு வெக்கேஷன் சாலரியும் கிடைப்பதற்கு வழியில்லாமல் போய்விடுகிறது. ஆசிரியர்களுக்கு வெக்கேஷன்

1972 மார்ச் 18] [திரு. கே. பி. கோபால்]

சாலரி கொடுக்கப்பட வேண்டுமானுல், அவர்கள் 7 மாதங்கள் வேலை செய்திருக்கவேண்டும். உரிய காலத்தில் ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப் படுவார்களானுல், அவர்களுக்கு வெக்கேஷன் சாலரியும் கிடைக்கும்; கல்வியின் தரமும் மாணவர்களின் திறமையும் உயரும்.

இப்போது அரசாங்கம் புகுமுக வகுப்பு வரையில் இலவசக் கல்வித் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தி வருகிறது. இலவசக் கல்வி அளித்த போதிலும் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பரீட்சைக் கட்டணமும், வேறு சிலவகை கட்டணங்களும் வசூலிக்கப்படுகின்றன. இந்த கட்டணங் களும் வசூலிக்கப்படாமல் இருக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். புகுமுக வகுப்பு வரையிலும் முடியாவிட்டால் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. வரை யிலாவது இந்தக் கட்டணங்களை வசூலிக்கக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த அளவுக்கு பேச வாய்ப்பளித்ததற்கு நன்றிகூறி முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஆ. பரந்தாமன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, இன்று நடைபெறுகின்ற கல்வி மானிய கோரிக்கையின்மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ளவிழைகிறேன்.

எந்த ஒரு நாட்டின் வளர்ச்சியையும், அதனுடைய பொருள் வளத்தையும், நிலவளத்தையும் ஒட்டி கணக்கிடப்படுவதில்லை. அந்த நாட்டின் பெருமையைப் பற்றி பேசிக்கொள்ள இவை போதாது. இதை வைத்துத்தான் ஹெர்பர்ட்கேசன் என்ற அறிஞர் ஒரு நாட்டின் வளர்ச்சியினைக் கணக்கிட வேண்டுமென்றுல், அந்த நாட்டிலே எத்தனை படித்தவர்கள் இருக்கிறுர்கள் என்று கணக்கை வைத்துதான் அதன் வளர்ச்சியினைக் காணமுடியும் என்று கூறியுள்ளார். அதை மனதிலே வைத்துதான் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களின் அரசு இன்றைய தினம் கல்வித் துறையிலே முழு கவனம் செலுத்தி வருகிறது. அதனுடைய பலன்தான் இன்றைக்கு இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே இருக்கின்ற கல்வி நிபுணர்கள் எல்லாம் நல்லமுறை யிலே நம்முடைய அரசைப் பாராட்டுகிறுர்கள். we have earned the encomiums of the educationists என்று அறிக்கையிலே கூறியிருக் கிறுர்கள். இதையெல்லாம் பார்த்தாலே தமிழக அரசு கல்வித் துறையிலே எந்த அளவுக்கு நாட்டம் செலுத்துகிறது என்பதை நாம் அறிந்துகொள்ளமுடியும்.

அதேநேரத்தில் இன்றையதினம் தமிழக அரசு கல்வித்துறையிலே இன்று எதைச் சிந்தித்துச் செயல்படுகிறதோ, அதைத்தான் மற்ற மாநிலங்களிலே நாளை சிந்திக்கின்றுர்கள் என்பதைப் பார்க்கும்

போது நாம் அதை எண்ணியெண்ணிப் பெருமைப்படலாம். இவ்வளவு செய்கின்ற தமிழக அரசு, 396 கோடி ரூபாய் நிதிநிலை அறிக்கையில் 23 சதவிகிதம் கல்விக்காக ஒதுக்கி இருக்கின்ற இந்த நேரத்தில் பொதுவாக கல்வியின் தரம் எந்த நிலையில் இருக்கின்றது என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்கிறோம். we are only in the learnin, stage and we have not yet come to the thinking stage. இதைக்கூர்ந்து இந்த அரசு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஜப்பான் நாட்டிலே, ஜெர்மனி நாட்டிலே அவர்கள் சிந்திக்கக் கூடிய கல்வி முறையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதனால்தான் அங்கே கல்வியின் தரம் உயர்ந்து காணப்படுகிறது என்பதை நான இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே நமது நாட்டில் குருகுலம் என்ற முறையிலே கல்வி கற்பிக்கப்பட்டுவந்தது. அந்த குருகுல முறையிலே பெற்ற பொது அறிவினை இன்றையதினம் மாணவர்கள் பெற்றிருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. அதன் காரணம் என்ன என்பதை நாம் சிந்திக்க வேண்டும். ஆகவே, இந்த நிலையை உருவாக்கக்கூடிய, சிந்திக்கக்கூடியக் கல்வியாக இன்றைக்கு இருக்கின்ற கல்வி முறையை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாணவர்களுடைய அறிவு எந்தத் துறையிலே செல்கிறதோ, அந்தத் துறையிலே மாணவர்களுக்கு பாடம் கற்கின்ற வாய்ப்பினை ஏற்படுத்திக்கொடுக்க வேண்டும். இந்த இலாகா வேகமாகச் செயல்பட்டு, அதற்கேற்ப நல்ல பலனை காணவேண்டுமானால், இந்த இலாகாவை தனியாகப் பிரித்து "எஜுகேஷனல் போர்டு" அதாவது தனி கல்வி வாரியமாக அமைத்துச் செயல்படச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் கல்விக்கு எவ்வளவுதான் முக்கியத்துவம் கொடுத்தாலும், இன்று நம் தமிழகத்தில் படித்தவர்களின் எண்ணிக்கை 39.31 சதவிகிதமாகத்தான் இருக்கிறது. இன்னும் படித்தவர்கள் எண்ணிக்கை அதிகரிக்க பட்டிதொட்டிகளில் எல்லாம் முதியோர் கல்வித் திட்டத்தை விரிவுபடுத்தி, வெற்றிகரமாக நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1972 மார்ச் 18] [ஆ. பரந்தாமன்]

அதேபோன்று, இன்றைக்கு பி.யு.சி. என்று இருப்பதை மாற்றி பழைய இன்டர்மீடியேட் வகுப்பினை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேமாதிரி இப்போது மூன்று ஆண்டு பட்டப்படிப்பை மாற்றி இரண்டு ஆண்டாகக் கொண்டுவரவேண்டும். அதன் மூலமாக நன்கு பலன் கிட்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

டாக்டர் கலைஞர் அவர்களின் அரசு, இந்தத் துறையை டாக்டர் நாவலர் அவர்களின் தலைமையில் இயங்கச் செய்து, தமிழ்நாட்டு மாணவர்கள் நல்ல மாணவர்களாக, பொது அறிவு உள்ள மாணவர் களாக இருக்கவேண்டுமென்று திட்டமிட்டுச் செயல்படுகிறது. அதை நான் பாராட்டுகிறேன்.

ஆனால் அதே நேரத்தில் இன்றையதினம் ஐ.ஏ.எஸ். பிரிவில் எத்தனை பேர் தமிழ்நாட்டிலிருந்து தேறுகிறார்கள் என்று பார்க்கும் போது மிகமிக வேதனையாக இருக்கிறது. ஒரு காலத்தில் தமிழ் நாட்டிலிருந்து ஐ.ஏ.எஸ். பரிட்சைக்குப் போய் தேறியவர்களுடைய எண்ணிக்கை அதிகமாக இருந்தது. இன்றையதினம் குறைந்திருக் கிறது. இதைச் சீர்படுத்த நல்ல முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கூறி, பேச வாய்ப்பளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா: தலைவர் அவர்களே, கல்வி மானியத்தின்மீது ஒருசில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். 1969–70-ல் ட்யூஷன் பீஸுக்குமேல் அதிகமாக கல்லூரிகளில் விதிக்க கூடாது என்ற உத்தரவு செய்திருந்தும், சில கல்லூரிகள் தவறாக நடந்துகொண்டன. அரசு உத்தரவுக்குப்பணியாத கல்லூரிகளின் மேல் நடவடிக்கை எடுக்க வழிவகுக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக கல்லூரிகளுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய கிராண்டுகளை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும். அப்படி உயர்த்தும்போது ரூரல் ஏரியாக்களில் உள்ள மானேஜ்மெண்டுகளைக் கலந்துகொண்டு இதைச் செய்ய வேண்டும். செகண்டரி ஸ்கூல்களைப் பொறுத்தவரையில் 15 பர்சென்ட் மனேஜ்மெண்டு கொடுக்க வேண்டுமென்று விதி இருக்கிறது. ஆகவே, எல்லாவற்றையும் கலந்து நல்ல முறையில் ஒரு வழிவகை செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, புதுக் கல்லூரிகளை ஆரம்பிக்க 5 லட்சம் ரூபாய் வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அது வரவேற்கக்கூடியது என்றாலும், நடைமுறையில் அது சாத்தியமா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். டிரஸ்ட் ப்ராபர்ட்டிகள் சம்பந்தப்பட்டமட்டில் ஒரு கட்டுப்பாடு விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பூராவும் கல்விக்காகச் செல வழிக்கப்பட வேண்டும். புதுக்கல்லூரி வேண்டுமென்று கேட்கும் போது ஒரே சமயத்தில் 5 லட்சம் வேண்டும் என்கிறார்கள். அந்த டிரஸ்ட்டுக்கு அதைக் கொடுக்கக்கூடிய சக்தி இருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே, இதற்கான விதிமுறைகளைச் சற்று தளர்த்தி, விதிவிலக்கு அளித்து, செயல்பட வேண்டும்.

1972–73-ல் பில்டிங்ஸ் பண்ட் என்று மானேஜ்மெண்டு கல்லூரிகளுக்கு நிதி ஒதுக்கப்படவில்லை. சென்ற ஆண்டு குறைவாக இருந்தது. மானேஜ்மெண்டு கல்லூரி வர வேண்டும் என்று சொல் கிறார்கள். இதுசம்பந்தமாக எக்விப்மெண்ட கிராண்டுக்கும் வழி வகுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விடுதிகளைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு மாணவனுக்கு 60 ரூபாய், 70 ரூபாய் என்ற அளவில் செலவு ஏற்படுகிறது. சில இடங்களில் 45 ரூபாய் என்ற அளவில் செலவு ஏற்படுகிறது. ஒரு சிலர் விடுதிகளை ஒரு வியாபார நோக்கத்தோடு நடத்தி, லாபம் அடிக்க முயல்கிறார் கள். இதைச் சர்க்கார் கண்காணித்து, ஏன் அதிகமாகச் செலவா கிறது என்பதைக் கண்காணித்து தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, என் உரையை முடித் துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா அவர்களை நான் மிகவும் பாராட்டுகிறேன். அவருக்குப் பேசுவதற்கு ஐந்து நிமிட நேரம் கொடுத்தால்கூட, அவர் தன்னுடைய பேச்சை மூன்று நிமிஷங்களுக்குள் முடித்துக்கொண்டு, இரண்டு நிமிஷ நேரத்தைக் காப்பாற்றி பேரவைக்குத் தந்திருக்கிறார்கள். அவர் நெடுங்காலமாக பேரவையின் உறுப்பினராக இருந்து வருகிறார். அவரை எல்லோரும் முன்னுதாரணமாகக் கொண்டு பின்பற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

புலவர் சி. பழனிச்சாமி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1972–73-ம் ஆண்டு கல்வி மானியக்கோரிக்கையை வரவேற்று என்னுடைய நன்றியை முதற்கண் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். 1971–72-ம் ஆண்டில்

1972 மார்ச் 18] [புலவர் சி. பழனிச்சாமி]

கல்வி வளர்ச்சிக்காக தமிழக அரசு 81.84 லட்சம் ரூபாயை செல வழித்திருக்கிறது. 1972–73-ம் ஆண்டில் அதைவிட அதிகமாக 89.85 லட்சம் ரூபாய் செலவிட வகை செய்துள்ளதைப் பாராட்டுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இரண்டாவது சம்பள ஆணைக் குழுவில் காணப் பட்ட சில குறைபாடுகள் அகற்ற முன்வந்திருக்கிறது. பி.டி. பட்டதாரி ஆசிரியர்களின் குறைகளை நீக்க ஒரு நபர் ஆணைக் குழுவை நியமித்து இரண்டு திங்களுக்குள் பரிவுரையை அனுப்புமாறு கேட்டுக் கொண்டுள்ளது. அதற்காகவும் இந்த அரசை நான் பாராட்டு கிறேன்.

பொதுக் கல்விக்காக 1972–73-ல் 89.85 கோடி ரூபாயை வரவு–செலவுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கியிருக்கிறது. தொழில் நுட்பக் கல்விக் காக 77 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறது. அதில் 54 சதவீதமான 42 கோடியை தொடக்கக் கல்விக்குச் செலவிடப்படுகிறது பாராட் டத்தக்கதாகும். எந்தவித உயர்கல்விக்கும் தொடக்கக் கல்வியே ஆதாரம் என்பதை அரசு நன்கு உணர்ந்திருக்கிறது.

அடுத்து, தொடக்கப் பள்ளிகளினுடைய நிர்வாகத்தைப்பற்றிக் கூற விரும்புகிறேன். இன்றையதினம் நாட்டில் நடக்கின்ற தனியார் நடத்தும் பள்ளிகளை, பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்—அரசாங்கமே ஏற்று நடத்த வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழகத்திலே கல்வி வளர்ச்சி பெருக வேண்டும், எல்லோரும் கல்வி கற்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தில்தான் தனியார் பள்ளிகள் நடைபெறுகின்றன என்று சொல்ல முடியாது. அவர்களுடைய நடவடிக்கைகள் எல்லாம் ஒரு லாப நோக்கத்திற்காகத்தான். ஒரு வியாபார நோக்கத்தில்தான், கொள்ளை லாபம் அடிப்பதற்காகத் தான் இதை நடத்துகிறார்கள்.

மேலும் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தனியார் நடத்தும் பள்ளிகளில் பணிபுரிகின்ற ஆசிரியர்களிடமிருந்து மாதம் 10 ரூபாய் அல்லது 20 ரூபாய் என்ற அளவிலே சம்பளத்தில் பிடித்துக் கொள்கிறார்கள். ஆனால் முழுச் சம்பளம் பெற்றதாக ஆசிரியர் களிடம் கையெழுத்து வாங்கிக் கொள்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல. அந்த ஆசிரியர்களை நியமிக்கும்போது அவர்களிடமிருந்து 400 ரூபாய் முதல் 500 ரூபாய் வரையிலே கையூட்டு வாங்கிக்

கொள்கிருர்கள். இதை கற்பனே என்று யாரும் நினைத்துவிடக் கூடாது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். நானும் தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியனுகப் பணிபுரிந்தவன். ஆசிரியர்களின் தொல்லேகளே பூரணமாக உணர்ந்தவன். நானும் இம்மாதிரியான துன்பங்களே அனுபவித்திருக்கிறேன். என் மன வேதனே வெடித்துத்தான் இந்தப் பேரவையில் சொற்களாக வெளிவருகின்றன.

தனியார் நடத்தும் பள்ளிகளே எல்லாம் தமிழக அரசே ஏற்று நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கான நடவடிக்கைகளே எடுத்துக்கொள்ள ஆவன செய்ய வேண்டும். இந்தப் பள்ளிகளே உடனடியாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியாவிட்டாலும், அந்தப் பள்ளிகளிலே பணியாற்றும் ஆசிரியர்களேக் கசக்கிப் பிழிந்து அவர் களிடமிருந்து பெறுகின்ற பணத்தைத் தடுக்க எந்த வகையிலாவது அரசு தீவிர நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மதிய உணவுத் திட்டம். ஆசிரியர்களுக்கும் மதிய உணவுத் திட்டத்திற்கும் தொடர்பு இல்லாமல் செய்ய வேண்டும். ஆசிரியர்களின் முழுநேர ஊழியமும் கல்விக்குப் பயன் பட வேண்டும். அப்போதுதான் மாணவர்களின் கல்வித்தரமும் உயரும். மதிய உணவுத் திட்டத்தைப் பற்றி ஆசிரியர்கள் கவனித்துக் கொண்டிருக்கும்பொழுது பிள்ளேகளின் பாடங்களில் அவர்கள் எப்படி கவனம் செலுத்த முடியும். அதுவும் தவிர சில இடங்களில் ஆசிரியர்கள் மதிய உணவுத் திட்டத்தின் கணக்கப்பிள்ளேகளாகவும், சமையற்காரர்களாகவும்கூட வேலே செய்ய வேண்டிய அவல நிலேமை இருக்கிறது. மதிய உணவுத் திட்டத்திற்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் சம்பந்தமில்லாமல் செய்ய வேண்டும். அப்போதுதான் கல்வியின் தரம் உயர்ந்து, கல்வி நல்ல முன்னேற்றம் அடையும்.

அடுத்தபடியாக, மைய சமையற்கூடங்கள் 61 ஏற்கெனவே இருந்து வருகின்றன. 1970–71-ல் 31 மைய சமையற்கூடங்களும், 1971–72-ல் 30 மைய சமையற்கூடங்களும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த ஆண்டிலும் 1972–73-ல் 30 மைய சமையற்கூடங்கள் அமைக்க வழிவகைகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. இந்த மைய சமையற்கூடங்களே அமைக்கும்போது என்னுடைய மதுரை மாவட்டத்தில் உள்ள பழனி பகுதியில் இதை ஏற்படுத்த ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1972 மார்ச் 18] [புலவர் சி. பழனிச்சாமி]

அடுத்தபடியாக, இரண்டாவது சம்பளக் குழுவினால் ஆசிரியர்களுக்கு நல்ல பலன்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. செலக்ஷன் கிரேடு என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பஞ்சப் படியை சம்பளத்துடன் இணைத்திருக்கிறார்கள். மேலும் ஆசிரியர்கள் ரிடையராகும் போது மிகுந்த நன்மை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நன்மைகளெல்லாம் செய்துகொடுத்த நமது மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கும் கல்வி அமைச்சர் டாக்டர் நாவலர் அவர்களுக்கும் மனமுவந்த நன்றியை ஆசிரியர்களின் சார்பாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தமிழாசிரியர்கள் பதவி உயர்பெற்று இரண்டாம் நிலைக்கு உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்னும் பலருக்குப் பதவி உயர்வு அளிக்கப்படாமல் இருக்கிறது. எனவே அவர்களுக்கும் அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பள்ளியிறுதித் தேர்வு மட்டும் படித்த தனித் தமிழ் புலவர்கள் பணியாற்றுகிற காலம் வரையிலும் இரண்டாம் நிலை ஆசிரியர்களாகவே இருக்கிறார்கள். எனவே நான் மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்களையும் டாக்டர் நாவலர் அவர்களையும் தங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், தனித்தமிழ் புலவர்களையும் பத்து ஆண்டுக்காலம் ஊழியத்தை வைத்து அவர்களை முதல் நிலை ஆசிரியர்களாகப் பதவி உயர்வு கொடுக்கவேண்டுமென்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். மருதாசலம்: தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கல்வி மானியத்தின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

கல்வியானது இந்த நாட்டிற்கு மிக மிக அத்தியாவசியமானது. கல்வியிலே பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற நிலையில் இந்த அபிவிருத்தியைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று அரசு கூறியிருக்கிறது. ஆனால் அதே சமயத்திலே கல்வியானது அஸ்திவாரம் இல்லாமல் இருக்கக்கூடாது. ஆரம்பப் பாடசாலைதான் அஸ்திவாரம் ஆகும். அந்த அஸ்திவாரமான கல்வியை ஊட்டுவதற்கு ஏற்ற முறையிலே ஒரு வகுப்பிலே இப்பொழுது 50,60 பிள்ளைகள் இருக்கின்ற நிலைக்கு ஒரு வாத்தியார்தான் பாடம் சொல்லித்தருகின்றார். அப்படி அதிகமான அளவில் பிள்ளைகள் ஒரு வகுப்பில் இருந்தால் கல்வியின் தரம் குறைந்துவிடும். எனவே

பிள்ளைகள் 35 பிள்ளைகளாகக் குறைத்துவிட்டால் கல்வியின் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு நன்மை ஆகும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பள்ளிக்கூடமானது சில இடங்களிலே தங்களுடைய சொந்தப் பெயராலும், மதத்தின் பெயராலும், ஜாதியின் பெயராலும் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பள்ளிகளையெல்லாம் அரசாங்கம் உடனடியாக அகற்றிவிட்டு பொதுவான ஸ்தாபனமாக ஏற்படுத்த வேண்டும். எனவே மதத்தின் பெயரால் உள்ள பள்ளிகளையும் ஜாதியின் பெயரால் உள்ள பள்ளிகளையும் உடனடியாக அகற்றிவிட வேண்டும்.

மேனேஜ்மெண்டார் சொந்தப் பள்ளிகளை சொந்தப் பிழைப்புக்காக நடத்திவருகிறார்கள். எங்கள் பகுதியிலே மானேஜ்மெண்டார் நடத்துகிறார்கள். பள்ளிக்கூட வாத்தியார்களுக்குச் சம்பளம் சரியாகக் கொடுக்கவில்லை. பெண் வாத்தியார்கள் சம்பளம் கேட்டால் வீட்டுக்கு வா என்று சொல்கிறார்கள். இப்படியெல்லாம் வாத்தியார்களை நிர்ப்பந்தப்படுத்தக்கூடிய பள்ளிகளை—மதுக்கரை பிர்க்காவிலே இருக்கக்கூடிய மேனேஜ்மெண்ட் பள்ளியின் ஆசிரியர்கள் ரொம்ப மோசமான நிலையில் இருக்கிறார்கள், தோழர் பாலதண்டாயுதத்திடமும் அந்த ஆசிரியர்கள் எல்லாம் வந்து ரிப்போர்ட் செய்திருக்கிறார்கள்—பொறுத்தவரையில் அவற்றிற்கு அரசாங்கம் கொடுக்கிற கிராண்டை குறைத்து அந்தப் பணத்தை வைத்து வாத்தியார்களுக்கு அரசாங்கமே நேரடியாகச் சம்பளத்தைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்தால்தான் அவர்கள் சரிவர வேலை செய்யமுடியும், தங்களுடைய குடும்பங்களையும் கவனிக்கமுடியும்.

அதே சமயத்திலே உடல் பயிற்சி வாத்தியார்கள் பயிற்சிபெற்றும் கூட சும்மா இருக்கிறார்கள், வேலையில்லை. ஒவ்வொரு பள்ளியிலேயும் தேகப்பயிற்சி வாத்தியார்கள் போட்டால் பல பள்ளிகளிலே அவர்களுக்கு வேலைகிடைக்கும், பள்ளிகளும் அபிவிருத்தியாகும், எனவே சும்மா இருக்கிற அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே சமயத்திலே கல்வியானது இன்றைக்குத் தொழில் கல்வி என்று இருக்கிறது. மாணவர்களுக்கு தொழில் கல்விதான் முக்கியமாகக் கற்றுக்கொடுக்கவேண்டும். அவர்கள் தொழில் கல்வி பயின்று வெளியே வந்தவுடன் சொந்தத் தொழில்கள் செய்து

1972 மார்ச் 18] [திரு. என். மருதாசலம்]

பிழைக்கிற மாதிரி இருக்கவேண்டும். இப்படிச் செய்தால் வேலை யில்லாத் திண்டாட்டத்தை ஒழிப்பதற்கான சூழ்நிலை ஏற்படும், எனவே அந்த முறையை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பாடப் புத்தகங்களை முறைப்படி திருத்தியமைக்கவேண்டும். பாடப் புத்தகங்களில் மதப்போதனைகள், சாதிப் போதனைகள் இருக்கக்கூடாது. நமக்குச் சமதர்மகொள்கையை வரையறுத்து இருக்கிறோம், எனவே பாடப் புத்தகங்களில் மதபோதனை, ஜாதி போதனைகள் இருந்தால் சமதர்மக் கொள்கைக்கு விரோதம் ஆகும், எனவே அவற்றை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* திரு. பி. பொன்சொக்கலிங்கம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கல்வி மானியக் கோரிக்கையின்மீது நான் பேசுகின்ற நல்லதொரு வாய்ப்பைப் பெற்றமைக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு இன்றைய தினம் நம்முடைய தமிழக அரசு கல்வித் துறையிலே பல முன்னேற்றங்களைச் செய்து வருவதை உள்ளபடியே நான் மனமுவந்து பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

நாளடைவில் நாம் அதிகமாகத் தொகை கல்விக்காக ஒதுக்கீடு செய்தாலும் சிலபல இடங்களிலே கல்வியின் தரம் குறைந்துவருகிறது என்பதை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். உதாரணமாக வெல்பேர் கிராண்ட் அதிகமாகக் கொடுக்கிறோம். அதற்காக மாவட்டந் தோறும் தனியாகப்பிரித்து அந்த நிதியை ஒரு கமிட்டியை ஏற்படுத்தி அதன்மூலமாகத் தரலாம் என்ற கருத்தை இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

படித்த மாணவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பில்லாமல் இருக்கிற நிலை இருக்கிறது. அதைப் போக்குவதற்கு வேலைவாய்ப்பிற்குரிய வயதை 25 வயதாக இருப்பதை 30 வயதாக உயர்த்தினுல் நலமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

எப்படிப் பல இடங்களிலே ஏழை மாணவர்களுக்குக் கல்விச் சலுகைகள் பின் தங்கிய மாணவர்களுக்குச் சலுகைகள் தருகிறோமோ அதைப் போன்று எந்த இனம் எந்த ஜாதி என்று பார்க்காமல் சமதர்ம சோசலிஷ சமுதாயத்தை உருவாக்குகின்ற வகையிலே

ஏழை எளிய மாணவர்களுக்கு அவர்கள் எந்த வகுப்பினராக இருந்தாலும் உதவித் தொகைகள் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேற்சொன்ன மூன்று திருத்தத்தை அரசு பரிசீலனை செய்து ஆவன செய்யும் என்றுதான் இதனை கூறுகிறேன்.

சிலபல இடங்களிலே ஆசிரியர்களுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அதனால் கல்வியின் தரம் குறையக் காரணமாக இருக்கிறது. சில இடங்களிலே ஆசிரியர்களைப் பழிவாங்குகிற நோக்கத்தோடு அந்தக் காரியங்களிலே தலைமையாசிரியர்களும் நிர்வாகிகளும் ஈடுபடுகின்றார்கள் அவற்றைக் களைவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் இருக்கக்கூடிய ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளியில் இருக்கிற மாணவர்களை—குறிப்பாக கடலூரிலிருந்து தந்தி வந்திருக்கிறது மாணவர்களைத் தலைமையாசிரியர்கள் கடுமையாகத் தண்டிக்கிறார் என்று தந்தி வந்திருக்கிறது—கடுமையாகத் தண்டிக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட குறைபாடுகளையெல்லாம் போக்கினால் தான் நாம் அதிகமாகத் தொகையைச் செலவு செய்கின்ற நேரத்திலே கல்வி மக்களுக்கு உறுதுணையாக நிற்கக்கூடிய முறையிலே சூழ்நிலை உருவாகும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கல்வி மானியத்தின்மீது ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

நம்மை அன்னியன் ஆண்டகாலம்தொட்டு கிளார்க்குகள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய ஸ்தாபனமாகவே கல்வித் துறை இருந்துவருகிறது. அந்தக் கொள்கையை நாம் மாற்றிக் கொள்ளவில்லை. ஒருவன் பி.எஸ்ஸி. படித்த பட்டதாரியாக ஆகி அவர் வழிக்கறிஞராக மாறுகிறார் அல்லது வர்த்தகராக மாறுகிறார். வெகு சிலரே தாம் படித்த விஞ்ஞானக் கல்வியைப் பயன்படுத்தக் கூடியவகையிலே விஞ்ஞான ஆராய்ச்சியிலே ஈடுபடக்கூடிய தன்மை இருக்கிறது. ஆகவே விஞ்ஞான கல்விக்காக நாம் அதிகமாகப் பணம் செலவழித்தாலும் பி.எஸ்ஸி. பட்டதாரியும் மற்ற பட்டதாரிகளும் அவர்கள் கற்ற தொழில்களை சமுதாயத்திற்கு அளிக்கவில்லையென்றால் என்ன பயன்? ஓரளவிற்கு பொது அறிவு கொடுக்கப்பட்ட பிறகு மாணவர்கள் எந்த எந்தத் துறையிலே சிறந்து விளங்குகிறார்களோ—எந்தத்

துறையிலே சிறந்திருக்கிறார்கள் என்பதைக் கண்டுபிடிக்க ஒரு ஆராய்ச்சிப் பிரிவை ஏற்படுத்தி—அதற்கேற்ற முறையிலே—ஒருவன் வர்த்தகத் துறையிலே முன்னேறுவதற்கு தகுதியிருந்தால் வர்த்தகத் துறைக்கான கல்வியையும், விஞ்ஞானத் துறையிலே முன்னேறத்தக்க ஆர்வம் இருந்தால் விஞ்ஞானத் துறையிலேயும் கல்வியையும். தொழில்நுட்பத் துறையிலே முன்னேற்றக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று தெரிந்தால் அந்தத் துறைக்கான கல்வியையும்—இப்படி எந்த எந்தத் துறையிலே சிறந்து விளங்குகிறார்கள் என்பதை அறிஞர்கள் எப்படி நிர்ணயிக்கிறார்களோ அந்த முறையிலே அப்படிப் பட்ட கல்வியைத் தருவதின்மூலமாகத்தான் நாம் இந்த நாட்டிலே நூறு கோடி ரூபாய் செலவு செய்வதற்கு மதிப்பு ஏற்படமுடியும்.

பொதுவாகப் பார்க்கிறோம். ஒரு பெண், பி.எஸ்ஸி. வரை படித்துவிட்டு பிறகு வெறும் வீட்டுப்பெண்களாக அடுப்பங் கரையிலே வாழ்நாளையெல்லாம் போக்கிவிடுகிறார்கள். இத்தனை தூரம் பாடுபட்டு பி.எஸ்ஸி. அல்லது எம்.எஸ்ஸி. வரை படித்து விட்டும் பட்டம்பெற்றும் அப்படிப்பட்டவர்களால் அரசாங்கம் என்ன பயன் அடைந்தது? அதைவிட வீட்டுக் கல்வி அதாவது பிள்ளைகளை எப்படி வளர்ப்பது, எப்படி போஷாக்குடன் வளர்ப்பது, நல்ல, நல்ல புத்தகங்களைச் சொல்லிக் கொடுப்பது என்பதில் தேர்ச்சி பெற்றிருந்தால் இந்த நாட்டில் நல்ல புத்திரர்களை அவர்கள் சமுதாயத்திற்குத் தர முடியும். ஆகவே, இந்தக் கல்வி முறையிலே அரசு தீவிரக் கவனம் செலுத்தி நல்ல ஆர்வம் மிக்கவர்களைக் கொண்ட குழுவை அமைத்து ஏற்றமிக்க மாறுதலைச் செய்வதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்றைக்கு நாம் என்ன காண்கிறோம் என்று சொன்னால் மாணவ சமுதாயத்தில் ஒரு கட்டுப்பாடு இல்லாத தன்மையை ஆங்காங்கே காண்கிறோம். இதற்கு என்போன்றவர்கள் கருதும் காரணம் என்னவென்றால் ஓரளவேனும் மதக்கல்வி, வாழ்க்கையிலே புனிதம் என்று சொல்லக்கூடிய தத்துவங்கள் இல்லா ததுதான் கட்டுப்பாடின்மைக்குக் காரணம் என்று நான் நம்புகிறேன். நமது தாய்நாடு ஒரு மதச் சார்பற்ற நாடு என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். அப்படி மதச்சார்பற்ற நாடு என்று சொல் வதினாலேயே மதக் கல்வியைப் புறக்கணிக்க வேண்டும், மதத்தைப் பற்றித் தெரிந்துகொள்ளக்கூடாது என்று சொல்வது உண்மை யிலேயே என்னுடைய புத்திக்குச் சரியாகப் புலப்படவில்லை.

ஆகவே, கல்விக்கூடங்களிலே ஓரளவுக்காவது ஒவ்வொரு மதத்திலுமுள்ள புனிதமான உண்மைத் தத்துவங்களைப் போதிக்க வேண்டும். பெரியோர்களை எப்படி மதிக்க வேண்டும், எப்படிக் கட்டுப்பாட்டோடு நடக்க வேண்டும் என்பதுபோன்ற தத்துவங்களைப் போதித்தால்தான், அவர்களுக்கு ஒழுக்கம் வளர்ந்தால்தான், இன்றைக்கு இளைஞர்களைப் பீடித்துள்ள எரி, அழி என்பது போன்றவைகள் மாறி ஆக்கு என்ற தத்துவத்திற்கு வர முடியும் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, புத்தகக் குழுவில் சிறுபான்மையோருக்குப் போதிய பிரதிநிதித்துவம் தரப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அத்துடன் கல்விமுறையிலே சிறுபான்மையோரின் மத சம்மந்தமான விஷயங்கள் பாடப்புத்தகங்களில் புகுத்தப்பட வேண்டும். அதை சிறுபான்மையோரைச் சேர்ந்த சிறந்த அறிஞரைக் கொண்டு ஆராயப்பட்டு அந்தப் பாடங்களைப் பாடப்புத்தகங்களில் புகுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

துரதிருஷ்டவசமாக இந்த நாட்டிலே பல சமயத்தவர் வாழ்ந்த போதிலும் ஒரு சமயத்தைப்பற்றி இன்னொரு சமயத்தவர் புரிந்து கொள்ளக்கூட முடியாமல் உள்ள நிலை நம்நாட்டில் இருக்கின்றது. உதாரணமாக என்னுடைய பெயரை அப்துல் ஜப்பார் என்று உச்சரிப்பதற்குக்கூட முடியாமல் இருக்கிறது. இந்த அளவில் ஒருவரையொருவர் புரிந்துகொள்ள முடியாமல், ஒருவருக்கொருவர் சமயத்தைப்பற்றிய அறிவு பெற முடியாமல் துவேஷங்களும், மாச்சரியங்களும், சகிப்பில்லாத தன்மையும் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு சமயத்திலுள்ள உண்மைகளையும் மற்றவர்களும் புரிந்து கொண்டு ஒருவரையொருவர் மதிக்கக்கூடிய வகையிலே ஒவ்வொரு மதத்திலுமுள்ள சிறப்பான கோட்பாடுகளையும், தத்துவங்களையும் மாணவர்களுக்குச் சிறு வயதிலேயே போதிக்கின்ற நல்ல திட்டங்கள் வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அத்துடன் தற்பொழுது பெருவாரியான கல்விக்கூடங்களில் வேலைநிறுத்தம் சகஜமாகிவிட்டது. இதைத் தடுப்பதற்கு நான் கூறுகின்ற மாற்றுத்திட்டம் என்னவென்றால், ஒரு கல்லூரியிலே வேலைநிறுத்தம் நடக்கிறது என்றால் அந்தக் கல்லூரியின் விடுமுறை நாட்களை ரத்து செய்து விட்டு வேலைநிறுத்தத்தால் இழப்பு ஏற்பட்டிருக்கும் நாட்களைச் சரிக்கட்டும் முறையிலே தொடர்ந்து

கல்லூரிகள் நடக்கும்படி ஏற்பாடு செய்தால் அடிக்கடி ஏற்படும் கல்லூரி வேலைநிறுத்தங்கள் குறையலாம் என்று நான் கருதுகின்றேன்.

அத்துடன் இரண்டு மூன்று மாதங்கள்வரை கல்லூரிகள் மூடப்பட்டால் அந்த அளவிற்குப் பாடங்கள் போதிக்கப்படாமல் இருக்கும்பொழுது தேர்வுகள் நடக்கும்பொழுது பெரும்பாலோர் தேர்வில் தேர்ச்சிபெறாமல் போய்விடுகிறார்கள். இதை நீக்குவதற்கு கல்லூரிகளின் விடுமுறை நாட்களை ரத்து செய்துவிட்டு இழப்பு ஏற்பட்ட நாட்களுக்கு உண்டான பாடங்களை நடத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பள்ளிகளில் அறிவியல்கூடங்கள் ஏற்படுத்துவதிலே அரசாங்கப் பள்ளிகளுக்குத்தான் முதலிடம் கொடுப்பதாகத் தெரிகிறது. இந்த முறையை நீக்கி தனியார் பள்ளிகளுக்கும் இந்தச் சலுகையைத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியாகிய அரவக்குறிச்சியில் பெண்களுக்காக ஒரு உயர்நிலைப்பள்ளி கூட இல்லை. குறிப்பாக பள்ளப்பட்டியில் அதிகமாக கோஷாப் பெண்கள் வாழ்கிறார்கள். அங்கு பெண்களுக்கு என்று பள்ளிக்கூடம் ஏற்பட்டால் எங்கள் சமுதாயத்தினரும் நல்லமுறையில் கல்வியைக் கற்று மற்றவர்களுக்கு இணையாக வாழ்க்கையிலே முன்னேற முடியும் என்று தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது)

திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி: பேரவைத் தலைவரவர்களே, கல்வி மானியத்திலே ஒருசில கருத்துக்களை நான் சொல்வதற்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்காக என்னுடைய நன்றியைத்தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

முதன்முதலாக, உயர்நிலைக் கல்வியைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். உயர்நிலைப்பள்ளிகள் பல நம்முடைய நாட்டிலே இருந்தாலும்கூட கிராமங்களிலே இருக்கின்ற உயர்நிலைப் பள்ளிக்கூடங்களிலே சயன்ஸ் படிப்பிலே அதிகமாகத் தேர்ச்சி பெறுவதற்கு முடியாமல் இருக்கிறது. அதற்கு ஒரு முக்கிய காரணம் என்னவென்றால், அவர்களுக்கு சயன்ஸ் பிளாக்குகள் இல்லை. அப்படியே இருந்தாலும்கூட அவர்களுக்கு சப்ளை செய்யப்படும் சயன்ஸ் எக்விப்மெண்ட்ஸ் தரமற்றவைகளாக இருக்கின்றன. கிரா

மங்களில் உள்ள பள்ளிகளுக்கு அளிக்கப்படும் சயன்ஸ் எக்விப் மெண்ட்ஸ் தரமுள்ளவைகளாக இல்லை என்பதைப் பலயிடங்களில் காண்கிறோம். இம்மாதிரியாக தரமில்லாத ஸயன்ஸ் எக்விப் மெண்டுகளை வைத்துக்கொண்டு எந்த முறையிலே ஆசிரியர்கள் பாடங்களை சொல்லிக் கொடுக்கமுடியும். முக்கியமாக இந்தக் குறையை நிவர்த்தி செய்வதற்கு கல்வி இலாக்கா நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

அதுவும் சயன்ஸ் பிளாக்குகளே இல்லாத பல உயர்நிலைப்பள்ளி கள் கிராமங்களில் ஏராளமாக இருக்கின்றன. பெரிய பள்ளிக் கூடங்களில் பெரிய அளவில் ஆயிரம், இரண்டாயிரம் மாணவர்கள் படிக்கும் பள்ளிகள் என்று பெரிய ஊர்களில் இருக்க முடியும், ஆனால் சாதாரணமாகக் கிராமப்புறங்களில் இருக்கும் உயர்நிலைப்பள்ளிகள் இவ்வளவு பெரிய மாணவர்களைக் கொண்டதாக இருக்க முடியாது. 300, 400 அல்லது 500 மாணவர்கள் இருந்தாலே அது பெரிய உயர் நிலைப்பள்ளிக்கூடம் என்றுதான் கிராமங்களில் சொல்லவேண்டும் அந்தமாதிரியான பள்ளிகளில் சயன்ஸ் பிளாக்குகள் கட்ட வேண்டு மென்றால் அரசினரின் பணம் கிடைக்கிறதா என்றால் கிடைப்பதில்லை. ஏனென்றால் மிக அதிகமாக மாணவர்கள் எந்தப் பள்ளிகளில் இருக் கிறார்களோ அந்தப் பள்ளிகளுக்கு அவர்களுக்கு வேண்டிய சயன்ஸ் பிளாக்குகளுக்குக் கொடுத்துவிட்டு அதற்குப்பிறகுதான் சற்றுக் குறைவாக இருப்பவர்களுக்குக் கொடுப்பது என்ற விதிமுறையை அல்லது பிரின்சிபிளை அனுசரித்து வருகின்ற ஒருமுறை இருக்கிறது. இதை மாற்றி எந்தப் பள்ளிக்கூடம் எங்கேயிருந்தாலும் சரி எந்த ஊரிலேயிருந்தாலும் சரி அதிலே படிக்கும் மாணவர்களின் விதாச் சாரம் குறைவாக இருந்தாலும் சரி அவர்களுக்கு, எல்லாப் பள்ளிக் கூடங்களிலும் சயன்ஸ் பிளாக் அமைத்து, தரமான சயன்ஸ் எக்விப் மெண்ட்ஸ் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஹையர் எலிமெண்ட்ரி ஸ்கூல்களிலேயிருக்கும் லேடி பி.டி. டீச்சர்ஸ் பற்றிக் கூற வேண்டும். அதாவது ஹையர் எலிமெண்ட்ரி பள்ளிக்கூடங்களில் பி.டி. ஆசிரியர்களை நியமிக்கிறோம். அதிகமாகப் பெண்கள் சேர்ந்து படிக்கின்ற ஹையர் எலிமெண்ட்ரி ஸ்கூல்களில் நம்முடைய மாநிலத்தில் பல இடங்களில் இருக்கின்றன. அந்த இடங்களில், ஹையர் எலிமெண்ட்ரி ஸ்கூல்களில் லேடி பி.டி. டீச்சர்ஸ் போட்டுக்கொள்ளலாம் என்ற முறையிருந்தது. ஆனால் அந்த முறை நடைமுறைக்குக் கொண்டு செல்லமுடியாமல் இருக்

கிறது. ஒருவேளை பணக்கஷ்டமாக இருக்கலாமோ என்னவோ தெரியவில்லை. இந்த மாநிலத்தில் அதிகமாகப் பெண்கள் படிக்கின்ற எல்லா ஹையர் எலிமெண்ட்ரி பள்ளிக்கூடங்களிலும் லேடி பி.டி. டீச்சர்களைப் போட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கல்லூரிகளுக்கு ஃபீ காம்பன்சேஷன் கொடுப்பதைப்பற்றி ஒரு வேண்டுகோளை நான் சமர்ப்பித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். புதிதாகத் திறந்த கல்லூரிகளுக்கெல்லாம் இப்பொழுது ஃபீ காம்பன்சேஷன் ரூபாய் 50. ஆனால் ஏற்கனவே இருந்துவந்த கல்லூரிகளாக இருந்தால் 80 ரூபாய் வரையில் பெற்று வருகிறார்கள். புதிதாகத் திறந்த கல்லூரிகள் என்றே ஒரே காரணத்திற்காக இந்த வித்தியாசம் இருப்பது வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் நிர்வாகத்திலே பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. ஏற்கனவே இருக்கும் கல்லூரிகள் நல்லமுறையிலே நடப்பதற்கு வாய்ப்பு வசதிகள் இருக்கும்பொழுது புதிதாகத் தொடங்கும் இந்தக் கல்லூரிகளுக்கு மட்டும் ஒரு இக்கட்டான நிலை ஏற்பட்டிருப்பதை அரசு பரிசீலிக்க வேண்டும், பரிசீலித்து அதை மாற்ற வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பயிற்சிமொழியாக நாம் தமிழ் மொழியைக் கொண்டிருக்கிறோம். அதுசம்பந்தமாக நான் ஒரு வேண்டுகோளை விடுக்க விரும்புகிறேன். இந்தியோ, தெலுங்கோ, மலையாளமோ படிக்க விரும்பும் மாணவர்கள் இருந்தால் அவர்களுக்கு ஒரு வாய்ப்பைத் தர வேண்டும். கல்லூரியானாலும் சரி, அல்லது உயர்நிலைப்பள்ளியானாலும் சரி மாணவர்களில் யார் விரும்புகிறார்களோ அவர்கள் இந்தி படிக்கவும் ஒரு வாய்ப்பைத் தர வேண்டும். நம்முடைய குழந்தை இருக்கிறது என்றால் அதற்கு இந்தியாவிலுள்ள எந்த மொழியையும் படிப்பதற்கு உரிமை இருக்கிறது. அதை நாம் தடுத்துக்கொண்டிருப்பதாக இருக்கிறது. விருப்பமாக எடுத்துப் படிக்க விரும்பும் யாராகயிருந்தாலும் அவர்களுக்கு ஒரு வாய்ப்பைக் கொடுக்க வேண்டும். இந்தி, தெலுங்கு, மலையாளம், பிரெஞ்ச் இதைப்போன்ற மொழிகளைப் படிக்க ஒரு வாய்ப்பைக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற ஒருமுறையை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

இன்றைக்கு பி.யு.சி. வரை இலவசக் கல்வி முறை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதை பி.ஏ. வரை நீட்டித்தர உள்ள சாத்தியக் கூறுகளை எல்லாம் அரசு ஆராய வேண்டும்.

[திரு. சௌடி. எஸ். சுந்தரபாரதி]

இப்போது செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்கள் பி.ஏ. படிக்கவும், பி.ஏ. படித்த ஆசிரியர்கள் எம்.ஏ. படிக்கவும் சலுகைகள் தரப்பட்டிருக்கின்றன. ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட இந்தச் சலுகையை மற்றவர்களுக்கும் கொடுத்தால் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்தவர்கள் மேல்படிப்பு படிக்க வாய்ப்பு ஏற்படும். (மணி அடிக்கப் பட்டது)

* திரு. வீ. செ. கோவிந்தசாமி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கல்வியமைச்சர் டாக்டர் நாவலர் அவர்களின் கல்வி மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நமது அரசு கல்விக்காக ஆண்டுதோறும் மிக அதிகமான தொகையை ஒதுக்குவதிலிருந்தே கல்வியின் மேம்பாட்டிற்கு எவ்வளவு அக்கறை காட்டுகிறது என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது.

மேலும் ஆரம்பக் கல்வி மாணவர்களின் கல்வித் தரத்தை அதிகப் படுத்த, மாணவர்கள் ஆசிரியர்கள் விகிதாசாரத்தை மாற்றியமைக்க வேண்டும்.

பொதுவாக ஆரம்பப் பள்ளிகளுக்கு நல்ல கட்டடங்கள் கட்டித் தரவேண்டும். காரணம், பல ஊராட்சிகள் பங்குத் தொகை கட்ட வசதி இன்மையால் கட்டடங்கள் கட்ட முடிவதில்லை. ஆதலால் அதுபோன்ற ஊராட்சிகளுக்கு அரசே முழு மானிய அளவில் ஆரம்பப் பள்ளிகளுக்குக் கட்டடம் கட்டிக் கொடுக்க முன்வர வேண்டும்.

படித்தவுடன் மாணவர்கள் அரசு உத்தியோகத்தையே நாடுவதை மாற்றியமைக்க ஆரம்பக் கல்வி முறையையே மாற்றியமைத்து தொழிற் கல்விக்கு முதலிடம் தரவேண்டும்.

பல மாவட்டங்களில் மதிய உணவு, கேர் நிறுவனமே தயாரித்து வழங்கும் திட்டத்தை எங்கள் மாவட்டமான தர்மபுரி மாவட்டத்திற்கும் விரிவுபடுத்தக் கோருகிறேன்.

எங்கள் மாவட்டத்தில் இருக்கும் இரண்டு அரசு கலைக் கல்லூரிகளில் போதுமான அளவில் பெண்களைச் சேர்த்துக் கொள்வதில்லை. ஆதலால் எங்கள் மாவட்டத்தில் அரசு தனியாக பெண்கள் கல்லூரி ஆரம்பிக்க வேண்டுகிறேன்.

எனது தொகுதியில், காவேரிப்பட்டினத்தில், சுமார் 500 பெண்களுக்குமேல் படித்து வருகின்றனர். எனவே, அரசு இந்த ஆண்டு காவேரிப்பட்டினத்தில், பெண்கள் உயர்நிலைப்பள்ளி அமைக்க அரசு ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டுகிறேன்.

எனது தொகுதியில் பன்னிரண்டு அரசினர் உயர்நிலைப்பள்ளிகள் உள்ளன. அவைகளுக்குப் போதுமான கட்டட வசதிகளும், விஞ்ஞான ஆய்வுக் கூடங்களும் இல்லாமல் இருக்கிறது. அது போன்ற பள்ளிகளுக்குக் கட்டடங்கள், விஞ்ஞான ஆய்வுக்கூடங்கள் கட்ட அரசு முன்வரவேண்டும்.

வேலம்பபட்டி, ஜக்கசமுத்திரம் உயர்நிலைப் பள்ளி மாணவர்களுக்கு வசதியாக, மாணவர் விடுதிகள் கட்ட அரசு முன்வர வேண்டும். பள்ளி மாணவர்களுக்கு இலவச வைத்திய பரிசோதனை செய்து, மாணவர்களின் உடல்நிலை பற்றிய பதிவேடு, ஒவ்வொரு பள்ளிகளிலும் வைக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. குழ. செல்லையா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கல்வியமைச்சர் மாண்புமிகு டாக்டர் நாவலர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் கல்வி மானியத்தை வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நாட்டிலே ஏழை, எளிய மக்கள், பாட்டாளி மக்கள் ஏற்றத் தாழ்வு போக்கப்பட வேண்டுமென்றால் அதை வேறு எந்த ஸ்தாபனத்தின் மூலமோ, நிர்வாகத்தின் மூலமோ உண்டாக்க முடியாது. கல்வியின் மூலமாகத்தான் உண்டாக்க முடியும் என்ற கருத்தை அழுத்தந்திருத்தமாகக் கூற விரும்புகிறேன். கல்வியின் மூலமாக நாட்டிலே மறுமலர்ச்சி ஏற்பட வழிவகுக்கும் வகையில் ஏறத்தாழ 91 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு ஒதுக்கியிருப்பதைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தொடக்கப் பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை 1966–67-ல் இருந்ததை விட இன்று 864 பள்ளிகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. உயர்நிலைப் பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை 1966–67-ல் இருந்ததை விட இன்று 327 பள்ளிகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. அதைப் போல் கல்லூரிகளின் எண்ணிக்கை 1966–67-ல் இருந்ததை விட இன்று 64 கல்லூரிகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. இவற்றை எல்லாம் பார்க்கும்போது கல்வியின் முன்னேற்றம், எந்த அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை

எண்ணிப் பார்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். தமிழக அரசுக்கு வரும் வருமானத்தில் நான்கில் ஒரு பங்கைக் கல்விக்காக இந்த அரசு செலவு செய்கிறது. அந்த அளவுக்குக் கல்வியின் முன்னேற்றத்திற்காக, கல்வியின் வளர்ச்சிக்காகப் பணியாற்றி வருவதை யாரும் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

இன்றைக்குக் கல்வியின் முன்னேற்றம் ஆண்டுக்காண்டு மாறிக் கொண்டே வருகிறது, வளர்ந்து கொண்டே வருகிறது. விவர அறிக்கையில் இவை எல்லாம் விளக்கமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் 7 உயர்நிலைப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. கீரமங்கலத்தில் ஒரு பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளிக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒன்றியத்தின் அங்கத்தினராக இருக்கும் நிலையில் நான் ஒரு கருத்தை எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். எஸ்.சி.ஓ. என்பவரின் கீழ் இ.ஓ.இ. என்று வைத்திருக்கிறார்கள். அவருக்கும் டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர் ஆப் ஸ்கூல்ஸ் அவர்களுக்கும் இடையே கருத்து வேறுபாடு இருக்கிறது. இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலையில் எஸ்.சி.ஓ. இதுவரை அவர் செய்து வந்த பணிக்குத் தேவையில்லை. அவரை வேறு விதமான பணியிலே ஈடுபடுத்தலாம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மதிய உணவு பற்றி ஒன்று சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இரண்டாண்டுக் காலம் நான் ஆரம்ப ஆசிரியனாகப் பணியாற்றியுள்ளேன் மதிய உணவுத் திட்டமானது மிக உயர்ந்த திட்டம், ஆசிரியர்களை அதிலே ஈடுபடுத்தாது தனியாக வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நகரங்களில் மத்திய சமையல் கூடத்தில் சமையல் செய்து எல்லா இடங்களுக்கும் அனுப்பக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. கிராமங்களில் அப்படிச் செய்ய வேண்டுமென்றால் போக்குவரத்துக்கு வசதி இல்லாத காரணத்தால் அது முடியாது. ஆகவே, ஒன்றியத்தின் மூலமாகத் தனியாக சமையல் ஆட்களைப் போட்டு அதற்காக வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டும். ஆசிரியர்களுக்கு இதிலே இருக்கின்ற தொடர்பை நீக்கி விட்டால் அவர்கள் கல்வியில் அதிக அக்கறை காட்ட முடியும் என்பதனை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆரம்பக் கல்வியில் அதிகமான அக்கறை காட்டுகிறார்கள். ஆரம்பக் கல்வி கட்டடத்தின் அடித்தளமாகும். அடித்தளம் நல்ல முறையில் அமைந்தால்தான் மேல் மாடிகள் நன்கு அமைக்க முடியும்.

1972 மார்ச் 18] [திரு. குழ. செல்லையா]

அந்தத் தத்துவத்தின் அடிப்படையில் பி.டி. ஆசிரியர்களைப் போடும் திட்டத்தை உருவாக்க வேண்டும். உடற்பயிற்சிக்கான ஆசிரியர் ஒருவரையும் நியமிக்க வழி செய்ய வேண்டும். தமிழ்ப் புலவர் ஒருவரையும் போட வேண்டும். மூன்றும் வகுப்பிலிருந்து ஆங்கிலத்தைச் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற திட்டம் இருக்கின்ற நிலையில் மேலே உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கு செல்லுகின்றபோது ஸ்டாண்டர்டு சரியாக இல்லையென்று சொல்லப்படுகிறது. கல்வித் தரம் வலிவடையும் விதத்தில் நல்ல முறையில் முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். 300 பிள்ளைகளுக்கு என்ற நிலை இல்லாமல் எல்லாத் தொடக்கப் பள்ளிகளிலும் பி.டி. பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களை நியமிக்க வேண்டும். அடிப்படையான கல்வியில் அதிகமான அக்கறை காட்டினால் மேலும் நிலைமை வளரும். கிராமப் புறங்களில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கு வீட்டுவசதி இல்லை. பெண் ஆசிரியை குடியிருப்பு மனை என்ற அளவில் ஒன்றியத்தில் இரண்டோ, மூன்றோ கட்டி வரும் நிலை இருக்கிறது. உயர் தொடக்கப் பள்ளிகள் எங்கெங்கு இருக்கின்றனவோ அங்கெல்லாம் ஆசிரியர்கள் தங்குவதற்குக் குடியிருப்புகள் கட்டித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பேராவூரணி தொகுதி பின்தங்கிய பகுதி. கிழக்குப் பகுதியான கடற்கரை ஓரத்தில் வாழும் ஏழெட்டு பஞ்சாயத்துக்களைச் சேர்த்து 30,000 மக்கள் வாழ்கிறார்கள். மேற்கு பகுதி வானம் பார்த்த பூமியாகும். இந்தப் பகுதியில் உள்ள 13 ஊராட்சி மன்றங்களில் 60,000 மக்கள் வாழ்கின்றனர். கீரமங்கலத்தில் உள்ள ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளியும், கொத்தமங்கலத்தில் ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளியும் கட்டட வசதி இல்லாமல் மரத்தடியில் படித்துக் கொண்டிருக்கக் கூடிய நிலை இருக்கிறது. விஞ்ஞான பரிசோதனைக் கூடங்கள் இல்லை. அவற்றை அமைத்துத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அந்தப் பகுதி மக்கள் மிகவும் பின்தங்கிய மக்கள். அங்கு தங்கிப் படிப்பதற்கு ஒரு இலவச விடுதி ஒன்றை அமைத்துத் தரவேண்டும். கடற்கரைப் பகுதியில் பெருமகளூர் என்ற ஊர் இருக்கிறது. இங்குள்ள உயர்நிலைப் பள்ளியோடு இணைந்த ஒரு விடுதியைத் துவங்க அரசு நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது கண்டு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது)

ஒன்றை மட்டும் கூறிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். அறந்தாங்கி, ஆலங்குடி, பேராவூரணி, பட்டுக்கோட்டை இவற்றை உள்ளடக்கி ஒரு கல்லூரி அமைக்கவேண்டும். (மணி அடிக்கப்பட்டது) அதிராமபட்டினத்தில் ஒரு கல்லூரி இருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதனால் அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு எந்தவிதமான நன்மையும் இல்லை. அது நல்லமுறையில் செயல்படவில்லை. எனவே அவசியம் அந்தப் பகுதியில் இந்த நான்கு வட்டங்களுக்கு மத்தியில் ஒரு கலைக் கல்லூரி ஏற்படுத்தித்தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு கல்வி முன்னேற்றத்திற்காக பாடுபடும் இந்த இலாகாவையும், அரசையும் பாராட்டி அமர்கிறேன்.

* THIRUMATHI ALDA M. FOWLER : Mr. Speaker Sir, I thought I would start with a word of praise for the Education Department but I think I will have to keep my remarks short because you have told us that we are not to take too much time :

MR. SPAKER : The hon. Member may take ten minutes.

THIRUMATHI ALDA M. FOWLER : Thank you, Sir.

I think education is far too important a subject to be stampeded through. We may drop some important points. When are we to take them up?

I find that special education has been clubbed together with Anglo-Indian education and schools that teach in English. I feel that special education should be treated separately, so that you know what is happening there.

I wish to make a few remarks on the subject of Anglo-Indian education and schools. I am the only speaker here who will speak for them. I hope you will hear me out. We feel in our schools (teachers also feel) that whenever benefits are given to schools, teachers and children, they are grudgingly given. For example, when notional pay was given, when house rent was given, we had to wait a long time to discover them, to stumble upon them and then to claim them. This should not be so because we have equal rights with others. We should be given equal rights. The same thing can be said about health.

Very few teachers know that there is a health scheme from which they may benefit. This should not be so.

1972 மார்ச் 18] [Thirumathi Alda M. Fowler]

Our teachers, headmasters and others working in our schools feel that we do not come in for consideration with regard to selection grades, State awards and National awards. In our long history of teaching, have we found no teacher who has been deserving of such awards or recognition? Surely this must be looked into and if there are such teachers, they should be given their just rights and what they deserve.

Look at our children in orphanages? We are still giving the same grant that we have been giving from the institution of this grant 156 and 159. I feel, Sir, that if you give Rs. 19 per child, to feed an orphan, that child can only go on half stomach. We have so many Oliver Twists in our orphanages and they dare not ask us for more. But today I claim that they should be given at least Re. 1 per day, coming to Rs. 30 per month. I think this must be examined clearly and the grant enhanced. Also we ask the parents to pay for children in orphanages, to make parent contribution. The parent who sends the child to orphanage would not do so if he were able to contribute in the first place. It is unfair to ask the parent to contribute.

Sir, regarding free education, it is the right of a child in the State to be educated freely. The Anglo-Indian child, has he not the right to claim free education? I feel he has. The schools that teach Anglo-Indian children should not be penalised by this. The fees due to the child should be made good to the institution and this should not be considered as subsidy or grant. It is the individual's right and on that ground we claim it and on that ground it should be paid to the schools and not as a special grant or subsidy.

I would like to draw the attention of the House and the department to the office that looks after the Anglo-Indian educacation. It is run with a skeleton staff. I wish that a job analysis and evaluation of work is done so that we may know what is exactly expected of them and the facilities we can extend to them. If we do not get answers from the office it is not their inefficiency that is to be blamed. They are carrying a heavy load and everyone knows it. For example I have been asking the office to let me know the name of the Anglo-Indian boy who got the highest marks in Tamil in 1970 and 1971. But they cannot drop their

work in order to give this small piece of information, because their workload is heavy. I would ask the department to please staff the office as it should be staffed so that they can work efficiently and well.

The Railway Schools in our State are a law unto themselves and seem to enjoy immunisation from this department, perhaps so since it is a central subject. Sir, it was my privilege to go round some of them. The school buildings are dilapidated and inadequate. They are not repaired. The children are taught in varandahs, and round the trees without proper cover. The office is not a real one and is shunted in to some alcove. The railways should take some pride in their institutions and try to produce something better than the schools I have visited.

All these I have said actually in a nutshell. I would have said much more. I want to make a plea on behalf of the Anglo-Indian community so that Government will recognise the good work done by Anglo-Indian schools. We are doing a good piece of work. We are proud of it. We are proud of our schools. If you are proud of them, we would like you to acknowledge it. Thank you, Sir.

* திரு. நா. வெ. குருசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1972–73-ம் ஆண்டுக்கான கல்வி மானியக் கோரிக்கையின் மீது டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைக் கூறலாம் என்று ஆசைப்படுகிறேன்.

மூன்றுவது வகுப்பிலிருந்து ஆங்கிலம் கற்பிப்பது என்று இந்த மானியக் கோரிக்கையின் குறிப்பில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. மூன்றும் வகுப்பிலிருந்தே ஆங்கிலம் கற்பிப்பது உட்பட தொடக்கப் பள்ளிகளில் கல்வி கற்பிக்கும் தரத்தை மேம்படுத்த ஏற்கனவேவுள்ள ஹையர் கிரேட் ஆசிரியர் பதவிகளை செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர் பதவிகளாக மாற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளது என்றும் இத்திட்டத்தின் கீழ் தொடக்க நிலை ஆசிரியர் பதவிகளை மாற்றியதன் மூலம் இதுவரை 19,500 செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர் பதவிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஹையர் கிரேடு ஆசிரியர்களை செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களாக இன்னும் அதிகப் படியாக மாற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 900 பி.டி.

1972 மார்ச் 18] [திரு. நா. வெ. குருசாமி]

ஆசிரியர்களை உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளில் தலைமை ஆசிரியர்களாக நியமிக்கப் போவதாகவும் கூறப்பட்டுள்ளது. எல்லா உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளிலும் பி.டி. படித்தவர்களை தலைமை ஆசிரியர் களாக நியமித்தால் பி.டி. படித்தவர்களின் தரமும் உயரும். பிள்ளை களின் தரமும் உயரும் என்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(திரு. செ. கந்தப்பன்—தலைமை)

நண்பகல் உணவுத் திட்டத்தை மைய சமையற்கூட திட்டம் படிப்படியாக விரிவுபடுத்தப்பட்டு வருகிறது என்று குறிப்பிடப்பட் டிருக்கிறது. குறிப்பாக செங்கற்பட்டு, தென் ஆற்காடு, வடஆற்காடு ஆகிய இடங்களில் தான் இது இருக்கிறது. இதைப் பார்க்கிற போது வட மாவட்டங்கள் வாழ்கின்றன, தென் மாவட்டங்கள் தேய் கின்றன என்ற நிலைமை தான் இருக்கிறது. இதை மற்ற மாவட்டங் களுக்கும் விரிவுபடுத்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்று இச்சந்தர்ப்பத் தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பள்ளிக்கூடங்களுக்கும் கட்டடங்கள் கட்டிக்கொடுப்பது பற்றி சில கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் ஒன்றியங்களில் ஏராளமான பள்ளிகள் கட்டடங்கள் இல்லாத நிலையில் மரத்தடியிலும், கூரை யால் வேயப்பட்ட கொட்டகைகளில், அவை இன்று விழுமோ, நாளை விழுமோ என்ற நிலையிலும், இருக்கின்றன. அந்தப் பள்ளி களுக்கு உடனடியாக கட்டட வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

என்னுடைய ஆண்டிப்பட்டி தொகுதியில் ரங்கசமுத்திரம் என்ற இடத்தில் 4 இடங்களில் உயர்நிலைப்பள்ளிகள் இருக்கின்றன. இந்த 4 பள்ளிகளும் சத்திரம், சாவடிகளில் நடத்தப்படுகின்றன. அந்த ஊர் பொதுமக்களால் கொடுக்கப்பட்ட நன்கொடை மூலமாகவும், அரசு மானியத்தின் மூலமாகவும் கிட்டத்தட்ட ரூ. 25,000-ல் ஒரு கட்டடம் கட்டப்பட்டு இருக்கிறது. இன்னும் இரண்டு பள்ளிக் கட்டடத்தை உடனடியாக கட்டிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டு கொள்கிறேன்.

உயர்நிலைப்பள்ளிகளில் இருக்கும் ஆய்வுக்கூடங்களுக்குப் போது மான சாதனங்களை அளிப்பதற்காக பள்ளிகளுக்கு மானியங்கள் வழங்கும் திட்டத்தை அரசு செயல்படுத்தி 1969-70 முதல் 1971-72 வரை மூன்று ஆண்டு காலத்தில் 235 உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கும், 1972-73-ல் ரூ. 35 இலட்சம் செலவில் 88 உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கும்

கொடுக்க இருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியில் ஆண்டிப்பட்டி, ஜெயமங்கலம் ஆகிய இடங்களில் உள்ள பள்ளிகளில் அதிகமான மாணவர்கள் படித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த இரண்டு பள்ளிகளிலும் உடனடியாக ஆய்வுக்கூடங்கள் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று இச்சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள ஆண்டிப்பட்டி ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் உள்ள வரசநாடு, கடமலைக்குண்டு ஆகிய மலைப்பகுதிகளில் 23 பள்ளிகள் இருக்கின்றன. 77 ஆசிரியர்கள் அங்கே இருக்கிறார்கள். அதனுடைய பரப்பளவு 240 சதுர மைல். பஸ் செல்லும் இடத்தில் இருந்து 15 மைல் நடந்து சென்றுதான் அந்த ஆசிரியர்கள் வேலை பார்க்கச் செல்லவேண்டியிருக்கிறது. வருடாவருடம் அந்த மலைப் பகுதியில் இருக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு மாறுதல் கொடுக்கும்போது ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் பெரும் தொல்லை ஏற்படுகிறது. ஆகவே, அவர்களுக்கு ஊக்குவிப்பு படி கொடுத்தால் அவர்கள் அங்கேயே வேலை பார்த்துச்செல்வதற்கு எந்தவிதமான சிரமும் இல்லாமல் இருப்பார்கள். ஆகவே, அந்த மலைப்பகுதியில் பணிபுரியும் ஆசிரியர் களுக்கு ஊக்குவிப்பு படி கொடுக்க அரசு முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. எம். சுரேந்திரன் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே இந்தச் சபையின் முன்னால் வைத்து இருக்கிற மானியக் கோரிக்கையின் மீது ஓரிரண்டு கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்பு கிறேன்.

கல்வி கற்றுக்கொள்ளாதவர்கள் கூட மிகுந்த அறிவுள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். கல்வி கற்றுக்கொள்வது என்பது அந்த அறிவை விரிவுபடுத்தி அவர்களின் வாழ்க்கையை தாங்களாகவே அமைத்துக் கொண்டு மற்றவர்களின் வாழ்க்கைக்கும் உதவ வேண்டுமென்ற நிலைக்குத்தான், கல்வி கற்றுக்கொடுக்கப்படுகிறது என்ற கருத்து இப்போது மேலோங்கியிருக்கிறது. ஆனால் அதற்கு உதவியாக தற்போது இருக்கிற கல்வி இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் அப்படி யில்லை என்று தான் தேர்ந்த கல்வியாளர்கள் கூட கூறுகிறார்கள். அந்தக் கல்வியை மாற்றியமைப்பதற்கு பல்வேறு விதமான நிபுணர் களைக்கொண்ட பல்வேறு கமிட்டிகளை அமைத்து அதிலே அவர்கள் பல நேரங்களில் பரிந்துரை வழங்கி இருந்தும் கூட அந்தக் கல்வி எந்த நோக்கத்திற்காக கற்றுக்கொடுக்கப்படவேண்டுமோ அந்த

1972 மார்ச் 18] [திரு. எம். சுரேந்திரன்]

நோக்கத்தை நிறைவேற்றுகிற வகையில் அது இன்னும் அமையாமல் இருப்பது வேதனையளிக்கும் ஒன்ருக இருக்கிறது. இந்த அறிக்கையில் கூட அது சம்பந்தமாக ஆராய்வதற்கு சில கமிட்டிகள் போட்டு இருப்பதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக்கமிட்டிகள் விரைவாக தங்களுடைய பரிந்துரைகளை வழங்கி, அரசாங்கம் உடனடியாக அதை ஏற்று மாற்றியமைப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

கல்வி கற்றுக்கொள்வதிலே மாணவர்களுக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும் இருக்கும் விகிதாச்சாரம் மிகவும் இடைவெளி உள்ளதாக இருக்கிறது. மாணவர்களை தங்களுடைய கட்டுக்குள் வைத்துக் கொண்டு, ஒவ்வொரு மாணவனையும் தெரிந்து கொண்டு, அவனுக்கு ஏற்ற வகையில் கல்வியை ஆசிரியர்கள் தரவேண்டுமானுல், ஒருசில அளவில் எண்ணிக்கை கொண்ட மாணவர்களுக்குத்தான் செய்ய முடியும். இன்று ஆசிரியர்கள் பல பேருக்கு பாடங்கள் சொல்லிக் கொடுக்கவேண்டியவர்களாக இருக்கிருர்கள்.

ஆசிரியர்கள் பல பேர் இன்று வேலையில்லாத நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறபோது இந்த விகிதாசாரத்தை மாற்றினுல் நன்ருக இருக்கும். ஒரு கட்டத்திலே ஆசிரியர்கள் கிடைக்கவில்லையே என்ற கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனுல் இன்று நிலைமை வேறு மாதிரியாக இருக்கிறது. அமைச்சரவர்கள் பல நேரத்தில் கூறியிருக்கிருர்கள். பணம் போதுமான அளவு இல்லை என்று. நாம் செலவழிக்கிறபோது, எதற்கு எந்த அளவில் எவ்வப்போது அதிகமாக பணத்தை செலவழிக்கவேண்டுமென்பது தான். நாம் கல்விக்கு அதிகமாக பணத்தை செலவழிக்கவேண்டுமென்று சொல்வது சிந்திக்கவேண்டியதொன்ருகும்.

கல்வி என்பது பணத்தை விட அதிகமாக தேவைப்படுகிற ஒன்ருகும். ஜனநாயகம் முறையாக இயங்கவேண்டுமானுல், சோசலிஷ பொருளாதாரம் சரியாக ஏற்படுத்தப்படுமானுல், அதற்குக் கூட கல்வி மிக பொருத்தமானதாக இருக்கிறது என்பதை இந்தச் சபை அறியும். ஆகவே, அந்த விகிதாசரத்தை மாற்றி அமைப்பதில் அதிக கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் கூறிக் கொள்கிறேன்.

கல்வியைப் பற்றி பார்க்கிறபோது, மாணவர்களையும், ஆசிரியர்களையும் பற்றிப் பார்க்கிருேமே தவிர, இன்னும் அதிலே பணி செய்யும் பணியாளர்களைப் பற்றி சரியான கவனத்தில் எடுப்பதே

இல்லை. அவர்களிடமிருந்து புகார்கள் வருகின்றன. மற்ற காரியாலயங்களில் இருப்பது போல் அங்கே கண்காணிப்பாளர் இல்லை. உள்ளே இருப்பவர்களையே வைத்துக்கொண்டு வேலை வாங்கிவிட்டு, அவர்களுக்கு குறைந்த சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது என்று புகார் வருகிறது. நாம் கல்விக்காக செலவழிக்கும் தொகை முழுதாக சரியாக செலவிடப்படவேண்டுமானால், அங்கே உள்ள பணியாளர்களின் குறையையும் கவனிக்கவேண்டியது பிரதானமானதொன்றாகும். அங்கே உள்ள பணியாளர்களுக்கு நிபுணர்கள் கமிட்டி ஆராய்ந்து எவ்வளவு செலவழிக்கலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறதோ அந்தச் சதவிகிதத்தை விட குறைந்த அளவு செலவழிக்கப்படுகிறது என்று புள்ளி விவரம் கூறுகிறது. மற்ற மாநிலங்களை விட இவ்வளவு குறைவாக செலவழிக்கப்பட்டு, இவ்வளவு பெரிய அளவுக்கு சிறப்பாக நல்ல முறையில் காரியங்கள் செய்கிறது என்று சொன்னால் அது பெருமைப்படக்கூடியது தான். அப்படி குறைவான செலவின் மூலம் நாம் செய்கிற அத்தியாவசியமான காரியங்கள் தடைப்பட்டு விடுகின்றன. ஆகவே, அவர்களுடைய விகிதாசாரத்தை மாற்றி அமைப்பதற்கு அரசாங்கம் உடனடியாக கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே போன்ற உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்கள் சம்பந்தமாக இந்த மன்றத்தில் உள்ளவர்களோ, மற்றவர்களோ சரியாக கவனிக்கவில்லை. அவர்களிடமிருந்து நிறைய புகார்கள் வருகிறது. உடற்பயிற்சி மாணவர்களுக்கு மிகவும் தேவையான ஒன்று என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்கிறோம். ஆகவே, அவர்களுடைய குறைகளையும் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உயர்நிலைப்பள்ளிகளில் விஞ்ஞான சாதனங்கள் மிகவும் தேவையாக இருக்கின்றன. விஞ்ஞான சாதனம் இல்லாத உயர்நிலைப் பள்ளிகள் இருக்கிறது. வைத்தீஸ்வரா உயர்நிலைப்பள்ளி என்று மேட்டூரில் இருக்கிறது. அது தனியார் பள்ளி. அவர்கள் அரசாங்கம் விதித்த அத்தனை நிபந்தனைகளையும் ஏற்றுக்கொண்டதற்குப் பின்னாலும், அங்கே விஞ்ஞான சாதனங்கள் ஏற்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கவில்லை என்று புகார்கள் கூறி வருகிறார்கள். அந்த விஷயத்தை கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு விஞ்ஞான சாதனங்கள் அமைப்பதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1972 மார்ச் 18] [திரு. எம். சுரேந்திரன்]

கடைசியான ஒன்றைப்பற்றி கூறவிரும்புகிறேன். மேட்டூரிலே இருக்கும் பகுதிகளில் பல உயர்நிலைப்பள்ளிகள் இருந்தாலும் கூட, தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர்கள் நிறைந்த பகுதியான சேலம் கேம்பில் ஒரு உயர்நிலைப்பள்ளி ஏற்படுத்திக்கொடுத்து, அங்கே ஆரம்பப்பள்ளிகளில் படிக்கும் மாணவர்கள் மீண்டும் உயர்நிலைப் பள்ளியில் சேர்ந்து படிக்க வாய்ப்பாக இருக்கும் என்று சொல்லி, அங்கே உயர்நிலைப்பள்ளி ஆரம்பிக்க அரசு முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. செ. பெருமாள் : தலைவர் அவர்களே, 1972–73-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையில் கல்வி மான்ய நிதி அறிக்கை யின் பேரில் எனக்கு இந்த மாமன்றத்தில் பேச வாய்ப்பு அளித் தமைக்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கல்வி மான்யத்திற்காக நமது அரசு ரூ. 90 கோடி ஒதுக்கியிருக் கிறது. அந்த அளவுக்கு மிக மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். கல்வி மேம் பாட்டில் இது நாள்வரை நாம் அடைந்துள்ள சாதனைகளைப்பற்றி நாட்டிலுள்ள கல்வி நிபுணர்களும், வல்லுனர்களும் பாராட்டி யிருப்பதை நாம் கண்டறிகிறோம். கல்வி நிலையங்களிலே பாடங் களைக் கற்பிப்பதற்காகவும், தரத்தை உயர்த்துவதற்காகவும் அனைத்து நாடுகளும் பாராட்டும் அளவில் இங்கு ஒரு குழுவை அரசாங்கமே அமைத்திருக்கிறார்கள்.

மேலும், பி.டி. ஆசிரியர்களின் சம்பள நிலைமையைப்பற்றி ஆராய் வதற்கு நமது தலைமைச் செயலாளர் தலைமையில் குழு ஒன்றை நமது அரசாங்கம் நியமித்திருக்கிறது.

அதைப்போலவே நமது உடல் பயிற்சி ஆசிரியர்களின் தரத்தை உயர்த்துவதற்கும், உடல் பயிற்சி சம்பந்தமான பாட திட்டங்களை விரிவாக்குவதற்கும் அரசு ஒரு கமிஷன் நியமிக்கவேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே வேண்டி விரும்பி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நமது அரசு பொறுப்பேற்ற பிறகு கல்வியின் தரம் மிக உயர்ந்த அளவிலே உயர்ந்திருக்கிறது. ஏழை எளிய மக்கள் மிக நல்ல முறையிலே உயர்வதற்கு வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

[திரு. செ. பெருமாள்] [1972 மார்ச் 18

நான் உடல் பயிற்சி ஆசிரியராக 7, 8 ஆண்டு காலம் பணியாற்றிய பிறகு இந்த மாமன்றத்திற்கு வர வாய்ப்பு அளித்திருக்கிறார்கள் நமது தமிழக முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள். என் போன்றவர்களுக்கு சட்டமன்ற உறுப்பினராக வருவதற்கு வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அளவில் நான் ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்லி விடைபெறலாம் என்று கருதுகிறேன்.

உடல் பயிற்சி ஆசிரியர்கள் முன்பு பள்ளி இறுதி வகுப்பு சான்றிதழில் கையெழுத்திட ஒரு வாய்ப்பு இருந்தது, அந்த வாய்ப்பு இப்போது நீக்கப்பட்டுவிட்டது. அந்த வாய்ப்பைத் தந்தால், அங்குள்ள மாணவர்களுடைய கட்டுப்பாட்டை வளர்ப்பதற்கு ஒரு வாய்ப்பாக இருக்கும் என்று நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். உடல் பயிற்சி ஆசிரியர்களுக்கு என்.சி.சி. ஸ்கௌட்ஸ் பயிற்சி கொடுத்து அவர்களுக்கு ஊக்கம் அளிக்க வேண்டும். அவர்கள் பயிற்சி பெறுவதற்கு வயது வரம்பை 40 ஆக உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இரண்டாம் நிலை உடற்கல்வி ஆசிரியர்கள் செகண்டரி கிரேடு டி.எஸ்.எல்.சி. தேர்வு எழுத அனுமதிக்கப்படுதல் வேண்டும். உடற்கல்வி ஆசிரியர்கள் பி.ஏ. பட்டப்படிப்பு படித்து முடிந்ததும் பேச்சலர் ஆப் பிசிகல் எஜுகேஷன் பட்ட பயிற்சியில் குறுகிய கால பயிற்சி செல்ல அனுமதிக்க வேண்டுவதுடன், மேற்படி ஆசிரியர்கள் பி.ஏ., பி.எஸ்சி. போன்ற பட்டப் படிப்புகளை முடித்ததும் குறுகிய கால பி.டி. பட்ட பயிற்சி செல்ல அனுமதிக்க வேண்டும். உடல் கல்வி ஆசிரியர்களுடைய நியமனங்கள் துவக்கப்பள்ளிகளிலும் இடம் பெறுவதற்கு ஒரு வாய்ப்பு அளிக்கவேண்டும்.

இதுவரையில் 250 மாணவர்களுக்கு ஒரு உடல் பயிற்சி ஆசிரியர் என்ற முறை இருந்து வருகிறது. அதை 200 மாணவர்களுக்கு ஒரு உடல் பயிற்சி ஆசிரியர் என்ற முறையில் மாற்றி, அதற்குத் தகுந்தாற் போல் உடல் பயிற்சி ஆசிரியரை நியமிக்க அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எட்டு ஆண்டு காலம் தொடர்ந்து இரண்டாம் நிலை உடற்கல்வி ஆசிரியராகப் பணி புரிந்த அனைவருக்கும் ஓர் தேர்வுடன் கூடிய குறுகிய கால பயிற்சி அளித்து முதல்நிலை உடற்கல்வி ஆசிரியர்களாக்க வேண்டிய ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டுமென்று வேண்டிவிரும்பி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1972 மார்ச் 18] [திரு. செ. பெருமாள்]

உடல் கல்வி டைரக்டர்கள், பிஸீகல் டைரக்டர்கள் 10, 15 ஆண்டு காலம் பிஸீகல் டைரக்டராக இருந்தால், மற்ற பி.டி. பட்டதாரி ஆசிரியர்களைப் போல அவர்களும் தலைமை ஆசிரியராக வருவதற்கு வாய்ப்பு அளிக்கவேண்டும். 10 ஆண்டுகள் பணிபுரிந்த அனைவருக்கும் தேர்வுநிலை (செலக்‌ஷன் கிரேடு) அளிக்கும்படி சிபாரிசு செய்வதுடன் தேர்வு நிலைப் பதவிகளை 1—1—1971 முதல் அமுலாக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தமிழகத்தில் சர்டிபிகேட் கோர்ஸ், டிப்ளமா கோர்ஸ் என்று இரண்டு பிரிவுகள் தான் இருக்கவேண்டும். அதற்கு அரசாங்கம் ஆவன செய்யவேண்டும். இப்பொழுது லோயர் கிரேடு, ஹையர் கிரேடு, டிப்ளமா பிசிகல் ஏஜுகேஷன் என்று மூன்று பிரிவுகள் வைத்திருக்கிறார்கள், அதைத் தவிர்க்கவேண்டும். உடல் பயிற்சி ஆசிரியர்கள் வகுப்புக்குச் செல்லும்பொழுது ஒரு தனி உடை அணிந்து செல்லவேண்டும். அதற்கு அவர்களுக்கு ஒரு கிட் அலவன்ஸ் அல்லது டிரஸ் அலவன்ஸ் கொடுத்து உதவி செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் வேண்டி விரும்பி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

டாக்டர் ஏ. எல். முதலியார் அவர்கள் பள்ளிகளில் மருத்துவ பரிசோதனையை பற்றி ஒரு விதிமுறையை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். உடல் பயிற்சி ஆசிரியர்கள் பர்ஸ்டு எய்டு பயிற்சி முடித்திருக்கிற காரணத்தினால் மருத்துவ பரிசோதனை செய்யும்போது அவர்களை பயன்படுத்தினால் நலமாக இருக்கும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழக அரசு ஆற்றியிருக்கிற தொண்டுபற்றி நான் சொல்லப் போனால், நமது அரசு பொறுப்பேற்ற பிறகு தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், அரிசன மக்கள், பிற்பட்ட சமுதாயத்தினர், நடுத்தர மக்கள் அனைவரின் கல்வி மேம்பாட்டிற்காக, அவர்களின் கல்வி தரத்தை உயர்த்துவதற்காக மிக அருமையான திட்டங்களை வகுத்து, அவர்களின் மேம்பாட்டிற்காக பல வாய்ப்புகளை தந்திருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு நான் அரசை பாராட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எனக்குப் பேச வாய்ப்பு அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி சொல்லி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

*திரு. ந. நாச்சிமுத்து : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு அரசு கல்வி மான்யத்தை ஆதரித்து நான் எனது சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

தமிழகத்தின் வரவு–செலவுத் திட்டத்தில் பெரும்பான்மையாக கல்விக்காக ரூ. 100 கோடிக்கு மேலாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி ஒதுக்கப்பட்டிருந்தாலும், அந்த நிதியானது பரவலாக எல்லா மக்களுக்கும் நாட்டிலே பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் ஒரு சில குறைபாடுகள் இருக்கத்தான் செய்கிறது. குறிப்பாக உயர்நிலைப் பள்ளிகளை எடுத்துக்கொள்வோமானால் பெரிய நகரங்களிலும், அதற்கு அடுத்தாற்போல உள்ள நகரங்களிலும் தான் உயர்நிலைப் பள்ளிகள் பெரிதும் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. கிராமப் புறங்களைப் பொறுத்தவரையில் இப்பொழுது உயர்நிலைப் பள்ளிகள் மிகக் குறைவாகத் தான் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன; எண்ணிக்கையில் குறைவாகத் தான் இருக்கிறது. இப்பொழுது உயர்நிலைப் பள்ளி 5 மைல்களுக்கு இடையிலே இருக்கக்கூடாது என்று பொதுவாக அரசாங்கத்தினுடைய குறிப்பு இருந்தாலும், அந்த அளவுக்குக்கூட இல்லாமல், நாட்டிலே கிராமப் பகுதியில் குறைவாகத்தான் இருக்கிறது.

நமது மின்சார வாரியத்தினால் எப்படி தமிழ் நாட்டில் உள்ள எல்லா கிராமங்களுக்கும் ஆங்காங்கு மின்சார வசதி கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று அரசாங்கம் ஒரு திட்டத்தை வைத்து செயல்பட்டு வந்திருக்கிறதோ, அதே போல, பொதுப்பணித் துறையில் 1,500 மக்களைக் கொண்ட கிராமங்களை இணைக்கவேண்டுமென்று ஒரு தீவிர சாலை அமைப்புத் திட்டம் தீட்டப்பட்டு, செயல்பட ஏற்பாடு செய்திருக்கிறதோ, அதைப் போல, தமிழகம் முழுவதையும் எடுத்துக் கொண்டு ஐந்து மைல்களுக்குப் பக்கத்தில் எப்படியும் ஒரு உயர் நிலைப் பள்ளி ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற முறையில் ஒரு தீவிர திட்டத்தை ஏற்படுத்தி, ஆங்காங்கு உயர்நிலைப் பள்ளிகளை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உயர்நிலைப் பள்ளி ஏற்படும்பொழுது, அதைப் போல ஆங்காங்கு கலைக்கல்லூரிகளும் ஏற்படுத்தப்படவேண்டும் என்று அரசு ஒரு முடிவான உறுதியான திட்டத்தை வகுத்துக்கொள்ளவேண்டும். கலைக் கல்லூரிகளைப் பொறுத்தவரையில் பெரிய நகரங்களில் தான் அதிகமாக கலைக்கல்லூரிகள் இருக்கின்றன, பொறி இயல் கல்லூரிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. மற்றபடி கிராமப்பகுதிகளை எடுத்துக் கொண்டால் பெரிய கல்லூரிகளும் அப்படியே பெருநகர்களில் ஏற்படுத்துவதற்கு வாய்ப்பு இல்லாமலே, முயற்சி இல்லாமலே இருந்துகொண்டிருக்கிறது. எப்படி உயர்நிலைப் பள்ளிகளை ஏற்படுத்த திட்டம் வகுத்துக்கொள்கிறோமோ, அப்படி ஒவ்வொரு வட்டத்தின்

1972 மார்ச் 18] [திரு. ந. நாச்சிமுத்து]

தலைநகரிலும் கட்டாயமாக கலைக் கல்லூரி ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று அரசு குறியீடு வைத்து, அதற்குத் தகுந்தாற்போல் செயல்பட வேண்டும் என்று நான் கல்வி அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படி செயல்பட்டால் கிராமப் பகுதியிலுள்ள அத்தனை மக்களும் நன்முக பயன் அடைவார்கள் என்று நான் இந்த மன்றத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், நம்முடைய தமிழகத்தி னுடைய பழைய பண்பாடுகளை விடாமல் வாழ்ந்துகொண்டிருப்பவர் கள் பெரும்பாலும் கிராமப் பகுதிகளில் தான் வாழ்ந்து கொண்டிருக் கிருர்கள். அவர்கள் தான் தமிழகத்தின் தொன்மையான பாரம்பரி யத்தை பாதுகாத்துக்கொண்டு வருகிருர்கள். கிராமப் பகுதி மக்கள் அவர்கள் கொடுக்கிற வரிப் பணத்துக்கு தகுந்தமாதிரி அவர்கள் கல்விச் சலுகைகளை அடையவில்லை என நான் கூறிக்கொள்ள விரும்பு கிறேன். நான் சொன்ன இந்த இரண்டு குறிக்கோள்களையும் வைத்துக் கொண்டு கிராமப் பகுதி மக்கள் கல்வி பெறுவதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விஞ்ஞான ஆய்வுக் கூடங்கள் கட்டுவதற்காக ஒரு தொகை ஒதுக்கி, அதை எப்படிப்பட்ட பள்ளிகளுக்குக் கொடுப்பது என்று நடைமுறை வைத்துக்கொண்டிருக்கிருர்கள். இப்பொழுது எப்படி நடைமுறை வைத்துக்கொண்டிருக்கிருர்கள் என்ருல், 500 பிள்ளைகளுக்கு மேற்கொண்டு படிக்கக்கூடிய பள்ளி களுக்குத் தான் விஞ்ஞான ஆய்வுக் கூடங்களுக்கு நிதி உதவி செய்யப் படும் என்று நடைமுறை வைத்துக்கொண்டிருக்கிருர்கள். ஆகவே, இந்த முறையால் பெரிய ஊர்களில் வைக்கப்பட்டிருக்கிற உயர் நிலைப் பள்ளிகளில் விஞ்ஞான ஆய்வுக் கூடங்கள் கட்டுவதற்கும், அந்தப் பகுதியில் இருக்கக்கூடிய மாணவர்கள் கல்வி அறிவு பெறு வதற்கும் வாய்ப்பு ஏற்படுகிறதே, தவிர, கிராமப்பகுதிகளிலுள்ள மாணவர்களுக்கு அந்த வாய்ப்பு இல்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்பொழுது இருக்கிற நடைமுறையை மாற்றி, ஒரு ஆண்டுக்கு இத்தனை பள்ளிகளுக்கு குறைந்த எண்ணிக்கை கொண்ட மாணவர்கள் உள்ள பள்ளிகளாஞலும் அவைகளுக்கும் விஞ்ஞான ஆய்வுக் கூடம் கட்டுவதற்காக நிதி ஒதுக்கவேண்டும் என்ற ஏற்பாட்டை நடைமுறையில் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் எங்கள் பகுதியில் இரண்டு ஊர்களில், அதாவது பொரு ளூரிலும், ஒட்டன்சத்திரத்திலும் உயர்நிலைப் பள்ளிக்கூடங்கள் இரண்டு தொடங்கப்படவேண்டும் என்று சென்ற ஆண்டு முதல் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு இருக்கின்றோம். இதை அரசு அனுமதிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, அடுத்து தாராபுரம் நகரில் கலைக்கல்லூரி ஒன்றினை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டும், என் உரையினை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. எ. சுவாமிதாஸ் : தலைவர் அவர்களே, கல்விக்காக மொத் தத்தில் நான்கில் ஒரு பங்கினை நாம் செலவிடுகிறோம். இது வர வேற்கத்தக்க ஒன்றாகும். இருப்பினும் தமிழகத்தினைப் பொறுத்த வரையில் எழுதப்படிக்கத் தெரிந்தவர்களின் எண்ணிக்கை 60 சத விகிதம் பேர்—அதாவது கையெழுத்தே போடத்தெரியாதவர்கள், தற்குறிகள் எண்ணிக்கை 40 சதவிகிதத்தினர் என்று கணக்கிடப்பட் டிருக்கின்றது. இது வேதனைக்குரிய ஒன்றாகும். இது மாற்றப் பட்டே தீரவேண்டும். ஒரு ஐந்தாண்டு திட்டம் ஒன்றினைப் போட்டு, அடுத்த ஐந்தாண்டு காலத்தில் தமிழகத்தில் எழுதப் படிக்கத் தெரியாதவர்களே இல்லை என்ற அளவில் பெரியதொரு மாற்றத்தினைக் கொண்டுவர, நாம் இன்னும் கொஞ்சம் கல்வித் திட்டத்தினைத் தீவிரப்படுத்த வேண்டும்.

மூன்றாவது வகுப்பு வரையில் கட்டாயக் கல்வி என்ற திட்டத்தினை தீவிரமாகக் கொண்டு வந்து அதே நேரத்தில் முதியோர்களுக்கும் கட்டாயக் கல்வியளித்திட ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும். இப் போதைக்கு 300 பேர்களைக் கொண்ட எல்லா ஊர்களிலும் ஒரு ஆசிரியர் பள்ளியாவது இருக்கவேண்டும் என்ற நிலையிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட இடங்களிலே இரவு நேரங்களில் முதியோர்களுக்கும் கல்வியளிப்பது என்ற திட்டத்தினைச் செயல்படுத்தலாம். ஒரு நாளைக்கு ஒரு மணி நேரமாவது முதியோர்களுக்கு கற்றுக்கொடுக்க வேண்டும் என்றதொரு நிலை ஏற்பட்டால் தமிழகத்தில் ஒரு குறிப் பிட்ட காலத்தில் எழுதப்படிக்கத் தெரியாதவர்களே இல்லை என்ற ஒரு நிலையினை நாம் ஏற்படுத்தமுடியும். எனவே, இப்படிப்பட்ட தொரு திட்டத்தினைத் தீவிரப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கொடுக்கப்பட்டுள்ள ஐந்து நிமிடத்தில் எதைத்தான் பேசுவது என்றே புரியவில்லை. எனவே, இதை இந்த அளவோடு விட்டுவிட்டு ஆசிரியர்கள் பிரச்னைக்கு வருகின்றேன். அவர்களைப் பொருத்த

1972 மார்ச் 18] [திரு. எ. சுவாமிதாஸ்]

வரையில் பல பிரச்னைகள் இருக்கின்றன. ஒரு பள்ளியில் முதுநிலை ஆசிரியர் தலைமை ஆசிரியராக இருக்கும்போது அவருக்குப் பதவி உயர்வு கிடைக்கப்பெற்று மாவட்டக் கல்வியதிகாரியாகப் பதவி உயர்வு பெற்றுப் போகும்போது அவருடைய "லீன்" அந்தப் பள்ளிக் கூடத்திலேயே தொங்கிக்கொண்டு இருக்கின்றது. இதன் காரணமாக பதவி உயர்வு பெற்று, இன்னொருவர் அங்கே வரமுடியவில்லை. ஆகவே, பலர் பதவி உயர்வு கிடைக்காமல் திண்டாடிக்கொண்டு இருக்கின்றார்கள். இதைத்தவிர செலக்ஷன் கிரேடு பற்றியும் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். செலக்ஷன் கிரேடை ஆசிரியர்கள் வரவேற்கின்றார்கள். ஆனால் நிலைமை எப்படியிருக்கிறது என்றால் இந்த போர்டு பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு அங்கே ஆறு அல்லது ஏழு ஆண்டுக்காலம் வேலை பார்த்தால் செலக்ஷன் கிரேடு கிடைத்து விடுகிறது. ஆனால் அந்த போர்டு ஆசிரியர்களுக்குப் பாடம் சொல்லிக் கொடுத்த பி.டி. ஆசிரியர்கள் பலர் அரசாங்கப் பள்ளியில் இருக்கின்றார்கள். அவர்களுக்கு இந்த கிரேடு சீக்கிரம் கிடைப்பதில்லை. "நான் சொல்லிக்கொடுத்த மாணவனுக்கு இப்போது செலக்ஷன் கிரேடு கிடைத்திருக்கிறது. ஆனால் எனக்குக் கிடைக்கவில்லை" என்று 15 ஆண்டுக் காலம் பணிபுரியும் பல ஆசிரியர்கள் சொல்லி வருத்தப் படக்கூடிய நிலை இருக்கின்றது.

அடுத்து கெஜெட் பதவிகளைப் பொறுத்த மட்டில் ஒரு ஆயிரம் மாணவர்கள் படிக்கும் பள்ளியின் தலைமை ஆசிரியர் கெஜெட் பதவி உள்ளவராக இருக்கலாம் என்று இருக்கிறது. அப்படியிருந்தும் பல பள்ளிக்கூடங்களிலே கெஜெட் அந்தஸ்து உள்ள ஹெட்மாஸ்டர்கள் நியமிக்கப்படவில்லை. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தினைப் பொருத்தமட்டில் இந்த நிலை நீடித்துக்கொண்டு இருக்கின்றது.

இதுபோன்று இன்னும் முக்கியமானதொரு பிரச்னை, இந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுப்பது பற்றிய பிரச்னை. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தினைப் பொறுத்த மட்டில் இந்தப் பிரச்னை அங்கே கிடையாது. அங்கே பஞ்சாயத்து யூனியனின்கீழ் எந்தப்பள்ளியும் இயங்கவில்லை. அங்கே தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களும் எல்லோரும் நேரடியாகச் சம்பளம் பெறுகின்றார்கள். அதே போன்று தமிழ்நாட்டின் இதர மாவட்டங்களிலுள்ள பள்ளிகள் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள்கீழ் இருந்தாலும்சரி, முனிசிபாலிடிகள்கீழ் இருந்தாலும்சரி, அந்தப்பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு நேரடியாக அரசாங்கம் சம்பளம் கொடுக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்தால் ஆசிரியர்களுக்கு மகிழ்ச்சி ஏற்படும்.

இன்னும் ஒரு பிரச்னை. மதுரையில் ஒரு தமிழ்ச்சங்கம் இருக்கின்றது. அங்கே படித்துத் தேர்வுபெறும் மாணவர்களுக்கு புலவர் பட்டம் கொடுக்கின்றார்கள். தனியார் பள்ளிகளில் இவர்கள் முதல் கிரேடு தமிழ்ப் பண்டிதராக இருப்பதற்கான அந்தஸ்தையும் அரசு கொடுத்திருக்கின்றது. இது ஒரு முக்கியமான பிரச்னை. தமிழ் ஆசிரியர்கள் இதுபற்றி வெகுவாக எதிர்பார்த்துக்கொண்டு இருக்கின்றார்கள். எனவே இதுபற்றிக் குறிப்பிடுவது மிகவும் அவசியமாகும். வித்துவான்களுக்கு உள்ள அதே தகுதியின் அடிப்படையில் இவர்களுக்கும் பதவி உயர்வுகள் கொடுக்கலாம் என்று அரசு ஆணை பிறப்பித்திருக்கின்றது. ஆனால் அரசாங்கத்துறையில் பணியாற்றும் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் தேர்வு பெற்ற இரண்டாம் கிரேடு பண்டிதர்களுக்கு முதல் கிரேடு கொடுக்காமல் இருக்கின்றார்கள். இதை அகற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதோடு மாவட்ட ஸ்போர்ட்ஸ் கவுன்சிலின்கீழ் பல உடற்பயிற்சியாளர்கள் வேலை செய்கின்றார்கள். அவர்களுக்கும் பல குறைகள் இருக்கின்றன. இவற்றையெல்லாம் அரசு பரிசீலித்து இப்படிப்பட்ட குறைகளைப் போக்க நடவடிக்கை எடுத்து-க்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Mr. Chairman, let me at the outset say that the Tamil Nadu Government has not made any substantial improvement in the matter of education. During 1966–67, the money spent was about 22 or 23 per cent of the total revenues; and the same 22 or 23 per cent is the amount spent today also on education. The number of schools that increased during this period 1966–72 or 1971 August, is 864 elementary schools, 327 High Schools and about 60 colleges and other institutions, while some had been closed or some opened. I do not think we can take pride in the fact that we have spent much more on education than what we have been doing during the period of the previous Governments.

Now, coming to the pattern of education which is very important, Sir, I feel that unless and until the men behind the machinery or behind the administration is clever and capable in handling the machinery and administration carefully, the country cannot progress. So Education Department must provide for these. But unforunately for Tamil Nadu, perhaps even for India, the standard of education has come down; it has not come down

because of the increase in the number of pupils; it has come down because of various other factors which I think the present Government will be careful enough to examine, not by a Committee of Experts, because, the other day I found in the matter of our Five-Year Plans scientists examining our Plans, so what we want is not scientists, but people who know the subject, know why people are not behaving properly, people who know the reason for the indiscipline in schools, the reason for indiscipline in houses, indiscipline in offices and wherever we go we find indiscipline. This is not due to the boys and youngsters, but it is all due to seniors who do not bring them up properly and who do not put them in the proper way of life and give them proper instructions.

Sir, another important thing I find is that so far as building programme is concerned, costly buildings are built in some places and particularly in the City of Madras. If only the Hon. Minister will take the trouble of inspecting a few of the elementary schools, he will find to his utter surpriser that many elementary schools are housed in such bad places, that the whole environment is so bad, education there is so worse and the pupil's and teacher's behaviour is so worse that much requires to be done. In these circustances, I do not understand how we can improve.

We have 1,65,000 children in Elementary Schools in Madras alone and there are 29 High Schools. But what is the percentage of results?. It is not because the teachers are bad; the teachers are B.A., L.Ts. and M.A., L.Ts. and as good as elsewhere. But the reason is want of supervision, want of proper understanding on the part of both the teachers and the students.

Sir, I know we have got a big financial difficulty, so far as education is concerned, particularly in this part of Madras. We have been spending financial resources from the educational cess. It is part and parcel of a percentage of your property tax. To my utter surprise, the other day, I was told that from 1959–1967 only 10,000 houses had been built by the Municipal Corporation. If that is the case, what is the increase in revenue? It is 1,20,00,000 as educational cess and we have to maintain 1,65,000 children. Therefore the Hon. Minister can understand the resources that are necessary. It is difficult, I know, to find the resources. It is not easy.

But top most priority should be given to education.

Lastly, so far as education is concerned, it should be purposeful education. We have three categories of people living in the country. One is labour, another is the white-collared worker and the third is the officer. If Seventh or Eighth Standard is fixed as the minimum qualification for labour—also the study of physical education—I am sure our institutions will thrive. Now, Thiru K. N. Raj, the famous educationist has reported that a higher job can be given to a person who passed the Eleventh Standard, a standard equivalent to the Central School. So that standard can be adopted as the maximum qualification necessary for any job in the Government except for the All India Administrative Service and the Indian Police Service. I think efficiency will not suffer and certainly the rush of people to colleges will be reduced. So, I recommend to the Hon. Minister for Education that he should study the report of Dr. K. N. Raj if he has not already studied it.

I wanted to refer to many things but for want of time I could not do so. But I have got one more point to refer to. That is, in order that the local talent should be encouraged, all local way of life should be encouraged and also Tamil Literature or language literature should be encouraged. Also people should be attracted to study language literature. I hope and trust that this Government will soon recognise the need for oriental schools so that along with Tamil, Sanskrit and Arabic could be studied.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. செ. கந்தப்பன்) : இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்களும், திரு. சுவாமிதாஸ் அவர்களும் தங்கள் கருத்துக்கள் முழுவதையும் சொல்ல வாய்ப்பு கிடைக்கவில்லை என்று வருத்தப் பட்டுக்கொள்கிறார்கள். இன்னும் ஆளும் கட்சி சார்பில் 6 பேர் களும், உங்கள் கட்சியின் சார்பில் 4 பேர்களும் இந்த விவாதத்தில் பேசவேண்டியிருக்கிறது. எனவே, பேசவேண்டிய உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருக்கின்ற காரணத்தால் குறைந்த அள விலே நேரம் ஒதுக்கப்படுகிறது. உறுப்பினர்கள் குறைவாக இருப் பார்களானால் அதிக நேரம் ஒதுக்கியிருக்கலாம் என்பதைத் தெரி வித்துக்கொள்கிறேன்.

1972 மார்ச் 18]

திரு. க. சுப்பு : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே. கனம் கல்வி அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மானியக் கோரிக்கை யின்மீது சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

இன்றையக் கல்வித்திட்டம் தேசீய உணர்வினையும் சோஷலிச சிந்தனையையும் வளர்க்கும் முறையில் அமைந்திருக்கவேண்டும். விஞ்ஞான சோஷலிசத்தை தன்னுடைய கொள்கையாக ஏற்றுக் கொண்டிருக்கும் இந்த அரசாங்கம் அதற்கேற்ப பாடத்திட்டங்களை வகுத்துக்கொள்ளவேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும். இன்றையப் பாடத்திட்டத்தில் தேசீய உணர்வு வளர்க்கும் அம்சங்கள் குறை வாகவே இருக்கின்றன. கல்கத்தாவிலும், கேரளப் பல்கலைக் கழகத்திலும் மார்க்கிய மெய்ஞானத்தைப் பாடத்திட்டங்களில் சேர்த்து, பயில்வதற்கு வழி செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் நம்முடைய மாணவர்கள் அத்தகைய கல்வியைக் கற்பதற்கு எவ்வித ஏற்பாடும் இல்லை. அரசாங்கத்தின் சொல்லுக்கும் செயலுக்கும் இடையே உள்ள இடைவெளி இமயத்திற்கும் குமரிக்கும் இருப்பதைப்போன்று விரிந்து கிடக்கின்றது. அதைப் போக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுப் பது மிகவும் அவசியமாகிறது.

மாணவர்களுக்குப் பல்கலைக் கழகங்களில் ஆட்சிக்குழுவில் இடம் அளிக்கவேண்டும் என்ற கொள்கையை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண் டிருக்கிறது. எனினும் நடைமுறையில் கொண்டுவரத் தயக்கம் காட்டி வருகிறது. எதை எடுத்தாலும் பரிசீலிக்கப்படும் என்ற பதில்தான் அமைச்சரிடத்திலிருந்து அடிக்கடி வந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்தியாவின் பல மாநிலங்களில் உள்ள பல்கலைக்கழகங்கள் மாணவர்களுக்கு இத்தகைய பிரதிநிதித்துவம் அளிப்பதில் கொள்கை அளவில் ஏற்றுக்கொண்டு, செயல்படுத்த முற்பட்டிருக்கிறார்கள். கேரளத்தில்கூட அக்கடமிக் கவுன்சிலில் மூன்று மாணவர்களுக்கும், செனட்டில் 5 மாணவர்களுக்கும் இடம் அளிக்கும் வகையில் புதிய சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். எதற்கு எடுத்தாலும் கேரளத்தை பார் என்று காட்டுகிறார்களே என்று வருத்தப்படுவதை விட்டுவிட்டு, அங்கே நடைபெறுகின்ற நல்ல செயல்களை இங்கேயும் செயல்படுத்த முனைய வேண்டும். தனியார் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்கள் வேலை பார்த்துக்கொண்டே சட்டமன்றங்களில் அங்கம் வகிப்பதை தடுக்கும் வகையிலும், கேரளத்தின் புதிய சட்டத்தில் வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அத்தகைய முறை நமது மாநிலத் திலும் இடம் பெற சட்டம் இயற்றவேண்டும்.

[திரு. க. சுப்பு] [1972 மார்ச் 18

பள்ளிக்கூடங்களை எல்லாம் தேசியமயமாக்கவேண்டுமென்று அடிக்கடி வலியுறுத்தப்பட்டு வருகிறது. சோஷலிசத் திட்டத்தை செயல்படுத்துவதாகக் கூறும் நாம் இதைக்கூடச் செய்யாமல் தயக்கம் காட்டி வருகிறோம். ஆனால் அமெரிக்கா முதலாளித்துவத்தைப் பின்பற்றக்கூடியவர் என்று சொல்லப்பட்ட பூட்டோவே இன்று பள்ளிகளை யெல்லாம் தேசியமயமாக்கிவிட்டார். பூட்டோ சோவியத் யூனியனுக்குச் செல்வதற்கு முன்னாலேயே இந்த அறிவிப்பைச் செய்துவிட்டு சென்றிருக்கிறார். எனவே, கல்விக் கூடங்களைத் தேசியமயமாக்கும் செயலிலேகூட நாம் முன்னணியில் நிற்கமுடியவில்லை. அந்த நற்பெயரைப் பூட்டோ தட்டிக் கொண்டு போய்விட்டார். நாம் இன்னும் ஆழ்ந்த பரிசீலனையிலேயே மூழ்கி இருக்கிறோம்.

ராஜராஜ சோழனுக்குச் சிலை எடுப்பதைப்பற்றியும், பூம்புகாரை பாதுகாப்பதுபற்றியும் மகிழ்ச்சியடையும் அதே நேரத்தில் வெள்ளை ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்து முதல் முழக்கமிட்ட வீரபாண்டிய கட்டபொம்மனைப்பற்றியும் அவன் ஆண்ட பாஞ்சாலங்குறிச்சிக் கோட்டையைப்பற்றியும் போதிய அக்கறை செலுத்தாமல் இருப்பதைப் பார்த்து வியப்பாக இருக்கிறது. இதையெல்லாம் பார்க்கும் போது சுதந்திரப் போராட்ட வீரர்களின் நினைவு வராமல் திட்டமிட்டே மறக்கடிக்கப்படுகிறதோ என்று நான் ஐயுறுகிறேன். அந்த வீரர்களின் வரலாறுகளைப் பாடத்திட்டங்களில் சேர்த்து, மாணவர்களுக்குத் தேசிய உணர்ச்சியை வளர்ப்பதில் இனிமேலாவது இந்த அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

கல்வி முறையிலே சோஷலிச சிந்தனையை வளர்க்கும் முறையில் திட்டமிட்டு செயலாற்றவேண்டும். இன்றைய சூழ்நிலையில் விஞ்ஞான சோஷலிசத்தை கொள்கையாகக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னாலும் அதை அமல்படுத்தும் வகையில் ஆக்கப்பூர்வமான கல்வித் திட்டத்தை அமைத்திருக்கிறோம் என்று சொல்ல முடியாது. மாணவர்களுக்கு கல்லூரிகளிலே முதலாளித்துவப் பொருளாதாரம் தான் இன்றைக்கும் கற்றுக்கொடுக்கப்படுகிறது. அதிலே பயின்று வந்தவர்களையும் முதலாளித்துவ வளர்ச்சியிலே அக்கறைக் காட்டுபவர்களையும் நமது சோஷலிசத் திட்டங்களைச் செயல்படுத்துவதற்குப் பயன்படுத்திக்கொள்வது வேடிக்கையாக இருக்கிறது. இத்தகைய நிலை நீடிப்பதால்தான் மாநில அரசாங்கம் அமைத்துள்ள திட்டக் குழுவில் மிகப்பெரிய முதலாளியான பொள்

1972 மார்ச் 18] [திரு. க. சுப்பு]

ளாச்சி மகாலிங்கம் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள். அவரைப் போன்ற வர்களை நம்பி சோஷலிசத்தை அமல்படுத்தும் அவல நிலை நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

ஆசிரியர்களின் பணிப்பாதுகாப்புக்கு பஞ்சாப் மாநிலத்திலே கூட ஓர் அவசரச் சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நம்முடைய மாநிலத்திலேயே ஒரு பால் கமிட்டிப் போடப் பட்டிருப்பதாக சொல்லப்படுகிறது. அந்தக் கமிட்டியின் சிபாரிசுகள் இன்னும் அரசாங்கத்தின் ஆழ்ந்த பரிசீலனையில் இருந்து வருவதாக வும் கூறப்படுகிறது. தனியார் பள்ளிகளை வைத்து நிர்வகிப்பவர்களும் அங்கு பணிபுரிபவர்களும்தான் இன்று சட்டமன்றத்தில் அங்கம் வகிக் கிறார்கள். அத்தகையோரிடம் ஆசிரியர்களின் நிலையைப் பரிசீலித்துப் பாதுகாப்பு அளிக்கும் குழுக்களிலும் இடம் பெற முடிகிறது. நிர் வாகத்திற்கு ஆதரவாக இருப்பவர்களைக் கல்வித் துறையில் வைத்துக் கொண்டு ஆசிரியர்களுக்குப் பாதுகாப்பு தேடுவது இயலாத காரியம். பால், டைட்டஸ், ரயான் போன்ற பெயர்களை கேட்கும்போதே வெள்ளையர்கள்தான் இன்னும் கல்வித்துறையில் இருந்துவருகிறார் களோ என்று சந்தேகப்பட வேண்டியிருக்கிறது. இத்தகையவர்கள் வழங்குகின்ற பரிந்துரைகளும், ஆழ்ந்த பரிசீலனையில் இருந்துவருவ தாகக் கூறப்படுவது வியப்பாக இருக்கிறது. நமது அகராதியில் ஆழ்ந்த பரிசீலனை என்றாலே ஆழ்ந்த நித்திரையில் இருந்து வருகிறது என்றுதான் பொருள். எனவே பரிசீலனை ஆழ்ந்த நித்திரையிலேயே இருந்துவிடாமல் அதை மீட்டு, உரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமையாகும்.

பள்ளிகளிலும் கல்லூரிகளிலும் மாணவர்களுக்கு இன்று உதவித் தொகை அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்த உதவித்தொகையும் பிற் பட்ட இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்குத்தான் வழங்கப்பட்டு வரு கிறது. அவர்களுக்கும்கூட ஆண்டு வருமானம் இரண்டாயிரத் துக்கும் குறைவாக இருக்கவேண்டும் என்று விதிமுறை இருக்கிறது. இதனால் பெரும்பாலான மாணவர்கள் உதவித்தொகை பெறமுடி யாமல் இருந்து வருகிறார்கள். எனவே 2,000 என்ற உச்சவரம்பை மாற்றி, குறைந்த பட்சத் தேவையை அடிப்படையாகக்கொண்ட வருமானம் இல்லாத அனைவருக்கும் உதவித்தொகை வழங்க வேண்டும் என்ற முறையைக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சமுதாயத்தில் பின்தங்கியவர்களுக்கு உதவித்தொகை வழங்குவதைப்போல் பொருளாதாரத்தில் பின் தங்கியவர்களுக்கும் உதவித் தொகை வழங்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இன்றைய சூழ்நிலையில் ஆர்வமும் திறமையும் இருந்தும்கூட பொருளாதார கஷ்டத்தினால் முன்னேறிய வகுப்பில் பிறந்துவிட்ட ஒரே குற்றத்திற்காகக் கல்வி கற்க முடியாத நிலையில் பல மாணவர்கள் இருக்கிறார்கள். எனவே, அத்தகைய மாணவர்களுக்கும் கல்வி கற்க உதவித்தொகை வழங்கப் படவேண்டும். மத்திய அரசாங்கம் வைத்திருப்பதைப்போல் மெரிட்ஸ் ஸ்காலர்ஷிப் திட்டத்தை மாநில அரசாங்கமும் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். திறமையான ஏழை மாணவர் அனைவருக்கும் உதவித் தொகை வழங்க வழிவகைச் செய்ய வேண்டும். இத்தகைய நிலை ஏற்படுத்தப்படாவிட்டால் சமதர்ம சமுதாயம் அமைக்கப் போகிறோம் என்று சொல்வதில் அர்த்தமே இல்லை.

இன்றையநிலையில் ஆசிரியர்கள் நியமனத்தில் பல குறைபாடுகள் இருந்து வருகின்றன. ஹையர் கிரேடு இடத்தில் ஹையர் கிரேடு பயிற்சிப் பெற்றவர்களைத்தான் போடவேண்டுமென்று அரசாங்கம் இப்போது புதிய உத்தரவு ஒன்றை பிறப்பித்திருக்கிறது. எனவே, சமீபத்தில் ஹையர்கிரேடு இடத்தில் நியமிக்கப்பட்டிருந்த செக்கண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்கள் பலரும் வேலை நீக்கம் செய்யப் பட்டு இருக்கிறார்கள்.

தனியார் பள்ளிகளில் ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்படும்போதே எந்த அடிப்படையில் நியமிக்கப்படுகிறார்கள் என்பது அனைவருக்கும் தெரியும். பெரும்பாலான பள்ளிகளில் பணம் வாங்கிக்கொண்டுதான் நியமனம் செய்திருக்கிறார்கள். தற்போது அவர்களையெல்லாம் வேலையை விட்டு நீக்கச் சொல்வது மீண்டும் தனியார் பள்ளி நிர் வாகிகள் பணம் வாங்கிக்கொண்டு மற்றவர்களை நியமிக்கத்தான் வழிவகை செய்யும். இந்த நிலையை எண்ணிப்பார்க்கும்போது தனியார் பள்ளி நிர்வாகிகளுக்கு ஆதரவாக கல்வித்துறை அதிகாரி களும் செயல்பட்டு வருகிறார்களோ என்றுதான் எண்ணத்தோன்று கிறது. எனவே, அரசாங்கம் பாதிக்கப்பட்ட ஆசிரியர்களை வீட்டுக்கு அனுப்பிவிடாமல் இனிமேல் ஹையர் கிரேடு இடத்தில் செக்கண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களை நியமிக்கவேண்டாம் என்று உத்தரவு பிறப்பிக்கு மாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆசிரியர்களைப் பாதுகாப்பதில் அரசாங்கம் தன்னுடைய அதிகாரத்தை இதில் பயன்படுத்தும் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.

1972 மார்ச் 18] [திரு. க. சுப்பு]

கல்வித் துறையினருக்கு எவ்வித அதிகாரமும் இல்லை என்று நான் கூறவில்லை. மண்டபம் உயர்நிலைப் பள்ளியில் பணியாற்றி வந்த தலைமை ஆசிரியரை கல்வி ஆண்டின் இடையிலேயே கட்சிச் செயலாளர் சொன்னார் என்பதற்காக உடனே வேறு ஊருக்கு மாற்ற முடிகிறது. ராஜபாளையத்திலே வேலைபார்த்து வந்த ஓவிய ஆசிரியர் ஒருவரை காளையர் கோவிலுக்கு தந்தி மூலமாகவே மாற்ற முடிகிறது. இதற்கு எல்லாம் அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. ஆனால் வடமொழிக்குப் பதிலாகத் தமிழ்மொழியை பயன்படுத்தினார் என்ற குற்றத்திற்காக சிவகாசியில் உள்ள ஓர் உயர் நிலைப்பள்ளியில் பணியாற்றிய புலவர் கோவிந்தன் என்பவர் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டது சட்ட விரோதம் என்று அரசுத்துறைச் செயலாளர் ஆணையிட்டு அவரை திரும்பவும் வேலையில் அமர்த்த வேண்டுமென்று கூறியும் நிர்வாகம் ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்து விட்டது. அநியாயமாக வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்ட அத்தகைய ஆசிரியர்களை வேலையில் அமர்த்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று நிர்வாகத்தினருக்கு உத்தரவு பிறப்பிக்க மாத்திரம் அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் இல்லை. அத்தகைய அதிகாரத்தை எடுத்துக்கொள்ளுவதற்கு அரசாங்கம் தயாராக இல்லை. எந்த பாவமும் அறியாத ஆசிரியர்கள் பாதுகாப்பற்ற நிலையில் பணியாற்றி வரவேண்டிய நிலை நீடித்து வருகிறது. எனவே, இத்தகைய கேடுகளைக் களைய கல்வித் துறை உரிய கவனம் செலுத்தி நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும் என்று கூறி என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Mr. Chairman, Sir, I rise to support the Demand, "Education" and speak on my cut motion.

In the first place, I wish to add my quota of encomium to the chorus of encomiums already showered on the Hon. Minister for Education and also on the Government of Tamil Nadu and its Education Department for taking extraordinary steps to improve educational standards and make the State an ideal State in the field of education.

Coming to the note supplied to Hon. Members, by the Hon. Education Minister, it reads like a novel providing absorbing interest and attraction and it would be very useful if it is supplied to all schools in the State so that the teachers may know the good work that is done by the Department.

Coming to my constituency and district I wish to point out certain grievances. The Government of Tamil Nadu have sanctioned one more educational district for Dharmapuri district. I wish to state that a Chief Education Officer has to be immediately appointed to this district in the interests of the teachers there and in the interest of administration.

With regard to English-medium sections in rural colleges in Chingleput and North Arcot, Dharmapuri and in the City of Madras the number has to be increased. There are a large number of linguistic minorities and Telugu High Schools and sections are there. But, the number of English-medium sections in the colleges are not adequate. I wish that more Telugu schools and English sections should be opened for linguistic minorities so that more Telugu students can join such schools.

Government want to improve the quality of education. The present teacher-pupil ratio is too much and if 25 students are fixed for one teacher, it will be all right. We can thus provide for appointment of more teachers and make them effective and thus improve the quality of education.

With regard to elementary schools, Government are already appointing B.T. teachers and I request that all higher elementary schools should be provided with B.T. teachers.

With regard to selection grade, there is a lot of confusion. The fact is that Government has stated that it should be based on merit. This point leads to lot of discrimination and abuse and especially in Panchayat Union Schools, it will lead to lot of trouble. Let it be done on the basis of seniority and lists be prepared by the Department itself.

There are linguistic minorities in the State and proper attention should be given to their children in their mother-tongue. With regard to teaching of Telugu in the districts of Ramanathapuram, Madurai, Tirunelveli, Coimbatore and Dharmapuri, the Linguistic Minorities Commission has recognised 20 taluks where Telugu is more than 20 per cent. Telugu teaching has to be provided there in schools. I request the Hon. Minister to see that Telugu teaching is provided there during school hours and boys are given proper text books.

I am told that in geography books, the matter is not correct and the information given is wrong. Text-books should be checked and suitable and proper text-books should be given for linguistic minorities in proper time.

With regard to subject-matter I hope that Government would take extracts out of lives of famous Telugu poets and scholars and patriots, etc. and put them in the text-books so that these children will imbibe good things of Telugu culture.

As regards appointment of Telugu pandits in elementary schools, there is lot of demand and Government may take steps to see that Telugu pandits are appointed in higher elementary schools also, in Hosur and Denkanikota where the Telugu strength exceeds 300. Only one pandit is there and Government should take steps to appoint junior Telugu pandits to these schools.

Government have sanctioned hill allowance in other places but even though Hosur and Denkanikota are hilly tracts, they are not included in the list of hill areas and teachers are therefore not getting hill allowance. Government may treat these places as hill areas and sanction allowance to these teachers.

Mid-day meal programme is working well in many schools but there are not separate buildings to serve food and so Government should provide separate buildings.

I wish to state that payments be made to elementary school teachers directly by cheques or money-orders in time.

Lastly, I want Government to introduce two year-course in the place of the present one year P.U.C. in colleges.

With these words, I resume my seat.

* THIRU M. A. LATHEEF : Sir, I beg to differ from Thiru K. M. Subramaniam. He said that we have not made advancement in the field of education. As usual he has said something. If he had seen the actual figures, he would not have made the statement. During the regime when D.M.K. has accepted the responsibility of administration of this State, we have made rapid strides in the field of education which has earned the approbation and admiration of all not only in this State but in other States and also in foreign countries. Therefore in the field of education we have made sufficient and notable advances.

But I would submit that the purpose for which money is spent for the advancement of education and for popularisation of education should be fully accomplished. Now what happens? There seems to be frustration and an unusual type of indifference on the part of the student community. The indifference is due to the frustration they have of their future. I would submit that there is a psychological frustration in the minds of the student community about their future. We have what is called "medical test" of the students in high schools and colleges. Along with that test, let us also have 'psychatric test' of the students so that the basic things, that is responsible for this sort of frustration is found out and weeded out.

I would submit that the present examination system is quite useless. I know as one who has been a student and teacher in the educational field, that it would be far better to have monthly examinations and terminal examinations. Let the marks in these examinations be tabulated and let us have the aggregate of these marks. Let us take 60 per cent of the marks obtained in the university examinations and let us take 40 per cent of the aggregate marks obtained in these monthly and terminal examinations to confer degree and for promotions internally. Then the students will feel that not only the university examinations but also the marks obtained in monthly examinations and terminal examinations would be counted for the purpose of promotion. Then only the present draw backs found in the educational institutions could be remedied. That is my submission.

The P.U.C. has proved to be far from useful. Within one year, they have to adjust themselves to the college atmosphere. This should be abolished and the old Intermediate course should be immediately re-introduced. This has been also recommended by the Estimates Committee.

Linguistic minorities should be given their due weight. I am very very sorry that the solemn assurance given by our late lamented Chief Minister, our Great Anna that the rights and interests of linguistic minorities would be safe-guarded has been ignored. I do not know as to what the reason is for this. I do not know why this is being done purposely. This should be immediately put an end to.

1972 மார்ச் 18] [Thiru M. A. Latheef]

In Urdu schools where there are no facilities or teaching of Tamil, there should be at least an additional compulsory language teacher to teach Tamil for Urdu boys. This has been our request. Otherwise it would have the indirect effect of making Urdu boys not come to Urdu schools, for they fear they have no future if they studied in such Urdu schools.

The resources of private philanthrapy should be tapped and not left unused. Whether it is Muslim or Hindu or Government philanthrapy, that should be fully availed of for education of boys in this State. They should not be condemned. Their role should be recognised.

In order to eradicate the forces of indiscipline and frustration among the students, in all schools, I may submit for the very serious consideration of the Hon. Minister and the Government, that moral and religious instructions should be imparted to pupils both at the school level and college level. Then only we can weed out indiscipline from our boys. Secularism does not mean complete non-identification with religion. It means only that the State does not identify itself with any one particular religion. Therefore, moral instructions should be given in schools and other educational institutions.

The matter of providing Language Teacher in Urdu schools, should be given very serious consideration. I have a lot of things to say. But within five minutes what can I do? I think you, Sir.

திரு. கே. கந்தசாமி : கௌரவமிக்க மாற்றுத்தலைவர் அவர்களே, கல்வித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கிற கல்வி மானியக் கோரிக்கையை பார்வேர்டு பிளாக் கட்சியின் சார்பில் வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய திரு. லத்தீப் அவர்கள் தேசீய, தெய்வீக, மதச் சார்பற்ற கல்வியைப் பரப்ப வேண்டும் என்று கூறியதை மனமார வரவேற்கிறேன். நானும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தன்னலமற்ற ஒழுக்கமுள்ள, தியாக குணத்தையும் உள்ளடக்கிய கல்வி நமக்கு வேண்டும். தேசீய தெய்வீகப் பண்பாட்டையும், பெற்ற சுதந்திரத்தைப் பேணிக் காக்கவும் தேசத்திற்காகத் தியாகம் செய்த பழைய சுதந்திரப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டவர்களின் வரலாறுகளையெல்லாம் பாடமாக வைத்து, இளம் சந்ததியார்களின் மனதில் பதிய வைக்கும்

[திரு. கே. கந்தசாமி] [1972 மார்ச் 18

வகையில் கல்வியை மாற்றியமைக்க வேண்டும். பழைய சுதந்திரப் போராட்டத் தியாகிகளின் வரலாறுகளைப் பாடமாக வைத்து, இளம் சந்ததியினரும் எதிர்காலத்தில் நாட்டைக் காக்கும் கடமை வீரர்களாக ஆவதற்கு வேண்டிய வகையில் பாடத் திட்டத்தை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தெய்வீகக் கல்வி என்று பேசப்படுகிறது. நாம் இதைச் சொல்லும்போது சமுதாயத்தில் இருக்கின்ற பழைய நடைப் பழக்க வழக்கங்கள் இருக்கவேண்டுமென்று கூறவில்லை. காலத்திற்கேற்ற முறையில், கலாசாரத்திற்கேற்ற முறையில், இந்தியப் பண்பாட்டுக்கு, குறிப்பாக தமிழ்நாட்டுப் பண்பாட்டுக்கு ஏற்ற வகையில் பழம் கருத்துக்களை நல்லனவற்றை ஏற்று நடத்த வேண்டும். அவற்றைப் பள்ளிகளில் பாடமாக வைக்க வேண்டும். காலத்திற்கேற்ற வகையில் விஞ்ஞானத் தொழில் கல்வியும் கற்கத் தக்க வசதிகளைச் செய்து தரல் வேண்டும். இப்போது 11-வது வகுப்பு வரையில் இருக்கின்ற கல்வி முறை போதும் என்று கருதுகிறேன். அதற்குமேல் பி.ஏ., எம்.ஏ., போன்ற பட்டதாரிகளை உற்பத்தி செய்வதால் பயன் இல்லை. உற்பத்திப் பொருளுக்கேற்ற வகையில் மார்க்கெட்டைப் பிடிக்க வேண்டுமென்பது பிசினஸ் உலகில் இருந்து வருகிற வழக்கம்.

There is no use of producing Arts graduates ; there should be schemes for utilising them in employments. Therefore, I would request the Hon. Minister to consider very seriously, whether we cannot think of job-oriented education. It should be both industrial and agricultural, because India is mainly agricultural country and the Indian economy is agrarian economy. There should be consideration in respect of students' relationship with teachers and both the teachers and the taught should have very cordial relations, something like relationship between parents and children. That should be taken into consideration.

Next, regarding the demand for colleges, both technical and other professional colleges, no proper representation is given to B.Ts. they should be given to the Backward Class and Harijan communities more chances in admission.

அடுத்தபடியாக, ஆர்ட் கல்லூரிகளில் மாணவர்களைச் சேர்க்கும் போது, கணிதம், விஞ்ஞானம் போன்ற பிரிவுகளில் பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த அரிசன மாணவர்களுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட சதவீதம் இடம் ஒதுக்கித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சில விடுதிகளில் மாணவர்களுக்கு இடம் இல்லை யென்று சொல்கிறார்கள். இதன் காரணமாக சர்க்கார் உதவித் தொகை வாங்கிப் படிக்கும் மாணவர்கள் மிகவும் அவதிப்படு கிறார்கள். இந்த நிலைமையை அரசு தவிர்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆசிரியர்களின் கோரிக்கைகள் பல அரசின் கவனத்திற்கு வந்திருக் கின்றன. மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்களும், மாண்புமிகு நாவலர் அவர்களும் ஆசிரியர்களைப்பற்றி நன்கு தெரிந்திருக்கிறார்கள். ஆசிரியர்கள்தான் சமுதாயத்தின் சிற்பிகள், சிருஷ்டிகர்த்தாக்கள். அப்படிப்பட்ட ஆசிரியர்களை அரசு அரவணைத்துக் காக்க வேண்டும். அவர்கள் அரசியலில் கலக்காதபடி பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். அரசியல் உணர்வு கொண்டு போராட்டம் நடத்தும்படி திசை திருப்பப்படுவார்களானால், அவர்கள்மீது தக்க நடவடிக்கை எடுத் துக்கொள்ள வேண்டும். முதன்மையாக அவர்கள் அரசியல்வாதி களின் கைகளில் சிக்காமல், அரசே அவர்களை அரவணைத்துச் செல்ல வேண்டும். ஆசிரியர்களும் தந்தையின் ஸ்தானத்தில் இருந்து குழந்தைகளுக்குக் கல்வியைப் போதிக்க வேண்டும். ஆசிரியர் களுக்கு அரசியல் சார்பு இருக்கக் கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Hon. Mr. Chairman, Sir, in support of the cut motion moved on behalf of our Party, I wish to say a few words.

The most important thing is that there is a steep fall in the standard of education; however much the Hon. Education Minister and the Government may try to say, I am not at all convinced that the standard has not been falling. I will give a concrete example. With the permission of the Chair, I shall give an extract from a letter written by a Doctor who had studied in the U.S.A. to the ' Hindu '. In this letter he has clearly stated—

" ............In 1958, I studied the notes in Genetics for my Honours degree that were written in 1941; But developments in Genetics have been explosive since 1950 and my post-graduate curriculam was remarkably free from the impact of modern developments in Genetics. However, when I had to study the same subject at the Doctorate level in the United States, I was

advised to join the undergraduate (equal to first year B.Sc.) class............".

I do not say that this is the case everywhere. But this is only an example, because of the importance of Genetics. Similar is the case in regard to Chemistry, Mathematics, etc. In so many subjects we are far far behind the present developments and current ideas and thought. Therefore, something must be done. Of course, in his reply the Hon. Minister may say that standards are all right, only a few persons here and there are wanting. But it is not a question of majority, minority here. It is a question of technical knowledge. What do technical experts think of us? That is the only question.

Then, Sir, I also wish to say that the Hon. Minister for Education must spell out the educational policy clearly. There is no point in going on tinkering with the educational policy every three or six months. Are you going to introduce Intermediate Course for two years? A categorical answer should be given in regard to it. A clear-cut educational policy should be evolved. The Hon. Minister for Industries has stated the other day that a certain amount of uncertainty in the industrial policy is responsible for the chaotic condition in the industrial sector. So also the uncertainty in the educational policy is responsible for the present chaotic condition.

Then I come to the D.P.I.'s office. Even last year the hon. Member, Thiru Abdul Jabbar has referred to the functioning of that office and we had hoped that something good would come out of it but nothing good came out of it. Whenever we want to meet the Director, out of 10 times, 8 times he would be away to the Secretariat. We do not go there to seek favour and we go there only if there is miscarriage of justice. In this connection, I want to suggest that they can appoint a Liaison Officer to go to the Secretariat so that the Director would be in the D.P.I.'s office. I request the Hon. Minister to look into the matter.

Then I come to graduate teachers. The Government realised the seriousness of the situation only after they started the strike or taken out the procession. I do not blame the Hon. Minister but his Departmental head should have advised him earlier. If they had done it, such crisis would have been prevented and in the initial stages they could have met their demands half-way and

1972 மார்ச் 18] [Dr. H. V. Hande]

prevented the crisis. On the floor of the House I once again demand that the Hon. Minister should give a categorical assurance that he would find a solution to the problems of the graduate teachers in the next few days.

Then I come to the Association of University Teachers. They have a number of grievances to be redressed. One of them related to cadres and scales of pay. The Association urges on the U.G.C. committee to have only two categories of teachers in colleges; Professors and Assistant Professors. The posts of Principal and Heads of Departments should be equivalent to that of Professor but carrying an administrative allowance and suitable reduction in teaching duties. The scales suggested are : Rs. 500—30—800—40—1,000 for Assistant Professor and Rs. 800—40—1,000—75—1,300 for Professor.

They have requested that an Assistant Professor who had completed twelve years of service be designated Professor and fitted into that scale of pay.

Their another request is with regard to Teacher-Representation on the Governing Bodies.

A third of the governing body of a college should be made up of teacher-representatives of the college. While a non-teacher need not be barred from representing the teachers, such representation should not exceed a quarter of the total number of teacher-representatives in the governing body.

Another request related to Librarians and Physical Directors. At present, the librarians are treated as members of non-teaching staff of colleges. It is but right that Librarians possessing the necessary qualifications, be treated on par with teachers.

Then I come to the private college teachers like lecturers and assistant lecturers. They have asked for liberalised pension and the managements are feudalistic in their outlook and they go on troubling them. The Hon. Minister should look into this matter and do the needful.

Then I come to the Vaishnava College for Women. Recently one Lady teacher, Mrs. Thomas was asked to meet the Principal of that college alone. But the Lady teacher accompanied by her husband met the Principal and the Principal abused her. They filed a case in the Court. They have also brought the matter to the

notice of the University Teachers' Association and to my notice also. I know the Hon. Minister cannot directly interfere in this matter as there might be legal difficulties but he can settle the matter to the best of his ability.

Then I come to the Government Arts College, Nandanam. A number of irregularities have been committed by its Principal and they have been brought to the notice of the Vigilance Commission by me in person. It is understood that he has been using the sweeper and peons of the College for his private work. When one of them did not turn to do private work for him, he was beaten. Then they sent a petition to the Director of Collegiate Education. Since the Principal comes directly under the control of the Government, they should take immediate action in the matter.

Then there is a G.O. Ms. No. 1399, Public (Services), dated 22nd April 1971 wherein the heads of institutions have been asked to send proposals to regularise all the contingent menials but he has not so far taken steps to send up the proposals.

Then I come to tutors and demonstrators. They have not been made permanent. The University has not stated that they should not be made permanent. They are in 'Thirusangu Sorgam' and I request that the Government should make them permanent.

Then, an International Sanskrit Seminor is being organised in Delhi. It is sponsored jointly by the UNESCO and the Education Ministry of the Government of India. It is to be held from 27th to 31st March 1972. Tamil Nadu has been in the forefront in regard to organising such Seminars and therefore I request the Hon. Minister whether he cannot send a delegation from our State.

Then I want to refer to one or two instances where politics is involved. It is tragic that politics is introduced in the field of education. I know personally the Hon. Minister for Education is incapable of politics and somebody in the name of the Education Minister should not exploit it for the sake of politics.

In this connection, I refer to 'The Kanya Gurukula' run by an ex-Member of the Madras Legislative Council. Thirumathi Saraswathi Pandurangam. Next to this institution, there is another institution which is competing with this institution and it has received the patronage of the Government and party members.

*1972 மார்ச் 18]* [Dr. H. V. Hande]

I would urge the Government not to allow such persons to indulge in such kind of competition. The Kanya Gurukula was started a few years ago with a feeling of nationalism and nothing should be done against the running of that institution.

Another example of political interference. There is a school at Pallavaram. The incident has come in the papers and I do not want to go into it in detail. I met the Headmaster and collected the particulars. The Headmaster has been dismissed. One of the boys was indulging in an undisciplined manner. This was found out by one teacher who complained to the Headmaster and the Headmaster asked the boy to get an assurance from his parent that he will behave properly in future. The Headmaster did not cane the boy or did anything like that. He wanted that assurance from the parent. What happened ? The boy went round, brought some pressure and the result is, the poor Headmaster had been dismissed. This is very shocking. I cannot think of such things happening here. (The Hon. Thiru V. R. Nedunchezhian : What is that school? ) It is a school in Pallavaram run by Military.

Finally I would request the Hon. Minister to consider whatever educational facilities we give, must improve matters.

I had talked to boys in Loyola College, Christian College, Arts College, etc. I talk often in meetings convened by them. I have come to the conclusion that they are frustrated. They do not know what is going to happen to their future? We are spending Rs. 100 crores of public money on education. It must produce good results, and surely not frustration among students. You must do something dynamic to see that this frustration is weeded out. I had cited the example of Dr. Mahadevan's letter. I strike a note of warning. Unless you do something dynamic, this explosive situation among students would explode. You must do something concrete. Sitting in offices and inside chambers will not solve the problem. A clear-cut education policy should be evolved in the top and something concrete should be done. Otherwise the student population will explode in the next decade or two. Please see the writing on the wall and do something and don't say " Dr. Hande's is a voice in the wilderness ". I have done my duty to the country and Government. I have sounded the note of warning. It is the business of Government to set things right. Thank you.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவரவர்களே, பல முக்கிய மான கருத்துக்களைப்பற்றியெல்லாம் எங்கள் கட்சியின் சார்பாக வெட்டுப்பிரேரணைகளின் மூலமாக இந்த அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்திருக்கின்றார்கள். இறுதியாக நான் ஓரிரு கருத்துக்களை இந்த முக்கியமான டிமாண்டின்கீழ் பேச முற்படுகிறேன்.

இப்பொழுது தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையிலும் லிட்ரஸி ரேட்டிலே நாம் எவ்வளவு தூரம் முன்னேறியிருக்கிறோம் என்று பார்த்தால் அதிக அளவிலே முன்னேறவில்லை என்றுதான் பார்க்கிறோம்.

The literacy rate was 31.41 at the time of 1961 census and it is 39.39 at the time of 1971 census. The increase is only 25.4 per cent during the ten years 1961 to 1971.

இந்த முறையிலே பார்க்கும்பொழுது நம்முடைய கல்வித் தரம் எவ்வளவு முன்னேறியிருக்கிறது, அல்லது கற்றறிந்தவர்கள் எந்த அளவிற்கு முன்னேறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையெல்லாம் நாம் பார்க்கின்றபொழுது நாம் சற்று ஐயப்பட வேண்டியதாக யிருக்கிறது.

இன்றையதினம் சென்னையைப் பொறுத்தவரையில் இது முதன்மை யிடமாக இருக்கிறது, அடுத்து செங்கற்பட்டு ஜில்லா, அடுத்து கன்னியாகுமரி ஜில்லா இரண்டாவது இடத்தைப் பெற்றிருக்கிறது. ஆனால் கடைசியாக இருக்கிறது தர்மபுரி ஜில்லா என்று இந்த அறிக்கையிலேயிருந்து பார்த்தால் நமக்குத் தெரிகிறது. இம்மாதிரி இவ்வளவு கோடி ரூபாய் செலவழித்தும் இவ்வளவு முன்னேற்றம் தான் கிடைக்கின்றது என்று பார்க்கும்பொழுது எதனால் ஏற்பட்டது இந்தக் காரியம் என்று ஆராய வேண்டும்.

கட்டாயக் கல்வி முறையை நாம் அமல் நடத்துவதற்கு எவ்வளவு நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டும் இது துரிதமாக நடக்கவில்லை என்ற குறையை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் குற்றஞ்சாட்ட விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக இன்றைக்கு பள்ளிக்கூடங்கள் பலவிடங்களிலும் வளர்ந்து வந்திருக்கின்றன என்றாலும் இன்னும் போதிய அளவில் முன்னேறவில்லை. கல்வித் தரம் முன்னேறுகின்ற அளவில் இல்லை. அடிமட்டக் கல்வியின் தரத்தை உயர்த்த வேண்டிய வழிவகைகளை நாம் செய்தாக வேண்டும்.

1972 மார்ச் 18] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

பொதுவாக இன்றைக்கு ஆசிரியர்கள், செகண்ட்ரி கிரேடு ஆசிரியர்கள், எலிமெண்ட்ரி கிரேடு ஆசிரியர்கள், ஆரம்பப்பள்ளி ஆசிரியர்கள் ஆற்றும் பணி சிறப்பாக இருக்கிறதா என்று நாம் ஆய்வு செய்ய வேண்டும். இன்றைக்குக் கீழ் மட்டத்திலே இருப்பவர்கள் நல்லமுறையிலே படித்தால்தான் அவர்கள் மேல் மட்டத்திலே வரும்பொழுது நல்ல தேர்ச்சி பெற்றவர்களாக, நல்லெண்ணம் படைத்தவர்களாக, அறிவாளிகளாகத் திகழக்கூடிய சந்தர்ப்பம் உண்டாகும். ஆகவே நாம் அடிப்படையாகச் செய்ய வேண்டியது என்னவென்ருல் இந்தக் கீழ்மட்டத்திலே இருக்கின்ற கல்வித்தரத்தை உயர்த்துவதற்கான வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த அறிக்கையைப் படித்தால் அதற்காக ஒரு நிபுணர் குழுவைப் போடுவதாக, முதலமைச்சரவர்கள் ஒரு எக்ஸ்பர்ட் கமிட்டி போடுவதாக, Expert Committee to improve quality of Instructions என்று சொல்லி அறிக்கையிலே கொடுத்திருக்கிருர்கள். எவ்வளவுதான் கமிட்டிகள் போட்டாலும், எவ்வளவுதான் அறிக்கைகள் தயாரித்தாலும் அடிமட்டத்திலே இருக்கும் குறைகளைப் போக்கிஞல்தான் மேல்மட்டத்திலே வரும் ரிசல்ட் நல்லமுறையில் இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பொதுவாக ஆசிரியர்கள் மத்தியிலே பலவிதமான குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. இந்த எய்டட் ஸ்கூல் ஆசிரியர்கள் பற்றி டாக்டர் பால் கமிட்டி நிறுவப்பட்டது. அது தன் அறிக்கையை இந்த அரசாங்கத்திற்குக் கொடுத்திருந்தது. அது சம்பந்தமாக சட்டம் செய்ய வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்வதாக இந்த அறிக்கையிலே பார்க்கிறேம். பிரசிடெண்ட், அதாவது ஜனதிபதி அவர்களின் அனுமதிக்காக அந்தச் சட்டம் அனுப்ப இருக்கிறது என்ற முறையிலே இதிலிருந்து தெரிகிறது. சட்டம் தீட்டியாகிவிட்டதா? அந்த நகலை மத்திய சர்க்காருக்கு அனுப்பியிருக்கிறதா? பிரசிடெண்டின் ஒப்புதல் எப்பொழுது கிடைக்கும், காலத்தாழ்வு ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்பதையெல்லாம் இந்த அவையிலே கல்வி அமைச்சரவர்கள் தெளிவாக விளக்க வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

பொதுவாக, இம்மாதிரியான எய்டட் ஸ்கூல் ஆசிரியர்களுக்குப் பல பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. உத்தியோக உயர்வு சரியாக இல்லை, வேண்டுமென்று துன்புறுத்தப்படுகிருர்கள், ஸ்திரத்தன்மை இல்லை

என்று பல குற்றச்சாட்டுகள் சொல்லப்படுகின்றன. அதுபோல் இருக்கின்ற இன்னல்களையும், துன்பங்களையும் நீக்குவதற்கு இந்தக் கமிட்டியின் அறிக்கையைத் துரிதமாகப் பைசல் செய்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள் கிறேன். காம்ப்ரஹென்சிவ் லெஜிஸ்லேஷன் என்று சொல்லிவிட்டு காலம் தாழ்த்தாமல் இந்தக் கல்வியாண்டிலிருந்தே அமல் செய் வதற்கு வேண்டிய வழிவகைகளைக் காண வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது ஆசிரியர்களாக இருப்பவர்களை வேண்டுமென்றே மேனேஜ்மெண்டார் வேலையிலிருந்து விலக்கிவிடுகிறார்கள். அவர் களுக்கு எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் இல்லை. எனவே தனியார் துறையில் நடக்கும் இந்த அக்கிரமங்களைத் தடுப்பதற்கு சட்டம் செய்வது அவசியம். அதிலும் குறிப்பாக, பெரும்பாலான பள்ளிக் கூடங்கள் இப்பொழுது தனியார் துறையில்தான் இருக்கின்றன. இப்பொழுது கழகப் பள்ளிக்கூடங்களையெல்லாம் அரசாங்கப் பள்ளிக்கூடங்களாக மாற்றுவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் படிப்படியாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. இது வரவேற்கத் தக்க அம்சமாகும். ஆனால் இம்மாதிரியான மாற்றம் ஏற்படுவதற்கு நாம் என்னென்ன வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்பதைப்பற்றி உடனடியாக துரித நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நமது பள்ளிக்கூடங்களிலே உள்ள கல்வி முறை எந்த முறையிலே இருக்க வேண்டுமென்பதைப்பற்றிப் பல கருத்துக் களை எடுத்துக் கூறியிருக்கின்றார்கள். கல்லூரிப்படிப்பு 4 வருஷங்கள் ஆகுமா, அல்லது புகுமுக வகுப்பு இருக்க வேண்டுமா, அல்லது இண்டர்மீடியட் மறுபடியும் கொண்டு வரப்படுமா என்பதைப்பற்றிப் பல கருத்துக்கள் எடுத்துக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. முன்பு இண்டர் மீடியட் இரண்டு வருஷங்கள், பட்டப்படிப்பு இரண்டு வருஷங்கள் என்று இருந்தது. அதையே மறுமுறையும் கொண்டுவரப்போகிறார் களா, என்ன செய்யப் போகிறார்கள் என்பதைப்பற்றித் திட்டவட்ட மாக அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

அதேமாதிரி ஹைஸ்கூல் எஜுகேஷனும், எலிமெண்ட்ரி ஸ்கூல் எஜுகேஷனும் 11 வருஷங்கள் இருக்க வேண்டுமா அல்லது 10 வருஷங்கள் இருக்க வேண்டுமா என்பதைப்பற்றியெல்லாம் ஆராய வேண்டும். இதிலே பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. மற்ற மாநிலங்களில் வேறு முறை இருக்கிறது.

குறிப்பாக நாம் படிப்பைப்பற்றிப் பார்க்கும்பொழுது இன்றைக்கு சென்ட்ரல் ஸ்கூல்கள் இருக்கின்றன. அதிலேயிருக்கும் கல்வித் தரத்தை நினைக்கும்பொழுது அது சற்று மேம்பட்டதாக இருக்கிறது என்று அதிலே படிக்கும் மாணவர்களும், அதிலே செயலாற்றும் ஆசிரியர்களும் கூறுகிறார்கள். ஏன் அந்த மத்திய சர்க்காரின் கீழ் அவர்கள் நடத்தும் பள்ளிக்கூடங்களில் நல்ல ஸ்டாண்டர்ட் இருக்கிறது, நம் பள்ளிகளில் அவ்வளவு இல்லை என்பதையும் ஆராய வேண்டும். ஏனென்றால் இப்பொழுது நம்முடைய கல்லூரிகளிலே தேர்ச்சி பெற்ற பட்டதாரிகளைப் பார்க்கும்பொழுது அவர்களுக்கு ஆங்கிலத்திலே போதிய பயிற்சியில்லாமல் இருக்கின்ற நிலை இருக்கிறது. ஐ.ஏ.எஸ். போன்ற பெரிய படிப்பிலே முன்பு சென்னை மாநிலத்திற்குக் கணிசமான பங்கு கிடைத்திருக்கிறது. ஆனால் இது மெல்லமெல்ல குறைந்துவருவதைப் பார்க்கிறோம். எனவே நாம் ஆங்கிலப் படிப்பிலே அதிக அக்கறை எடுக்க வேண்டும். முதலியார் கமிட்டி ரிப்போர்டிலே ஆங்கிலப்பிரிவு எல்லா அரசாங்கப் பள்ளிக்கூடங்களிலும் நிறுவ வேண்டுமென்ற ஒரு அறிக்கையின்படி அது இப்பொழுது அமல் நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

ஆனால் ஆங்கிலம் படிப்பதற்கு போதிய அளவில் வழிவகைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றனவா என்று சற்றுச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நவீன முறையில் டீச்சிங் மெதட்ஸ் கையாளப்படவில்லை. சரியான முறையில் முன்னேறவில்லை என்ற கருத்தைக் கூறக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

பண்டைக் காலத்தில் இருந்த முறையில்தான் இன்னும் சிலபஸ் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. எவ்வளவோ முறை சிலபஸ் மாற்றியமைக்கத் திட்டமிட்டும் இதுவரை முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. ஆங்கிலத்தை பொறுத்தவரை அதிகமான ஊக்கத்தை அளிக்க வேண்டும். அப்போதுதான் உலகத்தில் இருக்கும் விஞ்ஞான நூல்களையும், மற்ற அறிவையும் பெற வாய்ப்பாக இருக்கும்.

இருமொழிக் கொள்கை இருக்கும் காரணத்தால் ஆங்கிலத்தை நிர்ப்பந்தமாக கற்றுத்தான் ஆகவேண்டும். ஆங்கிலத்திற்கு நல்ல ஊக்கம் கொடுக்க வேண்டும். தாய் மொழிக்கு எந்த அளவுக்கு ஊக்கம் அளிக்கிறோமோ அதே அளவுக்கு ஆங்கிலம் முக்கிய தொடர்பு மொழியாக இருக்கும் காரணத்தால் அதற்கும் அளிக்கப்படவேண்டும். ஆங்கிலப் படிப்பைக் கைவிடக்கூடாது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

டெக்னிகல் எஜுகேஷனைப் பற்றி யாரும் பேசியதாகத் தெரியவில்லை. டெக்னிகல் எஜுகேஷனுக்கு 503 லட்சம் ரூபாய் செலவழிப்பதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது கல்வி மானியத்திலே செலவழிப்பதிலே ஆறு சதவிகிதமாக இருக்கிறது. இது போதாது. இன்னும் அதிகமாக டெக்னிகல் எஜுகேஷனுக்கு ஊக்கம் அளிக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

டெக்னலாஜிகல் யூனிவர்சிடியை நிறுவ பூர்வாங்க வேலைகள் நடந்து கொண்டிருப்பதாக அறிகிறேன். கல்வித் துறைச் செயலாளர் அவர்கள் அறிக்கை தயாரித்து வைத்திருக்கிறார்கள். இதைத் துரிதமாகச் செய்யவேண்டும். மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து போதிய ஊக்கம் கிடைக்கவும் வேண்டிய முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

சேலத்தில் உருக்காலை வரப் போகிறது. மெடலார்ஜிகல் எஞ்சினியரிங்கை சேலம் கல்லூரிக்கு மாற்றப் போவதாகக் கூறப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்தேன். அது இப்போது கிண்டியில் இருக்கிறது. சேலத்தில் வேண்டுமானால் அடிஷனலாக ஏற்படுத்தலாமே தவிர, சிறப்பாக நடந்து வருகின்ற கிண்டி எஞ்சினியரிங் கல்லூரியிலிருந்து அந்தப் பாடத்தை எடுத்துவிடக்கூடாது. எப்படி அக்ரிகல்சுரல் யூனிவர்சிடி வந்ததோ அதே போன்று டெக்னலாஜிகல் யூனிவர்சிடியையும் விரைவில் கொண்டு வரவேண்டும்.

தமிழ்நாடு கல்வித் துறையிலே இரண்டாவதாக இருப்பதாகக் கூறப்பட்டாலும் ஏற்பட்டிருக்கும் முன்னேற்றம் போதாது. இன்னும் கணிசமாக முன்னேற வேண்டும். எஞ்சினியரிங் படித்தவர்கள் மத்தியில் பலவிதமான கருத்துக்கள் இருக்கின்றன. வேலை கிடைக்கவில்லை என்ற நிலைமை இருக்கிறது. மெகானிகல் எஞ்சினியரிங், எலக்ட்ரிகல் எஞ்சினியரிங் படித்தவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கவில்லை. தேக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று கூறப்படுகிறது. வளர்ந்து வருகின்ற பொருளாதார அடிப்படையில் வேலை தேடித் தர அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

அண்மையில் நடந்த பி.டி. ஆசிரியர்கள் கிளர்ச்சி இப்போது முடிந்திருக்கிறது. அதைப் பொறுத்து ஒரிரு விஷயங்களைச் சுருக்கமாகக் கூற விரும்புகிறேன். அவர்களுடைய கோரிக்கை மிகவும் நியாயமானது, பி.டி. ஆசிரியர்கள் முன்பு பெற்று வந்த சம்பளம் 140—5—180—10—250. இரண்டாவது சம்பள ஆணைக் குழு

சிபாரிசு படி 275—10—375—14—450 என்று மாற்றியமைக்கப் பட்டது. ட்யூட்டர், டெமான்ஸ்ட்ரேட்டர்ஸ் இன் காலேஜஸ் என்ற தலைப்பில் சம்பளம், 140—5—180—10—250 ஆக இருந்ததை 325—15—550 ஆக மாற்றியிருக்கிறார்கள். இரண்டு பட்டம் பெற்ற பி.டி. ஆசிரியர்களுக்கு 275 தான் முதலில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலும் இவர்களுடைய இன்கிரிமென்ட் 10 ரூபாய் முதல் மட்டத்திலே. பிறகு 15 ரூபாய் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. கல்லூரியில் இருக்கும் டியூட்டருக்கு 325-ல் ஆரம்பித்து 550-ல் முடிவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. வேறு விதமான சில காரியங்களையும் கூற விரும்புகிறேன்.

எஞ்சினியரிங் இன்ஸ்ட்ரக்டர்ஸ் இன் ஹைஸ்கூல் டிப்ளாமா படித்தவர்கள். அவர்களுடைய சம்பளம் முன்பு இருந்தது 145—5—150—10—250. பி.டி. ஆசிரியர்கள் சம்பளந்தான். இப்போது மாற்றியமைத்திருப்பது 325—15—475—20—575—25—650 என்று போட்டிருக்கிறார்கள். டிப்ளாமா படித்தவர்களுக்கு இப்படி மாற்றிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பி.ஏ.பி.டி. படித்தவர்களுக்குக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுபோன்று இன்னும் பல காரியங்களை மெமோரண்டத்தில் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் வாதம் நியாயமான வாதம்.

பள்ளிக்கூடங்களில் இருக்கும் நான்–டீச்சிங் ஸ்டாபுக்கு ஊதியம் மிகக் குறைவாக இருக்கிறது என்ற கருத்து இருக்கிறது. அவர்களுக்கு ப்ரொமோஷன் அதிகமாக இல்லை. எழுத்தர்கள் என்ற நிலைதான் அதிகமாக இருக்கிறது. அதிகப்படியாக ஹெட்கிளார்க் ஒரு போஸ்ட் இருக்கும். மானேஜர், சூப்ரன்டென்டென்ட் ஆக உயர்வு ஏற்பட சந்தர்ப்பம் இல்லை. ஆகவே, அவர்களுக்கு அதிகமான உயர்வு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

லா காலேஜ் தற்போது சென்னையில் இருக்கிறது. இந்த அறிக்கையில் கொடுத்திருக்கும் விவரப்படி 2,366 பேர்கள் படிக்கிறார்கள். ஈவினிங் வகுப்பில் 429 பேர்கள் படிக்கிறார்கள். ஒரு பெரிய மாநிலத்திற்கு ஒரு லா காலேஜ் போதுமானதா என்பதைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் சற்றுச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். மதுரையில் ஏன் ஒரு சட்டக் கல்லூரியை ஏற்படுத்தக்கூடாது? தற்போது 2,366 நபர்கள் ஒரே கல்லூரியில் படிக்கின்ற நிலையில் இடவசதிக் குறைவுகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. மாணவர்கள் வந்து தங்கிப் படிப்பதற்கு விடுதி வசதியும் போதுமானதாக இல்லை.

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1972 மார்ச் 18

ஆகவே, மதுரையில் சட்டக் கல்லூரி அமைப்பது ஒருசில மாணவர்கள் கிளர்ச்சி செய்ததன் விளைவாக "டெஃபர்" செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. எப்படியும் சட்டப்படிப்பு மிக இன்றியமையாததாக இருக்கிறது. மதுரையில் எப்படியாவது அடுத்த ஆண்டில் மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்துடன் இணைந்த சட்டக் கல்லூரி ஒன்று ஏற்படுத்த வேண்டும். கேரளாவில் கள்ளிக்கோட்டையில் சட்டக் கல்லூரி இருக்கிறது, எர்ணாகுளத்தில் இருக்கிறது, திருவனந்தபுரத்தில் இருக்கிறது. ஆகவே, தென் மாவட்டங்களில் இருக்கும் மாணவர்கள் சென்னைக்கு வந்து ஹாஸ்டல் வசதி கூட இல்லாத நிலையில் படிக்க வேண்டிய நிலையை மாற்ற மதுரையில் எங்களைப் போன்றவர்களுடைய குழந்தைகள் சட்டக் கல்லூரியில் படிக்க வசதி செய்து கொடுக்கும்வகையில் ஒரு சட்டக் கல்லூரி ஏற்படுத்துவது பொருத்தமாக இருக்குமென்று கருத்தைக் கூற விரும்புகிறேன்.

நூலகங்களைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை. பள்ளிக்கூடங்களில் இருக்கும் நூலகங்களில் பழைய புத்தகங்கள்தான் அதிகமாக இருக்கின்றன. புதுமையான விஞ்ஞான நூல்கள் அதிகமாக இல்லை. வளருகின்ற சமுதாயத்தில் மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்டு வருவதற்கேற்ப நூலகங்களை விரிவடையச் செய்ய அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கைகண் மேற்கொள்ளவேண்டும்.

அப்பரென்டிஸ் ஆசிரியர்களைப் பற்றி ஓரிரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். 6,500 பேரை நியமிப்பதற்கான வழிவகைகளைச் செய்திருப்பதாக அறிக்கையில் பார்த்தேன். இவர்களை நியமிக்கும் போது அவர்கள் எந்த ஆண்டில் பரீட்சையில் தேறி இருக்கிறார்கள் என்று பார்த்து நியமிக்க வேண்டும். 1970-ல் தேர்ச்சி பெற்றவர்களுக்கு முதலிலே கொடுத்துவிட்டு 1965-ல் தேறியவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படாத நிலை இருக்கக்கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பல இடங்களில் அரசாங்கக் கல்லூரிகள் இருக்கின்றன. அரசாங்கக் கல்லூரிகள் இல்லாத ஜில்லாவாக எங்கள் ஜில்லா இருந்து கொண்டிருக்கிறது. போதிய இடம் இருக்கிறது. புலியூர் குறிச்சி என்ற இடத்தில் 140 ஏக்கர் அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமான பூமி இருக்கிறது. அக்ரிகல்சுரல் காலேஜுக்குக்கூட போதிய வசதி இருக்கிறது. மெயின் ரோட்டில் இருக்கிறது. எல்லா சவுகரியங்

1972 மார்ச் 18] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

களும் இருக்கின்றன. செழிப்பான பகுதியாக இருக்கிறது. ரப்பர் போன்ற எல்லாச் செடிகளும் அங்கு வளர்வதால் அந்தப் பகுதியில் இந்தக் கல்லூரியை அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பெண்கள் படிப்பு பற்றி. நாகர்கோவிலில் இப்போது ஸ்காட் கிருஸ்தவக் கல்லூரி புது இடத்திற்கு மாற்றப் பட்டிருக்கிறது. அங்கு ஒரு பெண்கள் கல்லூரியை அமைப்பதற்கு அவர்கள் தயாராயிருக்கிறார்கள். அங்குள்ள பிஷப் போன்றவர்கள் அதற்கான வழிவகைகளைச் செய்வதற்குக் காத்துக்கொண்டிருக் கிறார்கள். நாகர்கோவிலில் இருக்கிற அந்த இடம் அதற்குப் பொருத்தமானதாகவும் இருக்கிறது. பெண்களை வேறு கல்லூரிக்கு அனுப்புவது என்பது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. நாகர் கோவிலில் இப்போது ஒரு பெண்கள் கல்லூரி இருக்கிறது. அது சற்று பட்டணத்தை விட்டு தள்ளி இருப்பதால் அங்கு யாரும் போக விரும்பவில்லை. அதேமாதிரி இன்னொரு பெண்கள் கல்லூரியும் ஐந்தாறு மைல்கள் தள்ளி இருக்கிறது. அது ஒரு காட்டுப் பகுதியில் இருக்கிறது. எனவே குழந்தைகள் அங்கு சென்று படிப்பதற்குப் போதிய வசதிகள் இல்லை. ஆகவே ஸ்காட் கிரிஸ்டியன் கல்லூரியில் ஒரு பெண்கள் கல்லூரி அமைத்துத் தரவேண்டும்.

இன்னொரு விஷயம். எங்கள் பகுதியில் லிங்க்விஸ்டிக் மைனாரிட் டீஸ், மலையாள மொழி படித்தவர்கள் அநேகம் பேர்கள் இருக் கிறார்கள். அதுவும் என் தொகுதியில் அவர்கள் நிரம்பப் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மலையாளம் கற்றுக்கொள்வதில் பல கஷ்டங்கள் உள்ளன, பலவிடங்களில், சமீபத்தில் குழித்துறையில் ஒரு பயிற்சிப் பள்ளி இருந்தது, மலையாள மாணவர்களுக்கு பயிற்சி கொடுப்பதற்காக. நீலகிரி மாவட்டத்தில் உள்ளவர்களுக்கும், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் உள்ளவர்களுக்கும் மலையாள மொழியில் பயிற்சி கொடுக்க ஒரு பள்ளிக்கூடம் இருந்தது. அது இப்போது நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே மலையாள மைனாரிட் டீஸ் அசோஸியேஷனும், மலையாளம் மொழி பேசுகிறவர்களும் மிகவும் வேதனைப்படுகிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு என்று ஒரு செக்ஷன் வைத்துவிட்டு மற்றப் பகுதிகளில் தமிழ் வைப்பது பொருத் தமாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். பொதுவாக இந்த மாதிரி மைனாரிட்டீஸ்க்கு போதிய பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டிய பொறுப்பும் கடமையும் நம்மைச் சார்ந்தது. வேலைவாய்ப்பு

வேண்டுமானல் கேரளாவில் தேடிக்கொள்கிறோம் என்ற கருத்தை என்னிடம் சொன்னார்கள். நான் சொல்வது அவர்களது கலாசாரம், பண்பாட்டைக் காப்பாற்ற இந்த அரசாங்கம் முனைந்திருக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, தமிழ் வளர்ச்சியை, தமிழ் நாடு சரித்திரத்தை எழுதுவதற்காக ஒரு குழு நிறுவப்பட்டிருக்கிறது. அது பாராட்டத் தக்கதொரு அம்சம். தமிழ் நாட்டில் இருக்கிற எல்லா இடங்களிலும் தமிழுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டும். அதேமாதிரி நம் மாணவர்கள் ஏனைய பகுதிகளுக்குச் சென்றால் அவர்களுக்கு தொடர்பு மொழியாக இருக்கிறது ஆங்கிலம். ஆகவே அப்படிப் பட்ட ஆங்கிலத்திற்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கவேண்டுமென்று நான் மறுமுறையும் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். அதேமாதிரி யார் எந்த மொழியைப் படிக்க விரும்பினாலும் அதற்கு வேண்டிய வசதிகளை அரசாங்கப் பள்ளிகளில் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும். அதல்லாமல் இப்போதிருக்கிற தன்மையில் அப்படி விரும்பிப் படிப் பதற்குக் கூட அரசாங்கப் பள்ளிகளில் இடம் அளிக்க மாட்டோம். அப்படிப் படித்தால் வேறு மொழியின் ஆதிக்கம் வந்துவிடும் என்று நினைப்பது பொருத்தமுடையதல்ல.

குறிப்பாக மைனாரிட்டிகள் பலர் விரும்புகிறார்கள் என்றால் அவர் களுக்காவது அதைக் கொடுக்கவேண்டும். தமிழை தாய்மொழி யாகக் கொண்டவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்ல வில்லை. ஆகவே சிறுபான்மையோருக்கு இப்படிப்பட்ட வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும்.

அதேபோல் ஆர்க்கியாலஜி பற்றி கற்றுக்கொடுப்பதற்கு பல யிடங்களில் க்ளாஸஸ் வைக்கவேண்டும். ஆர்க்கியாலஜி பொறுத்த வரையில் பலவிதமான காரியங்கள் உள்ளன.

வருந்தத்தக்க ஒரு கருத்தை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ராஜராஜசோழன் சிலையை தஞ்சை ஆலயத்தில் வைப்பதற்கு அனுமதி மறுக்கப்படுகிறது என்ற கருத்தை எடுத்துக் கூறினார்கள். இதையெல்லாம் பார்க்கிறபோது வேதனையாகத்தான் இருக்கிறது. இந்தமாதிரியான ஒரு உணர்ச்சி வசப்படக்கூடிய காரியங்களைச் செய்யக்கூடாது. ஆதலால், நாம் மிகவும் கட்டுப்பட்டவர்களாக இருக்கவேண்டும் என்ற காரணத்

1972 மார்ச் 18]  [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

தினுல் இம்மாதிரியான நிகழ்ச்சி எங்கிருந்து வந்தாலும், அது மத்தியில் இருந்து வந்தாலும் சரி அல்லது எந்தப் பகுதியில் இருந்து வந்தாலும் சரி அது தவிர்க்கப்படவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, தமிழ்நாட்டில் கல்வியின் தரம் குறைந்திருக்கிறது என்று பரவலாகப் பேசப்படுகிறது. டாக்டர்கள், நிபுணர்கள் எல்லோரும் கூறுகிருர்கள். ராஜ் கமிட்டி, மற்ற நிபுணர்கள் கமிட்டி எல்லோரும் கூறினுர்கள். நமது கல்வி அமைப்பை சற்று திருத்தியமைக்கவேண்டும். ரபீந்தரநாத் டாகூர் அவர்கள் ஒரு தடவை சொன்னுர்கள்.

Our educated community is not a cultured community, but a community of qualified candidates.

என்று ஒரு தடவை கூறினுர்கள். பொதுவாக நமக்கு படிப்பு வேறு, அறிவு வேறு என்றிருக்கிற தன்மையை சுட்டிக்காட்டுகிற அளவிற்கு அக்கருத்து அமைந்திருக்கிறது. இன்று மாணவர்கள் இடையில் பலவிதமான தொந்தரவுகள், துன்பங்கள் இருக்கின்றன என்றும் அவர்களிடையே ஒரு சலசலப்பு இருக்கிறது என்றும் கூறினுர்கள். அது வெடிக்கும் தன்மையில் இருக்கிறது என்று டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கூறினுர்கள். அவர்களது எதிர்கால வாழ்வு நல்ல வளமுள்ள வாழ்வாக இருக்குமா என்று அவர்கள் ஐயப்படுகிருர்கள். அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பைத் தேடிக்கொடுக்கும் பொறுப்பும் கடமையும் அரசாங்கத்தைச் சார்ந்தது. வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் அதிகமாகியிருப்பதினுல்தான் மாணவர்களிடையே இதுமாதிரியான கொதிப்பும் கொந்தளிப்பும் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஜாப் ஓரியன்டட் எட்யூகேஷன் நமக்கு தேவையாக இருக்கிறது. எல்லோரையும் கல்லூரிப் படிப்பு படித்த பட்டதாரிகளாக்காமல் அவர்கள் பல துறைகளிலும் நிபுணர்களாகத் திகழும் விதத்தில் நம் கல்வி அமைப்பை மாற்றியமைக்கவேண்டும். அப்போதுதான் தமிழ் நாட்டின் பெருமையை எடுத்துக்காட்டவும் முடியும் என்று கூறிக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கல்வி மானியக் கோரிக்கை மீது இப்பேரவையின் உறுப்பினர்கள் பலரும் தங்களுடைய சீரிய கருத்துரைகள், பரிந்துரைகளை வைத்திருக்கிருர்கள், கல்வியின்

நிலையும், கல்வியின் தரமும் எப்படி எப்படி இருக்கவேண்டும் என்ற கருத்துக்களைப் பலரும் பரவலாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். என்னென்ன செய்யவேண்டும் என்று எடுத்துச்சொல்வது மிக மிக எளிது. என்னென்ன வேண்டும் என்பதற்கும் என்னென்ன முடியும் என்பதற்கும் வேறுபாடு இருக்கிறது. ஆனால் பேரவை உறுப்பினர்கள் எல்லாம் என்னென்ன வேண்டும் என்று எடுத்துச் சொன்னால் தான் கல்வித் துறையில் இருக்கிற எங்களுக்கு என்னென்ன செய்ய வேண்டும் என்று திட்டமிட்டுச் செய்வதற்கு வழிவகைகள் ஏற்படும். கல்வித் தரம் எந்தளவிற்குச் செல்லவேண்டும், எழுத்தறிவு எந்தள விற்கு வளரவேண்டும், எந்தளவிற்கு திறமை பெறவேண்டும், எந்தளவிற்கு அறிவு, ஆற்றல், திறன் இவற்றை மாணவர்கள் பெற வேண்டும் என்பதையெல்லாம் உறுப்பினர்கள் இங்கு சுட்டிக்காட்டி யிருக்கிறார்கள். அவற்றையெல்லாம் நான் முழுமனதோடு வரவேற் கிறேன்.

ஆனால், என்னென்ன வேண்டும் என்பதை எல்லோரும் எடுத்துச் சொன்னாலும் நமக்கிருக்கிற சூழ்நிலையில், நமக்கிருக்கிற வசதி வாய்ப்பில், நமக்கிருக்கிற நிதியில் இவை அத்தனையையும் வைத்துக் கொண்டு என்ன செய்யமுடியும் என்பதைத்தான் இத்துறையினர் ஆராய்ந்து அதற்கேற்றபடி செய்கிறார்கள். என்ன முடியும் என்பதை துறையினர் ஆராய்ந்து பல்வேறு கருத்துக்களை எடுத்துவைத்தாலும் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களிடம் இருக்கிற நிதி அளவைப் பார்த்து என்ன இயலும் என்பதைத்தான் காணவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். என்ன வேண்டும் என்பதிலும், என்ன முடியும் என்பதிலும், என்ன இயலும் என்பதிலும் வேறுபாடு இருக்கிறது.

பேரவை உறுப்பினர்கள் என்னென்ன வேண்டும் என்பதைப் பற்றி விளக்கமாக எடுத்துரைத்திருக்கிறார்கள். நீங்கள் அதைச் சொல்ல வேண்டியதுதான். ஆனால் என்ன முடியும் என்பதை அதிகாரிகள் ஆராயத்தான் செய்வார்கள். முதல் அமைச்சர் அவர்களோடு கலந்துகொண்டு பார்க்கிறபோது என்ன இயலும் என்பதைப் பார்த்து அதைத்தான் இந்த அரசு செய்துகொண்டு வருகிறது. அந்த அடிப்படையில் எந்தளவிற்கு நாம் கல்வித் துறையில் வளர்ந்திருக் கிறோம் என்பதைக் காணவேண்டும். எந்தத் துறைக்கும் தராத அளவிற்கு கல்விக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அதன் விகிதாசாரத்திலிருந்து காணவேண்டும்.

1972 மார்ச் 18] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

ஆண்டுக்கு ஆண்டு ஒதுக்கப்படுகிற தொகையில் வேறு எந்தத் துறைக்கும் ஒதுக்கப்படாத அளவிற்கு 23 சதவிகிதம் பொதுக் கல்விக்கும், தொழில் நுட்பக் கல்விக்கும் மட்டும் ஒதுக்குகிறோம். அந்த அளவிற்கு அரசு கல்வித் துறை முன்னேற்றத்தில் அக்கறை காட்டுகிறது. 23 சதவிகிதம் என்றால் இவ்வளவு சதவிகிதம் என்பதல்ல. அந்தந்த ஆண்டில் வேறு பல துறைகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது கல்வித் துறைக்கு ஒதுக்கப்படுவது எவ்வளவு சதவிகிதம் என்பதைத்தான் பார்க்கவேண்டும். அரசின் மொத்த வரவு செலவில், 397 கோடி ரூபாயில் 23 சதவிகிதம், 91 கோடி ரூபாய் கல்விக்காகச் செலவழிக்கப்படுகிறது என்றால் முன்பு 200 கோடி ரூபாய் மொத்த வரவு செலவு இருந்து அதில் 23 சதவிகிதம் என்று போடுவதும், 397 கோடி ரூபாயில் 23 சதவிகிதம் என்று செலவு செய்வதிலும் உள்ள வேறுபாட்டை உணரவேண்டும். ஆகவே அப்போதும் 23 சதவிகிதம் இப்போதும் 23 சதவிகிதம் என்ற சதவிகித அளவைக் கொண்டு கணக்குகளைப் பார்க்கக் கூடாது. ஆண்டுக்கு ஆண்டு ஏற்படுகிற செலவில் மற்றத் துறைகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது இத்துறைக்கு நாம் அதிகமாகத்தான் செலவு செய்கிறோம். 1966–67-ல் 23 சதவிகிதம் என்பது 44 கோடி யாக இருந்தது. இப்போது 23 சதவிகிதம் என்பது 91 கோடியாக வளர்ந்திருக்கிறது. நான்கைந்து ஆண்டுக் காலத்தில் 44 கோடி ரூபாய் அளவில் நடைபெற்றுவந்த இந்தக் கல்வித்துறை இப்போது 91 கோடி ரூபாய் அளவில் நடைபெறுகிற அளவிற்கு பல்வேறு வகை களில் விரிவடைந்து பல்வேறு வகைகளில் முன்னேற்றம் பெற்று வருகிறது என்பதைத்தான் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

இன்னும் அதிகமாகச் செலவழிக்கக்கூடாதா என்றால், செலவழிக்க லாம், இன்னும் வசதி வாய்ப்புக்களை பெருக்க இயலாதா என்றால், செய்யலாம், செய்யும் திறமையில்லையா என்றால் திறமை உண்டு, வழி யில்லையா என்றால், வழி வகை இருக்கிறது, திட்டம் போட ஆட்கள் இல்லையா என்றால், ஆட்கள் இருக்கிறார்கள், வேறு பல மாநிலங்களை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிற அளவுக்கு வழிவகை இல்லையா என்றால், வழி வகை உண்டு, இவையெல்லாம் உண்டு, ஆனால் நிதி வசதிதான் இல்லை. இவைகளில் நியாயம் இல்லை என்று யாரும் சொல்லிவிட முடியாது.

நிதி வசதி இல்லாததால்தான், இந்த ஆண்டு வரவு–செலவுத் திட்டத்தில் 91 கோடி ரூபாய்க்கு எந்தெந்த திட்டங்கள் செய்ய முடியுமோ அதை இந்தத் துறை செம்மையாக செய்து கொண்டிருக்கும் பாங்கினைக் காணலாம். பொதுக்கல்வி என்ற தலைப்பின்கீழ் 91 கோடி என்று ஒதுக்கியிருந்தாலும், அதிலே தொழில் நுட்பக்கல்வி, தொல்பொருள் ஆராய்ச்சித்துறை, அரும்பொருள்காட்சித்துறை சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. கல்வி மானியம் என்று மாநிலம் முழுவற்கும் எடுத்துக்கொண்டால் அரிசன நலத்துறை, பிற்பட்டோர் நலத் துறை, அதன் மூலம் அவர்கள் நடத்தும் பள்ளிகள், அவர்கள் தரும் பள்ளிப்படிப்பு உதவித் தொகை, சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டம் ஆகிய பணிகளின் கீழ் என்று பார்த்தால் அது ரூ. 107.50 லட்சமாக இருக்கிறது. மருத்துவம், வேளாண்மை, கால்நடை மருத்துவம் ஆகியவற்றைச் சேர்த்துப் பார்த்தால் ரூ. 112.75 லட்சமாக இருக்கிறது.

அதைத் தவிர, தமிழகம் முழுவதும் எடுத்துக்கொண்டால் 169 கல்லூரிகள் இருக்கின்றன. அதில் 46 அரசுக் கல்லூரிகள் என்றும், 123 மானியம் பெறும் கல்லூரிகள் என்றும் இருக்கிறது. இதைத் தவிர மத இயக்கங்களைச் சார்ந்தவர்கள் கல்லூரிகள், உயர்நிலைக் கல்லூரிகள் என்று நடத்துகிறார்கள். கிருஸ்தவர்கள், முகமதியர்கள், ஹிந்து அறக்கட்டளைகள், இராமகிருஷ்ண மடம் போன்றவற்றின் சார்பாகவும் பல்வேறு வகையில் செலவழிக்கப்பட்டு, அவைகள் எல்லாம் சேர்த்து கிட்டத்தட்ட ரூ. $4\frac{1}{2}$ கோடி அளவில் மாநிலம் முழுவதற்கும் செலவழிக்கப்படுகிறது. ஊராட்சி ஒன்றியம், மாநகராட்சி மன்றம் ஆகியவைகளுக்கு அளிக்கப்படும் தொகையையும் சேர்த்துக்கொண்டால் கல்விக்காக மட்டும் இந்த 1972–73-ல் எல்லாத் துறைகளிலும் சேர்த்து 121 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கிறோம். என்னுடைய கணக்குப்படி 91 கோடி வருகிறது என்றாலும், மற்ற மற்ற அமைச்சர்கள் மூலம் செலவாகும் மொத்தத் தொகையைப் பார்த்தால் கல்விக்காக மட்டும் ரூ. 121 கோடி செலவாகியிருக்கிறது. அவ்வளவுதான் முடியும். அந்த அளவுக்கு இத்தகைய செயல்களை நாம் ஆற்றிக்கொண்டு வருகிறோம்.

அதிலும் ஓரளவு நம்முடைய கல்வியின் வளர்ச்சி வருஷத்திற்கு வருஷம் அதிகரித்துக்கொண்டே போகிறது. 1966–67-ல் தொடக்கப் பள்ளிக்கு வந்த மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 57,67 லட்சமாகும். ஆனால் 1971–72-ல் பார்க்கிறபோது 65,77 லட்சம் மாணவர்கள்

1972 மார்ச் 18] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

பள்ளியில் கொண்டு வந்து சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கிறோம். ஏற்கெனவே 88 சதவிகிதம் 6 வயது முதல் 11 வயதுள்ள மாணவர்கள் பள்ளியில் வந்து சேர்ந்தார்கள் என்று சொன்னால், இந்தக் கட்டாயக் கல்வித் திட்டத்தின் மூலமாக 94.5 சதவிகிதம் 6 முதல் 11 வயது வரை உள்ள மாணவர்கள் பள்ளியில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் இருக்கிற $5\frac{1}{2}$ சதவிகித மாணவர்கள் நம் கண்ணுக்கும் அகப்படாமல், பெற்றோர்கள் கண்ணுக்கும் அகப்படாமல், ஆசிரியர்கள் கண்ணுக்கும் அகப்படாமல், எங்கேயோ திரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களைக் கொண்டு வந்து சேர்க்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கிறோம். இப்போது சட்டம் கூட இருக்கிறது. பள்ளிக்கு பையன்களை அனுப்பாத பெற்றோர்களுக்கு அபராதம் விதிக்கக்கூட சட்டம் இருக்கிறது. அதைப் பயன்படுத்தினால், மாண்புமிகு உறுப்பினர்களே பிறகு வந்து அந்த அபராதம் விதிக்கக்கூடாது என்று சொல்வார்கள். இப்படி தங்களுடைய பையன்களை பள்ளிக்கு அனுப்பாமல் அசட்டையாக இருக்கும் பெற்றோர்கள் மீது அபராதம் விதிக்கவும் சட்டம் இருக்கிறது. இருந்தபோதிலும் அரசாங்கம் இந்தக் கட்டாயக் கல்வித் திட்டத்தின் மூலம் எல்லோரையும் பள்ளிக்கு கொண்டு வந்து கல்வி கற்றுக் கொடுக்கவேண்டுமென்ற முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று உயர்நிலைப்பள்ளிகளிலும் 1966–67 வரை 9 முதல் 11 வகுப்புகளில் 6.08 லட்சம் மாணவர்கள்தான் இருந்தார்கள். 1971–72-ல் 7.14 லட்சம் மாணவர்கள் சேர்க்கப்பட்டார்கள். இது போல் கல்லூரியை எடுத்துக் கொண்டாலும், 1966–67 வரையில் 94,000 மாணவர்கள்தான் இருந்தார்கள். 1971–72-ல் 183,000 மாணவர்களாக வளர்ந்து அந்த எண்ணிக்கை வந்திருப்பதைப் பார்க்கிறோம். இதை யாரும் மறுப்பதற்கு இல்லை.

ஏன் இதைக் கூறுகிறேன் என்றால் நாம் கல்விக்காக அதிகமாகத் தொகையை ஒதுக்கி, அந்தத் துறை நன்கு சிறந்து வளர்ந்து வந்திருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுவதற்காகத்தான் கூறினேன். கட்டாயக் கல்வி அமல் நடத்தப்பட்டு, பல்வேறு வசதிகள் வாய்ப்புகள் செய்து இருக்கிறோம்.

1 முதல் 3 வகுப்பு வரை படிக்கும் மாணவர்களுக்கு மதிய உணவு, இலவச புத்தக விநியோகம், சீருடை வழங்குதல் போன்ற திட்டங்களின் மூலம் ஏழைக் குழந்தைகளையும் பள்ளிகளுக்கு ஈர்க்க

முயற்யசி செய்யப்படுகிறது. இந்த மதிய உணவுத் திட்டத்தின் மூலமாக 18 லட்சம் மாணவர்கள் பயன்பெறுகிறார்கள். பல லட்சக் கணக்கான மாணவர்களை ஆங்காங்கு பள்ளியில் சேர்ப்பதற்காக முயற்சிகள் எடுத்து வருகிறோம். மாணவர்களை பள்ளிகளுக்கு ஈர்க்க இயலும் எல்லாவிதமான முயற்சிகளையும் நாம் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம்.

கல்வியின் தரத்தைப் பற்றி பரவலாகப் பேசப்பட்டது. மற்ற நாடுகளின் கல்வி முறையோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறபோது மாண்புமிகு ஹாண்டே அவர்கள் இங்கே கல்வியின் தரம் உயர வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இங்கே மட்டுமல்ல, அகில இந்தியாவிலும் உயரவேண்டுமென்பதுதான். இதற்கான காரணங்களை நாம் உணரவேண்டும். கல்வியின் தரம் உயரவேண்டுமானால், அவர்களின் குடும்பத் தன்மை, குறிப்பாக பேரன்டேஜ், வளர்ச்சி பெற்ற குடும்பங்கள் தலைமுறை தலைமுறையாக 2–3 தலைமுறைகள் படித்த குடும்பங்களை மட்டுமே வைத்து கல்வி தந்தால் நல்லதொரு சூழ்நிலை ஏற்படும். கல்வி பரவலாக்கப்படுகிறபோது, வசதி வாய்ப்பு இல்லாவிட்டாலும், பரவலாக கல்வி போதிக்கப்பட வேண்டுமென்று கவனம் செலுத்திக்கொண்டு இருக்கிறோம்.

எண்ணற்ற தொடக்கப் பள்ளிகள், ஆயிரக்கணக்கான உயர்நிலைப் பள்ளிகள் கிராமப்புறங்களில் மாடிக்கட்டடங்கள் இல்லாமல், கூரை வேய்ந்த கட்டடங்களில் இருக்கின்றன. அவைகளுக்கு மெல்ல மெல்ல கட்டட வசதி ஏற்படுத்தும் முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கிறோம். கட்டட வசதி செய்த பிறகுதான் பள்ளி ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், பலருக்கு அடிப்படை கல்வி அறிவே தர முடியாது போய் விடும். பல இடங்களில் பள்ளிகள் ஆலமரத்தடியிலும், அரசமரத்தடியிலும் இருக்கின்றன. சில இடங்களில் நாற்காலி என்ற பெயரளவில் இருக்குமே தவிர, அதற்கு 4 கால் இருக்காது, 3 கால்தான் இருக்கும். இதை சுவர் ஓரமாக ஒட்டிப் போட்டுக்கொண்டு ஆசிரியர் பாடம் சொல்லிக்கொடுக்க வேண்டிய நிலை கூட இருக்கிறது.

எவ்வளவோ கஷ்ட நஷ்டங்கள் இருந்தாலும் கூட அதைத் தாங்கிக் கொண்டு, ஆசிரியர்களும், மற்றவர்களும், அதைக்கருத்தில் கொள்ளாது, அவர்களுக்கு இருக்கும் குறைந்த வசதியைக் கொண்டு நிறையப் பேர்களுக்கு கல்வி தருகிறார்கள். வசதிவாய்ப்புகளைப் பெருக்குகிற முயற்சி இருந்தாலும், கல்வியைப் பெருக்குகிற முயற்சியில்தான் நாம் இப்போது முக்கியமாக ஈடுபட்டு வருகிறோம்.

1972 மார்ச் 18] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

கல்வியைப் பரவலாக்குவதன் காரணமாக படித்தே அறியாதவர்கள் கூட, படித்தே வழக்கம் இல்லாதவர்கள் கூட, முன்பின் படித்திராதவர்கள் கூட படிக்கிற அளவுக்கு வருகிறார்கள். படிப்பதற்கு வருகிறவர்கள் முழுவதும் படிக்க வேண்டுமென்ற உணர்வோடு இருந்தாலும், பலர் குடும்பத்தொல்லைகளைத் தாங்கிக்கொண்டு, குடும்பத்தில் உள்ள பொறுப்பை மனதில் கொண்டு பள்ளிக்கு ஏதோ வரவேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் வருகிறார்கள்.

50 ஆண்டுகள், 30 ஆண்டுகள், 40 ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்த தரத்தை ஒப்பிட்டுப்பார்க்கிறபோது தரம் குறைந்து விட்டது என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்த முறையிலே பார்த்தால் கூட பொதுவாக கல்வியின் தரம் உயர்ந்து விட்டது என்று பொறியியல் துறை, தொழில் துறை ஆகியவை மூலம் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. தொழில் நுட்பத்துறையில், பொறியியல் துறையில் நம் தமிழ்நாட்டு மாணவர்கள் சிறந்து விளங்கிவருகிறார்கள். போட்டா போட்டி போட்டுக்கொண்டு சென்ற 3 ஆண்டுகாலமாக தமிழ்நாட்டு மாணவர்கள் அகில இந்திய ரீதியில் போட்டியிட்டு கேடயம் தமிழகத்திற்கு வாங்கி வந்திருக்கிறார்கள்.

மருத்துவத் துறையிலும் தமிழகம் தாழ்ந்து விட்டது, குறைந்து விட்டது என்று சொல்ல முடியாது. அகில இந்திய ரீதியில் முன்னணியில் நின்று கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஆங்கில அறிவைப் பார்க்கிறபோது 30 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு 9-வது வகுப்பு படித்தவர்கள், 10-ம் வகுப்பு படித்தவர்கள் சரளமாக ஆங்கிலம் பேசுகிறார்கள். ஆனால் இன்று புகுமுக வகுப்பு, பி.ஏ. தேறிய மாணவர்கள் கூட அப்படிப் பேச முடியவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். 30 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தமிழ் அறிவே கிடையாது. ஆனால் இன்று தமிழ் சரளமாகப் பேசுகிறார்கள், எழுதுகிறார்கள். பெரிய கருத்துக்களை எல்லாம் பரவலாக்கி எடுத்துச் சொல்லிவருகிறார்கள் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை.)

30 ஆண்டு, 40 ஆண்டு காலம் கடந்து நாட்டில் நல்லதோர் வளர்ச்சி ஏற்பட்டதற்குப் பிறகு தமிழில் சரளமாகப் பேச, தமிழில் சரளமாக எழுத, தமிழிலே அறிவை வெளிப்படுத்த, ஆற்றலை வெளிப்

படுத்திக் காட்ட நிலைமைகள் வளர்ந்திருக்கின்றன. அப்பொழுது 6-ம் வகுப்பைத் தொடர்ந்து எல்லாம் தமிழ் பாடம் ஒன்றைத் தவிர, மற்றவைகள் ஆங்கிலத்தில் இருந்தன. இப்பொழுது ஆங்கிலப் பாடம் ஒன்றைத் தவிர மற்றவைகள் தமிழிலே இருக்கத்தக்க அளவிலே நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. 30 ஆண்டு காலம் மட்டுமே அறிவு வளர்வதற்கு இருக்கும் என்று நாம் எதிர்பார்ப்பதற்கில்லை. ஆனாலும் கூட, மற்றைய மாநிலங்களில் இதெல்லாம் வளர்ந்து விட்டது, ஆகவே இது குறைந்துவிட்டது என்று யாரும் சொல்லி விட முடியாது.

தென்னகத்தைப் பொறுத்தவரையிலும், குறிப்பாக தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையிலும், மொழி அறிவு, பேச்சு வன்மை, எழுத்து வன்மை வளர்ச்சி அடைந்துதான் இருக்கிறது. தமிழகத்தில் ஆங்கில அறிவு குறைந்து, உத்திரப் பிரதேசத்தில் வளர்ந்துவிட்டது, ராஜஸ்தானில் ஓங்கிநின்று விட்டது, பீஹாரில் இதைவிட தரம் உயர்ந்து விட்டது என்று யாரும் சொல்வதற்கில்லை. நாம் ஒரு இன்சு தாழ்ந்தால், அவர்கள் ஒரு அடி தாழ்ந்துவிட்டார்கள் என்ற நிலைமை தானே தவிர, நம்மைவிட அவர்கள் மிஞ்சிவிட்டார்கள் என்று சொல்வதற்கு இல்லை. ஆனால், இன்னும் கொஞ்சம் ஊக்கம் தர வேண்டும்.

மாண்புமிகு பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னதைப் போன்று, ஆங்கில மொழி அறிவு வேண்டும் என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். இரு மொழித் திறனை எல்லோரும் பெற வேண்டும் என்று அதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே, தமிழ் மொழி அறிவு, தாய் மொழி அறிவு, ஆங்கில மொழி அறிவு ஆக இரண்டு மொழிகளிலும் வல்லுநர்களாக இருக்கவேண்டும். மொழி உதவி கொண்டுதான் தமிழ்த் துறையிலும் வளரவேண்டும், ஆங்கிலத் துறையிலும் வளரவேண்டும், மற்றவைகளும் வளரவேண்டும்.

ஆங்கில அறிவு வளர்ந்தால்தான் உலகத் தொடர்பு கொள்ள முடியும், உலக அறிவியல் தொடர்பு கொள்ள முடியும். சென்ற ஆண்டுவரை மூன்றும் வகுப்பில் ஆங்கிலம் சொல்லிக்கொடுத்தால் போதும், எழுத வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்ற நிலை இருந்தது. ஆனால் இந்த ஆண்டு முதல் மூன்றுவது வகுப்பில் எழுதப் படிக்க, இரண்டு ஆற்றலும் பெறவேண்டும் என்று ஏற்பாடுகளை மேற்கொண்டிருக்கிறோம். தலைமை ஆசிரியர்களும், மற்றவர்களும், பெற்றோர்

1972 மார்ச் 18] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

களும், 10-வது படித்து, 11-வது படித்து வெளியேறுகிற மாணவர்களுக்கு ஆங்கிலத்திலும் நன்ருகப் பேச, எழுத, படிக்கத் தெரிய வேண்டும், அதேபோல் தமிழிலும் பேச, எழுத, படிக்கத் தெரிய வேண்டும் என்று விரும்பினுல், அவர்கள் எல்லோரும் ஒத்துழைப்புத் தரவேண்டும். எப்படிப்பட்ட பாட திட்டங்கள்வைத்து, எப்படிப் பட்ட பயிற்சி தரவேண்டுமோ அத்தகைய பயிற்சியை ஆசிரியர்களும், மற்றவர்களும் பெற, ஒத்துழைப்பு தந்து, அத்தகைய கட்டம் ஓரளவுக்கு நிறைவேறவேண்டும்.

தரத்தை வளர்ப்பதற்கு பல்வேறு முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்கிருேம். பாட திட்டங்களை மாற்றி அமைக்கவேண்டும். தேவைப் படுகின்ற பாடப் புத்தகங்களை வைக்கவேண்டும் என்பதற்கான முயற்சிகளிலும் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிருேம். ஆண்டுக்கு ஒரு புத்தகம் 80 பக்கங்கள் கொண்ட புத்தகத்தை வைத்து, அதிலே 60 பக்கங்கள் படித்தால் போதும் என்ற அளவுக்கு வந்து, அதிலே இருக்கிற சொற்களை மாணவர்கள் கற்றுக்கொண்டால் போதும் என்று வைத்து, ஆசிரியர்கள் சொல்லிக்கொடுப்பது 40, 45 பக்கங்களாக இருந்து, மாணவர்கள் படிப்பது 30 பக்கங்களாகக் குறைந்து கேள்விகள் 8 கேள்விகளாக இருந்து, அதில் சாய்ஸ் என்ற முறையில் மூன்று கேள்விகளுக்கு பதில் எழுதினுல் போதும், அப்படி மூன்று கேள்விகளுக்குப் பதில் எழுதி 35 மார்க்குகளுக்குக் குறைந்து வாங்காமல் இருந்தால் போதும் என்ற நிலைமைகள் இருந்தால், இந்த அளவுக்கு இடற்பாடுகள் இருக்கிறவரையில் தங்களுடைய நோக்கத்தை அங்கே கொண்டுவந்து நிறுத்திவிடுகிருர்கள்.

தரம் இன்னும் கொஞ்சம் வளரவேண்டுமென்ருல் அடித்தளத்திலிருந்து வளரவேண்டும். சமுதாயமும் ஒத்துழைக்கவேண்டும், பெற்ருேர்களும் ஒத்துழைக்கவேண்டும். இன்னும் தரம் வளர்வதற்கு அடித்தளத்திலிருந்து வளர்ச்சி ஏற்படவேண்டும், கண்டிப்பாக இருக்கவேண்டும், கட்டாயமாக இருக்கவேண்டும், அதற்கு சமுதாயமும் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும், பெற்ருேர்களும் ஒத்துழைப்பு கொடுத்து ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். 6-ம் வகுப்பு, 7-ம் வகுப்பு, 8-ம் வகுப்பு, 9-ம் வகுப்பு வரை மாணவர்கள் போகிருர்கள் என்ருல், இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு இரண்டு, மூன்று பள்ளிகளில் கணக்கு எடுத்துப்பார்த்தோம். ஒரு குறிப்பிட்ட பாடத்தில் 8 மார்க் வாங்கிய, 7 மார்க் வாங்கிய மாணவர்கள் கூட மேல் வகுப்புக்கு அனுப்பப் பட்டிருக்கிருர்கள். ஏனென்று கேட்டால் எல்லாவற்றையும் சேர்த்துக் கூட்டிப் பார்த்தால், 90 மார்க்குகள் பெற்றிருக்கிற காரணத்

கிறைல் அவர்களை மேல்வகுப்பிற்கு அனுப்பிவிட்டோம் என்று கூறக்கூடிய அளவுக்கு நிலைமைகள் இருக்கின்றன. தப்பித் தவறி 6, 7 மாணவர்களை ஒரு வகுப்பில் நிறுத்திவிட்டால், உடனே பெற்றோர்கள் சாதாரணமாகக் கூட வருவதில்லை, தடியோடு வந்துவிடுகிறார்கள். அதற்கு அஞ்சிக்கொண்டு ஆசிரியர்களும், மற்றவர்களும், "நமக்கு ஏன் இந்தத் தொல்லை, பிள்ளைகளை நிறுத்துவானேன், நாம் அடி வாங்குவானேன்" என்று கருதி மேல்வகுப்பிற்கு அந்த மாணவர்களை அனுப்பிவிடக்கூடிய சூழ்நிலை இருந்துவருகிறது. அந்தச் சூழ்நிலை மாறவேண்டுமானல் பெற்றோர்கள் ஒத்துழைக்க வேண்டும், அடிமட்டத்திலிருந்து வளர்ச்சி ஏற்படவேண்டும், ஆசிரியர்களும் ஒத்துழைக்கவேண்டும். அப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டால்தான் இந்த நிலை மாறும்.

65 பங்கு முட்டாளாக இருந்து, 35 பங்கு அறிவு இருந்தால் போதும் என்ற அளவுக்கு நாம் வைத்திருக்கிற முறை மாறவேண்டும். 50 பெர்சண்டாவது அறிவு உயரவேண்டும். அதற்கு சமுதாயம் தயாராக இருக்கவேண்டும். அதேபோல் வெற்றிபெற்றோர்களை மட்டுமே மேல் வகுப்பிற்கு அனுப்பவேண்டும் என்ற முறை இருக்க வேண்டும். அதையும் சமுதாயம் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். அப்படி ஒரு நடைமுறை ஏற்பட்டால், இப்பொழுது வந்திருக்கிற எண்ணிக்கை கூட 11-வது வகுப்பு அளவுக்கு வரும் என்று எதிர் பார்க்கமுடியாது. அதற்கான முயற்சிகளை மெல்ல மெல்ல மேற்கொண்டு, அப்படிப்பட்ட முறைகளைக் கொண்டுவரும் நிலை இருந்து கொண்டுவருகிறது.

தரத்தை உயர்த்துவதற்கு, கீழ் மட்டத்தில் ஆங்கில அறிவு வளர வேண்டும் என்பதற்காக, 19,500 ஆசிரியர்கள் ஹையர் கிரேடு ஆசிரியர்கள் இருக்கவேண்டிய இடங்களில், செகண்ட்ரி கிரேடு ஆசிரியர்களை நியமித்து, 19,500 ஆசிரியர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளித்திருக்கிறோம். அது ஹையர் கிரேடு வேலைதான். ஆனால் அதை செகண்டரி கிரேடு வேலையாக மாற்றி, மாணவர்களுக்கு முறையாக கல்வி பயிற்றுவிக்க, அவர்களுடைய ஆங்கில அறிவை உயர்த்துவதற்கு முயற்சிகள் மேற்கொண்டிருக்கிறோம்.

ஏற்கனவே உயர்துவக்கப் பள்ளிகளில் தலைமை ஆசிரியர்கள் சாதாரண ஆசிரியர்களாகத்தான் இருந்தார்கள். இப்பொழுது பி.டி. ஆசிரியர்களே துவக்கப் பள்ளி தலைமை ஆசிரியர்களாக இருந்தால் நலமாக இருக்கும், கல்வியின் தரம் உயரும் என்று கருதி

1972 மார்ச் 18] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

900 பி.டி. ஆசிரியர்களை நியமிப்பதற்கு வழிவகைகள் செய்திருக்கிறோம். உயர் தகுதி பெற்றவர்களுக்கு கூடுதல் சம்பளம் கொடுப்பதற்கு வசதி, வாய்ப்புகள் செய்து வைத்திருக்கிறோம். ஆராய்ச்சித் தேர்வு பெறுவதற்கு பி.எச்.டி. கல்லூரிகளில் வசதி வாய்ப்பு செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அதுபற்றிய முயற்சிகளையும் இப்பொழுது எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். பி.எச்.டி. பட்டம் பெற்றவர்கள் கல்லூரிகளில் பயிற்றுவைக்கக் கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படுத்தித்தந்து ஊக்கம் தரவேண்டிய முயற்சிகளையும் மேற்கொண்டிருக்கிறோம்.

டியூட்டர்கள், டெமான்ஸ்ட்ரேட்டர்களைப் பொறுத்தவரையில் பி.ஏ., பி.எஸ்ஸி.-யை, எம்.ஏ., எம்.எஸ்ஸி.-யாக மாற்றவேண்டும் என்று குறிப்பிடப்பட்டது. அந்த மாற்றத்தைச் செய்திருக்கிறோம். டியூடர், டெமான்ஸ்ரேடர்கள் பற்றியும் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், மற்றவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள், பி.ஏ., பி.எஸ்ஸி. படித்து, இரண்டு மூன்று ஆண்டுகள் வேலை பார்த்தால் கூடுமானவரையில் அவர்களுக்கு நிரந்தரமாக வேலை கொடுத்து ஏற்பாடு செய்வதற்கான முயற்சிகளை கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநர் மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள் தனிப்பட்ட கல்லூரிகளைப் பொறுத்த வரையில் பல்கலைக்கழகம்தான் முடிவு செய்யவேண்டும். இதற்கு அரசாங்கம் தக்க முடிவு எடுத்து, 5, 6, 7 ஆண்டுகள் பணிபுரிந்து கொண்டிருப்பவர்களை திடீரென்று வீட்டுக்கு அனுப்புவது முறையல்ல என்பதை அரசாங்கம் உணர்ந்துதான் இருக்கிறது. நல்ல வகையில் தீர்வு காண வழிவகைகளை ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இது அரசாங்கக் கல்லூரிகளில் நடைபெறுவதில்லை. தனியார் கல்லூரிகளில்தான் அந்த நிலைமைகள் நடைபெறுகின்றன. இதைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன என்று கூறிக்கொள்ளவிரும்புகிறேன்.

Dr. H. V. HANDE : Sir, May I know whether the Hon. Minister has contacted the Vice-Chancellor and found out whether he had got any objection to make them permanent and if not, do the Government have any objection to it ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : முழு விவரமும் என்னிடம் இல்லை. அதுபற்றி நான் ஆராய்ந்து, பல்கலைக்கழகத்திற்கு எவ்வித ஆட்சேபணையும் இல்லை என்றால், நடைமுறைக்குக் கொண்டு

வருவதற்கு, கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநரை அதற்கான நடவடிக்கை களை மேற்கொள்ளச் செய்து, மற்றைய கல்லூரிகளிலும் அதை நடை முறைப்படுத்த முயற்சிகளை மேற்கொள்கிறேன் என்ற அளவுக்குக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

அந்த வகையிலே கூட, ஆசிரியர்–மாணவர் விகிதாசாரத்தைப் பொறுத்தவரையில், ஓரளவுக்கு நல்ல முறையில்தான் கொண்டு வந்து வைத்திருக்கிறோம். கூடுமானவரையில் அதைக் குறைப்பதற் கான முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறோம். 1965–66-ம் ஆண்டில் கணக்கெடுத்துப்பார்த்தால் ஒரு ஆசிரியருக்கு 37 மாணவர்கள் இருந்தார்கள். அதை ஓரளவுக்குக் குறைத்துக்கொண்டு வந்திருக் கிறோம். அந்த விகிதாச்சாரம் 1971–72-ல் 35 மாணவர்களுக்கு ஒரு ஆசிரியர் என்று ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் கொஞ்சம் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டால், அந்த ரேஷியோவை இன்னும் கொஞ்சம் சாதகமாக ஆக்கிவிட முடியும்.

உயர்நிலைப் பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரையில் 32 ஆக இருந்தது, 28.9 என்ற அளவில் குறைத்திருக்கிறோம். 1 :28 என்ற அளவில் அந்த விகிதாசாரம் இருக்கிறது. இத்தகைய வசதி வாய்ப்பு ஏற்படுவதற்கு, ஆசிரியர்–மாணவர் விகிதாசாரம் ஓரளவுக்குக் குறைந்த அளவுக்கு காணப்படுகிற சூழ்நிலை ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது.

மற்றொன்று, இந்த நிலைமைகளை சீர்படுத்துவதற்கு, கல்வியி னுடைய தரத்தை உயர்த்துவதற்கான முயற்சிகளை நான் மேற்கொண் டிருக்கிறபொழுது, வேறு வகையிலே பள்ளி வகுப்பு மாணவர்களைக் கூட நாம் ஓரளவுக்கு சீர்படுத்தி, செம்மைப்படுத்தியாகவேண்டிய நிலைமையில்தான் இருந்துகொண்டிருக்கிறோம். அந்த வகையில் அதற்கான முயற்சிகளை அரசாங்கம் தனியாக எடுத்துக்கொண்டு வருகிறது. சாதாரணமாக பாடங்களை பயிற்றுவைக்கின்ற அளவுக்கு கீழ் மட்டங்களில் பாடங்களை போதிக்கின்ற அத்தகைய நிலைமையில் கூட மாறுதல் ஏற்படவேண்டும், பல்வேறு சூழ்நிலைகள் ஏற்பட வேண்டும் என்கின்ற தன்மையை அடிப்படையாக வைத்துத்தான் வகுப்பு நேரத்தை அதிகமாக ஆக்குகின்ற முயற்சி மேற்கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது. அந்த வகையிலே சாதாரணமாக தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில்—மற்ற மாநிலங்களில் ஓரளவுக்கு வைத்திருக் கிறார்கள்—இதிலே ஆசிரியர்கள் ஓரளவுக்கு ஒத்துழைக்கவேண்டும்— ஒரு ஆண்டில் 365 நாட்களில் துவக்கப்பள்ளி 220 நாட்களுக்கும், உயர்நிலைப் பள்ளி 200 நாட்களுக்கும் வேலை செய்யவேண்டி யிருக்கிறது. இப்படி இருக்கும் 200 நாட்களிலே தேர்வுகளுக்கு

1972 மார்ச் 18] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

என்று கிட்டத்தட்ட 20 நாட்கள் போய்விடுகின்றன. இதைத்தவிர ஆசிரியர்கள் வேலை செய்யும் நாட்களில் 15 நாட்கள் காஷுவல் லீவு என்று போய்விடுகிறது. இத்தகைய நிலைமையில் ஆண்டில் 365 நாட்களில் ஆசிரியர்கள் கிட்டத்தட்ட பணியாற்றும் நாட்கள் மிக அதிகம் என்று சொல்லுவதற்கு இல்லை. எனவேதான் கமிட்டியிலும் ஆசிரியர்களின் வேலை நேரத்தினைச் சற்று உயர்த்திக் கொண்டால் நலமாக இருக்கும் என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். ஆசிரியர்களே இதை முன்வந்து ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று எண்ணுகிறோமே தவிர, அவர்களோடு கலந்து பேசி கல்வித்தரம் உயருவதற்கு என்று சிறிது அவர்களுடைய வேலை நேரமும் உயர்ந்திடவேண்டும் என்று அவர்களோடு கலந்துபேசி, அவர்களுடைய இசைவோடு இதைச் செய்யவேண்டுமென்று இருக்கிறோம். இதில் அரசு ஆணையிட்டு, பிறகு அவர்கள் இதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்திடும் நிலை வராமல் அவர்களுடைய இசைவுடனேயே இதைச் செய்ய வேண்டும் என்று எண்ணுகிறேன்.

இப்போது சாதாரணமாக உள்ள 35 பீரியடுகளில் தினமும் முதல் நான்கு வகுப்புகள் 45 நிமிஷமும் அடுத்துவரும் மூன்று வகுப்புகள் 40 நிமிஷமும் இருக்கும் நிலையினை மாற்றி ஒவ்வொரு வகுப்பும் 40 நிமிஷங்கள் இருப்பது என்று வைத்தால், இப்போதுள்ள கணக்குப்படி கிட்டத்தட்ட 25 மணி நேரம் வேலைசெய்யும் நிலை சற்று மாறுபட்டு, வாரம் 26 மணிநேரமும் 40 நிமிஷமும் என்று ஏற்படுகிறது. ஆக கூடுதலாக ஒரு மணியும் நாற்பது நிமிஷங்களும் ஆகிறது வாரத்திற்கு. இதை ஓரளவிற்கு அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டால் வசதியாக இருக்கும் என்றே எதிர்பார்க்கின்றேன். மற்ற மாநிலங்களிலுள்ள நிலைமையை ஒப்பிட்டு நோக்குங்கால் இது அதிகம் என்று சொல்வதற்கு இல்லை. மற்ற மாநிலங்களில் இதைவிட அதிகமாகத்தான் வேலை செய்கின்றார்கள்.

உதாரணமாக, இந்தப் பேரவை தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக ஒப்பிட்டுப்பார்க்கும்போது ஆந்திரத்தை எடுத்துக் கொள்ளுவோமானால் அங்கே வாரத்திற்கு 45 நிமிடங்கள் கொண்ட 42 பீரியடுகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. ஆண்டொன்றுக்கு 220 நாட்கள் எல்லா நிலைகளிலும் பாட நாட்களாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது.

அதேமாதிரி பீஹாரில் எடுத்துக்கொண்டால் 1-லிருந்து 5-ம் வகுப்பு வரையில் ஆண்டொன்றுக்கு 256 நாட்களும் ஆறு-ஏழு வகுப்புகளில் ஆண்டொன்றுக்கு 242 நாட்களும் எட்டிலிருந்து பதினொன்றும் வகுப்புவரையில் ஆண்டொன்றுக்கு 240 நாட்களும் பள்ளி நாட்களாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு செயல்படுகின்றன.

இராஜஸ்தானை எடுத்துக்கொண்டால் எல்லா நிலைகளிலும் 250 நாட்களும் பஞ்சாபில் 245 நாட்களும் ஹரியானாவில் 244 நாட்களும் பள்ளி நாட்களாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன.

குஜராத் மாநிலத்தில் முதல் வகுப்பிலிருந்து ஏழாம் வகுப்பு வரையில் 237 நாட்களும் எட்டு முதல் பதினொன்றும் வகுப்பு வரையில் 235 நாட்களும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

ஒரிசா மாநிலத்தினை எடுத்துக்கொள்ளுவோமானால் முதல் வகுப்பிலிருந்து ஐந்தாம் வகுப்பு வரையில் 255 நாட்களும் ஆறு—ஏழாம் வகுப்புகளில் 240 நாட்களும் எட்டாம் வகுப்புமுதல் இறுதிப் பள்ளிவகுப்பு வரை 230 நாட்களும் என்று இருக்கின்றன.

அஸ்ஸாம் மாநிலத்தில் முதல் மூன்று வகுப்புகளுக்கு ஆண்டொன்றுக்கு 250 நாட்களும் நான்கு முதல் இறுதிப்பள்ளிவகுப்பு வரையில் 220 நாட்களும் என்று வைத்துக்கொண்டு அங்கே செயல்படுகின்றார்கள்.

ஆந்திரத்தில்தான் எல்லா நிலைகளிலும் 220 நாட்கள் என்று வைத்துக்கொண்டு இருக்கின்றார்கள்.

கேரளம் தமிழகம் ஆக இந்த இரண்டு மாநிலங்களில்தான் 200 நாட்கள் என்று வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இதுபோன்று வகுப்புகளின் நேரங்களைக் கணக்கிடும்போதும் இதுவரை வாரம் 25 மணிநேரம்தான் என்று வைத்துக்கொண்டு இருக்கின்றோம். வாரத்திற்கு 35 பீரியடுகள் என்று இப்போது இருக்கின்றன. மற்ற மாநிலங்களின் அளவினைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டால் ஆந்திரத்தில் 45 நிமிஷம் கொண்ட 42 பீரியடுகள் வைத்துக்கொண்டு இருக்கின்றார்கள். இது வாரத்திற்கு 31 மணியும் 30 நிமிடங்களும் ஆகின்றது. பீஹாரில் 40 நிமிடங்கள் கொண்ட 39 வகுப்புகள் 26 மணி நேரத்திற்குக் கணக்காகின்றது. குஜரத்தினை எடுத்துக்கொள்ளுவோமானால் 35 நிமிடம் கொண்ட 50 வகுப்புகள் வாரத்திற்கு 28 மணி 10 நிமிடங்கள் என்று ஆகிறது. அரியானாவில்

1972 மார்ச் 18] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

35 நிமிஷம் கொண்ட 44 வகுப்புகள் 25 மணி 40 நிமிஷம் என்று ஆகிறது. ஜம்மு–காஷ்மீரத்தில் 30 நிமிஷங்கள் கொண்ட 54 வகுப்புகள் 27 மணி நேரத்திற்கும் மத்திய பிரதேசத்தில் 35 நிமிஷங்கள் கொண்ட 48 வகுப்புகள் 28 மணி நேரத்திற்கும் மகாராட்டிரத்தினை எடுத்துக்கொள்வோமானால் 35 நிமிஷங்கள் கொண்ட 45 வகுப்புகள் 26 மணி 25 நிமிஷங்களுக்கும், மைசூரை எடுத்துக்கொள்ளுவோமானால் 45 நிமிஷ நேரம்கொண்ட 38 வகுப்புகள் 28 மணி 30 நிமிஷம் என்றும், ஒரிசாவில் 40 நிமிஷம் கொண்ட 39 வகுப்புகள் 26 மணி நேரத்திற்கும், பஞ்சாபில் 40 நிமிஷம்கொண்ட 48 வகுப்புகள் 32 மணி நேரத்திற்கும் ராஜஸ்தானில் 35 நிமிடங்கள் கொண்ட 48 வகுப்புகள் வாரத்திற்கு 28 மணி நேரத்திற்கும், உத்திரப்பிரதேசத்தில் 40 நிமிஷங்கள் கொண்ட 48 வகுப்புகள் 32 மணி நேரத்திற்கும் கணக்காகிறது. இவற்றோடு தமிழ் நாட்டிலுள்ள நிலையினை ஒப்பிட்டுப்பார்த்தால் இப்போதுள்ள நிலை, 40 அல்லது 45 நிமிஷங்கள் கொண்ட 35 வகுப்புகள் வாரத்திற்கு மொத்தமாக 25 மணி நேரத்திற்கு ஆகிறது. இதைச் சற்று மாற்றி 40 நிமிடங்கள் கொண்ட 40 வகுப்புகளாக அமைப்பதன் மூலம் 25 மணி என்பது 26 மணி 40 நிமிஷங்கள்—அதாவது கூடுதலாக ஒரு மணி நாற்பது நிமிடங்கள் ஆகின்றது. இதனை ஆசிரியர்கள் மனமுவந்து ஏற்றுக்கொள்ள முன்வருவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

பள்ளிச் சீரமைப்புக் குழு டாக்டர் பால் அவர்கள் தலைமையில் அமைக்கப்பட்டது. இந்தக்குழு பல்வேறு கருத்துக்களை எடுத்து உரைத்திருக்கிறது. அவற்றின்மீது ஓரளவிற்கு முடிவெடுக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அவை பரிசீலனையில் இருக்கின்றன.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுப்பு அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள் அவை "ஆழ்ந்த பரிசீலனையில் உள்ளன" என்று. ஆழ்ந்த பரிசீலனை என்று சொல்லும்போது, மேற்போக்கான பரிசீலனை, ஆழ்ந்த பரிசிலனை என்று இருப்பதாக ஏற்படுகிறது. மேற்போக்கான பரிசீலனை என்று சொல்லும்போது, தலைப்பினைப் புரட்டிப் பார்த்துவிட்டு, பிறகு முடிவுரையினைப் பார்த்துவிட்டு அதன்பிறகு முடிவெடுப்பது மேற்போக்கான பரிசீலனை என்று சொல்லலாம். ஆனால் ஆழ்ந்த பரிசிலனை என்று சொல்லும்போது பிரச்சினையின் ஒவ்வொரு கோணத்தையும் சற்று உன்னிப்பாகக் கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது

அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள் தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு பாதுகாப்பு வேண்டும் என்று. இதை அரசு ஒப்புக்கொள்ளுகின்றது. எனவே தான் அந்தக் குழுவிலும் ஆசிரியர் பிரதிநிதியினை அமர்த்த எண்ணினேம். இதை அரசு ஒப்புக்கொள்ளுகிறது என்று சொல்லும்போது தனியார் பள்ளி அனைத்தும் மோசம் என்று அரசு எண்ணிவிடுவதாக யாரும் எண்ணிவிடக்கூடாது. சொல்லப்போனுல் அக்குழு தனியார் பள்ளிகளை அரசு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கூறியிருப்பதை அரசு ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. நல்ல முறையில் நாம் பாராட்டக்கூடிய வகையில் தனியார் பள்ளிகள் பல இருக்கின்றன என்பதை மறுக்கவில்லை. ஆனுல், வியாபார நோக்கோடு ஒரு சில பள்ளிகள் அல்லது கல்லூரிகள் ஏற்படும்போதுதான் சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. வேறு வேலை கிடைக்கவில்லையென்ருல் இப்படி ஒரு சிலர் ஆரம்பித்துவிடக்கூடும். இவற்றின் மீது நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுவது என்று வரும்போது, கல்லூரிகளானுல் பல்கலைக்கழகம் கல்லூரிக்குத் தந்துள்ள அனுமதியினை அல்லது பள்ளியானுல் அரசு தந்துள்ள அனுமதியினை திரும்பப்பெற்றுவிடலாம். ஆனுல் அதிலுள்ள கஷ்டம் அதில் படித்துக்கொண்டுள்ள மாணவர்களுடைய நிலையும் பணியாற்றிக்கொண்டுவரும் ஆசிரியர்கள் நிலைமையும் அதன் பிறகு யோசிக்க வேண்டியிருக்கிறது. எனவேதான் தவறிழைக்கும் பள்ளிகளை அல்லது கல்லூரிகளை அரசு ஏற்று நடத்திட வழிசெய்யும் வகையில் இந்தச் சட்டம் உருவாக்கப்பட்டு வருகிறது. இது சட்டத்துறைக்குப் போய் வரவேண்டும்.

அதற்குப்பிறகு கல்வியானது "கன்கரண்டு ஸப்ஜெக்ட்" டாக இருப்பதால் இது மத்திய அரசுக்கும் அனுப்பப்பட்டு பிறகு குடியரசுத் தலைவர் அவர்களுடைய சம்மதத்தின்பேரில் இது சட்ட முன்வடிவு பெற்று இம்மன்றத்தில் கொண்டுவரப்படும். சட்டத் துறையில் ஒரு சில யோசனைகளைச் சொல்லியிருக்கின்ருர்கள். இவற்றை ஆராயவேண்டிய அவசியத்தில் இருக்கிறேம். ஒரு பள்ளியினை அரசு மேற்கொள்ளும் போது பல சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. அடிப்படை ஜீவாதார உரிமையின் கீழ், அரசியல் சட்டத்தில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள இம்முன்னுரிமைகளின் கீழ் அவர்கள் நீதி மன்றங்களுக்குப்போகக்கூடும். ஒருவர் இப்படித்தான் உரிமை கோரி, "எனக்கு பள்ளிக்கூடம் ஆரம்பிக்க உரிமை இருக்கிறது, நீங்கள் பணம் கொடுத்துத்தான் ஆகவேண்டும்" என்று கோரி சுப்ரீம் கோர்ட்டிலேயே போய் வாதாடி வெற்றிபெற்றிருக்கின்ருர். இதுபோன்றே ஒரு குறிப்பிட்ட கல்லூரியில் குறிப்பிட்ட வகுப்பினை

1972 மார்ச் 18] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

ஆரம்பித்துவிட்டு, "இது சிறுபான்மையோருக்கான கல்லூரி. இதற்கு நீங்கள் உதவித்தொகை அளித்துத்தான் ஆகவேண்டும்" என்று வாதிட்டுக்கொண்டு இருக்கின்றார். அதை நாங்கள் நிறுத்தி வைத்திருக்கின்றோம். எனவே இப்படிப்பட்ட சட்ட சிக்கல்கள் ஏற்படாதவாறு இச்சட்டம் இயற்றிடவேண்டும் என்று இதைச் சட்டத்துறைக்கு அனுப்பிவைக்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. இக் கூட்டத்தொடரிலேயே இதைக்கொண்டுவரவேண்டும் என்றுதான் விரும்புகிறோம். இதற்குள் முடியாவிட்டாலும் அடுத்த தொடருக்குள் கண்டிப்பாகக் கொண்டுவரமுடியும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, மதிய உணவுத் திட்டம்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். நண்பர் குருசாமி அவர்கள் வடக்கு மாவட்டங்கள் வாழ்கின்றன, தெற்கு மாவட்டங்கள் தேய்கின்றன என்று குறிப்பிட்டார். தெற்கு மாவட்டங்களைத் தேயவைத்துவிட்டு வடக்கு மாவட்டங்களை வாழ வைக்கும் திட்டம் ஏதும் கிடையாது. இதில் உள்ள நிலை என்ன வென்றால் "கேர்" நிறுவனத்தார் இத்திட்டத்தினை பெருமளவிற்கு ஏற்றுக்கொண்டு செயல்படுத்திக்கொண்டு வருகின்றார்கள். அவர்களே ஒரு திட்டமிட்ட முறையில் இதைச் செயல்படுத்திக்கொண்டு வருகின்றார்கள். அவர்களோடு வாதிட்டு உள்ள 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலு-ம் நவீன சமையற்கூடங்களை ஏற்படுத்தி ஒவ்வொன்றிலும் இரண்டு வேன்களை வைத்துக்கொண்டு, பகல் ஒரு மணிக்குள் அனைத்து பள்ளிகளுக்கும் உணவினை வழங்கமுடியாதா என்று கேட்டு வருகின்றோம். ஆனால் அவர்களுக்கும் சில சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. மாநிலம் முழுதும் பல இடங்களிலே ஏற்படுத்திவிட்டால் அதற்கான வசதிகளும் அதிகாரிகளும் இல்லை என்கிறார்கள். அவர்கள் விரும்புவது ஒவ்வொரு மாவட்டமாக இதை அமைத்துக்கொண்டு போக வேண்டும் என்பதுதான். அப்படிப்பார்த்தால் சென்னைக்கு அருகிலுள்ள செங்கற்பட்டு மாவட்டம், வட ஆற்காடு மாவட்டம், தென் ஆற்காடு மாவட்டம் என்று ஒவ்வொன்றாகக் கவனம் செலுத்திக் கொண்டு வருகின்றார்கள். இயற்கையாகவே இராமநாதபுரம் மாவட்டம் தென்கோடியில் அமைந்துவிட்டபடியால் இவர்களுடைய திட்டப்படி அங்கே இன்னும் ஆரம்பிக்க முடியவில்லை. எனவே ஆரம்பிக்காதது அரசின் செயல் இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்போது "கேர்" நிறுவனத்தின் கீழ் நவீன சமையற்கூடங்கள் 31 நிறுவப்பட்டு இருக்கின்றன. மேலும் 30 திறக்கப்பட இருக்

கின்றன. அடுத்து இன்னும் ஒரு 30 எடுத்துக்கொள்ளப்பட இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் பத்து பத்து சமையலறையினை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னால் அவர்கள் தங்களுக்குள்ள வசதிக்குறைவினால் இதைச் செய்ய முடியாது என்கிறார்கள். இது சீக்கிரம் பரவலாக்கப்படும் என்று நம்புகிறேன்.

அடுத்து, இந்தி ஆசிரியர்களுக்கு மாற்று வேலையளிப்பது பற்றி அடிக்கடி சொல்லிவந்திருக்கின்றேன். எனவே அவற்றை மீண்டும் சொல்ல வேண்டும், விளக்க வேண்டும் என்ற அவசியம் இல்லை என்று கருதுகிறேன்.

மேலும் கல்லூரிகளை ஏற்படுத்துவதன் அவசியம்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தினைப் பொறுத்தமட்டில் உள்ள வாய்ப்புகளையும் வசதிகளையும் அனுசரித்து பரவலாக கல்லூரிகளை அங்கே ஏற்படுத்திக்கொண்டு வருகிறோம். புதிய கல்லூரிகளை ஏற்படுத்துவதன் மூலமாகவும், இருக்கும் கல்லூரிகளில் இடங்களை அதிகப்படுத்துவதன் மூலமும் இட வசதிகளை அதிகப்படுத்திக் கொண்டு வருகிறோம்.

சென்ற ஆண்டு பி.யு.சி. யில் மொத்தம் ஒதுக்கப்பட்டிருந்த இடங்கள் 72,160. அதில் ஆங்கில பயிற்சி மொழிக்கு 52,113 இடங்களும், தமிழ் பயிற்சி மொழிக்கு 20,047 இடங்களும் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தன. அப்படி இருந்தும் மாணவர்களைச் சேர்ப்பதற்கு இட நெருக்கடி ஏற்பட்டது. அதற்குக்காரணம் சில மாணவர்கள் இந்த ஊரில் இந்த கல்லூரியில்தான் இடம் வேண்டும்; அதுவும் இந்த பாடம் தான் வேண்டுமென்று கேட்பதால் தான் சில குறிப்பிட்டக் கல்லூரிகளில் இட நெருக்கடி ஏற்படுகிறது. வேறு சில கல்லூரிகளில் ஒதுக்கப்பட்டதில் பல இடங்கள் நிரப்பப்படாமல் இருக்கின்றன. அப்படி இடம் இருக்கக்கூடிய கல்லூரிகளில் மாணவர்கள் போய் சேர விருப்பம் இல்லாமல் இருக்கின்றார்கள். தமிழ் பயிற்சி மொழித் திட்டத்தின் கீழ் 20,047 இடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டதில் 2,364 இடங்கள் நிரப்பப்படவில்லை. ஆங்கிலப் பயிற்சி மொழித் திட்டத்தின்கீழ் 52,113 இடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டதில் 5,753 இடங்கள் நிரப்பப்படவில்லை.

அதைப்போன்று பி.ஏ., பி.எஸ்ஸி., போன்ற பட்டப்படிப்புத் துறையில் மொத்தம் 35,611 இடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டதில் 4,696 இடங்கள் நிரப்பப்படவில்லை. அதில் தமிழ் பயிற்சி மொழித் திட்டத்தின் கீழ் 6,079 இடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டதில் 1,802 இடங்கள்

1972 மார்ச் 18] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

நிரப்பப்படவில்லை. ஆங்கிலப் பயிற்சி மொழித் திட்டத்தின்கீழ் 29,532 இடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டதில் 2,894 இடங்கள் நிரப்பப்படவில்லை. சில கல்லூரிகளில் இடம் காலி இருப்பது மாணவர்களுக்கு தெரிவிக்கப்பட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். வரும் ஆண்டிலிருந்து அதுபற்றி விளம்பரம் செய்யலாம் என்று அரசு கருதியுள்ளது.

தொழில் நுட்பத் துறையில் பணியாற்றிவருபவர்கள் வேலையில் இருந்து கொண்டே பட்டப் பயிற்சி பெறுவதற்கு வசதி செய்யும் பொருட்டு இந்த ஆண்டிலிருந்து பகுதி நேரப் பொறியியல் பட்டப் படிப்புப் பயிற்சித் தொடங்கப்பட்டுள்ளது. தொழில் நுட்பப் பயிற்சி பெற்றவர்களிடையே வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தை போக்குவதற்கு ஒரு முயற்சியாக பழகு தொழில் பயிற்சித் திட்டம் ஒன்று கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தின்கீழ் 600 பேரை நியமனம் செய்ய அரசு வழி செய்துள்ளது. இதில் 236 பேர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதில் 93 பேர்கள் தான் வேலையில் சேர்ந்துள்ளனர். தொழில் நுட்பப் பயிற்சி பெற்றோருக்கு வேலை வாய்ப்பில்லாத நிலை அங்கத்தினர்கள் சொல்கின்ற அந்த அளவுக்கு இல்லை. இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்த நிலை இப்போது இல்லை.

நான்காவது ஐந்தாண்டு திட்டம் ஏற்பட்டதற்குப் பின்பு தொழில் நுட்பப் பயிற்சி பெற்றோருக்கு வேலைவாய்ப்பு வசதிகள் பெருகி வருகின்றன. முதலாவது, இரண்டாவது, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில், தேவையைப் பூர்த்தி செய்கின்ற வகையில் தொழில் நுட்பக்கல்வி நிலையங்கள் பலவற்றைத் தோற்றுவிப்பதிலும், அவற்றிற்கான இயந்திர சாதனங்களைப் பெருக்குவதிலும் ஈடுபட்டிருந்தோம். தொடர்ந்து நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை செயல்படுத்துவதில் காலதாமதம் ஏற்பட்டதால், ரயில்வே துறை, பொதுப்பணித் துறை போன்றத் துறைகளில் புதியப் பணிகள் தொடங்கப்படாமையும், பொதுவாக தொழில் வளர்ச்சியில் மந்த நிலை ஏற்பட்டதும் அவர்களின் வேலை வாய்ப்பு குறைந்ததற்கு காரணங்களாகும். இப்போது நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் செயல்படத் தொடங்கிய பின்னல் பொறியியல் துறையைப் பொறுத்தமட்டில் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் இல்லை.

இப்போது பி.இ. பட்டம் பெற்றவர்களுக்கும் வேலைக்குச் செல்லும்போது முன் அனுபவம் இருக்கிறதா என்று கேட்கிறார்கள். அதனால் அவர்கள் ஓராண்டு பயிற்சி பெறவும் இப்போது வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்குப் பயிற்சி கால உதவிப் பணமாக ரூ. 250 அளிக்கப்படுகிறது. பி.இ. பட்டதாரிகளுக்கு இந்த பயிற்சித் திட்டத்தின்கீழ் 80 இடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதில் 30 பேர்கள் தான் வேலையில் சேர்ந்திருக்கிறார்கள்.

அதேமாதிரி டிப்ளமா கோர்ஸ் படித்தவர்களுக்கு 108 இடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டதில் இதுவரை 47 பேர்கள் தான் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு உதவித் தொகையாக மாதம் ரூ. 150 வழங்கப்படும்.

அடுத்து 50 கிராஃப்ட்ஸ்மென்களுக்கு இடம் ஒதுக்கப்பட்டதில் இதுவரை ஒருவர்தான் சேர்ந்திருக்கிறார். அவர்களுக்கு மாதம் 90 ரூபாய் உதவித்தொகை வழங்கப்படும். இந்த புள்ளிவிவரங்களைப் பார்க்கும்போது, தொழில் நுட்பப் பயிற்சிப் பெற்றவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பில் தேக்கநிலை இல்லை என்பதை நிச்சயமாக நம்பலாம்.

தொழில் பயிற்சி பெற்றவர்களுக்கு போதிய வேலை வாய்ப்பு ஏற்படவில்லை என்று டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களும் வேறு பல உறுப்பினர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களுக்கு போதிய வேலை வாய்ப்பினை ஏற்படுத்திக்கொடுக்கின்ற வகையில் 9 வகையான கோர்ஸ்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளன. அவை

'Cosmetology—Government Polytechnic for women, Madras

Horticulture—Central Polytechnic, Madras.

Medical Equipment Technology—Central Polytechnic, Madras

Making Confectionary—Government Polytechnic for Women, Coimbatore.

Agricultural Engineering—Muthiah Polytechnic, Annamalainagar.

Architectural Assistantship—Government Polytechnic for Women, Madras.

Instrument Technology—Sandwich Courses.

Sugar Technology—Institute of Chemical Technology, Madras

Welding Technology—Government Polytechnic, Tiruchirappalli. (*Post-Diploma course*).

1972 மார்ச் 18] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

1972–73-ல் இன்னும் சில கோர்ஸ்கள் ஆரம்பிக்க திட்டமிடப் பட்டுள்ளன. அவை,

'Diesel Traction—Government Polytechnic, Tiruchirappalli.

Library Science and Office Methods and Practices—Government Polytechnic for Women, Madurai.

Prosthetics and Orthetics—Central Polytechnic, Madras.

Marine Diesel Engineering—Central Polytechnic, Madras.

மகளிர் பாலிடெக்னிக்குகளில் ஸ்டேனோகிராபி, டைப்ரைட்டிங் முதலிய பாடங்கள் கற்பிக்கப்படுகின்றன. இந்தப் பயிற்சி பெறு கின்றவர்களுக்கு நல்ல வேலை வாய்ப்பு இருக்கிறது. மற்ற இடங் களிலும் இதுபோன்ற பாலிடெக்னிக்குகள் ஏற்படுத்துவதற்கு வகை செய்யப்பட இருக்கின்றன.

சட்டக்கல்லூரியைப் பொறுத்தவரையில், இப்போது 2000-க்கு மேற்பட்ட மாணவர்கள் படித்துவருகிறார்கள் என்றும், அதனால் மதுரையில் ஒரு சட்டக் கல்லூரியை தொடங்கவேண்டும் என்றும் திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இப்போது இருக்கின்ற மாணவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகம் என்றும், அதை குறைக்கவேண்டுமென்றும், இப்போது படிக்கின்ற மாணவர்களுக்கே வேலை வாய்ப்புகள் இல்லாத நிலை இருக்கிறது என்றும் மாணவர்கள் ஒரு கோரிக்கையை கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

இப்போது நடைபெறுகின்ற கல்லூரிகளிலே சட்டக் கல்லூரி ஒன்றுதான் அரசாங்கத்திற்கு லாபமானது. மற்ற கல்லூரிகளினால் அரசாங்கத்திற்கு நஷ்டம் தான். எனவே, சட்டக்கல்லூரி ஏற்படுத்துவதில் நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அதற்கு செலவும் அதிகமாகாது. ஆனால் வேலைவாய்ப்பினைக் கருதி அந்தத் திட்டத்தை இப்போது ஒற்றிப்போட வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அதை அரசு ஏற்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் காலம் செல்லச் செல்ல, மதுரை பல்கலைக்கழகத்தில் ஒரு சட்டக் கல்லூரி வேண்டுமென்று கேட்டால், அப்போது அதுபற்றி பரிசீலனை செய்யப்படும்.

மாலை நேரச் சட்டக்கல்லூரியிலும் அதிக மாணவர்களைச் சேர்க்க வசதி செய்யப்பட்டுள்ளது. இப்போது இருக்கின்ற கட்டடம் போதவில்லை என்றும் புதிய கட்டடம் ஒன்று கட்ட வேண்டும் என்றும் சொல்லியிருக்கின்றார்கள், புதிய கட்டடம் கட்டுவதற்கு மொத்தம் 11 லட்சத்து 45 ஆயிரம் செலவாகும். அதற்கு வேண்டிய

நிலமும் கையகப்படுத்தப்பட்டுவிட்டது. விரைவிலே அந்தப் பணி தொடங்கப்படும்.

அடுத்து, நூலக இயக்கங்களைப் பற்றி பல உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நூலகங்களின் வருவாயைப் பெருக்குவதற்காக இது வரை வசூலிக்கப்பட்ட 3 காசு செஸ் வரியை இப்போது 5 காசாக உயர்த்தியிருக்கிறோம். அதற்குச் சமமான ஒரு தொகையை அரசாங்கமும் மானியமாக வழங்கும். அரசு அளிக்கும் இத் தொகையில் ஒரு பகுதியை புத்தகங்களாகவே வாங்கி வழங்கலாமா என்ற யோசனை அரசின் ஆய்வில் உள்ளது.

நூலகப் பணியாளர்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்கப்படுவது பற்றி டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதுபற்றி அரசு ஆராய்ந்து வருகிறது. விரைவில் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். இப்போது நூலக இயக்கத்திற்கு ஊக்கம் அளிக்கும் பொருட்டு தனியாக நூலக இயக்குநர் பதவி ஒன்று அரசு ஏற்படுத்த முடிவு செய்துள்ளது.

மற்றும் ஆங்காங்கே இருக்கின்ற பல சிறு சிறு குறைகளை யெல்லாம் சொன்னார்கள். அவைகளையும் போக்குவதற்கு அரசாங்கம் ஆராய்ந்து நடவடிக்கை எடுக்கும். கல்வித் துறை யானது விரிந்து பரந்த ஒரு பெரிய துறையாக இருக்கிறது. நானும் 10, 15 துறைகளைப் பார்த்திருக்கிறேன். ஆனால் இதுபோன்ற சிக்க லான சங்கடமான துறை வேறு எதுவும் இல்லை என்பதைத் தெரி வித்துக்கொள்கிறேன்.

ஏனென்றால் அந்த அளவுக்கு பிரச்னைகள் இருக்கின்றன. 91 கோடி செலவிடுகிற துறை. அரசாங்கப் பள்ளி, உள்ளாட்சித்துறைப்பள்ளி, மதஸ்தாபனங்கள் நடத்துகிற பள்ளி, ஆங்கிலோ இந்தியன் பள்ளி, ஜில்லா போர்டில் இருந்து வந்த பள்ளி—இவை எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக கன்னியாகுமரியில் இருந்து வந்து சேர்ந்த பள்ளி—இவர்கள் தங்களுக்கென்று சில இலக்கண விதிமுறைகள் வைத்திருக்கிறார்கள். நம்மோடு சேர்ந்துவிடக்கூடிய நிலையில் இப்போது ஓரளவுத்தான் மாற்றம் ஏற்பட்டுவருகிறது. அதைப்பற்றி எல்லாம் திரு சுவாமி தாஸ் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்—இப்படி மிகப் பெரிய துறை—மிகச் சிக்கலான துறை—பள்ளிகளை நடத்துகிறவர்கள் யாராக இருந் தாலும், எந்த இடத்தில் இருந்தாலும் நாம் அவை எல்லாம் ஒரு படியாக ஒரே தன்மையில் நடத்தப்படத்தான் நடவடிக்கை மேற் கொண்டு வருகிறோம்.

1972 மார்ச் 18] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

தொல்பொருள் ஆராய்ச்சியும் நல்லமுறையில் நடைபெற்று வருகிறது. இன்னும் அதிகமான நிதி அந்தத்துறைக்கு ஒதுக்கப்பட்டால் அவர்களது ஆராய்ச்சிகள் இன்னும் சிறப்பாக, நன்ருக அமையும்.

தொழில் நுட்ப பல்கலைக் கழகம் ஏற்படுத்துவதுபற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். தனியாக அதுபோன்ற ஒரு பல்கலைக் கழகத்தை அமைக்க முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

இப்போது யூனிவர்சிடி கிராண்ட் கமிஷன் சில ஐயங்களை கிளப்பியிருக்கிறது. அடுத்த மாதம் டெல்லியில் நடக்க இருக்கிற மகாநாட்டில் நம்முடைய அதிகாரிகள் விவாதித்து அந்த ஐயங்களையும் தெளிவுபடுத்திவிடுவார்கள். இப்போது தொழில்நுட்பக் கல்லூரிகள் சென்னை பல்கலைக்கழகத்தோடு இருக்கிறது. இங்குள்ள செனட்டில் எல்லா உறுப்பினர்களும் தொழில்நுட்ப நிபுணர்களாகவே இருப்பார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. தொழில் நுட்பக் கல்லூரிகளுக்கே தனியாக பல்கலைக் கழகம் ஏற்படுமானுல் அத்துறை வல்லுநர்கள் கூட தங்களுக்குள்ள பிரச்னைகளை நல்ல முறையில் விவாதித்து முடிவு எடுக்க வகை ஏற்படும். அந்தவகையில் தனியாக தொழில் நுட்ப பல்கலைக்கழகம் அமைக்க தக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பல்லாவரம் உயர்நிலைப்பள்ளி தலைமை ஆசிரியர் வேலையில் இருந்து நீக்கப்பட்டது சம்பந்தமாக திரு ஹாண்டே அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். மிஸ் அப்ரோப்ரியேஷன் செய்ததாக அவர் பள்ளியில் இருந்து முதலில் சஸ்பெண்டு செய்யப்பட்டார். அதுபற்றி அவர் மேல் அதிகாரிகளுக்கு விண்ணப்பித்துக்கொண்டார். மேலதிகாரிகளின் முடிவு வருவதற்குள் அவர் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டுவிட்டார். இதை ஆட்சேபித்து அந்தத் தலைமை ஆசிரியர் ஹைக்கோர்ட்டில் ரிட் போட்டார். அந்த ரிட்டின்மீது விசாரணை நடத்தப்பட்டு, கோர்ட்டில் இவருடைய கேஸ் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டுவிட்டது. அதற்குப் பிறகு அவர் கல்வித் துறைக்கு யாதொரு முறையீடும் அனுப்பவில்லை. இனிமேல் ஏதாகிலும் வந்தாலும்கூட அதுபற்றி சட்டநிலை என்ன என்பது பற்றி ஆராயப்பட்டு, அநீதி இழைக்கப்பட்டிருந்தால் அது நீக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்று நாட்டில் ஏழ்மை, வறுமை, இல்லாமை, போதாமை எல்லாவற்றுக்கும் காரணமாக அமைந்திருப்பது கல்வி அறிவு இன்மைதான். இதை அகற்ற கல்வித்துறையில் அரசு அதிக முதலீடு

செய்வது மட்டும் போதாது. மக்கள், ஆசிரியர்கள், உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் ஒத்துழைக்க வேண்டும். அந்த முறையில் இன்றைய தினம் அதிகமான ஒத்துழைப்பைத் தந்து வருகிற கல்வித்துறை செயலாளர், தொழில் நுட்ப கல்வி இயக்குநர், பள்ளி இயக்குநர், இத்துறை அலுவலாளர்கள், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் ஆகிய எல்லோருக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : சார் ஆன் ய பாயிண்ட் ஆப் க்ளாரிபிகேஷன். சார், கல்லூரிகளில் ஆங்கில மீடியம் வேண்டுமென்று கேட்கிற மாணவர்களை தமிழ் மீடியம் எடுத்துக்கொள்ளச் சொல்லி கட்டாயப்படுத்துகிறார்கள். அப்படியின்றி ஆங்கில மீடியம் வேண்டுமென்று கேட்கிற அத்தனை மாணவர்களுக்கும் ஆங்கில மீடியம் வழங்க அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா?

இரண்டாவதாக, அப்பரெண்டிஸ் என்பதாக பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களை வைத்திருக்கிறார்கள். ரெகுலர் போஸ்ட் வரும்போது இவர்களை எடுத்துக்கொள்ளாது, வெளியில் இருந்து புதியதாகக் கொண்டுவருகிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படியின்றி இவர்களைத்தான் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்வார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : இன்றையதினம் ஏறக்குறைய பி.யு. சி. யில் 52 ஆயிரம் இடம் ஆங்கில மீடியத்திற்குத் தான் இருக்கிறது. 20 ஆயிரம் இடம் தான் தமிழ் மீடியத்திற்கு இருக்கிறது. அரசாங்கக் கல்லூரிகளில் கூட திரு. ஏ. எல். முதலியார் சிபார்சுப்படி ஒரு ஆங்கில மீடியம் செக்ஷனும் திறப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்திருக்கிறோம். அதுபோல தனியார் கல்லூரிகளில் ஒரு தமிழ் மீடியம் வகுப்பு ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற கொள்கை கூட வற்புறுத்தப்படவில்லை. அவர்கள் இன்னமும் எல்லா வகுப்புகளையும் ஆங்கில மீடியமாகவே வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில், இருக்கிற இடங்களில் எல்லாம் ஆங்கில மீடியம் வேண்டுமென்று கேட்கிறவர்களுடைய தகுதி. தேர்ச்சி எல்லாம் பார்த்துச் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுகிறார்கள். கேட்கிறவர்களுக்கு எல்லாம் கொடுக்க வசதி செய்வது என்பது எங்கும் முடியாது. எம்.எஸ்.ஸி. பிசிக்ஸ் படிக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறவர்கள் 50 பேர்களாக இருக்கலாம். இருக்கிற சீட் பத்துத்தான் இருக்கிறது என்றால் அவர்களிடையே தேர்ச்சி, மெரிட் பார்த்து பத்துப்பேர்களே சேர்த்துக்கொள்ள முடிகிறது. காமர்ஸ் வேண்டும் என்கிறார்கள்

*1972 மார்ச் 18]*

இருக்கிற இடங்கள் பூர்த்தியாகிவிட்டது என்றால் மற்றவர்கள் வேறு சப்ஜக்ட்தான் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே கேட்கிறவர்களுக்கு எல்லாம் ஆங்கில மீடியம் கொடுக்கவேண்டும் என்பது இயலாத காரியம், நடக்காத காரியம்.

அடுத்ததாக, அப்பரெண்டிஸ் ஆக இருக்கும் ஆசிரியர்களைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அதில் குறை இருக்குமானால் பரிசீலித்து அந்தக் குறை அகற்றப்படும்.

இவ்வளவு எல்லாம் கேட்டுக்கொண்டு கல்வித்துறைக்கு 100 ரூபாய் குறைக்கவேண்டும் என்கிற உங்கள் வெட்டுத்தீர்மானங்களை வற்புறுத்தினால் அது நியாயம் ஆகாது, ஆகவே உங்கள் வெட்டுத் தீர்மானங்களை எல்லாம் திரும்பப்பெற்றுக்கொண்டு இந்த மானியத்தை ஏகமனதாக நிறைவேற்றித் தருமாறு உங்களை வேண்டி என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே, திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி திரு சோ. அழகர்சாமி, திரு. கே. ஏ. வகாப், திரு. கே. எஸ். கோதண்டராமையா ஆகியவர்கள் தங்கள் வெட்டுத் தீர்மானங்களை வற்புறுத்தவில்லையாதலால் அவை பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப்பெறப் பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி "கோரிக்கை எண் 13—கல்வி என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 91,24,22,800-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்".

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் நிகழ்ச்சிகள் இன்று இந்த அளவில் முடிவடைகின்றன. நாளை பேரவைக் கூட்டம் கிடையாது—நாளைக்கு மறுநாள் திங்கட்கிழமை 20—3—1972 அன்று காலை 9 மணி அளவில் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

## (5) பேரவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்

A. *Statutory Rules and Orders.*

68. Notification issued with G.O. R. No. 9, Revenue, dated the 4th January 1972 in regard to exemption from liability to entertainments tax to the film show organised by the President, Pattinappakkam Mahalir Manram on 8th January 1971 at Rajkumari Theatre, Madras. [Laid on the Table of the House under section 16 (4) of the Tamil Nadu Entertainments Tax Act, 1939 (Tamil Nadu Act X of 1939.)]

69. Notification issued with G.O. R. No. 43, Revenue, dated the 7th January 1972, in regard to exemption from liability to entertainments tax to the film show organised by the Principal, Don Bosco Matriculation School, Madras on 23rd January 1972 at Devi Theatre, Madras. [Laid on the Table of the House under Section 16 (4) of the Tamil Nadu Entertainments Tax Act, 1939 (Tamil Nadu Act X of 1939.)]

B. *Reports, Notifications and Other Papers.*

@ 84. Speech Hon. Thiru K. Anbazhagan, Minister for Public Health on Demand No. 38—Capital Outlay on Public Health—1972–73 (English and Tamil).

@ 85. Speech of Hon. Thiru K. Anbazhagan, Minister for Public Health on Demand for Medical Grants, 1972–73 (English).

£ 86. Speech of Hon. Thiru K. Anbazhagan, Minister for Public Health on Demand for Public Health Grants, 1972–73 (English and Tamil).

£ 87. Pamphlets on Family Planning.

& 88. Speech of Hon. Thiru K. Anbazhagan, Minister for Public Health on Demand for Medical Grants, 1972–73 (Tamil).

& 89. The Performance Budget of the Medical Education 1972-73.

& 90. The Performance Budget of the Health Services and Family Planning 1972–73.

& 91. Note on Progress of Education in Tamil Nadu 1972–73 (English and Tamil).

---

@ Despatched to Members on 15—3—1972.

£ Despatched to Members on 16—3—1972.

& Laid on the Table of the House on 17—3—1972.

## இணைப்பு 1

20-ஆம் பக்கத்தில் 558-ம் எண்ணுள்ள வெள்ளிக்குறியிட்ட வினாவிற்குரிய விடையைக் காண்க.]

## SALT PRODUCTION IN TUTICORIN.

In connection with the construction of the major harbour at Tuticorin about 4,000 acres of land was notified for acquisition. This land was meant to meet the needs of the harbour as also the need of the Industries that are likely to be started in the vicinity of the harbour. In the lands proposed to be acquired, there are salt pans, some owned by private parties, others owned by Government of India and leased out to small salt manufacturers. Government of India have agreed to hand over their lands to the State Government. The salt manufacturers of Tuticorin have been expressing the fear that acquisition of salt lands may affect the production of salt in Tuticorin. Government is aware that salt is one of the important items that will have to be exported through the Tuticorn harbour, and hence has provided one berth exclusively for ships used for exporting salt. Government is therefore planning to locate suitable alternate areas where salt could be manufactured in and around Tuticorin. It is the intention of the Government that wherever the salt manufactures get dislodged due to the acquisition of the land by the Government, Government will take all possible steps to rehabilitate those dispossessed owners in alternate lands which are suitable for salt production. In order to achieve this objective, Government intends to permit the salt manufacturers whose lands are being acquired now to continue in their lands for temporary short periods, till alternate lands where salt can be produced are located. In this process Government will also ensure that those who are dispossessed of the land first get a chance for being rehabilitated in alternate site first, i.e., following a policy of first dispossessed first rehabilitated. Through this method, it is hoped to ensure that salt production in Tuticorin is not affected and also least possible dislocation is caused to the traditional salt manufacturers in the area.

## இணைப்பு 2.

[ ·51 .....ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க]

### அத்தியாயம்—1

### கல்வி வளர்ச்சி—அன்று, இன்று, நாளை.

### கல்விச் செலவும் மாநில வரவு-செலவுத் திட்டமும் :

கல்வித் துறையில் தமிழ்நாடு எய்தியுள்ள கவின்பெறு முன்னேற்றம் நாடெங்கணும் உள்ள கல்வி வல்லுநர் பலராலும் பாராட்டப்பட்டு வந்துள்ளது. இந்நாள் வரை நாம் அடைந்துள்ள இச்சாதனைகளை நிலைபெறச் செய்து கல்வியின் தரம் மேம்படும் வண்ணம் சீரிய முயற்சிகளை மேற்கொள்வதே நம் முன் உள்ள வருங்காலப் பணியாகும்.

2. 1971–72-ஆம் ஆண்டில் கல்வியின் வளர்ச்சிக்காக ரூ. 81.84 லட்சம் செலவிடப்பட்டது. 1972–73-ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்திலோ மொத்தம் ரூ. 89.85 லட்சம் செலவிட வகை செய்யப் பட்டுள்ளது. மொத்தம் ரூ. 396 கோடி வருவாய் உள்ள நமது மாநில வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் கல்வி மேம்பாட்டிற்காக மட்டும், நமது மொத்த வரவினத்தில் 23 சத வீதம் ஒதுக்கப் பட்டுள்ளதென்றால், கல்வியின் ஏற்றத்தில் இவ்வரசு காட்டி வரும் ஆர்வத்திற்கும் ஆற்றி வரும் அருஞ்செயலுக்கும் வேறென்ன சான்று வேண்டும்?

3. 1971–72-ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தையும் 1972–73-ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு–செலவுத் திட்டத்தையும் ஒப்பு நோக்கி அறியும் வகையில் தனித்தனித் தலைப்புகளின் கீழ் “28. கல்வி” என்னும் தலைப்பில் செய்துள்ள நிதி ஒதுக்கங்களின் விவரங்களைக் கீழே காணலாம்.

| (1) | 1971-72 வரவு-செலவு மதிப்பீடு. | | | 1972-73 வரவு-செலவு மதிப்பீடு | | |
|---|---|---|---|---|---|---|
| | திட்டத்தின் கீழ் வாராத செலவினம். | திட்டச் செலவுகள். | மொத்தம் | திட்டத்தின் கீழ் வாராத செலவினம். | திட்டச் செலவுகள். | மொத்தம். |
| | (2) | (3) | (4) | (5) | (6) | (7) |
| | | | (ரூ. இலட்சத்தில்.) | | | |
| (1) தொடக்க நிலைக் கல்வி | 36,84·35 | 1,05·77 | 37,90·12 | 40,64·63 | 1,13·83 | 41,78·46 |
| (2) இடை நிலைக் கல்வி | 22,66·05 | 3,00·68 | 25,66·73 | 23,74·11 | 3,31·27 | 27,05·38 |
| (3) பல்கலைக் கழகக் கல்வி | 5,47·02 | 77·78 | 6,24·80 | 6,01·73 | 1,25·07 | 7,26·80 |
| (4) சிறப்புக் கல்வி | 1,22·63 | 7·17 | 1.29·80 | 1,19·47 | 9·28 | 1,28·75 |
| (5) பிற இனங்கள் | 5,34·58 | 1,49·03 | 6,88·61 | 7,37·75 | 1,11·99 | 8,49·74 |
| (6) தொழில் நுட்பக் கல்வி | 2,22·79 | 49·73 | 2,72·52 | 1,82·09 | 77·02 | 2,59·11 |
| (7) தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகள் | 1,09·09 | 2·33 | 1,11·42 | 1,30-88 | 5·53 | 1,36·41 |
| மொத்தம் " 28. கல்வி " | 74 91·51 | 6,92·49 | 81,84·00 | 82 10·66 | 7,73·99 | 89,84·65 |

குறிப்பு.—பள்ளிக் கல்வி சாதனை நிலை அறிக்கையில் தொடக்கக் கல்வி, இடைநிலைக் கல்வி, ஆகிய இரண்டு இனங்களிலும் அடங்கிய சில சில்லரை இனங்கள் தனியாகத் தரப்பட்டு இருப்பதால் 1972-73-ல் தொடக்கக் கல்விக்கு நிதி ஒதுக்கம் ரூ. 41,36·61 லட்சம் என்றும் இடைநிலைக் கல்விக்கு நிதி ஒதுக்கம் ரூ. 26,78·88 லட்சம் என்றும் அவ்வறிக்கையில் கூறப்பட்டுள்ளது.

அவ்வாறே "பிற இனங்களில்" அடங்கிய கல்லூரிக் கல்வி, தொழிற் கல்வி, ஆகியவற்றுக்கான நிதி ஒதுக்கத்தையும் சேர்த்து கல்லூரி கல்விக்கும், தொழிற் கல்விக்கும். 1972-73-ல் நிதி ஒதுக்கம் முறையே 8,07·29 லட்சம் என்றும் 5 03·32 லட்சம் என்றும் கல்லூரிக் கல்வி, தொழிற் கல்வி சாதனைநிலை அறிக்கைகளில் தரப்பட்டுள்ளது.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY TRUTH ALONE TRIUMPHS

[1972 மார்ச் 18

4. 13-வது மானியக் கோரிக்கையில் " 28. கல்வி " என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 89.85 லட்சம் நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதைத் தவிர, தொல்பொருள் ஆய்வு வளர்ச்சி, அரும் பொருட் காட்சி நிலையங்கள், அரசுத் தேர்வுகளை நடத்துதல் ஆகியவற்றிற்காகவும் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இதன் விவரங்கள் வருமாறு :—

(ரூ. லட்சத்தில்.)

| | | | |
|---|---|---|---|
| 26. | பல்வகைத் துறைகள் (அரசுத் தேர்வுகள்). | | 65·12 |
| 27. | அறிவியல் துறைகள், தொல் பொருள் ஆராய்ச்சி, | 5·55 | |
| | அரும் பொருட்காட்சி நிலையங்கள். | 9·43 | |
| | | | 14·98 |
| 28. | கல்வி .. .. .. | | 89,85·00 |
| | பிற இனங்கள் .. .. | | 59·13 |
| | மொத்த மானியக் கோரிக்கை .. | 13. கல்வி. | 91,24·23 |

5. 1972–73-ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் கல்வி மேம்பாட்டிற்காகச் செய்யப்பட்டுள்ள மேற்படி நிதி ஒதுக்கத்தில் வேறு சில செலவினங்கள் " 28. கல்வி " என்னும் கணக்குத் தலைப் பல்லாத பிற கணக்குத் தலைப்புகளுக்குப் பற்று வைக்கப்பட்டு, 1972–73-ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் "கோரிக்கை 13" தவிர பிற கோரிக்கைகளின்கீழ்ச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

| (1) | பொதுக் கல்வி. திட்டச் செலவு. (2) | பொதுக் கல்வி. திட்டத்தின் கீழ் வாராச் செலவு. (3) | தொழிற் கல்வி. திட்டச் செலவு. (4) | தொழிற் கல்வி. திட்டத்தின் கீழ் வாராச் செலவு. (5) | மொத்தம். திட்டச் செலவு. (6) | மொத்தம். திட்டத்தின் கீழ் வாராச் செலவு. (7) | மொத்தம். (8) |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| | (ரூபாய் இலட்சத்தில்.) | | | | | | |
| **ரெவின்யூக் கணக்கில் செலவு.** | | | | | | | |
| 50. (க) புதிய பணிகள் கட்டடங்கள் (இவற்றிற்கான செலவு நடப்பு வருவாயிலிருந்து செய்யப்படுகிறது) அரசு கல்வி நிறுவனங்களுக்கான கட்டடச் செலவு, | 0·67 | 1·00 | 10·78 | 1·00 | 11·45 | 2·00 | 13·45 |
| **52.** பொதுப் பணிகளுக்கான மூலதனச் செலவு (a) 4. | .. | 0·55 | .. | .. | .. | 0·55 | 0·55 |
| **வருவாயக கணக்கின் கீழ் வராத செலவு.** | | | | | | | |
| **103.** பொதுப் பணிகளுக்கான மூலதனச் செலவு. கட்டடங்கள் (இவற்றுக்கான செலவு நடப்பு வருவாயில்லாத பிற இனங்களிலிருந்து செய்யப்படுகிறது)—அரசுக் கல்வி நிறுவனங்களுக்கான கட்டடச் செலவு. | 1,74·25 | 1·41 | 26·78 | 2·00 | 2,01·03 | 3·41 | 2,04·44 |

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

கடன்கள்.

| | | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| தேசியக் கடன் படிப்பு உதவித் தொகை. | .. | 56·36 | .. | .. | .. | 56·36 | 56·36 |
| தமிழ்நாடு கல்வி கடன்களும் (பொறியியல் கல்லூரி, பல் தொழில் பயிற்சி கல்லூரி மாண வர்களுக்காக) தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களிலிருந்து பயிற்சி பெற்று வெளிவரும் மாணவர் களுக்குக் கடன்களும். | .. | .. | 42·52 | .. | 42·52 | .. | 42·32 |
| மொத்தம் .. | 1,74·92 | 59·32 | 80·08 | 3·00 | 2,55·00 | 62·32 | 3,17·32 |

மேற் சொன்ன நிதி ஒதுக்கங்களும் கணக்கில் கொள்ளப்பட்டால், கல்வி மேம்பாட்டுக்கான செலவு ரூ. 94·42 லட்சமாகும்.

*1972 மார்ச் 18]*

6. அரிசன நலப் பள்ளிகள், அரிசன நல பின்தங்கிய வகுப்பினருக்கான படிப்பு, உதவித் தொகைகள், ஊராட்சி ஒன்றியத் தொடக்கப் பள்ளிக் கட்டடங்கள், சமூகக் கல்வி ஆகியவற்றுக்காக சமுதாய வளர்ச்சி வரவு-செலவுத் திட்டத்திலிருந்து செய்யப்படும் செலவு. சீர்திருத்தப் பள்ளிகள் போன்றவற்றிற்கான செலவுகளும் பொதுக் கல்வி, தொழில் நுட்பக் கல்வி குறித்த மேற்படி செலவினங்களின்கீழ் வாரா. இச் செலவினங்களும் (சுமார் 1,308 லட்சம்) கல்வி மேம்பாட்டிற்கான மொத்தச் செலவில் சேர்க்கப்பட்டால், கல்வி மேம்பாட்டுக்கான மொத்தச் செலவு இன்னும் அதிகமாக அதாவது ரூ. 107,50 லட்சமாக இருக்கும்.

7. மருத்துவக் கல்வி, வேளாண்மைக் கல்வி, கால்நடை மருத்துவக் கல்வி ஆகியவற்றுக்கு, அந்தந்தத் துறைகளின்கீழ் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் தனித்தனியாக நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இவற்றுக்காகும் செலவையும் (சுமார் 525 லட்சம்) கணக்கில் கொண்டால், கல்விக்காக அரசு செலவிடும் மொத்தத் தொகை ரூ. 112,75 லட்சம் ஆகிறது:

8. "கோரிக்கை-13 கல்வி" என்பதன்கீழ் 1966–67 கணக்குகளில் ரூ. 44.28 லட்சமாயிருந்ததற்கு மாறாக 1972–73-ல் அது ரூ. 89.85 லட்சமாக உயர்ந்துள்ளது. கல்வி மேம்பாட்டில் முதலீடு செய்வது எவ்வளவு இன்றியமையாததென அரசு கருதுகிறதென்பதற்கு இதுவே அறுதியான சான்றாகும்.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

9. கடந்த மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் பொதுக் கல்வியைச் சேர்ந்த பல்வேறு துறைகளுக்கு செய்யப்பட்ட திட்டச் செலவையும், திட்டத்துக்குப் புறம்பான செலவுகளையும், நான்காம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத் திற்காக செய்துள்ள நிதி ஒதுக்கத்தையும் கீழ்க்கண்ட விவர அறிக்கை காட்டுகிறது :—

| | முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம். (1) | இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம். (2) | மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம். (3) | மூன்று ஆண்டுத் திட்டங்கள். (1966–69.) (4) |
|---|---|---|---|---|
| | | (ரூபாய் இலட்சத்தில்.) | | |
| தொடக்க நிலைக் கல்வி .. .. .. | 3,02·00 | 8,29·72 | 20,80·00 | 10,74·61 |
| உயர் நிலைக் கல்வி .. .. .. | 54·00 | 2,64·04 | 9,20·00 | 6,50·05 |
| பிற கல்வித் திட்டங்கள் .. .. .. | 19·60 | 32·57 | 3,75·00 | 85·33 |
| பல்கலைக் கழகக் கல்வி .. .. .. | 5·40 | 14·66 | 34·00 | 1,48·39 |
| .. | | | | |
| மொத்தம்—பொதுக் கல்வி .. | 3,81·00 | 11,40·99 | 34,09·00 | 19,58·38 |

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

| | நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட நிதி ஒதுக்கம். | கணக்குகள் 1969-70. | கணக்குகள் 1970-71. | வரவு-செலவுத் திட்டம் 1971-72. | வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு 1972-73. |
|---|---|---|---|---|---|
| | | | (ரூபாய் இலட்சத்தில்) | | |
| தொடக்கக் கல்வி .. .. .. | 26,60·47 | 1,72·00 | 2,81·40 | 4 90·39 | 4,85·18 |
| | | | | | +15·68 |
| உயர்நிலைக் கல்வி .. .. | 15,95·25 | 1,39·86 | 1,22·46 | 2,47·73 | 2,43·63 |
| பிற கல்வித் திட்டங்கள் .. .. | 2,11·50 | 37·96 | 50·18 | 62·93 | 62·92 |
| | | +0·17 | +0·38 | +0·52 | +0·52 |
| பல்கலைக் கழகக் கல்வி .. .. | 8 50·00 | 99·53 | 1,15·07 | 2,14·83 | 2,42·74 |
| | | +1·00 | +7·55 | +6·00 | +30·00 |
| மொத்தம்—பொதுக் கல்வி .. | 53,17·22 | 4,49·35 | 5,69·11 | 10,42·88 | 10,34·47 |
| | | + 1·17 | +7·93 | + 6·52 | + 46·19 |

மேற்சொன்ன புள்ளி விவரங்களில், "50. கட்டடப்பணிகள். 103 மூலதனச் செலவுகள்—கடன்கள்" என்னும் அனைத்துத் தலைப்புகளின்கீழ் காட்டப்பட்டுள்ள கல்வி குறித்த திட்டச் செலவுகளும் அடங்கும். "+" எனக் குறியிடப்பட்ட புள்ளி விவரம் மத்திய அரசு பொறுப்பேற்கும் திட்டங்களுக்குரிய நிதி ஒதுக்கீட்டினைக் குறிக்கிறது. தொடக்கக் கல்விக்கான ரூ. 4,85·18 லட்சத்தில் "28. கல்வி"-இல் திட்ட வேலைக ளல்லாத பணிகளுக்கான தலைப்பில் தொடக்கக் கல்வி திட்ட வேலைகளுக்காகச் செலவிடப்படும் தொகையும் சேர்ந்துள்ளது.

10. கடந்த சில ஆண்டுகளில் கல்வி வசதிகள் நன்கு திட்டமிட்ட வகையிலும் ஒரு சீராகவும், வளர்ச்சி அடைந்துள்ளதைக் கீழ்க்காணும் புள்ளி விவரங்கள் தெளிவாக விளக்குகின்றன :

| கல்வி நிலையங்களின் பெயர். | கல்வி நிலையங்களின் எண்ணிக்கை. | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|
| | 1966-67. | 1967-68. | 1968-69. | 1969-70. | 1970 71. | 1971-72. (1—8-71-ல் உள்ளபடி). |
| (1) | (2) | (3) | (4) | (5) | (6) | (7) |
| தொடக்கப் பள்ளிகள் .. .. | 31,157 | 31,429 | 31,712 | 31,823 | 31,881 | 32,021 |
| * உயர்நிலைப் பள்ளிகள் .. .. | 2,372 | 2,449 | 2,513 | 2,580 | 2,635 | 2,699 |
| பயிற்சிப் பள்ளிகள் .. .. | 145 | 143 | 142 | 140 | 139 | 135a |
| ஊனமுற்றோருக்கான பள்ளிகள் .. | 22 | 22 | 23 | 24 | 24 | 24 |
| கல்லூரிகள் .. .. .. | 105 | 116 | 126 | 140 | 161 | 169 |
| பயிற்சிக் கல்லூரிகள் | 19 | 20 | 23 | 23 | 23 | 23 |
| பல்தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகள் .. | 33 | 35 | 35 | 35 | 35 | 35 |
| பொறியியல் கல்லூரிகள் .. .. | 12 | 12 | 12 | 12 | 12 | 12 |
| தொழில் நுட்ப உயர்நிலைப் பள்ளிகள் | 14 | 15 | 15 | 15 | 14 | 14 |

* மெட்ரிகுலேஷன் மத்திய அரசுப் பள்ளிகள் உட்பட.

@ ஆங்கிலோ இந்தியர்களுக்கான பயிற்சி பள்ளி ஒன்று, சிறார் பள்ளிகளுக்கான பயிற்சி பள்ளிகள் ஐந்து உட்பட.

குறிப்பு.—1971-72-ல் பயிற்சி பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை குறைந்தது. மூன்று அரசினர் ஆதாரப் பயிற்சிப் பள்ளிகள் மூடப்பட்டதும், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலுள்ள மகளிருக்கான தூய இதய ஆதார பயிற்சி பள்ளியின் நிர்வாகத்தினர் அப் பள்ளியை மூடிவிட்டதும் இதற்குக் காரணமாகும்.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

[1972 மார்ச் 18

## 2. எதிர்நோக்கியுள்ள பணிகள்.

11. வரும் ஆண்டுகளில் நம்மை எதிர் நோக்கியுள்ள முக்கியமான பிரச்னைகளில் ஒன்று, பள்ளி நிலையில் சேர்க்கப்படும் மாணவர்களின் சதவீதம் அதிகரித்து வருமாறு செய்வதாகும். 1—8—1971 வரை, பள்ளிகளில் சேர்க்கப்பட்ட மாணவர்களின் சதவீதம் 6-11 வயதுத் தொகுதியில் 94.5 ஆகும்; 11-14 வயதுத் தொகுதியில் 55.6 ஆகும். 14-17 வயதுத் தொகுதியில் 35.7 ஆகும். சிறுவர்களைப் பள்ளியில் சேர்த்துக் கொள்வதைப் பொறுத்த வரையில், நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட முடிவிற்குள், 6-11 வயதுத் தொகுதியில் எல்லோரையும் சேர்க்கவும், 11-14 வயதுத் தொகுதியில் 80 சத வீதத்தினரை சேர்க்கவும், 14-17 வயது தொகுதியில் 55 சத வீதத்தினரைச் சேர்க்கவும் நாம் முயற்சி செய்யக் கருதுகிறோம்.

12. மானியம் பெறும் பள்ளிகளின் ஆசிரியர்களது பணி நிலைமைகள் குறித்து ஆய்வு செய்வதற்கென அரசால் நியமிக்கப்பட்ட டாக்டர் பால் குழு தனது அறிக்கையை அனுப்பியுள்ளது. இக்குழுவின் முக்கியமான பரிவுரைகளைச் செயல்படுத்த அரசு முனைப்பாக நடவடிக்கை மேற்கொண்டுள்ளது. அரசியல் அமைப்பின் தேவைப்படி, இந்திய அரசினரின் ஒப்புதலையும், குடியரசுத் தலைவரின் முன் இசைவையும் பெற்ற பிறகு விரைவில் அடங்கல் சட்டம் ஒன்றை முகவுரைக்கக் கருதப்படுகிறது.

13. நமது கல்வி நிலையங்களில் பாடங் கற்பிக்கும் தரத்தை உயர்த்துவது குறித்தும், அதை அனைத்து நாடுகள் தரத்துக்கு உயர்த்துவது குறித்தும் ஆலோசனை வழங்குவதற்கென, வல்லுநர்க் குழு ஒன்று அமைக்கப்படுமென்று முதலமைச்சர் தமது வரவு-செலவுத் திட்ட உரையில் அறிவித்துள்ளார். அக்குழுவின் உறுப்பினர்களின் பெயர்கள் விரைவில் அறிவிக்கப்படும்.

14. தமிழ்நாடு அரசின் தலைமைச் செயலாளரைக் கொண்ட ஒரு நபர் ஆணைக் குழு ஒன்றை அமைத்துள்ளதாகவும் முதலமைச்சரவர்கள் அறிவித்துள்ளார். தங்களது சம்பள விகிதங்களைத் திருத்தியமைக்குமாறும், இரண்டாவது சம்பள ஆணைக் குழுவின் பரிவுரைகளில் கண்டுள்ள முரண்பாடுகளைக் களையுமாறும் பி.டி. ஆசிரியர்களும் தேர்வு நிலை ஆசிரியர்களும் செய்து கொண்ட முறையீடுகளை ஆய்வு செய்வது அக்குழுவின் பணிகளில் ஒன்றாகும். இந்த ஆணைக்குழு இரண்டு திங்களுக்குள் தனது பரிவுரைகளைச் செய்யும்.

1972 மார்ச் 18]

## கல்வி முறை

15. கல்வி முறையை மாற்றியமைத்தல் வேண்டும், கல்வி பயிலும் கால அளவையும் மாற்றியமைக்க வேண்டுமெனப் பலரும் பலகாலும் எண்ணியும் கூறியும் வந்துள்ளனர். தமிழ்நாட்டில் தற்போதுள்ள கல்வி முறையின்படி, ஒரு மாணவன் 11 ஆண்டு பள்ளியிலும் 4 ஆண்டுகள் கல்லூரியிலும் கல்வி பயில்கின்றான். (11 ஆண்டுகளான பள்ளிக் கல்வியில் 5 ஆண்டுகள் தொடக்கப் பள்ளியிலும், 3 ஆண்டுகள் உயர் தொடக்கப் பள்ளியிலும், 3 ஆண்டுகள் உயர் நிலைப் பள்ளியிலும் மாணவன் கல்வி பயில்கின்றான்.) கல்லூரியில் பயிலும் மாணவன் ஓராண்டு புகுமுக வகுப்பிலும், 3 ஆண்டுகள் பட்டப்படிப்பு வகுப்பிலும் கல்வி பயில்கின்றான். நமது கல்வி முறையில் இந்த அமைப்பினைப்பற்றி, மாநில திட்டக் குழு நிறுவிய பணிக்குழுக்களும் (Task Forces) பரிசீலனை செய்து வருகின்றன. ஓராண்டு புகுமுக வகுப்பு தொடர்ந்து நீடிக்கலாமா, அல்லது ஈராண்டு இன்டர்மீடியேட் (Intermediate) வகுப்பினை மீண்டும் கொண்டு வரலாமா என்னும் பிரச்னை குறித்து பல்கலைக் கழகங்கள் ஆராய்ந்து வருகின்றன. ஈராண்டு இன்டர்மீடியேட் வகுப்பு மீண்டும் கொண்டுவரப்பட வேண்டுமெனில் பட்டப்படிப்பு இரண்டு ஆண்டுப் படிப்பாக இருக்க வேண்டுமா, அல்லது மூன்றாண்டுப் படிப்பாக இருக்கலாமா என்பது பற்றியும் முடிவு செய்ய வேண்டியுள்ளது. பள்ளிக் கல்வி 10 ஆண்டுக் கல்வியாக இருக்க வேண்டுமா, அன்றி 11 ஆண்டுக் கல்வியாக இருக்க வேண்டுமா என்கிற வினவிற்கு விடை முன்னர்க் குறிப்பிட்ட முடிவில் அடங்கியுள்ளது. நமது அண்டை மாநிலங்கள் உட்பட, பிற மாநிலங்களிற் பல, ஈராண்டு இன்டர்மீடியேட் கல்வி முறைக்கு ஏற்கெனவே மாறியுள்ளன என்பதையும் நாம் கருத்திற்கொள்ள வேண்டும். இவ்வாறு வெவ்வேறு வினக்கள் நம் முன் எழுகின்றன. இவற்றை விரிவாகப் பரிசீலனை செய்து இத்துறையில் பணியாற்றி வருகின்ற, இதன் நலனில் நாட்டமுடைய வல்லுநர்கள் பலரது கருத்துக்களையும் கேட்டறிந்து அவர்களுடன் விரிவாக ஆலோசனை செய்த பின்னரே தக்கதொரு கல்வி முறை உருவாக்கப்பட வேண்டும். பல்கலைக் கழகங்கள், அறிஞர்கள், கல்வித் துறை வல்லுநர்கள் ஆகியோர் தம் திறன்மிகு அறிவுரை விரைவில் அரசுக்குக் கிட்டும் எனவும், அதன் துணை கொண்டு இவ்வாண்டிலேயே இப்பிரச்னைக்கு ஓர் முடிவு மேற்கொள்ளவியலும் என்றும் நம்புகிறோம்.

1972 மார்ச் 18]

கல்லூரிக் கல்வி

16. உயர் கல்வியைப் பொறுத்தவரை, நமது மாநிலத்தைச் சேர்ந்த பட்டதாரிகள், நம் நாட்டின் ஏனைய பகுதிகளைச் சேர்ந்த பட்டதாரிகளுடன் ஒப்பிடுகையில் பொதுக் கல்வி அறிவிலும், தொழில் தகுதியாற்றலிலும் சிறந்தவர்களாக விளங்கவேண்டும்; அதற்கு, நமது பல்கலைக் கழகங்கள் பெரும் ஒத்துழைப்பு நல்க வேண்டும் என்பதில். நமது அரசு பெரிதும் ஆவல் கொண்டுள்ளது. பல்கலைக் கழகங்கள் அண்மையில், பல்வேறு படிப்புகளுக்கும் உரிய பாடத் திட்டங்களின் தரத்தை உயர்த்தியுள்ளன. புதிய பாடத் திட்டங்களில் பயிற்சி பெற பல்கலைக் கழக ஆசிரியர்களுக்கு மறு பயிற்சி வகுப்புகள் நடத்துவதற்காகவும் அரசு உதவியுள்ளது. டாக்டர் ஏ. எல். முதலியார் குழுவின் பரிவுரைகளை முழுமனதுடன் ஏற்றுச் செயற்படுத்தியதன் விளைவாக அரசுக் கல்லூரிகளிற் சேரும் மாணவர்கள் ஆங்கிலம் அல்லது தமிழைப் பயிற்று மொழியாகக் கொண்டு பயில வசதிகள் செய்து தரப்பட்டுள்ளன.

தொழில் நுட்பக் கல்வி

17. வரும் ஆண்டுகளில், நமது மாநிலத்தின் தொழில் நுட்பக் கல்வி முன்னேற்றத்திற்கென, தொழில் நுட்பக் கல்லூரிகளில், புதிய பாடங்களில் உயர் பட்டப் படிப்புகள் தொடங்கப்படும். பல் துறைப்படுத்திய படிப்புகளும், சிறப்புத் தேர்ச்சிப் படிப்புகளும் தொடங்கவும் வசதி செய்து தரப்படும். இதன் மூலம் தொழில் நுட்பக் கல்வியில் நாம் எய்தியுள்ள வளர்ச்சி மேலும் நிலை பெறச் செய்யப்படும். நமது தொழில் நுட்பக் கல்விப் படிப்புகளில் பணி யிருப்புப் பயிற்சித் திட்டத்தையும் (Sandwich Training) "செமஸ்டர் முறையையும் (Semester System) கொண்டுவந்துள்ளோம். இவற்றால் இப்படிப்புகளில் பயிற்சியின் அளவும் தரமும் உயர்ந்துள்ளன. நமது மாணவர்களின் தொழில் அறிவு, தரம் ஆகியவையும் உயர்ந் துள்ளன. தொழில் தொடர்பு வாரியம் (Industrial Liaison Board) ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளதன் மூலம் நாம் தொழில் நுட்பக் கல்வித் துறையில் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றம் எய்துவதற்கு அடி யெடுத்து வைத்துள்ளோம். இந்த வாரியத்தின் நோக்கம், பெருந் தொழில் அதிபர்களையும் தொழில் நுட்பக் கல்வித் துறையில் உள்ள வல்லுநர்களையும் நெருங்கிய உறவு கொள்ளச் செய்வதாகும். இதன் மூலம் தொழில் துறைக்கு அவசியமாகவுள்ளனவற்றையும், அதன் தேவைகளையும் நிறைவு செய்யும் வண்ணம், தொழில் நுட்பக் கல்லூரிகளிலும், கல்வி நிறுவனங்களிலும் அளிக்கப்படும் கல்விப்

பயிற்சியை ஏற்றவகையில் விரைவு படுத்தலாம். தமிழ் நாட்டில் தொழில் நுட்பவியல் பல்கலைக் கழகம் ஒன்றை நிறுவுவதற்குச் சாதக மான சூழ்நிலை உருவாகி உள்ளது. இதற்கு, பல்கலைக்கழக மானிய ஆணைக்குழு, இந்திய அரசு ஆகியவற்றின் இசைவு விரைவில் கிட்டும் என இவ்வரசு உறுதியாய் நம்புகிறது.

## அத்தியாயம் II

### தொடக்க நிலைக் கல்வி

1. பள்ளி செல்லும் வயதடைந்துள்ள பிள்ளைகள் அனைவருக்கும் கட்டாய இலவசக் கல்வி அளிப்பது அரசின் அடிப்படைப் பொறுப் பாகும். இப்பொறுப்பினை அரசு செவ்வனே நிறைவேற்றி வருகிறது. பள்ளிக் கல்விக்காக 1972–73 ஆம் ஆண்டு வரவு–செலவுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் மொத்தச் செலவாகிய ரூ. 77 கோடியில் தொடக்க நிலைக் கல்விக்காக ரூ. 42 கோடி ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது. எனவே, பள்ளிக் கல்விக்கான செலவுத் தொகையில் சுமார் 54 சதவீதம் தொடக்க நிலைக் கல்விக்காகச் செலவிடப் படுகிறது என்பது தெளிவாகத் தெரிய வரும்.

2. தற்போது 6–11 வயதுத் தொகுதியில் 52.31 லட்சம் மாணவர்கள் பள்ளிகளில் படித்து வருகின்றனர். இந்த வயதுத் தொகுதியில் மாணவர் சேர்க்கையின் சதவீதம் மூன்றாவது திட்ட முடிவில் 88 சதவீதமாயிருந்ததற்கு மாறாக, 1—8—1971-ல் 945 சதவீதமாக உயர்ந்துள்ளது.

3. கூடுதலாக மாணவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்வதனால் ஏற்படும் பணிச்சுமையை ஏற்க 1969–70, 1970–71 ஆம் ஆண்டுகளில் 5,405 ஆசிரியர்கள் புதிதாக நியமிக்கப்பட்டனர். 1971–72 ஆம் ஆண்டில் கூடுதலாக 3,000 ஆசிரியர் பதவிகளுக்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கப் பட்டது. இந்த வயதுத் தொகுதியினரில் கூடுதலாக ஒரு லட்சம் மாணவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்வதே 1972–73 ஆம் ஆண்டுத் திட்ட இலக்காகும். அத்துடன் புதிதாக 1,600 ஆசிரியர் பதவி களுக்கும் ஒப்பளிப்பு வழங்கக் கருதப்பட்டுள்ளது.

4. 6–11 வயதுத் தொகுதியில் உள்ள சிறுவர்களுக்குக் கல்வி வசதிகளைப் பெருக்கியதன் பயனாக, 11–14 வயது தொகுதியில் பள்ளிகளில் சேர்க்க வேண்டிய சிறார்களின் எண்ணிக்கையும் பெருகியது. 1971–72 ஆம் ஆண்டில் 43 தொடக்க நிலைப் பள்ளிகள் உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளாகத் தரம் உயர்த்தப்பட்டன.

1972 மார்ச் 18]

11–14 வயதுத் தொகுதியினரில் தற்போது 13.46 லட்சம் மாணவர்கள் பள்ளிகளில் படித்து வருகின்றனர். இந்த வயதுத் தொகுதியினரில் மாணவர் சேர்க்கையின் சதவீதம் மூன்ருவது திட்ட முடிவில் 47.30 சதவீதமாயிருந்தது. 1971–72 ஆம் ஆண்டில் 55.6 சதவீதமாக உயர்ந்துள்ளது.

5. 1969–70, 1970–71 ஆம் ஆண்டுகளில், இந்த வயதுத் தொகுதியிலுள்ள மாணவர்கள் கூடுதலாகச் சேர்த்துக் கொள்ளப் பட்டதனல் ஏற்படும் பணிச் சுமையை ஏற்க, 2,587 ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர். 1971–72 ஆம் ஆண்டில், புதிதாக 2,000 ஆசிரியர் பதவிகளுக்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டது. 1972–73 ஆம் ஆண்டில், இந்த வயதுத் தொகுதியினரில் கூடுதலாக 50,000 மாணவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்வதே திட்ட இலக்காகும். ஆசிரியர், மாணவர் விகிதாச்சாரத்தைச் சீராக்கவும் கல்வியின் தரத்தையும் உயர்த்தவும் வேண்டி மேலும் 1,000 ஆசிரியர்களை நியமிக்கத் திட்ட மிடப்பட்டுள்ளது.

6. மக்கள் தொகை 300-க்கு மேலுள்ள ஒவ்வொரு பகுதியிலும் தொடக்கப் பள்ளி ஒன்று ஏற்கெனவே அமைக்கப்பட்டுள்ளது. 1966–67 ஆம் ஆண்டிலிருந்த 31,157 தொடக்கப் பள்ளிகளில் 57.67 லட்சம் மாணவர்கள் கல்வி பயின்றிருக்க, தற்போது இடைநிலைப் பள்ளிகள் (Middle Schools) உட்பட 32,021 தொடக்கப் பள்ளிகளில் 65.77 லட்சம் மாணவர்கள் கல்வி பயிலுகின்றனர்.

<u>கல்வியின் தரத்தை உயர்த்துதல்</u>

7. மாணவர்களின் எண்ணிக்கையை உயர்த்துவதோடுகூட, எல்லா நிலைகளிலும் கல்வியின் தரத்தை உயர்த்துவதிலும் அதிக நாட்டம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. நமது மாநிலத்தில் மட்டுமே பள்ளிகளில் III ஆம் வகுப்பு முதல் ஆங்கிலப் பாடம் கட்டாயமாகக் கற்றுக் கொடுக்கப்படுகிறது என்று கூறலாம். பாடமுறையை மாற்றியமைக்கும் பணி தற்போது இறுதி நிலையில் உள்ளது. மாற்றியமைக்கப்பட்ட பாடமுறை, வரும் கல்வி ஆண்டிலிருந்து படிப்படியாக கொண்டுவரப்படுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

8. தொடக்கப் பள்ளிகளில் அறிவியல் கற்பிப்பதற்குத் தேவை யான சிறந்த வசதிகளை அளிப்பதற்காகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஆரம்பப் பள்ளிகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் ரூ. 300 வீதமும், இடைநிலைப் பள்ளிகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் ரூ. 1,000 வீதமும், சாதனங்களை வாங்குவதற்காகவும் செலவு முழுவதையும் கொடுப்பது என்ற

அடிப்படையில் அறிவியல் சாதனங்கள், துணைக் கருவிகள் வழங்கு வதற்கான திட்டம் தொடர்ந்து செயல்பட்டு வருகின்றது. இத் திட்டத்தின்கீழ் இதுவரை 10,400 தொடக்கப் பள்ளிகளும், 2,600 இடைநிலைப் பள்ளிகளும் (Middle Schools) பயன் பெற்றுள்ளன. 1972–73-ல் ரூ. 5 லட்சம் செலவில் மேலும் 1,000 தொடக்கப் பள்ளி களுக்கும், 200 இடைநிலைப் பள்ளிகளுக்கும் இத்திட்டத்தை விரிவு படுத்தக் கருதப்பட்டுள்ளது. இது தவிர, 6–11 வயதுத் தொகுதியி லுள்ள பிள்ளைகளைக் கூடுதலாகப் பள்ளியில் சேர்க்கும் திட்டத்தின் கீழ் தொடங்கப்படவிருக்கும் கூடுதல் வகுப்புகள் தொடர்பாகச் சாதனங்கள் வாங்குவதற்காகவும் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

9. III ஆம் வகுப்பிலிருந்தே ஆங்கிலம் கற்பிப்பது உட்பட தொடக்கப் பள்ளிகளில் கல்வி கற்பிக்கும் தரத்தை மேம்படுத்த, ஏற்கெனவேயுள்ள தொடக்க நிலை ஆசிரியர் (Higher Grade) பதவிகளை செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர் பதவிகளாக (Secondary Grade) மாற்ற வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தின்கீழ் தொடக்கநிலை ஆசிரியர் பதவிகளை மாற்றியதன் மூலம் இதுவரை 19,500 செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர் பதவிகள் ஏற்படுத்தப் பட்டுள்ளன.

10. கல்வியின் தரத்தை உயர்த்துவதற்கான பெரும் நடவடிக்கை யாக, 900 பி.டி. ஆசிரியர்களை உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளில் தலைமையாசிரியர்களாக நியமிக்கக் கருதப்பட்டுள்ளது. ஏற்கெனவே யுள்ள செகண்டரி கிரேடு தலைமையாசிரியர் பதவிகள் கூடுதல் தலைமை ஆசிரியர் பதவிகளாக அழைக்கப்படும். இதனால் பதவியிலுள்ளவர்களுக்கு ஊதிய இழப்பு ஏதும் இருக்காது. இந்திய அரசின் உதவியுடன் இந்த நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளதன் பயனாகத் தொடக்கப் பள்ளிகளில் கல்வியின் தரம் குறிப்பிடத்தக்க அளவுக்கு உயருமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

நண்பகல் உணவுத் திட்டம்

11. தொடக்கப் பள்ளிகளிலும், உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளிலும் பயிலும் ஏழை மாணவர்களுக்கு நண்பகல் உணவு வழங்கும் திட்டம் நன்முறையில் செயல்பட்டு வருகிறது. இது நாடெங்கணுமுள்ள கல்வி வல்லுநர்களின் பாராட்டுதல்களைப் பெற்றுள்ளது. இத்திட்டத் தால் அரிசன நலப்பள்ளிகளில் உள்ள மாணவர்கள் உட்பட 18 லட்சம் மாணவர்கள் பயனடைகின்றனர். இத்திட்டத்திற்கு 1972–73-ம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டி ரூ. 205.48 லட்சம் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது; இதில் திட்டத்தில்

*1972 மார்ச் 18]*

சேராப் பணிகளின்கீழ் ரூ. 162.89 லட்சமும், திட்டப் பணிகளின்கீழ் ரூ. 42.59 லட்சமும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

12. நண்பகல் உணவுத் திட்டத்தின்கீழ் வழங்கப்படும் உணவின் அளவையும், ஊட்டச்சத்தினையும் அதிகரிக்க "கேர்" நிறுவனம் உணவுப் பொருள்கள் வழங்குவதன் மூலம் இத்திட்டத்திற்குத் தொடர்ந்து உதவியளித்து வருகிறது. அறிவியல் முறைக்கும், சுகாதார நிலைக்கும் ஏற்பவும், நண்பகல் உணவைத் தயாரிப்பதற்காக வகுக்கப்பட்டுள்ள மையச் சமையற்கூடத் திட்டம் படிப்படியாக விரிவுபடுத்தப்பட்டு வருகிறது. 31 மையச் சமையற்கூடங்கள் செங்கற்பட்டு, வட ஆர்க்காடு, தென் ஆர்க்காடு மாவட்டங்களில் தற்போது செயல்பட்டு வருகின்றன. 30 மையச் சமையற் கூடங்கள் அமைக்கும் பணி நடந்தேறி வருகிறது. 1971–72-ல் மேலும் 30 மையச் சமையற் கூடங்களை ஏற்படுத்த ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டது. 1972–73-ம் ஆண்டிலும் மேலும் 30 மையச் சமையற் கூடங்கள் கட்டத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

13. இத்திட்டத்திற்குத் தேவைப்படும் உணவுப் பொருள்களைச் சேமித்து வைப்பதற்கு வசதியளிக்க "கேர்" நிறுவனத்தின் உதவியுடன் தமிழ் நாட்டில் 10 வட்டாரச் சேமிப்புக் கிடங்குகள் கட்டத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் திருவலத்திலும், கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் சேனுபுரி பாளையத்திலும், கௌண்டன் பாளையத்திலும், தருமபுரியிலும் வட்டார சேமிப்புக் கிடங்குகள் செயல்பட்டு வருகின்றன. இன்னும் இரண்டு இடங்களில் சேமிப்புக் கிடங்குகள் கட்டும் பணி நடந்தேறி வருகிறது.

நண்பகல் உணவு "கேர்" நிறுவனம் உதவி அளிக்கும் திட்டத்தின் தொடர்பாக, மாநில அரசின் பங்குக்காக நடப்பு வரவு–செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 64.10 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

14. I முதல் III வரையிலான வகுப்புகளில் பயின்று, நண்பகல் உணவு பெறுகின்ற ஏழை மாணவர்களுக்குப் பாடப் புத்தகங்களும் பலகைகளும் இலவசமாக வழங்கப்படுகின்றன. இத்திட்டத்தின்கீழ் சுமார் 11 லட்சம் மாணவர்கள் பயனடைகின்றனர். 1972–73-ல் மேலும் 33,000 மாணவர்களுக்கு இத்திட்டத்தை நீட்டிக்கக் கருதப்பட்டுள்ளது.

[1972 மார்ச் 18

15. இம்மாநிலத்திலுள்ள 32,201 தொடக்கப் பள்ளிகளில் சுமார் 22,000 தொடக்கப் பள்ளிகள் ஊராட்சி ஒன்றியங்களால் நடத்தப் பட்டு வருகின்றன. இப்பள்ளிகள் நடத்தப்படுவதைச் சீரமைக்கும் நோக்கத்துடன், ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளில் உள்ள தொடக்கப் பள்ளிகளுக்கு நிதியளித்தல் குறித்துத் தகுந்த பரிவுரைகள் செய்ய ஊராட்சி ஒன்றிய நிதி விசாரணைக் குழுவை அரசு அமைத்தது. இக்குழுவின் அறிக்கை குறித்து முனைப்பாகப் பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது. இவ்வறிக்கை பரிசீலிக்கப்படும்வரை, ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிகளில் உள்ள ஆசிரியர்கள் அனைவருக்கும் சம்பளம் ஒவ்வொரு மாதத்தின் முதல் நாளன்றும் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று அரசு ஆணையிட்டுள்ளது. ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் நிதிநிலை மனநிறை வளிப்பதாக இல்லாதலால், அவற்றிற்கு முன்னதாக மானியங்கள் வழங்க அனுமதிக்கப்படுகின்றது. இந்த முடிவினால், ஆசிரியர்களுக்கு ஒவ்வொரு மாதமும் முதல் நாளன்று சம்பளம் முறையாகக் கொடுக்க ஏதுவாகிறது. இந்த முடிவு பெரிதும் வரவேற்கப் பட்டுள்ளது.

16. மாணவர்கள் மேல் வகுப்புகளுக்குத் தேர்வு பெறாது காலத்தை விரயமாக்கி அதே வகுப்பில் நீடிக்கும் நிலையைத் தவிர்க்கவும், பெண்கள் கல்வி முன்னேற்றத்திற்காகவும் ஒரு முன்னோடித் திட்டத்தை இந்திய அரசின் உதவியுடன் சைதாப் பேட்டை கல்வி மாவட்டத்தில் தொடங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இதற்கான தொடக்க ஆய்வுகள் தற்போது நடந்தேறி வருகின்றன.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

கட்டடத் திட்டங்கள்.

17. போதிய பள்ளிக் கட்டடங்கள் ஏற்படுத்துவதற்கு வசதி யளிப்பதைத் துரிதப்படுத்தும் பொருட்டு, ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் சேராத பகுதிகளில் தொடக்கப் பள்ளிகளுக்கான கட்டடங்கள் கட்ட ரூ. 10.45 லட்சமும், ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளில் கட்டடங்கள் கட்டுவதற்கு மானியமாக ரூ. 40.06 லட்சமும் 1972–73-ம் ஆண்டு வரவு–செலவுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. இது தவிர, சமுதாய வளர்ச்சிப் பணிகள் வரவு–செலவுத் திட்டத்திலிருந்து ரூ. 12.54 லட்சம் ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளிலுள்ள பள்ளிகளுக்கு கட்டட மானியங்களாக வழங்கப்படும். தொடக்கப் பள்ளிக் கட்டடங்கள் கட்டுவதற்காகப் பயன்படுத்த பரிசுச் சீட்டுத் திட்டத்தின் வருவாயிலிருந்து ரூ. 50 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

[1972 மார்ச் 18

18. கிராமப் பகுதிகளில் ஆசிரியைகள் வசிப்பதற்கு ஊக்கமளிக்கும் பொருட்டு, கிராமப் புறங்களில் ஆசிரியைகளுக்காகக் குடியிருப்புகள் கட்டும் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளில் இதுவரை 1,568 குடியிருப்புகள் கட்டப்பட்டுள்ளன. இத்திட்டத்திற்கு 1972–73-ம் ஆண்டில் ரூ. 5 லட்சம் செலவிடக் கருதப்பட்டுள்ளது.

## அத்தியாயம் .

## இடைநிலைக் கல்வி (Secondary Education).

1966–67-ம் ஆண்டில் 2,372 உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் 9–11 வகுப்புகளில் 6.08 லட்சம் மாணவர்கள் படித்து வந்திருக்க, 1971–72-ல், 2,699 உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் 9–11 வகுப்புகளில் 7.14 லட்சம் மாணவர்கள் படித்து வந்தனர். 1971–72-ம் ஆண்டில் 54 புதிய உயர்நிலைப் பள்ளிகள் தொடங்கப்பட்டன. இவற்றில் 37 அரசுப் பள்ளிகள் ; 17 மானியம் பெறும் பள்ளிகள்.

2. 14–17 வயதுத் தொகுதியில் மாணவர் சேர்க்கையின் சதவீதம் மூன்றுவது திட்ட முடிவில் 29.65 சதவீதமாயிருந்ததற்கு மாறுக, 1971–72-ல் 35.7 சதவீதமாக உயர்ந்தது. 1969–70, 1970–71-ம் ஆண்டுகளில் 2,510 பி.டி. ஆசிரியர்கள் புதிதாக நியமிக்கப்பட்டனர். 1971–72-ல் புதிதாக 1,500 பி.டி. ஆசிரியர் பதவிகளுக்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டது. 1972–73-ல் மேலும் 40,000 மாணவர்களைச் சேர்த்து 1,000 பி.டி. ஆசிரியர்களை நியமிக்கக் கருதப்பட்டுள்ளது.

3. உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் இருக்கும் ஆய்வுக் கூடங்களுக்குப் போதுமான சாதனங்களை அளிப்பதற்காக மேற்படி பள்ளிகளுக்கு மானியங்கள் வழங்கும் திட்டத்தினை அரசு செயல்படுத்தி வருகிறது. 1969–70 முதல் 1971–72 வரை மூன்று ஆண்டுக் கால அளவில் இத் திட்டத்தின்கீழ் 235 உயர்நிலைப் பள்ளிகள் பயன்பெற்றன. 1972–73-ல் ரூ. 35 லட்சம் செலவில் 88 உயர்நிலைப் பள்ளிகளை இத்திட்டத்தின் கீழ்க் கொண்டுவரக் கருதப்பட்டுள்ளது.

4. தற்போது மாயூரம், பட்டுக்கோட்டை கல்வி மாவட்டங்களில் உயர்நிலைப்பள்ளிகளுக்குத் தேவையான எல்லா அறிவியல் கருவிகளும் கொண்டுள்ள இரு ஆய்வுக்கூட இயல் ஊர்திகள் (Mobile Laboratory) இயங்குகின்றன. உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கு மேலும் 7 ஆய்வுக்கூட இயல் ஊர்திகள் வாங்கக் கருதப்பட்டுள்ளது.

1972 மார்ச் 18]

பள்ளிகளில் அறிவியல் கல்வி கற்பிக்கும் தரத்தினை உயர்த்து வதற்காக யூனிசெஃப் நிறுவனத்தின் உதவியுடன் கூடிய ஒரு முன்னோடித் திட்டம் சென்னை, செங்கற்பட்டு, தென் ஆர்க்காடு மாவட்டங்களில் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்திற்கான புதிய அறிவியல் பாடத்திட்டம் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட பள்ளிகளில் I-ம் வகுப்பு முதல் III-ம் வகுப்பு வரைக்கும், VI வது வகுப்பிற்கும் 1971–72 முதல் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டத்திற்கு ஆதரவாக, தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட பட்டதாரி ஆசிரியர் களுக்கு மறுபயிற்சி அளிக்கப்பட்டுள்ளது. இவர்கள் மற்ற ஆசிரியர் களுக்குப் பணிக்காலப் பயிற்சி In Service Training நடத்துவர். யூனிசெஃப் நிறுவனத்தின் திட்டத்தினைச் செயல்படுத்துவதற்காக 50 தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும், 30 உயர் தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் பணிக்காலப்பயிற்சி நடத்தப்பட்டுள்ளது.

5. பல்கலைக் கழக மானியக் குழுவும் கல்வி ஆராய்ச்சி—பயிற்சி குறித்த தேசீயக் குழுவும் 1969 முதல் கோடை காலப் பயிற்சி நிலையங்கள் நடத்தி வருகின்றன. 1972-ம் ஆண்டில் உயர்நிலைப் பள்ளி மாணவர்களுக்கு இயல்பியல், வேதியியல், உயிரியல், கணிதம் ஆகிய பாடங்களில் கோடைக் காலப் பயிற்சி வகுப்புகளை நடத்தவும் கல்வி ஆராய்ச்சி பயிற்சி தேசீயக் குழு திட்டமிட்டுள்ளது.

6. அரசு (கழக) உயர்நிலைப்பள்ளிகள் அனைத்திற்கும் படிப்படி யாகப் போதிய கட்டட வசதிகள் அளிக்கும் பொருட்டு, முந்திய ஆண்டில் எஞ்சி நின்ற பணிகளுக்கு வகை செய்துள்ள நிதி ஒதுக்கம் நீங்கலாக, 1972–73-ம் ஆண்டு வரவு–செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 25 லட்சம் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

7. உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் நூலக வசதிகளைப் பெருக்கும் பொருட்டு, நூலகங்களுக்குப் புத்தகங்கள் வாங்குவதற்காக உயர் நிலைப்பள்ளிகளுக்கு மானியங்கள் வழங்கப்படுகின்றன. மூன்றும் திட்டக்கால இறுதி வரை இத்திட்டத்தின்கீழ் 1,021 உயர்நிலைப் பள்ளிகள் பயன்பெற்றன. நான்காம் ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தின் முதல் மூன்று ஆண்டுகளில் 267 பள்ளிகள் இத்திட்டத்தின் கீழ்க் கொண்டு வரப்பட்டன. 1972–73-ல் ஓர் உயர்நிலைப்பள்ளிக்கு ரூ. 1,000 வீதம் ரூ. 1 லட்சம் செலவில் 100 உயர்நிலைப்பள்ளிகளை இத்திட்டத்தின் கீழ்க் கொண்டுவரக் கருதப்பட்டுள்ளது.

1972 மார்ச் 18]

மாதிரிப் பள்ளி

8. கல்வி ஆணைக்குழு தெரிவித்த கருத்துக்களின் அடிப்படையில் சோதனை மாதிரிப்பள்ளி ஒன்று 1972–73 முதல் ஏற்படுத்தக் கருதப் பட்டுள்ளது. இச்சோதனைப்பள்ளி வெளியூரிலுள்ள பயிற்சிக் கல்லூரி ஒன்றுடன் இணைக்கப்படும். படிப்பில் சிறப்புத் தேர்ச்சி பெற்ற மாணவர்கள் இப்பள்ளியில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவர். அப்பள்ளியில் 750 மாணவர்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவர். குறைந்தது 25 சதவீத மாணவர்களுக்கு விடுதி வசதிகளும் இப் பள்ளியில் செய்து தரப்படும். 1972–73-ல் இத்திட்டத்திற்காக ரூ. 2 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. கல்வியின் தரத்தை உயர்த்துவதற்காக இத்திட்டத்தின் வாயிலாக சிறப்பான படிப்பினைகள் கிடைக்குமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

பாடதிட்ட மேம்பாடு.

9. மாநிலக் கல்வி நிலையத்தில் பாடத்திட்ட மேம்பாட்டுப் பிரிவு ஒன்றை அமைக்கக் கருதப்பட்டுள்ளது. இப்பிரிவு, பாடத்திட்டம் குறித்து தொடர்ந்து ஆய்வு செய்து புதிய கருத்துக்கள், போக்குகள் உத்திகள் ஆகியவற்றை அமைத்து மேம்பாடுகளுக்கு வகை செய்யக் கருத்துத் தெரிவிக்கும். இதற்காக 1972–73-ல் ரூ. 30,000 ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது.

10. 10 அல்லது 11-ம் வகுப்புகளில் தோல்வியுறும் அரிசன மாணவர்கள், பழங்குடி மாணவர்களின், நலனுக்காகத் தெரிந் தெடுக்கப்பட்ட சில உயர்நிலைப்பள்ளிகளில் சிறப்புப்பயிற்சித் திட்டம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

நகராட்சிப் பள்ளிகளை அரசு மேற்கொள்ளுதல்.

11. பள்ளிகளில் இலவசக்கல்வியைக் கொண்டு வந்ததன் விளை வாக சென்னை மாநகராட்சிக்கும் பிற நகராட்சிகளுக்கும் உயர்நிலைப் பள்ளிகளைப் பேணுவதற்காக அளிக்கப்பட்டு வந்த மானியங்களின் அளவு 1967–68 முதல் நிகரச் செலவில் 50 சதவீதத்திலிருந்து 66-2/3 சதவீதம் ஆக உயர்த்தப்பட்டது. உயர்நிலைப்பள்ளிகளைப் பேணுவதற்காக, உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு முன்னதாக வழங்கப் படும் கல்வி மானியமும் கூட, 1969–70-லிருந்து, முந்திய ஆண்டில் அனுமதிக்கப்பட்ட 75 சதவீதத்திலிருந்து 85 சதவீதமாக உயர்த்தப் பட்டுள்ளது. தங்கள் நிர்வாகத்தில் உள்ள உயர்நிலைப்பள்ளிகளைப் பேண இயலாத நிலையிலுள்ள நகராட்சிகளுக்கு நிதியுதவி வழங்கும்

கருத்துடன் நிதி வசதியற்ற நகராட்சிகள் நடத்துகின்ற உயர்நிலைப் பள்ளிகளைப் படிப்படியாக மேற்கொள்ளவும், அப்பள்ளிகளை அரசின் நேரடி நிர்வாகத்தில் நடத்தவும் அரசு முடிவு செய்துள்ளது. முதல் நடவடிக்கையாக 1972–73-ல் 10 நகராட்சி உயர்நிலைப்பள்ளிகள் அரசால் மேற்கொள்ளப்படும்.

12. பள்ளிகள் தொகுதி (School complex) பள்ளிகள் பல ஒன்றுக்கொன்று உதவிப் பயன்பெறும் பொருட்டு, பள்ளித் தொகுதித் திட்டத்தின்கீழ் உயர்நிலைப் பள்ளிகளையும் தொடக்க நிலைப்பள்ளிகளையும் இணைக்கலாம் என்ற கருத்தினை கல்வி ஆணைக் குழு தெரிவித்தது. அத் திட்டத்தின்கீழ், உயர்நிலைப் பள்ளிகளைச் சுற்றிலும் அமைந்துள்ள 10-இலிருந்து 20 தொடக்கநிலைப் பள்ளிகள், 3 அல்லது 4 உயர்தொடக்கப்பள்ளிகள் அனைத்தும் ஒரு தொகுதியாக அமைந்து கொள்ளும். இத் தொகுதி கல்வி மேம்பாட்டுக்கான திருத்தங்களை ஆய்ந்து ஏற்கும் நிலையில் இயங்கும். பள்ளிகள் தொகுதித்திட்டம், நமது மாநிலத்தில் எல்லா மாவட்டங்களிலும் தெரிந்தெடுத்த இடங்களில் செயல்பட்டு வருகின்றது.

13. மாநிலக் கல்வி ஆய்வு நிறுவனம்: சென்னையிலுள்ள மாநிலக் கல்வி ஆய்வு நிறுவனம் தேசிய நிலையில் உள்ள, கல்வி ஆராய்ச்சி பயிற்சி குறித்த தேசிய மன்றத்துக்கு நிகரான மாநில அமைப்பாகும். சென்னையிலுள்ள மாநிலக் கல்வி ஆய்வு நிறுவனம், பள்ளி அளவில் பணிக்காலப் பயிற்சிக்கு பொறுப்பு ஏற்கிறது. 1972–73-ல் ரூ. 4 லட்சம் செலவில், பல பணிக்காலப் பயிற்சித் (In service training) திட்டங்களை நடத்தக் கருதப்பட்டுள்ளது. இந்த நிறுவனம் கல்வி தொடர்பான பல்வேறு பிரச்சினைகள் பற்றி ஆராய்ச்சியும் நடத்து கிறது. தொடக்க பிரிவுப்பணி நிலையமும் கூட இந் நிறுவனத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த விரிவுப் பணித்திட்டத்துக்காக ஸ்ரீபெரும்புதூர் ஊராட்சி ஒன்றியத்திலும் பூவிருந்தவல்லி ஊராட்சி ஒன்றியத்திலும் 25 பள்ளிகள் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளன.

### 8-வது வகுப்பிற்கான பொது தேர்வு.

14. ஒவ்வொரு வருவாய் மாவட்டத்திலும் உள்ள எல்லாப் பள்ளிகளுக்கும் 8-வது வகுப்பு ஆண்டு தேர்விற்கான பொதுவான வினாத்தாள்கள் 1970–71-ம் ஆண்டிலிருந்து தயாரிக்கப்பட்டு விடுகின்றன. எனினும், விடைத்தாள்கள் அந்தந்தப் பள்ளிகளிலேயே திருத்தி மதிப்பிடப்படுகின்றன. முன்பு இருந்த முறையை விட இது குறிப்பிடத்தக்க மேம்பாடாகும். இம்முறை இவ்வாண்டும் தொடர்ந்து பின்பற்றப்படும்.

1972 மார்ச் 18]

## மாணவர்களுக்கு வசதிகள்.

15. பள்ளி மேம்பாடு மாநாடுகள்: பள்ளிகளுக்குரிய வசதிகளையும், மாணவர்களுக்குரிய வசதிகளையும் செய்து தருவதற்காக உள்ளூர் மக்களின் முயற்சிகளை ஒருங்கு திரட்டும் பொருட்டு இது வரை 495 பள்ளி மேம்பாட்டு மாநாடுகள் நடத்தப்பட்டுள்ளன. இவற்றின் வாயிலாக ரூ. 18.68 கோடி நிதியுதவி அளிக்கப் பட்டுள்ளது. பள்ளி மேம்பாட்டு மாநாடுகளைப் பொறுத்த மட்டில், நமது மாநிலம் முன்னோடியாக உள்ளதென்று அனைவரும் ஏற்றுக் கொள்கின்றனர்.

16. அந்தந்தப் பள்ளிகள் தாமாகவே எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகளின் விளைவாக, 1972 பிப்ரவரி முடிய, ரூ. 246 லட்சம் செலவில் 36.42 லட்சம் மாணவர்களுக்கு நிகராடை வழங்கப்பட்டுள்ளது. குறிப்பாக சிறுமியர் ஒழுங்காகப் பள்ளிக்குச் செல்ல இது ஊக்குவிக்கிறது.

17. மருத்துவப் பரிசோதனை: சென்னை மாநகரிலுள்ள தொடக்க உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலுள்ள சுமார் 5,000 மாணவர்களுக்கு மருத்துவப் பரிசோதனை செய்வதற்காக முன்னோடி திட்டம் ஒன்று கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது.

18. படிப்பு உதவித் தொகைத் திட்டங்கள்: தமிழ்நாட்டில் பள்ளிக்கல்வி எல்லா நிலைகளிலும் இலவசமாக அளிக்கப்படுகிறது. கிராமப் பகுதியிலுள்ள பள்ளிகளில் படிக்கும் திறமையான மாணவர்களுக்கு உதவும் நோக்கத்துடன், சமுதாய வளர்ச்சி வட்டாரம் ஒவ்வொன்றிலும் திறமையான சிறுவர்கள் இருவர் என்ற வீதத்தில் விடுதியில் தங்கிப்படிக்கும் மாணவருக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 1,000 என்றும், வீட்டிலிருந்து படிக்கும் மாணவருக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 500 என்றும் படிப்பு உதவித் தொகையாக வழங்குவதற்கு இந்திய அரசின் உதவியுடன் 1971–72-ம் ஆண்டிலிருந்து ஒரு திட்டம் செயற்படுத்தப்பட்டுவருகிறது. இத்திட்டத்தின் கீழ், 1971–72-ல் 758 பேருக்குப் படிப்புதவித் தொகை ஒப்பளிக்கப்பட்டது.

19. பர்மா, இலங்கை அகதிகள், பாதுகாப்புப் படையினர், முன்னாள் இராணுவத்தினர், அரிசனங்கள், பழங்குடியினர், தங்கக் கட்டுப்பாட்டு ஆணையால் பாதிக்கப்பட்ட பொற்கொல்லர்கள், அரசியல் தியாகிகள் ஆகியோரது சிறார்களுக்கும் கல்வித் துறை கல்விச் சலுகைகளை அளிக்கிறது. அரிசனங்கள், பழங்குடியினர், பின்தங்கிய வகுப்பினர் ஆகிய வகுப்புகளைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்கு

கல்வியின் எல்லா நிலைகளுக்கும் அரிசன நலத் துறையும் பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலத் துறையும் தங்களது நிதியிலிருந்து படிப்பு உதவித் தொகைகள் வழங்குகின்றன.

அத்தியாயம்

## ஆசிரியர் நலன்

1. இந்த அரசு ஆசிரியர்கள் நலனில் இடைவிடாமல் அக்கறை காட்டி வருவதுடன், அவர்களுடைய பணி நிலைமைகளை மேம்படுத்தி ஆசிரியர்கள் மனநிறைவுடன் கல்விக்குத் தொண்டாற்ற வகை செய்யத் தன்னால் இயன்ற அனைத்தையும் செய்து வருகிறது. இலட்சிய நிலைமைகளை எட்டுவதற்கு நாம் இன்னும் நெடுந்தூரம் செல்லவேண்டியுள்ளதென்றாலும், நம்மை எதிர்நோக்கியுள்ள கடுமையான நிதி நெருக்கடிக்களுக்கிடையிலும் ஆசிரியர்களின் கோரிக்கைகளுக்கு நம்மால் இயன்ற வரையில் உயர்ந்த அளவு பரிவு காட்டி வந்துள்ளோம். நாம் ஏற்றுள்ள இரண்டாவது சம்பள ஆணைக் குழுவின் பரிவுரைகள் ஆசிரியர்களுக்குக் கணிசமான அளவு நன்மைகள் அளித்துள்ளன. அகவிலைப் படியின் பெரும் பகுதி சம்பளத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் விளைவாக, அவர்களது ஓய்வுக்காலப் பயன்கள் பெரும் அளவு உயர்ந்துள்ளன. சில பதவித்தரங்களைப் பொறுத்த வரையில் சம்பள ஆணைக் குழுவின் பரிவுரைகள் போதுமான அளவுக்கு மனநிறைவு தருவதாக இல்லையெனச் சில முறையீடுகள் வந்துள்ளன. இந்த முறையீடுகளைப் பரிவுடன் ஆய்வு செய்ய அரசு விழைகிறது.

மேற்சொன்ன முறையீடுகளை ஆய்வு செய்து, முரண்பாடுகளைக் களைவதற்காக தமிழ்நாடு அரசுத் தலைமைச் செயலாளரைக் கொண்ட ஒரு நபர்க் குழு அமைக்கப்பட்டது பெரிதும் வரவேற்கப் பட்டுள்ளது.

2. இரண்டாவது சம்பள ஆணைக் குழுவின் பரிவுரைகளின்படி, அரசு, உள்ளாட்சி மன்றங்கள், தனியார் நிர்வாகம் ஆகிய எல்லா நிர்வாகங்களின் கீழும் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்களுக்கு ஒரே படித்தான வீதத்தில் மாதச் சம்பளம், படிகள் வழங்கப்படுகின்றன. இதுபோன்று ஓய்வூதியம், பிற ஓய்வூதியக் காலப் பயன்கள், ஆகிய வற்றைக் கொடுப்பதிலும் ஒரே சீரான முறை மேற்கொள்ளப் பட்டது. மாநில அரசுப் பணியாளர்களுக்குப் பொருந்தக் கூடிய தாராள ஓய்வூதிய விதிகள், தாராள குடும்ப ஓய்வூதிய விதிகள்

1972 மார்ச் 18]

2—10—1970 முதற்கொண்டு, மானியம் பெறும் பள்ளிகளிலும் உள்ளாட்சி மன்றப் பள்ளிகளிலும் பணிபுரியும் ஆசிரியர்களுக்கும் பொருந்துமாறு செய்யப்பட்டுள்ளன. அரசுப் பள்ளிகளல்லாத பிற பள்ளிகளில் பணி புரிந்து 1—6—1970-ல் அல்லது அதற்குப் பிறகு, ஆனால் 2—10—1970-க்கு முன்பு, ஓய்வு பெற்று 1970–71-ம் பள்ளி ஆண்டு முடிய மீண்டும் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்ட ஆசிரியர்களுக்கும் தாராள ஓய்வூதிய விதிகள் பொருந்துமென ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளன.

3. தனியார் உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலுள்ள ஆசிரியர்களுக்காக விடுப்பு விதிகள் தளர்த்தப்பட்டுள்ளன. அரசுப் பள்ளிகளிலும் உள்ளாட்சி மன்றப் பள்ளிகளிலுமுள்ள ஆசிரியர்கள் ஈட்டிய விடுப்பு பெறுவது போலவே, இவர்களும் ஈட்டிய விடுப்பு பெறுவதற்குத் தகுதி பெறுவர்.

4. மானியம் பெறும் ஆசிரியர்களுக்கான பொதுப் பணி நிபந்தனைகள்—

தனியார் பள்ளிகளின் ஆசிரியர்கள், ஆசிரியர் அல்லாதவர்களின் பணி நிபந்தனைகளை மேம்படுத்தும் நோக்கத்தைக் கொண்ட டாக்டர் பால் குழுவின் பரிவுரைகள் அரசின் ஆழ்ந்த பரிசிலனையில் உள்ளன. இந்தப் பரிவுரைகளை ஒருங்கிணைக்கும் அடங்கல் சட்டம் ஒன்றை விரைவில் கொண்டு வரக் கருதப்பட்டுள்ளது.

5. ஆசிரியர்களுக்குப் பிற சலுகைகள்—

B பிரிவில் பணிபுரியும் பி.டி. ஆசிரியர்களுக்காக 1,200 தேர்வு நிலைப் பதவிகளுக்கும், முதல்நிலைத் தமிழ் பண்டிதர்களுக்காக 300 தேர்வு நிலைப் பதவிகளுக்கும் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. அதேபோல், துவக்கநிலை, இடைநிலை ஆசிரியர்கள், தமிழ்ப் பண்டிதர்கள் மற்றும் பிற மொழி ஆசிரியர் பதவிகளில் பத்து சத வீதப் பதவிகளும் தேர்வு நிலைப் பதவிகளாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளன.

A பிரிவிற்காக, 4 பிரிவுகளும் அதற்கு மேலும் உள்ள அரசுப் பயிற்சிப் பள்ளிகளுக்கு 25 அரசிதழ் பதிவு பெற்ற தலைமை ஆசிரியர் பதவிகளுக்கும், 1,000-மும் அதற்கு மேற்பட்டும் மாணவர்கள் உள்ள அரசுப் பள்ளிகளுக்கு 15 அரசிதழ் பதிவு பெற்ற தலைமை ஆசிரியர் பதவிகளுக்கும் அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியது. பிரிவு அரசு உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் முதல்நிலைத் தமிழ் பண்டிதர்களுக்காக, 45 தேர்வு நிலைப் பதவிகளுக்கும் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

[1972 மார்ச் 18

1,000-மும் அதற்கு மேலும் மாணவர்களைக் கொண்டுள்ள 80 அரசினர் கழக உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் தலைமை ஆசிரியர் களின் பதவிகள் அரசிதழ் பதிவுபெற்ற தலைமை ஆசிரியர் பதவிகளாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளன. அரசினர் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் அரசிதழ் பதிவுபெற்ற தலைமை ஆசிரியர்களுக்கு அனுமதிக்கப்படத்தக்க சம்பள வீதத்தில் இவர்களுக்கும் சம்பளம் வழங்கப்படுகிறது.

நடுநிலைப் பள்ளித் தலைமை ஆசிரியர்களாக நியமிக்கப்பட்டுள்ள உயர்நிலைப்பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு தனிச் சம்பள வீதத்தில் சம்பளம் வழங்க ஒப்பளிப்பு அளிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தச் சம்பள வீதம் ரூ. 225—5—250—10—350 ஆகும்.

தலைமை ஆசிரியர் உட்பட, 4 அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட ஆசிரியர்களைக் கொண்ட தொடக்க நிலைப் பள்ளிகளின் தலைமை ஆசிரியர்களுக்கு, அப்பள்ளிகளிலுள்ள மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 300 அல்லது அதற்குக் குறைந்திருந்தால் தலைமை ஆசிரியர் அலுவல்படி ரூ. 5-ம், 300-க்கு மேற்பட்டிருந்தால் ரூ. 10-ம் வழங்க ஒப்பளிக்கப்பட்டுள்ளது. இடைநிலை ஆசிரியர் பயிற்சி சான்றிதழைப் பெற்றும் முன்னரே தேர்வுத் தரத்தில் சேர்க்கப்படாமலும் உள்ள வர்களுக்கே இப் படி வழங்கப்படுகிறது.

முதுநிலைத் தமிழ்ப் பண்டிதர்களாக நியமிக்கப்படுவதற்கு முழுத் தகுதியுடைய இரண்டாம் நிலைத் தமிழ்ப் பண்டிதர்களுக்கு முதல் நிலைப் பண்டிதர்களுக்கு அளிக்கும் சம்பள வீதத்தில் சம்பளம் வழங்கும் நோக்கத்துடன், இரண்டாம் நிலை தமிழ்ப் பண்டிதர்களின் 2,000 பதவிகள் முதல்நிலைப் பதவிகளாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளன. செகண்டரி கிரேடு பதவிகளுக்கு முழுவதும் தகுதி பெற்றுள்ள தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர் களுக்கு வழங்கும் வீதத்தில் சம்பளம் வழங்கும் நோக்கத்துடன் 19,500 தொடக்கநிலை ஆசிரியர்களின் பதவிகள் செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர் பதவிகளாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளன.

மானியம் பெறும் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்களுக்கும், அவர்தம் குடும்பங்களுக்கும் 1—4—1970 முதற்கொண்டு அரசினர் மருத்துவமனைகள், மருந்தகங்கள் ஆகியவற்றில் இலவசமாக மருத்துவ சிகிச்சை அளிக்க அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது.

உள்ளாட்சி மன்றப் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்களுக்கு அளிக்கப்படும் வீதத்தில், மானியம் பெறும் தனியார் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்களுக்கும் வீட்டு வாடகைப்படி வழங்கப் பட்டுள்ளது.

[1972 மார்ச் 18

சென்னை மாநகரம், அதை அடுத்துள்ள பகுதிகள், மதுரை ஆகிய இடங்களிலுள்ள மானியம் பெறும் தனியார் பள்ளிகளின் ஆசிரியர்கள், அரசுப் பணியாளர்களுக்கு அளிக்கப்படும் வீதங்களில் நகர ஈட்டுப் படிகளைப் பெறுகின்றனர்.

பண்டிகை முன்பணங்களும், கைத்தறித் துணி வாங்குவதற்கான முன்பணங்களும் மானியம் பெறும் தனியார் பள்ளிகளிலுள்ள எல்லா ஆசிரியர்களுக்கும் அவரவர்களுடைய வருங்கால வைப்பு நிதியில் சேர்ந்து வரும் தொகையிலிருந்து அத்தொகையில் 50 சத விகிதம் வரை அளிக்கப்படுகின்றன.

மானியம் பெறும் பள்ளி ஆசிரியர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் ரூ. 500-க்கு மேற்படாத திருமணக் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. இத் தொகை 60 தவணைகளில் திருப்பிச் செலுத்தத் தக்கதாகும்.

அறிவிக்கப்பட்ட மலைப் பகுதிகளிலுள்ள மானியம் பெறும் தொடக்க, உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்களுக்கு, ஒவ்வொரு ஆண்டும் 4 திங்கள் கால அளவிற்கு (குளிர் பருவம்) குளிர் காலப் படிகள் வழங்கப்படுகின்றன.

1—8—1970 முதற்கொண்டு திங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 80 என்ற உச்ச அளவுக்குட்பட்டு, மானியம் பெறும் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்களுக்கு சம்பளத்தில் 20 சதவீதம் மலைவாழ் இடப் படியாக அளிக்கப்படுகிறது.

பள்ளிகளில் தாம் பணிபுரியும் பதவிகளுக்குத் தேவையான அடிப் படைக் கல்வித் தகுதிகளைக் காட்டிலும் அதிகமான தகுதிபெறும் செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்கள், பி.டி. ஆசிரியர்கள், தலைமை ஆசிரியர்கள், தமிழ்ப் பண்டிதர்கள், உடற் பயிற்சி ஆசிரியர்கள், பிற சிறப்பு ஆசிரியர்கள் ஆகியோருக்கு ஊக்கமளிக்கும் விதத்தில் 1—7—1968 முதற்கொண்டு, முன்கூட்டியே இரண்டு நிலைச் சம்பள உயர்வுகள் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன.

மானியம் பெறும் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்கள் ஒரு பள்ளியிலிருந்து மற்றொரு பள்ளிக்கு மாறும் போது, அந்த புதிய பள்ளிகளில் சம்பளம் வரையறுக்கப்படுகையில், அவருடைய கடந்த காலப் பணிகள் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவதற்கு அனுமதி அளிக்கப் பட்டுள்ளது.

நாற்பத்தாறு கல்வி மாவட்டங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் உள்ள தொடக்க, உயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு மாநில அரசு

1972 மார்ச் 18]

விருதுகள் வழங்குகிறது. ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஒவ்வொரு கல்வி மாவட்டத்திலிருந்து தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் இருவருக்கும், உயர்நிலைப்பள்ளி ஆசிரியர்கள் இருவருக்கும் விருதுகள் வழங்கப் படுகின்றன. இந்த விருதில் தகுதிச் சான்றிதழ் ஒன்றும், வெள்ளிப் பதக்கம் ஒன்றும், ரூ. 200 ரொக்கப் பரிசும் அடங்கும்.

ஆதாரக் கல்வி அல்லது பிற பொதுவகைக் கல்வியில் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள், சம்பள உயர்வு பெறுவதற்கு முன்னர் கைவினைப் பணித் தகுதி பெற்றிருக்க வேண்டும் என்ற நிபந்தனையை அரசு நீக்கியுள்ளது.

தமிழல்லாத பிறிதோர் மொழியில் பிற மாநிலங்களில் செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர் பயிற்சி பெற்றவர்கள், தமிழில் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. அரசுத் தேர்வு எழுத அனுமதிக்கப்படுகின்றனர்.

சில தனிப் பிரச்னைகளையுடைய கன்னியாகுமரி மாவட்ட ஆசிரியர் களின் துயர்தணிப்புக்கு வகைசெய்வதற்காக, கீழ்க்கண்ட நட வடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன:—

(a) மானியம் பெறும் உயர்பள்ளிகளில் 1—11—1956-ல் பணிபுரிந்தவர்களும் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் வித்துவான் பட்டத்தைப் பெற்றிருந்தவர்களுமான மலையாளம் பண்டிதர்களுக்கு, முதல்நிலை சம்பள வீதத்தில் சம்பளம் வழங்க அனுமதிக்கப் பட்டுள்ளது.

(b) கேரள வித்துவான், சாகித்ய வித்துவான் பட்டங்களைப் பெற்றவர்களும், அரசினர் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் 1962 ஆகஸ்ட் திங்களுக்கும் 1968 மார்ச் திங்களுக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் முதல்நிலைப் பதவிகளுக்கு நியமிக்கப்பட்ட அல்லது உயர்த்தப் பட்டவர்களுமான தமிழ்ப் பண்டிதர்களும் மலையாள பண்டிதர்களும் சென்னை, அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகங்களில் வித்துவான் பட்டம் பெறுவதினின்றும் விலக்களிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

ஆசிரியர்கள் நலனுக்கான தேசியக் கழக நிதியிலிருந்து, பணியி லுள்ள ஆசிரியர்களுக்கும், ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர்களுக்கும், மரண மடைந்த ஆசிரியர்களைச் சார்ந்துள்ள அவர்தம் குடும்பத்தினருக்கும், திங்கள்தோறும் குறிப்பிட்ட தொகையோ ஒரு மொத்தமான தொகையோ அளிக்கப்படுகின்றது.

ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிகளில் ஆசிரியர்களாக நியமிப்பதற்காக, 1964-ல் வரையறுக்கப்பட்ட உச்ச வயது வரம்பைத் தாண்டிவிட்ட

1972 மார்ச் 18]

காரணத்தால் வேலை வாய்ப்பு பெற முடியாதவர்கள் செய்து கொண்ட முறையீடுகளை ஏற்று, 1972 ஜனவரியிலிருந்து உயர் அளவு வயது வரம்பு நீக்கப்பட்டுள்ளது.

6. தொழில் பழகும் ஆசிரியர்கள் :

பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பளிக்கும் நோக்கத்துடன், தொழில் பழகும் ஆசிரியர் திட்டத்தை அரசு 1970–71-ல் கொண்டு வந்தது. 6,500 தொழில் பழகு ஆசிரியர் பதவிகளுக்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டது. 1970-ல் அல்லது அதற்கு முன்னர் பயிற்சித் தேர்வில் தேறிய ஆசிரியர்கள் எவரையும் இப்பதவிகளுக்கு நியமிக்க நிர்வாகத்தினருக்கு உரிமையளிக்கப்பட்டுள்ளது. குறிப்பாக கணிதம், அறிவியல் போன்ற பாடங்களில், தேறியுள்ள பி.டி. ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரையில், 1971-ல் ஆசிரியர் பயிற்சித் தேர்வில் தேறியவர்களும் நியமிக்கப்படலாம். ஆசிரியர் பதவிகளில் முறையான காலியிடங்கள் ஏற்படும்போது, வெளியிலிருந்து நியமிப்பதற்கு முன்பு, தொழில் பழகு ஆசிரியர்கள் முதலில் நியமிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் விதிக்கப்பட்டுள்ளது.

## அத்தியாயம் V

## கல்விச்சூழலை மேம்படுத்தல்

### I. பாடப் புத்தகங்கள் வெளியிடும் உரிமையை நாட்டுடைமையாக்குதல்.

தமிழ்நாடு பாடப் புத்தக வெளியீட்டுக் கழகம் 1970 ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்களில் அமைக்கப்பட்டது. பாடப்புத்தகங்கள் வெளியிடும் உரிமையை நாட்டுடைமையாக்கும் கொள்கையைச் செயல்படுத்துவதற்கு, இக்கழகம் தீவிர நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறது. பாடப்புத்தகங்கள் வெளியிடும் உரிமையை நாட்டுடைமை ஆக்கும் பணி, பள்ளி அளவில், 1972–73 ஆம் கல்வி ஆண்டின் ஆரம்பத்தில் அநேகமாக நிறைவு பெறும்.

2. 1971–72-ம் ஆண்டில், 108 லட்சம் படி பாடப்புத்தகங்களை இக்குழு அச்சிட்டது. பள்ளிகள் திறக்கப்படுவதற்கு முன்னதாகவே பாடப் புத்தகங்கள் வெளியிடப்பட்டன. எனவே, பாடப்புத்தகங்கள் கிடைக்கப் பெறவில்லை என்று புகார் ஏதும் வரவில்லை என்பதை

மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். பாடப்புத்தக நிறுவனம் சென்னை மாநகரிலுள்ள பள்ளிகளுக்கு நேரடியாகப் புத்தகங்களை வழங்கியது. ஏற்பளிக்கப்பட்ட விற்பனையாளர்கள் மூலம் வெளியூர் களிலுள்ள பள்ளிகளுக்கு புத்தகங்கள் வழங்கப்பட்டன. (24 வளர்ச்சி மாவட்டங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் ஒரு விற்பனையாளர் மூலம்.)

3. பாடப் புத்தகங்கள் வெளியிடும் உரிமையை நாட்டுடைமை யாக்கும் திட்டம் 1972–73 ஆம் ஆண்டில் ஏறத்தாழ எல்லாப் பாடங்களும் நீட்டிக்கப்படும். கீழ்க்கண்ட புத்தகங்களை வெளியிடும் உரிமை மட்டுமே இன்னும் நாட்டுடைமையாக்கப்படவில்லை; அவை யாவன: (1) விருப்பப் பாடங்கள் 10, 11-ம் வகுப்புகளுக்கு (தமிழில்) (Elect ve subject), குறிக்கணக்கியல் (Algebra) வடிவியல் (Geometry), இயற்பியல் (Physics), வேதியல் (Chemistry), வரலாறு, (2) பல்வேறு பாடங்களுக்கான, தெலுங்கு, மலையாளம், உருது போன்ற சிறுபான்மை மொழிகளிலுள்ள பாடப் புத்தகங்கள், (3) சிறுபான்மை மொழிகளில் மொழிப் பாடங்களுக்கான பாடப் புத்தகங்கள்.

4. வெளியிடப்படும் புத்தகங்களின் தரத்தை மேம்படுத்தவும், பக்கங்களை அதிகமாக்கவும், இக்கழகத்தால் நடவடிக்கைகள் மேற் கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. I முதல் II வகுப்புக்குரிய பாடப்புத்தகங்கள் பல வண்ணங்களில், இந்த ஆண்டு அச்சிடப்பட்டு வருகின்றன. புதிதாக இந்த ஆண்டு அச்சிடப்படவேண்டிய புத்தகங் கள், பல வண்ண, கவர்ச்சிமிக்க அட்டைகளைக் கொண்டதாகவும், நல்ல தரமுள்ள தாள்களிலும் அச்சடிக்கப்பட்டுள்ளன.
இந்தப் பாடப்புத்தகங்களின் விலை, தனியாரால் வெளியிடப்படும் புத்தகங்களின் விலையைக் காட்டிலும் மிகக் குறைவாக இருக்கின்றது.

5. அதிக அளவில் பாடப்புத்தகங்களை அச்சிட வேண்டியுள்ளதால் பாடப் புத்தகங்களை அச்சிடுவதற்கென்றே, பாடப் புத்தக அச்சகம் ஒன்றை நிறுவப் பாடப் புத்தக நிறுவனம் கருதியுள்ளது. இது குறித்து, இந்திய அரசோடு பேச்சுவார்த்தைகள் நடைபெற்று வருகின்றன.

6. குழந்தைகளுக்கான நூல்களை வெளியிடுதல்.—குழந்தை களுக்கான நூல்களை (தமிழில்) எழுதுவோருக்குப் பரிசு வழங்கும் திட்டத்தின்கீழ், ஒவ்வொரு ஆண்டும், ரூ. 500-க்கு மேற்படாமல்,

*1972 மார்ச் 18]*

பத்து பரிசுகள் வழங்கப்படுகின்றன. குழந்தைகளுக்கான சிறந்த நூல்களைத் தமிழில் படைப்போருக்குப் பரிசுகள் வழங்கும் திட்டத்திற்கு இந்திய அரசு ஆதரவளிக்கிறது. இத்திட்டத்தின்கீழ், குழந்தைகளுக்கு சிறு நூல்களைத் தமிழில் படைப்போருக்கு 1,000 ரூபாய் ரொக்கப் பரிசு வழங்கப்படுகிறது.

II பாடத் திட்டத்தைத் திருத்தியமைத்தல்.

7. நமது பள்ளிகளில் தற்போது பின்பற்றப்படும் பாடத்திட்ட முறையானது, கடைசியாக, 1965 ஆம் ஆண்டில் திருத்தியமைக்கப் பட்டது. பாடத்திட்ட முறையை அடிக்கடி ஆய்வு செய்ய வேண்டியதன் தேவையையும் கல்வி கற்பிக்கும் முறையை தற்காலத்திற்கேற்றவாறு புதுப்பிப்பதன் தேவையையும் உணர்ந்து, பள்ளிப் பாடத் திட்டமுறை முழுவதையும், திருத்தியமைப்பதற்கு, 1970 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்களில், அரசு, குழுக்களை அமைத்தது. I முதல் V வது வகுப்பு வரைக்கும், இக்குழுக்களால் முடிவு செய்யப்பட்ட வரைவுத் திருத்தப் பாடத்திட்டமானது, 1971 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் திங்களில் வெளியிடப்பட்டது. VI முதல் VIII வரையிலுள்ள வகுப்புகளுக்கான பாடத்திட்டமானது, 1972 ஆம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்களில் வெளியிடப்பட்டது. IX முதல் XI வரையிலுள்ள வகுப்புகளுக்கான பாடத்திட்டம், விரைவில் வெளியிடப்படும். பொதுமக்களின் கருத்தை அறிந்து, இப்பாடத் திட்டத்தை முடிவு செய்த பிறகு, படிப்படியாக இந்தத் திருத்தப் பாடத்திட்ட முறையானது கொண்டு வரப்படும்.

8. புதிய பாடத்திட்டத்தை முழுதும் நிறைவேற்றுவதற்கு தேர்வு நாட்கள் நீங்கலாக உயர்நிலைப்பள்ளிகள், நடுத்தரப்பள்ளிகள் ஆகியவற்றிற்கு 200 நாட்களும், தொடக்க, உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளுக்கு 220 நாட்களும் தேவை என்று இக்குழுக்கள் தெரிவித்துள்ளன. தற்போதுள்ள பாடத்திட்டத்தின் கீழ், தேர்வு நாட்கள் உட்பட, உயர்நிலைப்பள்ளிகள் 200 நாட்களும், தொடக்கப் பள்ளிகள் 220 நாட்களும் செயல்படுகின்றன. ஆசிரியர்கள் மற்றும் சம்பந்தப்பட்ட ஏனையோர் ஆகியோருடன் உரிய ஆலோசனை நடத்திய பிறகு, இப்பரிவுரையை ஆய்வு செய்வது என்று திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

9. கல்வி கற்பிக்கும் நாட்கள் ஒவ்வொன்றும் 40 நிமிடங்கள் கொண்ட 8 பாட வேளைகளாகப் பிரிக்கப்படவேண்டும் என்றும், ஒரு வாரத்தில் 5 நாட்கள் கல்வி கற்பிக்கப்படவேண்டும் என்றும்.

மேற்படி குழு பரிவுரை செய்துள்ளது. இப்பரிவுரையையும் அரசு ஆசிரியர்களையும் கல்வி வல்லுநர்களையும் கலந்து ஆலோசித்துப் பரிசீலனை செய்யும்.

10. தற்போதுள்ள திட்டத்திற்கிணங்க, I முதல் V வரை யிலுள்ள வகுப்புகளில், கணக்கு, அறிவியல் ஆகிய பாடங்களைத் தவிர, ஏனைய எல்லாப் பாடங்களிலும், திருத்த பாடத்திட்ட முறையை, 1972–73 ஆம் கல்வி ஆண்டிலிருந்து கொண்டு வருவது என்று திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. கணிதம், அறிவியல் ஆகியவற்றிற்கான திருத்தப் பாடத்திட்டமானது, ஆசிரியர்களுக்கான மறுபயிற்சித் திட்டத்தை நடத்தியதற்குப்பிறகு, செயற்படுத்தப்படும்.

## III. ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளி வசதிகள்.

11. தமிழ்நாட்டில், ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகள் 135 உள்ளன; (5 தொடக்க நிலை ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகள், 1 ஆங்கிலோ-இந்திய பயிற்சிப் பள்ளி ஆகியவை உட்பட). இவற்றில் 72 பயிற்சிப் பள்ளிகளை அரசும், 63 பயிற்சிப் பள்ளிகளைத் தனியாரும் நடத்தி வருகின்றனர். பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் வேலைபெறுவது சிரம மாகியுள்ள சூழ்நிலையின் காரணமாக ஆசிரியர் பயிற்சிக்கான தற்போதைய வசதிகளைச் சீர்தூக்கிப் பார்ப்பது அவசியமாகிறது. இந்த வகைப் பணியாளர்கள் ஏற்கனவே, வேலையின்மைப் பிரச்சினையை எதிர்நோக்கியிருப்பதால், ஆண்டுதோறும் புதிதாகப் பயிற்சி பெற்று வெளிவரும் ஆசிரியர்கள், ஏற்கெனவே கடுமையாகவுள்ள இச்சிக்கலை மேலும் கடுமையாக்கக் கூடாதென்பதே இதன் நோக்க மாகும். இப்பிரச்சினை இப்போது பெருமளவுக்கு வலுத்துள்ளது. சில மாநில அரசுகள் தங்கள் ஆசிரியர் பயிற்சி நிலையங்களைக்கூட தற்காலிகமாக மூடிவிட்டனர். இத்தகைய கடுமையானதொரு நடவடிக்கை நம் மாநிலத்தில் எடுக்கப்படக்கூடாதென அரசு விரும்புகிறது. அதே நேரத்தில், நமது பள்ளிகளுக்குத் தேவையான ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கையைக் கருத்தில் கொண்டு நமது நிதி வாயில்களை ஆதாயத்துடன் பயன்படுத்தும் நோக்குடன் தற்போதைய வசதிகளை நடைமுறைக்குகந்த வகையிலே மறு ஆய்வு செய்து பார்ப்பது அவசியமாகும்.

12. அறிவியல் கல்வி மேம்பாட்டிற்காக, யுனிசெஃப் திட்டத்தின் கீழ், இரண்டு பயிற்சிப் பள்ளிகள் (கடலூரிலுள்ள ஆதாரப் பயிற்சிப் பள்ளி, எழும்பூரிலுள்ள அரசு பயிற்சிப்பள்ளி) இந்த முன்னோடித் திட்டத்தை அறிமுகப்படுத்துவதற்கான முக்கிய நிலையங்களாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளன.

1972 மார்ச் 18]

13. பயிற்சிப் பள்ளிகளில் கல்வியின் தரத்தை மேம்படுத்தவும், அரசுப் பணியிலுள்ள ஆசிரியர்கள், துணை ஆய்வாளர்கள் ஆகியோர் தங்கள் தொழில் தகுதிகளை மேம்படுத்திக் கொள்வதற்கான வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்தித் தரவும், பள்ளி ஆசிரியர்களிலிருந்தும், துணை ஆய்வாளர்களிலிருந்தும் 10 பேர், 1970–71 ஆம் ஆண்டு முதற்கொண்டு, அரசுச் செலவில் எம்.எட்., M. Ed.) பயிற்சிக்கு அனுப்பப்படுகின்றனர். இத்திட்டம் 1972–73 ஆம் ஆண்டிலும் தொடர்ந்து செயலில் இருக்கும்.

## VI. ஆங்கில மொழி கற்பிக்கும் இயக்கம்.

14. தமிழ் நாட்டில் மட்டுந்தான் மூன்றாவது வகுப்பு முதற்கொண்டு, ஆங்கிலம் இரண்டாவது மொழியாகக் கற்பிக்கப்பட்டு வருகிறது. தொடக்கப் பள்ளிகளில் உள்ள ஆங்கில மொழி ஆசிரியர்களுக்குப் பணிக்காலப் பயிற்சி அளிப்பதற்காக, பிரிட்டிஷ் கவுன்சிலின் ஒத்துழைப்புடன் விரிவான ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. 1967–68 ஆம் ஆண்டு முதல் 1971–72 ஆம் ஆண்டு முடிய உள்ள ஐந்தாண்டுகளில் 6,204 ஆசிரியர்களுக்கு பாளையங்கோட்டை, கோயம்புத்தூர், தஞ்சாவூர், கடலூர் ஆகிய இடங்களில் நடத்தப்படும் தமிழ்நாடு ஆங்கில மொழி கற்பிக்கும் நிலையங்களில் ஆங்கில மொழி கற்பிப்பதற்குப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டுள்ளது. இப்பயிற்சி முறைகளைத் தவிர, கருத்தரங்கங்களும், பணி வகுப்புகளும் அவ்வப்போது நடத்தப்படுகின்றன. பெங்களூரிலுள்ள ஆங்கிலப் படிப்பு வட்டார நிலையத்திற்கு நமது மாநிலத்திலிருந்து 25 பேர் அனுப்பப்படுகின்றனர்.

15. ஆங்கிலம் கற்பிப்பதைத் தொடக்க நிலையிலிருந்தே வலுப்படுத்தும் நோக்குடன் பாடத் திட்டத் திருத்தக்குழு, ஆங்கில மொழியை மூன்றாவது வகுப்பு முதற்கொண்டே எழுதப்படிக்கக் கற்றுத்தர வேண்டுமென்று பரிவுரை செய்தது. இந்த பரிவுரையின் அடிப்படையில், பாடப் புத்தகக் குழு, 3-வது வகுப்புக்காக புதிய தொரு பாடப் புத்தகத்தைக் கொண்டு வரத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. ஆசிரியர்களுக்கான கையேடுகளும் வெளியிடப்படும்.

## தொழில் புதுமுகப் பயிற்சி நிலையங்கள்

16. 11–14 வயதுத் தொகுதியிலுள்ள சிறுர்களுக்காக இந்திய அரசு தொடங்கியுள்ள தொழில் புகுமுகப் பயிற்சித் திட்டத்தின் கீழ், தொடக்கப் பள்ளிக்கு மேல் படிக்கவியலாதவர்களும், இந்த

வயதுத் தொகுதியைச் சேர்ந்தவர்களுமான சிறுர்களுக்குப் புகுமுகத் தொழிற் பயிற்சி வழங்கப்படுகிறது. இம் மாநிலத்தில் இத் திட்டத்தின்கீழ் 6 நிலையங்கள் நிறுவப்பட்டுள்ளன.

## V சிறப்புப் பள்ளிகள்

17. ஐந்து வயதுக்கும் குறைந்த சிறுவர்களுக்கான 42 சிறப்பு பாலர் பள்ளிகள் பெரும்பாலும் நகரங்களில் கல்வித் துறையினால் நடத்தப்படுகின்றன. கிராமப் பகுதிகளில் குழந்தைகள் காப்பகங் களும், சிறுவர் பள்ளிகளும் (Belwadis) ஊராட்சிகளினால் நடத்தப்படுகின்றன.

### உடல் ஊனமுற்ற சிறுவர்களுக்கான பள்ளிகள்

18. உடல் ஊனமுற்ற சிறுவர்களுக்காக தற்போது இம் மாநிலத்தில் 24 பள்ளிகள் செயல்பட்டு வருகின்றன. பார்வை இழந்த சிறுவர்களுக்காக 8 பள்ளிகளும், காது கேட்காத சிறுவர் களுக்காக 9 பள்ளிகளும், கண், காது ஊனமுள்ள சிறுவர்களுக்காக 2 பள்ளிகளும், உடல் ஊனமுற்ற சிறுவர்களுக்காக ஒரு பள்ளியும், தொழு நோயால் வருந்தும் சிறுவர்களுக்காக 4 பள்ளிகளும் நடை பெற்று வருகின்றன. இப் பள்ளிகளில் 2,708 மாணவர்கள் தற்போது பயின்று வருகின்றனர்.

19. பூவிருந்தவல்லியில் அமைந்துள்ள கண் பார்வையற்ருேர் பள்ளியில் நிறுவப்பட்டுள்ள வட்டார பிரெய்ல் அச்சகம், தென் மாநிலங்கள் நான்கின் தேவையையும் நிறைவு செய்கிறது. இம் மாநிலங்களின் தேவைகளை ஈடு செய்வதற்காக, இந்த நிலையத்தில், வட்டாரப் பயிற்சி நிலையம் ஒன்றும் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. 14 ஆசிரியர்கள் இதில் பயிற்சி பெற்றுள்ளனர். 9 ஆசிரியர்கள் பயிற்சி பெற்று வருகின்றனர்.

### அனதைச் சிறுவர்கள் இல்லங்கள்

20. அனதைச் சிறுவர்களுக்குக் கல்வி கற்பிக்க ஏற்பாடு செய்யும் அனதை இல்லங்களுக்கு, அரசு நிதி உதவி அளிக்கிறது. தற்பொழுது 389 அனதை இல்லங்கள் அரசு நிதி உதவி பெறு கின்றன. (அவற்றுள் 15 புதியதாக 1971–72 முதல் நிதி உதவி பெறுகின்றன.) இவற்றின் வாயிலாக கிட்டத்தட்ட 60,000 அனதைச் சிறுவர்கள் பயன் பெறுகின்றனர்.

1972 மார்ச் 18]

## VI. விளையாட்டுகளும், உடல்நலக் கல்வியும்.

21. நமது மாநிலத்திலுள்ள கல்வி நிலையங்கள், உடல் நலக் கல்விக்கும், விளையாட்டுகளுக்கும், தொடர்ந்து சிறப்பிடம் அளித்து வருகின்றன. மாவட்ட, மாநில விளையாட்டுப் போட்டிகள் குறித்த காலத்திற்கொருமுறை ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருகின்றன. மாநில விளையாட்டுக் கழகமும், மாவட்ட விளையாட்டுக் கழகங்களும், மாணவர்களிடையே மட்டுமின்றி, பொது மக்களிடையேயும், பந்தயங்களையும், விளையாட்டுகளையும் நடத்துவதில் பெரும் பங்கு ஆற்றி வருகின்றன. கிராமங்களில் பந்தய விளையாட்டுக்களைப் பிரபலப்படுத்துவதில் நாம் இன்னும் நாட்டம் செலுத்த வேண்டும். இந்த முக்கியமான பணியில் சம்மந்தப்பட்ட நிறுவனங்கள் தங்கள் கவனத்தைச் செலுத்தும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

22. மாநில அரசு, மாவட்டங்களில் விளையாட்டு அரங்கங்களைக் கட்டுவதற்காக, மானியங்கள் வழங்குகிறது. இதுவரையில், திருச்சிராப்பள்ளி, வட ஆர்க்காடு, சேலம், மதுரை, நீலகிரி ஆகிய மாவட்டங்களுக்கு மானியங்கள் வழங்கப்பட்டன. இம் மாவட்டங்கள் அனைத்திலும் விளையாட்டு அரங்கங்கள் கட்டப்பட்டுள்ளன. 1971–72 ஆம் ஆண்டில், காஞ்சீபுரத்திலும், நாகர்கோயிலிலும் விளையாட்டு அரங்கங்களைக் கட்ட மானியங்கள் வழங்கப்பட்டன. 1972–73 ஆம் ஆண்டிலும், மேலும் இரண்டு மாவட்டங்களில் விளையாட்டு அரங்கங்களைக் கட்டுவதற்காக ரூ. 2 லட்சம் வழங்க வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. இதைத் தவிர சேப்பாக்கம் திடலில் நவீன கிரிக்கெட் விளையாட்டு அரங்கு ஒன்றைக் கட்டுவதற்காக, சென்னை கிரிக்கெட் சங்கத்திற்கு ரூ. 15 லட்சம் சிறப்பு மானியம் வழங்க, தமிழக அரசு வாக்குறுதி அளித்துள்ளது. ரூ. 7 லட்சம் ஏற்கெனவே வழங்கப்பட்டுள்ளது.

## VII. முதியோர் கல்வி.

23. 1961 ஆம் ஆண்டு மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பின்படி, தமிழ் நாட்டில் எழுதப் படிக்கத் தெரிந்தவர்கள் 31.4 சதவீதம் ஆகும். 1971 ஆம் ஆண்டு மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்புப்படி இது 39.39 சதவீதமாக உயர்ந்தது. 1971 ஆம் ஆண்டு மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பின்படி ஆண்களில் 51.68 சதவீதத்தினரும், பெண்களில் 26.83 சதவீதத்தினரும் எழுதப்படிக்கத் தெரிந்திருந்தனர். எழுத்தறிவின்மையைப் போக்குவதற்காக 80 முதியோர் கல்வி நிலையங்கள் தற்போது நடத்தப்பட்டு வருகின்றன.

குடியானவர் கல்வி–தொழில் எழுத்தறிவுத் திட்டம் கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் உடுமலைப்பேட்டை, பொள்ளாச்சி ஆகிய இடங்களிலும், தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் தஞ்சை வட்டத்திலும், வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் திருவண்ணாமலையிலும் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் தூத்துக்குடியிலும் நடத்தப்பட்டன. இத்திட்டம், 1972–73 ஆம் ஆண்டில், தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் கொண்டு வரப்படும்.

## VIII. நூலக இயக்கம்.

24. நூலகச் சட்டம் இயற்றி, நூலக இயக்கத்திற்குத் தொடர்ந்து ஆதரவு அளித்து வரும் ஒரு சில மாநில அரசுகளுள் தமிழ் நாடு அரசும் ஒன்றாகும். தற்போது இம் மாநிலத்தில் மாவட்ட மத்திய நூலகங்கள் 13-ம், கிளை நூலகங்கள் 1,437-ம், புத்தகம் வழங்கும் நிலையங்கள் 1,882-ம் உள்ளன. இயங்கும் நூலகப் பணி, புத்தகங்களை இல்லங்களில் கொண்டு தரும் பணி, சிறுவர்கள், மகளிர் ஆகியோருக்கான நூலகப்பணி, சீருலாப் பயணிகளுக்கான நூலகப் பணி, கைதிகளுக்கான நூலகப் பணி, காவல்துறைப் பணியாளர்களுக்கான நூலகப் பணி, மருத்துவ மனை நூலகப் பணி ஆகிய பணிகளை மாவட்ட நூலக அதிகார மன்றங்கள் செயல்படுத்துகின்றன.

25. நூலக நிதியின் பெரும் பகுதி, வீட்டு வரி அல்லது சொத்து வரி ஆகியவற்றின் மீது ரூபாய்க்கு 3 காசு வீதம் விதிக்கப்படும் மேல் கட்டணத்தின் மூலம் வசூலிக்கப்படுகிறது. இவ்வாறு வசூலிக்கப்படும் மேல் கட்டணத்திற்கு இணையான உதவித் தொகை, சென்னை தவிர பிற மாவட்டங்களில் உள்ள மாவட்ட நூலக அதிகார மன்றங்களுக்கு மானியமாக வழங்கப்படுகிறது. மேலும், ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்கீழ் தொடங்கப்பட்டுள்ள நூலகங்களுக்காகவும் தனி மானியங்கள் வழங்கப்படுகின்றன.

26. 1972 ஏப்ரல் முதல் நூலக மேல் கட்டணத்தை ரூபாய்க்கு மூன்று பைசாவிலிருந்து ஐந்து பைசாவாக உயர்த்தி அரசு ஆணை வெளியிட்டுள்ளது. நூலக ஆணைக் குழுக்களின் வருவாய் பெருக்குவதற்காக இந்நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது. பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் பொது நூலகங்களின் இயக்குநராகவும் இப்பொழுது செயல்படுகின்றார். இந்த இயக்கத்திற்கு ஊக்கமளிக்கவேண்டி பொது நூலகங்கள் இயக்குநர் பதவி ஒன்றைத் தனியாக ஏற்படுத்துவது பற்றி அரசு ஆலோசித்து வருகிறது.

1972 மார்ச் 18]

## IX. தேர்வுகள்.

27. நாடு முழுவதும் உள்ள கல்வி வல்லுநர்கள், தேர்வு முறையில் உடனடியாக மாற்றம் செய்ய வேண்டியதன் அவசியத்தை வலியுறுத்தி யுள்ளனர். இந்தப் பிரச்சினையில் கல்வி வல்லுநர்களிடையே உருவாகும் கருத்து ஒற்றுமை, தேர்வு முறைகளில் தேவையான சீர்திருத்தங்களைச் செய்வதில் அரசுக்கு வழிகாட்டியாக இருக்க வேண்டும் என்பது அரசின் விருப்பமாகும்.

28. தற்போது பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர், அரசுத் தேர்வுகளின் ஆணையாளராகவும் பணியாற்றி, சுமார் 22 தேர்வுகள் நடத்துகிறார். இவற்றில் சில, ஆண்டுக்கொரு முறை நடத்தப்படுகின்றன. ஆண்டுக்கு இரு முறை சில தேர்வுகள் நடத்தப்படுகின்றன. தட்டச்சு, சுருக் கெழுத்து, கணக்கியல் ஆகியவை போன்ற வணிகப் பாடங்களில் தேர்வு நடத்தும் பொறுப்பு, அரசுத் தேர்வுகள் ஆணையாளரிட மிருந்து தற்பொழுது தொழில் நுட்பக் கல்வி இயக்குநருக்கு மாற்றப் பட்டுள்ளது.

29. அரசுத் தேர்வுகள் ஆணையாளரினால் நடத்தப்படுகின்ற தேர்வுகளிலேயே மிகப் பெரியது எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பொதுத் தேர்வு ஆகும். இத் தேர்வு மார்ச் மாதத்தில் சுமார் 900 இடங்களிலும், அக்டோபரில் சுமார் 180 இடங்களிலும் நடத்தப்படுகிறது. 1970 ஏப்ரலில் 1,91,853 பேர்கள் எழுதியதற்கு மாறாக, 1971 ஏப்ரலில் நடத்தப்பட்ட எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தேர்வில் 1,93,059 பேர் எழுதினர். 1970 ஏப்ரலில் நடத்தப்பட்ட இத் தேர்வில் 1,03,974 மாணவர்கள் மட்டுமே தேற, 1971 ஏப்ரலில் நடத்தப்பட்ட தேர்வில் 1,11,823 பேர் தேறினர். தேறியவர்களின் சதவீதம் 1970 ஏப்ரலில் 56 சத வீதத்திலிருந்து 1971 ஏப்ரலில் 59.2 சதவீதமாக உயர்ந்துள்ளது.

## அத்தியாயம் VI.

## கல்லூரிக் கல்வி

### I நிதி ஒதுக்கீடு

1972–73-ஆம் ஆண்டில் "28-கல்வி" என்னும் தலைப்பில் மொத்தமாகச் செலவிடப்படும் ரூ. 8,985 லட்சத்தில், கல்லூரிக் கல்விக்கென ரூ. 807.29லட்சம் செலவிட கருதப்பட்டுள்ளது. இது இம்மாநிலத்தில் கல்விக்கான மொத்தச் செலவில் 9 சதவீதமாகும்

[1972 மார்ச் 18

2. 1972–73 வரவு–செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளில் கல்லூரிக் கல்விக்கென ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகையின் விவரங்கள் வருமாறு:—

| | 1971–72 திருத்த மதிப்பீடு. | 1972 73 வரவு-செலவு மதிப்பீடு. |
|---|---|---|
| | (ரூபாய் இலட்சத்தில்.) | |
| 28. கல்வி .. .. .. | 770 88 | 807·29 |
| 103 (a) மூலப் பணிகள் முதலியன என்பதன் கீழ் கட்டடங்களுக்கான நிதி ஒதுக்கீடு .. .. .. | 110·05 | 146·98 |
| 47. அரசுக் கடன்களும் முன் பணங்களும் தேசியக் கடன் படிப்பு உதவித் தொகை .. | 50·00 | 56·36 |
| | 930·93 | 1,010·63 |

3. கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநர் அலுவலகத்தில் பல்வேறு கல்வித் திட்டங்களுக்காக இத் தொகை எவ்வாறு செலவிடப்படுகிறது என்னும் முழு விவரங்களைக் கீழேக் காணும் புள்ளி விவரங்கள் காட்டும்:—

| | 1971–72 திருத்த மதிப்பீடு. | 1972–73 வரவு–செலவு மதிப்பீடு. |
|---|---|---|
| | (ரூபாய் இலட்சத்தில்.) | |
| நிர்வாகமும் மேற்பார்வையும் .. | 7·53 | 7·64 |
| பல்கலைக் கழகங்களுக்கு மானியங்கள் .. .. .. | 72·25 | 57·92 |
| தற்போதுள்ள கலைக் கல்லூரிகளைப் பேணுதல் :— .. | | |
| (a) அரசுக் கல்லூரிகள் .. | 344·73 | 386·03 |
| (b) தனியார் கல்லூரிகள் .. | 304·03 | 328·13 |
| தற்போதுள்ள பயிற்சிக் கல்லூரிகளைப் பேணுதல் : | | |
| (a) அரசுக் கல்லூரிகள் .. | 26·24 | 24·55 |
| (b) தனியார் கல்லூரிகள் .. | 7·17 | 7·10 |
| சென்னை சட்டக் கல்லூரி .. .. | 6·71 | 8·00 |

1972 மார்ச் 18]

| | 1971–72 திருத்த மதிப்பீடு. | 1972–73 வரவு-செலவு மதிப்பீடு. |
|---|---|---|
| | (ரூபாய் இலட்சத்தில்) | |
| தற்போதுள்ள தனிக் கல்வி நிறுவனங்களைப் பேணுதல் :— | | |
| (a) அரசு நிறுவனங்கள் .. | 2·32 | 2·17 |
| (b) தனியார் கல்வி நிறுவனங்கள் | 5·24 | 5·09 |
| புதிதாக அரசினர் கலைக் கல்லூரிகளைத் திறத்தலும், புதிய படிப்புகளைத் தொடங்குதலும் .. .. .. .. | .. | 24·20 |
| மாணவர்களுக்கு படிப்பு உதவித் தொகைகள், சலுகைகள் ஆகியவை வழங்கவும், தமிழில் கல்லூரிப் பாடப் புத்தகங்கள் தயாரிக்கவும் .. .. | 150·04 | 154·86 |
| பல்வகை .. .. .. .. | 4·67 | 4·94 |
| மொத்தம் .. | 930.93 | 1,010·63 |

II. திட்டக் குறிக்கோள் அளவுகள்.

1970–71-ஆம் கல்வியாண்டு முடிவில், இம் மாநிலத்தில் மொத்தம் 160 கலை–அறிவியல் கல்லூரிகள் (43 அரசுக் கல்லூரிகள், 117 மானியம் பெறும் கல்லூரிகள்) இருந்தன. 1971–72-ல் மன்னார்குடி, திருப்பூர், உடுமலைப்பேட்டை ஆகிய இடங்களில் புதிதாக மூன்று அரசினர் கல்லூரிகள் திறக்கப்பட்டன. இவற்றுடன்; ஆறு தனியார் கல்லூரிகள், அரசு நிதியிலிருந்து மானியம் பெறுவதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டன. இதனால், இம் மாநிலத்தில் உள்ள கல்லூரிகளின் மொத்த எண்ணிக்கை 169 (46 அரசு கல்லூரிகள், 123 மானியம் பெறும் கல்லூரிகள்) ஆக உயர்ந்தது. புதிதாக மூன்று கல்லூரிகள் திறக்கப்பட்டதோடு மட்டுமல்லாமல், 1971–72-ல் 17 அரசு கல்லூரிகளில், கூடுதல் பட்டப் படிப்புப் பாடமுறைகளும், பட்ட மேற்படிப்புப் பாடமுறைகளும் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. இந்தப் பதிய படிப்புகள், கல்லூரிகளில் பயிற்று மொழி குறித்து டாக்டர் ஏ. எல். முதலியார் குழுவின் பரிந்துரைகளை அரசு ஏற்றுக்கொண்டதன் விளைவாகத் திறக்கப்பட்ட,

[1972 மார்ச் 18

ஆங்கிலப் பயிற்று மொழிப் பிரிவுகளுக்குக் கூடுதலாகத் தொடங்கப் பட்டவையாகும். மானியம் பெறும் கல்லூரிகளில் தொடங்கப் பட்ட கூடுதல் பிரிவுகளுக்கும் 1971–72-ல் அரசு நிதியிலிருந்து மானியம் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது.

1970–72-ல் எல்லா கலைக் கல்லூரிகளிலும் 1.63 லட்சம் மாணவர்கள் படித்தனர். 1971–72-ல் இது 1.83 லட்சமாக உயர்ந்தது.

5. 1972–73-க்கான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் புதிதாக நான்கு அரசு கல்லூரிகள் திறப்பதற்கும் (ரூ. 9.2 லட்சம்) புகுமுக வகுப்பில் கூடுதல் பிரிவுகள் தொடங்கவும் (ரூ. 2.5 லட்சம்) நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. (கல்லூரிகள் தொடங்குவதற் கென்று பொது மக்களிடமிருந்து எதிர்பார்க்கப்படும் நன்கொடைத் தொகை திரட்டப்பட்டு, சம்பந்தப்பட்ட பல்கலைக் கழகங்கள் இக் கல்லூரிகளுக்கு இணைப்பு வழங்கினால் இப் புதிய அரசினர் கல்லூரி கள் திறக்கப்படும்) 1972–73-ல் அரசு கல்லூரிகளில் புதிய பட்டப் படிப்புகள் தொடங்குவதற்கும், பட்ட மேற் படிப்பு வகுப்புகள் தொடங்குவதற்கும் ரூ. 15 லட்சம் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப் பட்டுள்ளது.

6. இம் மாநிலத்தில் கல்லூரிக் கல்வியை விரிவுபடுத்தும் பணியின் ஒரு பகுதியாக, கல்லூரிக் கட்டடங்கள், மாணவர் விடுதிகள் ஆகிய வற்றிற்காக 1971–72-ஆம் ஆண்டு வரவு–செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 115 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது. 1971–72-ல் பல்கலைக்கழக மானியத்திலிருந்து பெறப்படும் மானியத்தைக் கொண்டு நான்கு கல்லூரி மாணவர் விடுதிகளைக் கட்டுவதற்கு அரசு அனுமதி வழங்கியது. கல்லூரிக் கட்டடங்கள், விடுதிக் கட்டடங்கள் ஆகியவை கட்டுவதற்காக 1972–73-ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் மொத்தம் ரூ. 146.99 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

7. தற்போது 30 கல்லூரிகளில் (15 அரசினர் கல்லூரிகள் 15 மானியம் பெறும் கல்லூரிகள்) மாலை நேர வகுப்புகள் நடத்தப் படுகின்றன. வேலையில் உள்ளவர்கள் தங்களது கல்வித் தகுதிகளை உயர்த்திக் கொள்ள இவை வாய்ப்பு அளிக்கின்றன. இந்த மாலை நேர வகுப்புகளில் மொத்தம் 8,312 மாணவர்கள் பயிலுகின்றனர். 1972–73-ல் இன்னும் சில அரசினர் கலைக் கல்லூரிகளில் சில மாலை நேரப் படிப்புகள் தொடங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

1972 மார்ச் 18]

## III. கல்வித்தர உயர்வுக்கான நடவடிக்கைகள்

8. கல்லூரிகளில் நெறிமுறை ஆசிரியர்கள் (Tutors) விளக்குநர்கள் (Demonstrator) ஆகிய பதவிகளுக்குப் பட்டதாரிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்தனர். கல்லூரிகள் கல்வியின் தரத்தை உயர்த்தும் ஒரு முயற்சியாக, அத்தகைய நெறி முறை ஆசிரியர்கள், விளக்குநர் ஆகியோரின் கல்வித் தகுதியைப் பட்டபடிப்பு நிலையிலிருந்து பட்ட மேற்படிப்பு நிலைக்கு உயர்த்துவது என்று அரசு 1971–72-ல் முடிவு செய்தது.

9. பட்டப்படிப்பு, பட்ட மேற்படிப்பு மாணவர்களுக்கு வகுப்பு நடத்தும் ஆசிரியர்களுக்கு ஆராய்ச்சி அனுபவம் அவசியமாக இருப்பதால், அரசு கல்லூரிகளில் உள்ள சில பேராசிரியர்களையும் உதவிப் பேராசிரியர்களையும் Ph. D. பட்டங்கள் பெறுவதற்கான ஆராய்ச்சிப் பணிக்காக முகமையில் அனுப்பத் திட்டமிடப் பட்டுள்ளது. இதற்காக 1972–73-ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவு திட்டத்தில் ரூ. 28,000 நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. M. Ed. பயிற்சிக்கு உதவிப் பேராசிரியர்களை முகமையில் அனுப்பும் திட்டம் தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

10. ஆங்கிலம் கற்பிக்கும் தரத்தை உயர்த்துவதற்காக, கல்லூரி அளவில் ஆங்கிலம் பயிற்றுவிப்பதில் முறையான பணிக்காலப் பயிற்சி அளிக்கும் திட்டங்கள் 1971–72-லும் தொடர்ந்து நிறைவேற்றப் பட்டன. இத் திட்டம் பிரிட்டிஷ் கவுன்சில், சென்னை, மதுரைப் பல்கலைக் கழகங்கள் ஆகியவற்றின் உடனுழைப்புடன் நிறைவேற்றப் படுகின்றது. 1969–70 லிருந்து உடனுழைப்புடன் நிறைவேற்றப்படு கின்றது. 1969–70-லிருந்து ஒவ்வோர் ஆண்டும் எம்.ஏ. (ஆங்கிலம்) பயிலும் 40 மாணவர்களுக்கு படிப்பு உதவித் தொகைகள் கொடுக்கப் பட்டு வருகின்றன. திங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 100 அளிக்கப்படுகிறது. அவர்கள் எம்.ஏ., (ஆங்கிலம்) பயிற்சியில் தேறியவுடன் அரசினர் கல்லூரிகளில் பொருத்தமான பதவிகளில் நியமிக்கப்படுவதற்குத் தகுதியுடையவர்களாவார்கள். இத் திட்டம் 1972–73-லும் தொடர்ந்து நிறைவேற்றப்படும்.

11. சென்னை பல்கலைக் கழகத்தினுல் பின்பற்றப்படுகின்ற புதிய பாடத் திட்டங்களைக் கற்பிப்பதற்கு மறுபயிற்சி வகுப்புகள் நடத்து வதற்காக, அரசு, சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு 1971–72-ல் ரூ. 10 லட்சம் மானியம் வழங்கியது.

IV பயிற்று மொழி.

12. இணையான பயிற்று மொழிப் பிரிவுகள் திறப்பது தொடர்பான ஏ.எல். முதலியார் குழுவின் பரிந்துரைகளை ஏற்றுக் கொண்டு, அரசு 1971–72-ல் தமிழ் பயிற்று மொழிப் பிரிவுகள் மட்டும் உள்ள அரசு கலைக் கல்லூரிகளில் ஆங்கில பயிற்று மொழி வகுப்புகளைப் புதிதாகத் திறக்க ஆணை பிறப்பித்தது. உயர்கல்வியை தமிழில் கற்பிப்பதற்கு ஊக்கமளிப்பது என்ற தங்களது கொள்கையை அரசு தொடர்ந்து நிறைவேற்றி வருகிறது. தமிழைப் பயிற்று மொழியாகக் கொண்ட பி.ஏ., பி.எஸ்.சி. வகுப்பு மாணவர்களுக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 180-ம், புகுமுக மாணவர்களுக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 50-ம் உதவித் தொகையாக வழங்கியது. இந்த உதவித் தொகை 1971–72-லிருந்து, அரசு தனியார் கல்லூரிகளில் பயிலும் மாணவர்கள் உட்பட, அவர்கள் எந்த வகுப்பினராயிருப்பினும், என்ன வருமானம் உடையவராயிருப்பினும், தமிழைப் பயிற்று மொழியாகப் பயிலும் எல்லா மாணவர்களுக்கும் அளிக்கப்படுகிறது. உதவித் தொகை வழங்கும் இந்த திட்டம் 1972–73-லும் தொடர்ந்து நிறைவேற்றப்படும்.

V. கல்லூரிக்கான தமிழ்ப் பாடப்புத்தகங்கள்

13. கல்லூரி மாணவர்களுக்காக தமிழில் இதுவரை 273 புத்தகங்கள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. நாடு முழுமையிலும் எல்லா வட்டார மொழிகளிலும் வெளியிடப்பட்டுள்ள 600 கல்லூரிப் பாடப் புத்தகங்களில் தமிழில் மட்டும் 273 புத்தகங்கள் வெளியிடப் பட்டிருப்பதைக் கருதிப் பார்க்குங்கால், இது ஒரு சிறப்பான சாதனை என்பது விளங்கும். தமிழ்நாடு பாடப் புத்தக நிறுவனம் அரசின் சார்பில், தமிழ்நாட்டின் பல்கலைக் கழகங்களின் திருத்தியமைக்கப் பட்ட பாடத் திட்டங்களுக்கு இணங்க, பல்கலைக் கழகத்தின் பல் வேறு பாடங்களில், தமிழில் சுமார் 450 மூலப் புத்தகங்கள் எழுத ஏற்பாடுகள் செய்துள்ளது. 74 புத்தகங்கள் தற்போது அச்சில் உள்ளன. எஞ்சியுள்ள புத்தகங்களும் இவ்வாண்டில் இறுதிக்குள் வெளியிடப்பட்டுவிடும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இந் நிறுவனம் பட்ட மேற்படிப்பில் வரலாறு, பொருளாதாரம் ஆகிய பாடங்களுக்கும் தமிழில் பாடப் புத்தகங்கள் வெளியிடுவதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறது.

VI. தேசிய மாணவர் படை

14. தற்பொழுது தமிழ்நாட்டில், தேசிய மாணவர் படையில் (அதிகாரிகள் பயிற்சிப் பிரிவு ஒன்று உட்பட) 51 முதுநிலைப் பிரிவு

1972 மார்ச் 18]

களும் இவற்றை நிர்வகிப்பதற்கான தேசிய மாணவர் படைக் குழுத் தலைமையிடங்கள் ஐந்தும் உள்ளன. தேசிய மாணவர் படையில், முதுநிலைப் பிரிவில் 32,145 பேர்களும் இளநிலைப் பிரிவில் 70,200 பேர்களும் உள்ளனர். ரூ. 2.5 லட்சம் செலவில், இளநிலைப் பிரிவின் படையில் அதிகமாக 5,000 பேரைச் சேர்ப்பதற்காக 1972–73-ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு–செலவுத் திட்டத்தில் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப் பட்டுள்ளது. 1971 சனவரியில் புதுடில்லியில் நடத்தப்பட்ட குடியரசு தின அணிவகுப்பில் கலந்துகொண்ட தமிழ்நாட்டுத் தேசிய மாணவர் படைப் பிரிவு அதில் சிறப்பிடம் வகித்ததோடன்றி அனைத்து இந்தியக் கேடயத்தையும் (All India Banner) பெற்றது.

## VII. சட்டக் கல்லூரி.

சட்டக் கல்லூரி, 1953-ல் சட்டக் கல்வி இயக்குநரின் பொறுப்பின் கீழ் வந்தது. சட்டக் கல்வியில், பட்ட மேற்படிப்புத் தகுதிப் பட்டயப் படிப்பு, சில பிரிவுகளில் எம்.எல். படிப்பு ஆகியவை தொடங்கப் பட்டுள்ளன. 1971–72-ல் இக் கல்லூரியில் பயின்ற மாணவர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 2,366. இதில் 429 மாணவர்கள் மாலை நேர சட்டக் கல்வி பயில்கின்றனர். 48 மாணவர்கள் பட்ட மேற்படிப்புத் தகுதிப் பட்டயப் படிப்பு பயிலுகின்றனர். 46 பேர் எம்.எல். படிப்பு பயின்றனர்.

சட்டக் கல்லூரி மாணவர் விடுதி தற்போது, வாடகைக்கு எடுக்கப்பட்ட தனியார் கட்டடத்தில் உள்ளது. இந்த விடுதியில் 220 பேர் மட்டுமே தங்க முடிகிறது. ஏராளமான மாணவர், விடுதி வசதி வேண்டும் எனக் கோருகின்றனர். விடுதி கட்டுவதற்குத் தகுதி யான அரசு நிலம் எதுவும் இல்லை. எனவே, தற்போதுள்ள தனியார் கட்டடத்தை மனையுடன் சேர்த்து அரசு வாங்கத் திட்டமிட்டுள்ளது. இங்கு புதிய கட்டடங்கள் கட்டுவதன் மூலம் மேலும் சுமார் 400 மாணவர்களுக்கு இட வசதி அளிக்கலாம்.

# அத்தியாயம் VII.

## தொழில் நுட்பக் கல்வி.

### I. நிதி ஒதுக்கீடு

1. 1972–73-ல், "28. கல்வி" என்னும் கணக்கில் மொத்தமாகச் செலவிடப்படும் ரூ. 8,985 லட்சத்தில், தொழில்நுட்பக் கல்விக்காக, ரூ. 503 லட்சம் செலவிடத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இது கல்விக்

[1972 மார்ச் 18

காகச் செலவிடப்படும் மொத்தச் செலவில் சுமார் 6 விழுக்காடு ஆகும்.

2. 1972–73 ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு–செலவுத் திட்டத்தில் தொழில்நுட்பக் கல்விக்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகையின் விவரங்கள் வருமாறு :—

| கணக்குத் தலைப்பு. | தொகை (ரூ. லட்சத்தில் |
|---|---|
| "28. கல்வி" | 503·32 |
| "103. மூலதனச் செலவு" முதலிய தலைப்புகளின்கீழ் தொழில் நுட் க் கல்வி நிலையங்களின் கட்டடங்களுக்கான மூலதனச் செலவு .. | 40·55 |
| "109. மூலதனச் செலவு" என்னும் தலைப் பின்கீழ் தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகளின் கட்டடங்களுக்கான மூலதனச் செலவு .. .. | 14·47 |
| மாணவர்களுக்கும், தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் பயிற்சி பெற்றுத் தேறிய மாணவர்களுக்கும் கடன் தொகை .. .. .. | 42·52 |
| | 600·86 |

3. தொழில்நுட்பக் கல்வி இயக்குநர் அலுவலகத்தில் பல்வேறு கல்விப்பணிகளுக்காக இத்தொகை எவ்வாறு செலவிடப்படுகிறது என்னும் முழுவிவரங்களைக் கீழ் காணும் புள்ளி விவரங்கள் தெற்றெனக் காட்டும் :—

| | 1971–72-ஆம் ஆண்டுக்கான திருத்த மதிப்பீடு. | 1972–73-ஆம் ஆண்டு வரவு–செலவு மதிப்பீடு. |
|---|---|---|
| | (ரூபாய் லட்சத்தில்.) | |
| 1. நிர்வாகமும் மேற் பார்வையும் .. | 15·99 | 16·39 |
| 2. பொறியியல் கல்லூரிகள்— | | |
| (a) அரசினர் பொறியியல் கல்லூரி | 113·52 | 132·90 |
| (b) தனியார் .. .. .. | 38·13 | 37·86 |
| 3. தொழில் நுட்ப தனியார் நிறுவனங்கள்— | | |
| (a) அரசு .. .. .. | 112·71 | 120·95 |
| (b) தனியார் .. .. .. | 44·41 | 43·55 |

1972 மார்ச் 18]

| | 1971-72-ம் ஆண்டுக்கான திருத்த மதிப்பீடு. | 1972-73-ம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவு மதிப்பீடு. |
|---|---|---|
| | (ரூபாய் லட்சத்தில்) | |
| 4. தொழில் நுட்ப உயர்நிலைப்பள்ளிகள்— | | |
| (a) அரசு .. .. .. | 16·19 | 15·36 |
| (b) தனியார் .. .. .. | 4·00 | 4·00 |
| 5. வட்டாரப் பொறியியல் கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி .. .. | 19·32 | 16·82 |
| 6. மாணவர்களுக்கு படிப்பு உதவிச் சம்பளம், பயிற்சி உதவிப்பணம், கடன்கள் .. .. .. | 21·65 | 23·15 |
| 7. தொழிற் பயிற்சிப் பள்ளிகள் .. | 282·44 | 180·88 |
| 8. தேர்வுகள்— | | |
| (a) தொழில் நுட்ப நிறுவனங்கள் | 4·00 | 4·40 |
| (b) வணிகவியல் .. .. | 4·10 | 4·60 |
| | 575·86 | 600·86 |

## II திட்டக் குறிக்கோள் அளவுகள்.

4. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் செயல்படத் தொடங்கிய காலத்தில் இம்மாநிலத்தில் 5 பொறியியல் கல்லூரிகளும் 6 பல்தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகளும்தான் இருந்தன. இம்மாநிலம் முழுவதிலுமுள்ள பொறியியல் கல்லூரிகள், பல்தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை தற்போது 12 பொறியியல் கல்லூரிகள் (இவற்றுள் ஏழு மாநில அரசின் கட்டுப்பாட்டின் கீழுள்ளவை) 35 பல்தொழில் பயிற்சிப்பள்ளிகள் (மகளிர் பல்தொழில் பயிற்சிப்பள்ளிகள் மூன்று உட்பட), 14 தொழில் நுட்பப் பள்ளிகள் (அரசுப் பள்ளிகள் 11, அரசு உதவி பெற்றவை 3) ஆக உயர்ந்துள்ளது.

இதுவரையில் தனியார் நிர்வாகத்தில் இயங்கி வந்த அழகப்ப செட்டியார் பொறியியல்–தொழில்நுட்பவியல் கல்லூரி, காரைக்குடி, பல்தொழில் பயிற்சிப்பள்ளி ஆகியவற்றை அரசு மேற்கொண்டது குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்களாகும். சென்னை திரைபடத் தொழில் நுட்ப நிறுவனம், செய்தி–விளம்பரத்துறை இயக்குநர் மேற்பார்வைக்கு மாற்றப்பட்டுள்ளது. தனியார் நிர்வாகத்தில், ஆனால்,

அரசு மானியம் பெறும் புதியதோர் பணியிருப்புத் தொழில் பயிற்சிப் பள்ளி 1971–72-ல் எண்ணூரில் அமைக்கப்படுயென்று எதிர்ப் பார்க்கப்படுகிறது.

5. 1971–72-ல் 7 பொறியியல் கல்லூரிகளில் சேர்த்துக் கொள்ளப் பட்ட மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 1,584 ஆகும். முறையான படிப்பு—1,167. பகுதி நேரப் படிப்பு—417. புதிதாகச் சேரு வோருக்காக, 1972–73-ல் 1,660 இடங்கள் (பகுதி நேரப் பட்டப் படிப்பு உட்பட) கிடைக்கப் பெறும். 1971–72-ல் பல்தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் 4,642 மாணவர்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப் பட்டனர். 1972–73-ல் புதிதாகச் சேருவோருக்காக 4,800 இடங்கள் கிடைக்கப் பெறும்.

## III கல்வியைப் பல்துறைப்படுத்தல்.

6. ஏற்கெனவே நிறுவப்பட்டுள்ள தொழிற் கல்வி நிறுவனங்களை ஒருமுகப்படுத்தி, அந்நிறுவனங்களால் அளிக்கப்படும் கல்வியின் தரத்தை மேம்படுத்துதல் மூலம் தரமான மேம்பாட்டை அடையச் செய்வதே நடப்பு ஆண்டில் நிறைவேற்றப்பட மேற்கொள்ளப்படும் திட்டங்களின் நோக்கம் ஆகும். தேறிவந்த மாணவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பளிக்கும் பல வழிகளை ஏற்படுத்த, வேலை வாய்ப்பளிக்கும் படிப்பையும் பல்துறைப்படுத்தப்பட்ட படிப்பையும் தொடங்கியது. இந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு மேற்கொண்ட முக்கிய நடவடிக்கைகளில் ஒன்றாகும். 1971–72-ல், பற்றவைப்புத் தொழில் நுட்பவியல், வணிகவியல் பயிற்சி, ஒப்பனைப் பொருளியல் (Cosmetology) ரொட்டி தயாரிப்பு போன்ற பல்வகைப்படுத்தப்பட்ட வகுப்புகள் தொடங்கப்பட்டன. வரும் ஆண்டில், பல்தொழில் பயிற்சிப்பள்ளிகளில் டீசல் ரயில்வண்டிகள், புள்ளி விவரக் கணக் கியல், பிராஸ்தெடிக்ஸ் (Prosthetics) ஆர்தெடிக்ஸ் Orthetics) போன்ற படிப்புகளைத் தொடங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இதைத் தவிர, கிண்டியிலுள்ள பொறியியல் கல்லூரியில், மோட்டார் பொறியியல் ஆய்வுக் கூடத்துடன் செயல்முறை மின்னணு இயல், செயல்முறைக் கணிதப் பயிற்சிகளில் இரண்டாண்டு பட்ட மேற் படிப்பைத் தொடங்கக் கருதப்பட்டுள்ளது. சென்னை, அரசு மகளிர் பல்தொழில் பயிற்சிப்பள்ளி, சென்னை, இரசாயனத் தொழில் நுட்பப்பள்ளி ஆகிய வற்றில் தொடங்கப்பட்ட பணியிருப்புப் பயிற்சித் திட்டங்கள் செவ்வனே இயங்கி வருகின்றன.

*1972 மார்ச் 18]*

## IV. தொழில் தொடர்பு வாரியம்.

7. தற்காலத் தொழிற்சாலைகள் தேர்ச்சி பெற்ற, திறமை வாய்ந்த தொழில் நுட்பப் பணியாளர்களை மேன்மேலும் நாடு கின்றன. எனவே, தொழில்நுட்பப் பணியாளர்களை, தொழிற்சாலை களுக்குத் தேவைப்படும் பொறியியல் துறைகளில் பயிற்று விப்பதற்கான தேவை ஏற்பட்டுள்ளது. இதற்கென தொழில் நிறுவனங்களுக்கும், தொழில்நுட்பக் கல்வி நிலையங்களுக்கு மிடையே நெருங்கிய தொடர்பு இருக்க வேண்டும். அதன் மூலம் இரு சாராரும் அவரவருடைய பிரச்சினைகளை அறிந்து கொள்ள இயலும்; தொழில் நுட்பக் கல்வி நிலையங்கள் தொழிற்சாலைக்குத் தேவையான பணி யாளர்களைப் பயிற்றுவிக்க இயலும். இதற்காக மாநிலத்திலுள்ள முக்கிய தொழிலதிபர்கள் பிரதிநிதித்துவம் வகிக்கும் தொழில் தொடர்பு வாரியம் ஒன்றை அரசு அமைத்துள்ளது. பணியிருப்புப் பயிற்சி போன்ற வகுப்புகளில் செய்முறைப் பயிற்சியைத் தொடங்க இவ்வாரியம் தீவிரமான முயற்சிகள் மேற்கொள்ள வேண்டு மென்றும், தொழில்நுட்பப் பள்ளிகளில் எத்தகைய பயிற்சியளிக்கப் பட வேண்டுமென்பது குறித்து கருத்துக்கள் வழங்க வேண்டு மென்றும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

## V. கணக்கிடும் பொறி நிலையம்.

8. 1964-ஆம் ஆண்டு முதற்கொண்டு, கணக்கிடும் பொறி வசதி கள் கொண்ட அடிப்படை பொறியியல் நிலையமொன்று கிண்டி பொறியியல் கல்லூரியில் செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலையத்தில் கிடைக்கும் கணக்கிடும் பொறியின் பணியை அரசும் தனியார் நிறுவனங்களுக்கும் பயன்படுத்திக் கொள்கின்றன. இந்நிலை யத்தில் கணக்கிடும் பொறியின் பணியினை, மேலும் விரிவாக்க, 1968-லும், 1971-லும், கூடுதலான தொழில்நுட்பப் பணியாளர் களுக்கு அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. அரசின் பல்வேறு துறை களின் நிர்வாகம், தொழில்நுட்பப் பிரச்சினைகள் ஆகியவற்றைக் கணக்கிடும் பொறியின் மூலம் தீர்த்துக்கொள்ள இயலுமாதலின், அத்துறைகள் இந்நிலையத்தில் கிடைக்கும் வசதிகளை மேலும் பயன் படுத்த அண்மை மாதங்களில் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொண்டுள்ளன.

## VI. பொறியியல் பட்டதாரிகளுக்கான வேலை வாய்ப்புகள்.

9. 1971–72-ஆம் ஆண்டில் பட்டயம் பெற்றவர்களுக்கான பகுதி நேரப் பட்டப் படிப்பு வகுப்பு தொடர்ந்து நடத்தப்படுகிறது.

[1972 மார்ச் 18

1971–72-ல் இவ்வகுப்புகளில் சேர்ந்து பயன் பெற்றவர்களின் எண்ணிக்கை கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

கட்டடவியல்—158.

பொறியியல்—141.

மின் இயல்—118.

தங்களுடைய கல்வித் தகுதியை உயர்த்திக் கொண்டு, சிறந்த வேலை வாய்ப்புக்களைப் பெற விழைவோருக்காக இவ்வகுப்புகள் நடத்தப்படுகின்றன. தற்போது இப்பள்ளிகளில் உள்ள பொறி வசதிகளைக் குறைவான கட்டணங்களில் பயன்படுத்தி, முன்னாள் மாணவர்கள் பொருள்களைத் தயாரிப்பதற்கும் வேலைகளைச் செய் வதற்கும் ஊக்கமளிக்கப்பட்டு வருகிறது. இது பொறியியல் பட்ட தாரிகளுக்கு வேலை வாய்ப்பளிக்கும் வழிகளில் ஒன்றாகும். இத் திட்டம் திருச்சியிலும், மதுரையிலும் தொடர்ந்து செயலில் உள்ளது. இந்த ஊக்கத்திட்டம் காரணமாக மாணவர்களும் தகுதிப் பட்டயம் பெற்றவர்களும் ஆக 180 பேர் இதுவரைப் பலனடைந்துள்ளனர்.

10. சேலம் உருக்காலைத் திட்டம் செயல்படத் தொடங்கியுள்ள நிலையில், இம் மாநிலத்தில், உலோகவியல் பொறியாளர்களைப் பயிற்றுவிப்பதில் அதிகத் தேவை ஏற்பட்டுள்ளது. இந்தத் தேவையை நிறைவு செய்ய எண்ணி 1970–71-ல் உலோகவியல் பயிற்சி தொடங்கப்பட்டது. சேலம் உருக்காலைத் திட்டம் செய்முறைப் பயிற்சிக்கான வசதிகளனைத்தையும் அளிக்கக்கூடியதாய் இருப்ப தாலும், சேலத்தில் புதிய உருக்காலை வசதிகள் இப்பயிற்சிக்குத் துணை செய்யும் என்பதாலும், கிண்டி பொறியியல் கல்லூரியிலுள்ள இப் பயிற்சியை சேலம் அரசினர் பொறியியல் கல்லூரிக்கு மாற்றத் திட்ட மிடப்பட்டுள்ளது.

## VII. தொழிற்கல்வியின் தரத்தை மேம்படுத்துவதற்கான ஏற்பாடுகள்.

11. (அ) பல்வேறு வகுப்புகளின் பாடத் திட்டத்தை நவீன முறைக்கேற்ப திருத்துவதும், ஒவ்வொரு துறையிலும் புதிய மேம் பாடுகளுடன் ஒட்டியிருக்க வகுப்புப் பாடத் திட்டங்களை குறிப்பிட்ட காலத்திற்கொருமுறை மாற்றியமைப்பதும் அவசியமாகும். 1972–73-ல் இதற்காக கிண்டி பொறியியல் கல்லூரியில் கல்வி பாடத்திட்ட மேம்பாட்டுப் பிரிவொன்றை ஏற்படுத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

1972 மார்ச் 18]

(ஆ) ஆசிரியர்களின் கல்வித் தகுதியை உயர்த்தும் பொருட்டு தொழில்நுட்பக் கல்வி நிறுவனங்களில் பணிபுரியும் ஆசிரியர் ஐவர் ஆராய்ச்சி செய்வதற்காக, 1971–72-ல் இந்தியத் தொழில் நுட்பவியல் நிறுவனத்திற்கும், பெங்களூர் இந்திய அறிவியல் நிறுவனத்திற்கும், வெளிநாட்டைச் சேர்ந்த சில பல்கலைக் கழகங் களுக்கும் அனுப்பப்பட்டனர். 1972–73-ல் அவர்கள் தொடர்ந்து அந்நிலையங்களில் பயில்வர்; பயிற்சிக்காலத்தில் ஊதியமும் பெற்று வருவர்.

12. 1971 ஏப்ரல் வரை வணிகப் பாடங்களில் சான்றிதழ்ப் படிப்புத் தேர்வுகள், அரசுத் தேர்வுகள் ஆணையாளரால் நடத்தப் பட்டு வந்தன. தட்டச்சுக் கல்வி போன்ற இப்பாடங்களில் தொழில் நுட்ப அறிவு தேவைப்படுவதாலும், ஏற்கெனவே வணிகவியல் பள்ளி தொழில்நுட்பக் கல்வி இயக்குநரின் கட்டுப்பாட்டின் கீழுள்ளதாலும், மேற்சொன்ன தேர்வுகளை நடத்தும் பொறுப்பு 1971 அக்டோபரி லிருந்து தொழில்நுட்பக் கல்வி இயக்குநருக்கு மாற்றப்பட்டுள்ளது. இத்தேர்வுக்கான நடைமுறைகள் சீர்செய்யப்பட்டுத் தேர்வு முடிவுகளை வெளியிடுதல் விரைவுபடுத்தப்பட்டுள்ளது.

## VIII. தொழில்நுட்பக் கல்விக்கான பல்கலைக் கழகம்.

தொழிற்கல்வியின் பலதுறைகளிலும் உயர்சிறப்பறிவு பெறுவ தற்கான தேவைகள், தொழிற் கல்விக்கென்று சிறப்பான நிறுவன மொன்றை அமைப்பதன் மூலமே செம்மையாக நிறைவு செய்யப் படும் என்ற உண்மை அனைவராலும் பெருமளவில் ஒப்புக்கொள்ளப் பட்டு வருகிறது. தொழிற்கல்விக்கென தனி நிறுவனமொன்று அமைந்தால், அது தொழிற்கல்வி நிறுவனங்களுக்கு நிலையாகவும், தொடர்ந்தும் கல்வி, தொழில்நுட்ப உதவியளித்து, வழிகாட்டியாக அமையமுடியும். இம் மாநிலத்தில் தொழில்நுட்பக் கல்விக்கான பல்கலைக் கழகமொன்றை அமைக்கும் செயற்குறிப்பு ஆழ்ந்து பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது.

## IX. கைத்திறப் பணியாளர்கள் பயிற்சித் திட்டங்களும் தொழில் பயிற்சி நிறுவனங்களும்.

கைத்திறப் பணியாளர்கள் பயிற்சித் திட்டம், வேலைவாய்ப்பு-பயிற்சித் துறை இயக்குநரால் நிர்வகிக்கப்பட்டு வருகிறது. 1968–69 வரையில் மத்திய அரசின் உதவிபெறும் திட்டமாக இருந்த இத் திட்டம் 1969–70-லிருந்து ஒரு மாநிலத் திட்டமாக மாறியுள்ளது.

[1972 மார்ச் 18

## (i) தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகள்.

இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதியில் 10 தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகள் (3,368 மாணவர்கள்) செயல்பட்டு வந்தன. மூன்றுவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதியில் தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை 30 ஆக (9,592 மாணவர்கள்) உயர்ந்து தற்பொழுது 31 தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகள் (13,112 மாணவர்கள்) அளவில் உள்ளது. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் மேலும் 1,000 மாணவர்களைச் சேர்த்துக்கொள்ள வகை செய்யக் கருதியுள்ளோம்.

தொழில்களைப் பல்துறைப்படுத்தும் திட்டத்தின்கீழ், சில தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டு வருகிற வேலை வாய்ப்பு பெரிதும் இல்லாத, தொழில்கள் சிலவற்றிற்குப் பதிலாக, இயந்திரக் கம்மியர் (மின் அணுவியல்), இயந்திரக் கம்மியர் (டிராக்டர்), இயந்திரக் கம்மியர் (குளிர் பதனம்-சீர்வளிச் சாதனம் பொருத்துதல்) முதலியவை போன்ற, வேலைவாய்ப்பு செறிந்த தொழில்களில் பயிற்சி அளிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

கிண்டி, வட சென்னை, அம்பத்தூர், மதுரை, கோயம்புத்தூர் ஆகிய இடங்களில் உள்ள தொழில் பயிற்சிப்பள்ளிகள் தொழிற் சாலைத் தொழிலாளர்களுக்காக மாலை நேர வகுப்புகள் நடத்து கின்றன. தற்போது, மொத்தத்தில் சுமார் 688 தொழிலாளர்கள் மாலை நேர வகுப்புகளில் பயிலுகின்றனர்.

மூன்றுவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் தொடங்கப்பட்ட ஒரு திட்டத்தின்கீழ், திருச்சிராப்பள்ளி, மதுரை, சேலம், பேட்டை ஆகிய இடங்களில் உள்ள தொழில் பயிற்சிப்பள்ளிகள் பொற் கொல்லர், வடிவமைப்பு தயாரிப்போர், கைத்தறி நெசவாளர் ஆகியோருக்கு, அவர்கள் ஒரு துணைத் தொழில் பழகிக்கொள்ள இயலும் வகையிலும், வேலைவாய்ப்பினைப் பெறத்தக்க வகையிலும் மாற்றுத் தொழில்களில் பகுதிநேரப் பயிற்சி அளிக்கின்றன. சுமார் 125 தொழிலாளர்கள் இத்தகைய பயிற்சி பெறுகிறார்கள்.

வட சென்னை, கோயம்புத்தூர் ஆகிய இடங்களில் உள்ள தொழில் பயிற்சிப்பள்ளிகள், முன்னோடித் திட்டமாக, தச்சுத் தொழிலில் வாணிபத் தொழில் பிரிவுகளைத் தொடங்கியுள்ளன. இந்தப் பிரிவுகள், பயிற்சி பெறுபவர்களுக்கு, உற்பத்தியில் நடை முறை அனுபவங்கள் அளிக்கின்றன. இந்த அனுபவத்தினால் பயிற்சி

**1972 மார்ச் 18]**

பெறும் தொழிலாளர்கள் சொந்தமாகத் தொழில் தொடங்குவதிலும், சொந்தமாகப் பணி ஆணைகள் பெறுவதிலும் ஊக்கம் அளிக்கிறது. இந்த முன்னோடித் திட்டம் வெற்றி அடைந்தால், இது ஏனைய இடங்களில் உள்ள நிறுவனங்களுக்கும் நீட்டிக்கப்படும்.

தொழில் பயிற்சிப்பள்ளிகளில் பயிற்சி பெற்றுத் தேறியவர்களுக்கு, தொழிலை நோக்கமாகக் கொண்ட நடைமுறைப்பயிற்சி அளிக்கும் திட்டங்களும் செயலில் உள்ளன. திருச்சிராப்பள்ளி, தொழில் பயிற்சிப்பள்ளியில், பாரத் கனரக மின்சாரக்கருவிகள் தொழிற்சாலைக்குத் தேவையான இயந்திரப் பாகங்களைத் தயாரித்து அளிப்பதற்கான பணி ஆணைகள் பெறுவதற்கு அவர்கள் அனுமதிக்கப்படுகின்றனர். கிண்டியிலும் மதுரையிலும் உள்ள தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் பயிற்சியாளர்கள், குளிர்பதனப் பெட்டி, மற்றும் மருத்துவமனைகளில் பயன்படுத்தப்படுகிற கருவிகள் ஆகியவற்றைப் பழுதுபார்க்கவும் அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள்.

பர்மா, இலங்கை அகதிகளுக்கு, ஒவ்வொரு தொழில் பயிற்சிப் பள்ளியிலும் ஒவ்வொரு தொழிலிலும் 5 சதவீத இடங்கள் ஒதுக்கப்படுகின்றன.

இம் மாநிலத்தில் உள்ள தொழில் பயிற்சிப்பள்ளிகளில் தரமான பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. புதுடில்லியில் ஆண்டு தோறும் நடத்தப்படுகின்ற அனைத்து இந்தியத் திறமைப் போட்டிகளில், தமிழ்நாடு இரண்டொரு தொழில்களில் தொடர்ந்து முதலிடம் வகித்துள்ளது. சிறந்த மாநிலத்திற்கான குடியரசுத் தலைவரின் சுழல் கோப்பையையும் தமிழ்நாடு மும்முறை பெற்றுள்ளது.

## (ii) தொழில் பழகுவோர் பயிற்சித்திட்டம்.

1961 ஆம் ஆண்டு தொழில் பழகுவோர் சட்டத்தின்படி, ஒரு தொழில் நிறுவனம் தொழில் பழகுவோர் சிலருக்கு பயிற்சி அளிக்க வேண்டியது அவசியமாகும். தற்போது 195 தொழிற்சாலைகள் இச் சட்டத்தின்கீழ் வருகின்றன. 489 தொழில் நிறுவனங்கள் இச் சட்டத்தைச் செயற்படுத்துகின்றன. இவற்றில் மொத்தம், 2,727 தொழில் பழகுவோர் உள்ளனர். 10 தொழில் பயிற்சிப்பள்ளிகளில் தொடர்புள்ள பாடங்களில் போதனை வகுப்புகள் நடத்தப்படுகின்றன.

### (iii) மானியம் பெறும் தொழில் பள்ளிகள்.

இம் மாநிலத்தில், வேலைவாய்ப்பு பயிற்சித் துறையால் ஏற்பளிக்கப்பட்ட 31 உதவி பெறும் தொழில் பள்ளிகள் உள்ளன. இவற்றிற்கு, பேணுதல் செலவு, கருவிகள், மற்றும் கட்டடங்களுக்காக மானியங்கள் அளிக்கப்படுகின்றன.

### (iv) தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் பயிற்சி பெற்றுத் தேறி வேலையில்லாமல் இருப்பவர்களுக்குக் கடன் உதவி.

தொழில் நுட்பத் தகுதிபெற்ற கைத்திறப் பணியாளர்களுக்கு, சொந்தமாகத் தொழில் தொடங்கும் வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும் நோக்கத்துடன், தொழில் பயிற்சிப்பள்ளிகளில் பயிற்சி பெற்றுத் தேறி, வேலையில்லாமல் இருக்கும் கைத்திறப் பணியாளர்களுக்கு கருவிகளும் உபகரணங்களும் வழங்குவதற்கான கடனுதவித் திட்டம் ஒன்றுக்கு அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. சொந்தத்தில் தொழில் தொடங்குவதற்காக ஒருவருக்கு ரூ. 1,000 மதிப்புள்ள கருவிகளும் உபகரணங்களும் என்ற வீதத்தில் 3,000 பேர்களுக்கு வட்டியின்றி இக் கடன் உதவி அளிக்கப்படும். இந்த கடன், ஒரு தவணையில் ரூ. 40 வீதம் 25 சமமான மாதத் தவணையில் வசூலிக்கப்படும். இத் திட்டத்திற்காக 1971–72, 1972–73 ஆம் ஆண்டுகளுக்கான வரவு–செலவுத் திட்டங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் ரூ. 30 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

## அத்தியாயம் VIII

## இசை, கலைகள், கலை நிகழ்ச்சிகள்.

### தமிழ்நாடு சங்கீத நாடக சங்கம்.

1. தமிழ்நாடு சங்கீத நாடக சங்கம், திரைப்படம், நுண்கலை, இசை, நாடகம் ஆகியவற்றைப் பேணி வளர்க்கும் பணிகளையும், அவற்றின் மூலம் தமிழ்நாட்டில் கலைப் பணிகளை மேம்படுத்தும் செயல்களையும் தொடர்ந்து நிறைவேற்றி வந்தது.

2. இச் சங்கம் திறன் படைத்த இளம் கலைஞர்களை ஊக்குவிக்கிறது. தனது ஆதரவின் கீழ் கலை நிகழ்ச்சிகளை நடத்த அவர்களுக்கு வாய்ப்புகள் அளிக்கிறது. இசை, நாட்டியம், நாடகம், திரைப்படம் ஆகிய துறைகளில் சிறந்த திறமையுள்ள கலைஞர்களுக்கு இச் சங்கம் விருதுகளும் பாராட்டிதழ்களும் வழங்குகிறது.

1972 மார்ச் 18]

3. 1971–72-ல், இச் சங்கம் தனது பணிகளுக்காக ரூ. 1.90 லட்சமும் வெளிநாடுகளிலிருந்து வரும் கலாச்சாரக் குழுக்களை வரவழைத்து உபசரிப்பதற்காக ரூ. 50,000-ம் மானியம் பெற்றது. 1972–73 ஆம் ஆண்டுக்காக இச் சங்கத்துக்கு ரூ. 2.40 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது.

4. சிறந்த கலைஞர்களுக்கு நிதியுதவி அளிக்கும் மாநில அரசுத் திட்டத்தின்கீழ், 1971–72 ஆம் ஆண்டில் 190 கலைஞர்களுக்கு ஓய்வூதியம் வழங்கப்பட்டது. அரசு இதற்காக ரூ. 2 லட்சம் ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது.

5. அரும்பொருட்காட்சிச் சாலைகள்.—அரும்பொருட்காட்சிச் சாலை அரங்கில் அமரும் இடவசதி ஏற்பாட்டில் மேம்பாடுகள் செய்வது 1971–72-ல் மேற்கொள்ளப்பட்டு 1972–73-ல் முடிவுறும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

6. கர்நாடக இசை மத்தியக் கல்லூரி.—இக் கல்லூரியில், 1971–72-ல் பரத நாட்டியம், புல்லாங்குழல், மிருதங்கம் ஆகியவற்றில் மூன்று புதிய வகுப்புகள் தொடங்கப்பட்டன. ரூ. 3 லட்சம் செலவில் கட்டப்பட்ட மகளிர் விடுதியில் தற்போது மகளிர் தங்கியுள்ளனர்.

7. தொல்பொருள் துறை.—பொதுப்பணித்துறையிலிருந்து தொல்பொருள் துறையினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட திருமலை நாயக்கர் மகாலைச் செப்பனிட, 1972–73 ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு–செலவுத் திட்டத்தில் ரூ 1 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. ரூ. 3 லட்சம் செலவில் செப்பனிடும் பணிகளை முடிக்க முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

8. 1970-ல் இராஜராஜ சோழனின் 1000-வது நினைவு நாளையொட்டி தஞ்சாவூரிலுள்ள உள்ளூர்க் குழுவொன்று அம் மன்னரின் சிலையொன்றை வழங்கியது. இச் சிலை, இராஜ ராஜ சோழனால் கட்டப்பட்ட பெரிய கோவிலுக்குள் வைக்கப்படுவதே பொருத்தமென்று அக்குழுவும் மாநில அரசும் கருதின. இக் கோவிலின் பாதுகாப்பு இந்தியத் தொல்பொருள் ஆராய்ச்சித் துறையின் (இந்திய அரசின்) நிர்வாகத்தில் இருப்பதால், 1970, பிப்ரவரித் திங்களில் இது குறித்து மாநில அரசு இந்திய அரசுடன் உயர்மட்டத்தில் தொடர்பு கொண்டது. கோவிலுக்குள் இச் சிலை வைக்கப்படுவதற்கு மாநில அரசு விடுத்த வேண்டுகோளை இந்திய அரசு இன்னும் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. இச் சிலையை, கோவிலின் உட்புற, வெளிப்புறச் சுவர்களுக்கிடையே ஓரிடத்தில் வைக்கலாம் என்று இந்திய

[1972 மார்ச் 18

அரசு தெரிவித்தது. மாநில அரசால் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட இடம் கோவிலின் தொல்பொருள் சிறப்புக்குத் குந்தகம் விளைவிக்காது. எனவே, இப்பொருள் குறித்துத் இந்திய அரசிடம் இன்னமும் தொடர்பு கொண்டு, மாநில அரசின் கருத்தை ஏற்கத் தொடர்ந்து முயற்சி செய்யப்படுகிறது.

9. தஞ்சாவூரிலுள்ள பிரகதீஸ்வரர் கோவில், வேலூர் கோட்டையிலுள்ள ஜலகண்டீஸ்வரர் கோவில், கங்கை கொண்ட சோழபுரம் கோவில் ஆகிய இம் மாநிலத்திலுள்ள முக்கியத் தொல் பொருள் நினைவுச் சின்னங்கள் இந்தியத் தொல்பொருள் ஆராய்ச்சிக் குழுவால் பேணப்பட்டு வருகின்றன. மாநிலத் தொல்பொருள் ஆராய்ச்சித் துறையொன்று 1964 ஆம் ஆண்டிலேயே அமைக்கப் பட்டு, இம் மாநிலத்திலுள்ள அறிவிக்கப்பட்ட நினைவுச் சின்னங் களைப் பாதுகாக்கச் சட்டமும் இயற்றப்பட்டுள்ளதால், இந்த முக்கிய நினைவுச் சின்னங்களை, இந்திய அரசு, மாநில தொல் ஆராய்ச்சித் துறையிடம் ஒப்படைக்க வேண்டுமென்று கருதி 1966 ஆம் ஆண்டிலேயே மாநில அரசு நடவடிக்கை எடுத்தது. இந்தியத் தொல்பொருள் ஆராய்ச்சித் துறையில் போதிய பணியாளர்கள் இல்லாமையாலும் போதிய நிதி வசதியின்மையாலும் மேற்சொன்ன சின்னங்களில் பல பழுதுபட்ட நிலையிலுள்ளன என்று சுட்டிக் காட்டப்பட்டது. இக் கருத்து பற்றி இந்திய அரசிடம் மிக உயர் மட்டத்தில் தொடர்பு கொள்ளப்பட்டது. ஆனால், இந்த முக்கியச் சின்னங்களைத் தொல்பொருள் பாதுகாப்பிலிருந்து நீக்கிவிட இந்திய அரசு இதுவரையில் இசையவில்லை. இக் கருத்துபற்றி இந்திய அரசிடம் தொடர்ந்து தொடர்பு கொள்ளப்பட்டு வருகிறது.

## அத்தியாயம் IX

## தமிழ் வளர்ச்சி.

1968 சனவரித் திங்கள் 23 ஆம் நாள் மாநிலச் சட்டமன்றம் நிறை வேற்றிய தீர்மானத்தில் சாற்றியுள்ள கொள்கைக் குறிப்பிற்கிணங்க, தமிழை ஆட்சி மொழியாகக் கொண்டுவருதலும் அலுவலக மொழி யாகப் பயன்படுத்திவருவதிலும் ஆண்டுதோறும் விரிவடைந்து கொண்டே வருகின்றன. அரசு இக்கொள்கையைச் செயல்படுத்து வதில் மிகுந்த நாட்டம் கொண்டுள்ளது.

தமிழில் சிறந்த வரைவுகளும் குறிப்புகளும் எழுதும் அரசுப் பணியாளர்களுக்கு ஊக்கமளிக்கும் வகையில் ஆண்டுதோறும், இம் மாநிலத்தில் சிறந்த வரைவுகளும் குறிப்புகளும் எழுதும் 15 பேருக்கு

தலைக்கு ரூ. 500 வீதம் ரொக்கப்பரிசு அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. மாவட்டந்தோறும் ஒருவர் வீதம் 13 மாவட்டங்களிலும், சென்னை நகரில் இரண்டு பேருக்கும் இப்பரிசு வழங்கப்படுகிறது.

மாவட்ட அலுவலகங்களில் தமிழ் பயன்படுத்தப்படுவதை மேற்பார்வையிடும் பணியையும் நிர்வாகத்தில் தமிழை மேலும் பயன்படுத்தி வருவதையும் விரைவுபடுத்தும் பொருட்டு தமிழில் குறிப்பும் வரைவும் எழுதப் பணியாளர்கட்கு ஆக்கவழிகளில் அறிவுரை வழங்கவும் தற்போது மாவட்ட அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

தமிழ் வளர்ச்சி-ஆராய்ச்சி மன்றம் பரிசுகள் வழங்கி, தமிழில் தரமான நூல்களை வெளியிட ஊக்கமளித்து வந்துள்ளது. 1970–71 வரை இருபது வகைப்பட்ட நூல்களில், ஒவ்வொரு வகையிலும் சிறந்த ஒரு நூலுக்கு ரூ. 1,000 பரிசு அளிக்கப்பட்டது. 1971 மே திங்களிலிருந்து, ஒவ்வொரு வகையிலும் சிறந்த நூல்கள் இரண்டுக்கு பரிசு வழங்கப்படலாமென உத்தரவிடப்பட்டுள்ளது; அவ்விரண்டில் முதற் பரிசு பெறும் நூலுக்கு ரூ. இரண்டாயிரமும், இரண்டாம் பரிசு பெறும் நூலுக்கு ரூ. ஆயிரமும் வழங்கப்படும்.

இம் மன்றம் தமிழில் தரமான நூல்களை வெளியிடுவதற்கு ஊக்கமளிக்கும் பொருட்டு நூலாசிரியர்களுக்கு நிதியுதவியளிக்கும் திட்ட மொன்றையும் செயல்படுத்தி வருகிறது. இது வரை இத்திட்டத்தின்கீழ் ஒரு நூலாசிரியருக்கு நிதியுதவி வழங்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் 4 நூலாசிரியர்களுக்கு நிதியுதவியளிக்கும் கருத்து மன்றத்தின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

தமிழில் சிறுவர் கலைக் களஞ்சியம் வெளியிடுவதற்காக தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகத்திற்கும், தென் மொழிகள் புத்தகப் பொறுப்புக் கழகத்தின் பொது நூல் வெளியீட்டுத்திட்டத்திற்கும், "யுனெஸ்கோ" கூரியர் (UNESCO Courier) இதழைத் தமிழில் வெளியிடுவதற்கும் அரசு தாராளமாக மானிய உதவியளித்து வந்துள்ளது. தமிழில் பட்டமேற்படிப்புக் கல்வியில் ஆராய்ச்சி செய்வதற்காக, பிற மாநிலங்களைச் சேர்ந்த சில பல்கலைக்கழகங்களுக்கும் மானியங்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. இத்திட்டத்தின்கீழ் உஸ்மானியா பல்கலைக் கழகமும், வேங்கடேஸ்வரா பல்கலைக் கழகமும் தமிழ்நாடு அரசின் உதவியுடன் தமிழ் ஆராய்ச்சித் துறையை நிறுவியுள்ளன.

அதிகாரபூர்வமான தமிழக வரலாற்றை எழுத, 1971 சூன் திங்களில் டாக்டர் மு. வரதராசனார் தலைமையில் அரசு அமைத்துள்ள ஒரு குழு செயற்படத் தொடங்கியுள்ளது.

சட்டமன்றம் LEGISLATURE வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

TAMIL NADU LEGISLATURE LIBRARY
28 JUL 1972
MADRAS